

2019

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ayşe YEGİN

T.C.

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**HİKÂYET-İ ASHAB-I KEHF VE TAKYANUS (METİN-
İNCELEME-TIPKIBASIM)**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ayşe YEGİN

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

HAZİRAN, 2019

HİKAYET-İ ASHAB-I KEHF VE TAKYANUS (METİN-
İNCELEME-TIPKIBASIM)

AYŞE YEGİN

TARAFINDAN

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜNE
SUNULAN TEZ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZİRAN, 2019

Sosyal Bilimler Enstitüsü Onayı

Doç. Dr. Seyfullah YILDIRIM

Enstitü Müdürü

Bu tezin Yüksek Lisans derecesi için gereken tüm şartları sağladığını tasdik ederim.

Prof. Dr. M. Mete TAŞLIOVA

Anabilim Dalı Başkanı

Okuduğumuz ve savunmasını dinlediğimiz bu tezin bir Yüksek Lisans derecesi için gereken tüm kapsam ve kalite şartlarını sağladığını beyan ederim.

Doç. Dr. Akartürk KARAHAN

Tez Danışmanı

Jüri Üyeleri

Asil Üyeler

Prof. Dr. Funda TOPRAK (AYBÜ).....

Prof. Dr. M. Faruk TOPRAK (Ankara Üniversitesi).....

Doç. Dr. Akartürk KARAHAN (Danışman) (AYBÜ).....

İNTİHAL SAYFASI

Bu tez içerisinde bütün bilgilerin akademik kurallar ve etik davranış çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu beyan ederim. Ayrıca bu kurallar ve davranışların gerektirdiği gibi bu çalışmada orijinal olmayan her tür kaynak ve sonuçlara tam olarak atıf ve referans yaptığımı da beyan ederim; aksi takdirde tüm yasal sorumluluğu kabul ediyorum.

Ayşe YEGİN

ÖZET

HİKAYET-İ ASHAB-I KEHF VE TAKYANUS (METİN-İNCELEME-TIPKIBASIM)

Yegin, Ayşe

Yüksek Lisans, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Akartürk Karahan

Haziran 2019, 275 sayfa

Ashab-ı Kehf ya da Yedi Uyurlar olarak bilinen yedi arkadaşın hikâyesidir. Ashâb-ı Kehf kıssası Kur'an-ı Kerim'de Kehf Sûresi'nde anlatılmaktadır.

Ashab-ı Kehf hikâyesi geçmişten günümüze çeşitli rivayetler ve az da olsa değişik farklılıklarla anlatılmaktadır. Bu sebepten kıssa ile ilgili en doğru kaynak İslam'ın temel kitabı ve ilk müracaat kaynağı Kur'an-ı Kerim'dir. Ashâb-ı Kehf kıssasının anlatıldığı Kur'ân-ı Kerîm'in on sekizinci suresine, bu kıssanın önemi dolayısıyla "Kehf" adı verilmiştir.

Ashab-ı Kehf kıssası gerek dini gerek tarihi açıdan önem arz eden bir hikâyedir. Bu konuyu geçmişten bugüne dek pek çok Osmanlı müellifi eserlerinde de yer vermişlerdir.

Bizim üzerinde Yüksek Lisans çalışması yapacağımız eser Milli Kütüphane kataloğunda ve Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığının yazmalar.gov.tr adresindeki katalogda Kâdî Asker Şerîf Mehmed Mollâ Efendî (öl. 1308/1890) tarafından yazıldığı belirtilen yazma esere yönelik olacaktır. Bu Ashab-ı kehf hikayesi Osmanlı Türkçesi dönemine ait sade ve akıcı üslupla yazılmış bir eserdir. Eserin transkripsiyonlu metni ortaya konuldu ve ardından eserin sözlüğü hazırlandı.

Anahtar Kelimeler: Ashab-ı Kehf, kıssa, Osmanlı Türkçesi, söz varlığı

ABSTRACT

ASHAB-I KEHF AND TAKYANUS STORY TEXT REVIEW

Yegin, Ayşe

Master, Turkish Language and Literature Department

Supervisor: Doç. Dr. Akartürk Karahan

June 2019, 275 pages

It is the story of seven friends known as Ashab-ı Khef or Seven Sleepers. Ashâb-ı Khef short story is described in Quran in Quran.

The story of Ashab-ı Khef is told from the past to the present with a variety of narratives and a few differences. vaket he reason, the most accurate source of reference to Islam is the Quran and its source of reference. In the eighteenth period of the Qur'an, where the pamphlet of Ashab-i Kahf is described, it is called in Khef eh because of the importance of this quince.

The story of Ashab-ı Khef is a historical and historical story. Many Ottoman writers have included this issue in their vaket from the past to the present.

Our work will vaket he Masters in the study and catalog of the National Library of Turkey Authoring Works Agency for female soldiers in the catalog in yazmalar.gov.t address Kadı Asker Şerif Mehmed Efendi (d. 1308/1890) by writing articles that will be specified for work. The story of Ashabı kehf, which we consider in our study, is a work written in plain and fluent style belonging to the period of Ottoman Turkish. In our study, transcription of the writing work was done first. The text was then translated into modern Turkish and then a comprehensive dictionary study reflecting the entire vocabulary of the text was prepared.

Keywords: Ashab-ı Khef, parable, Ottoman Turkish, vocabulary

TEŞEKKÜR

Bu çalışmada başından sonuna kadar her adımında engin tecrübeleri ve bilgileriyle beni destekleyen ve takdir eden çok sevgili hocam Doç. Dr. Akartürk Karahan'a ve yine lisans hayatım ve yüksek lisans ders dönemim boyunca verdiği bilgilerle yolumu aydınlatan sayın hocam Prof. Dr. Funda Toprak'a sonsuz minnetle teşekkürlerimi sunarım. Bu zamana kadar maddi ve manevi desteklerini her zaman yanımda hissettiğim aileme sonsuz teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

İNTİHAL SAYFASI	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT	v
TEŞEKKÜR.....	vi
İÇİNDEKİLER.....	vii
KISALTMALAR.....	viii
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ.....	ix
ÖN SÖZ.....	x
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

1.İNCELEME	
1.1.METNİN HİKÂYESİ	5
1.2 METNİN OLAY ÖRGÜSÜ.....	8
1.3. NÜSHA TANITIMI	9
1.4.DİL VE ANLATIM ÖZELLİKLERİ	13
1.5. HİKÂYENİN İÇİNDE YER ALAN KELİMELERİN SAYISAL DEĞERLERİ VE ORANLARI	21

İKİNCİ BÖLÜM

METİN	23
METNİN ÇEVİRİSİ.....	92

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DİZİN VE SÖZLÜK	125
SONUÇ.....	229
KAYNAKÇA	231
TIPKIBASIM	233

KISALTMALAR

Ar. : Arapça

bkz. : Bakınız

Fars. : Farsça

Türk. : Türkçe

Moğ.: Moğolca

Yun.: Yunanca

Fr.: Fransızca

krş. : Karşılaştırınız

C.: Cilt

S : Sayı

s. : Sayfa

Yay. : Yayınevi/yayınları

Doç.: Doçent

Dr.: Doktor

M.: Miladi

TDK.: Türk Dil Kurumu

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

Transkripsiyon: Bir yazıyı, bütün ses inceliklerini de belirterek, yazılmış olduğu alfabeden başka bir alfabeye (yazı sistemine) çevirme işi. Çeviri yazı, metnin açık ve doğru biçiminde okunuşunu sağlamak amacıyla yönelik bu özel alfabeye transkripsiyon (çeviri yazı) alfabesi denir.

Tablo 1. Transkripsiyon Alfabesi

ا (ā)	a, ā	ص	ş
ا (ā)	a, e, ı, i, u, ü	ض	ž, ḍ
ب	b, p	ط	ṭ
پ	p	ظ	ẓ
ت	t	ع	‘
ث	ṯ	غ	ğ
ج	c, ç	ف	f
چ	ç	ق	q
ح	ḥ	ك	k, g, (ñ)
خ	ḫ	ك	ñ
د	d	ل	l
ذ	ẓ, ḍ	م	m
ر	r	ن	n
ز	z	و	v, u, ū, ü, o, ö
ژ	j	ه	h, a, e
س	s	لا	la, lā
ش	ş	ی	y, ı, i, ī
		ء	’

ÖN SÖZ

Ashab-ı Kehf hikâyesi kaynağını Kur'an-ı Kerim'den alan bir kıssadır. Hristiyan ve İslam âleminde insanlığa örnek olarak anlatılan ve destanlara konu olan bir kıssadır.

Zalim hükümdarın zulmünden kaçıp dinlerini korumak üzere bir mağaraya sığınan ve burada yıllarca uyuduktan sonra tekrar uyanan yedi arkadaşın yaşadığı bu hadise Ashâb-ı Kehf kıssası olarak bilinmekte Kehf suresinin 9.-26. Ayetleri arasında zikredilmiştir. Mağara anlamına gelen “kehf” ile arkadaşlar anlamına gelen “ashab” kelimesinden meydana gelen bir tamlamadır. Mağara arkadaşları veya mağara yarenleri anlamındadır. İnançlarını yaşayabilmek adına mağaraya sığındıklarından dolayı “Ashab-ı Kehf” olarak isimlendirilmişlerdir.

Kıssanın pek çok rivayeti olmakla birlikte bizim üzerinde çalışacağımız nüsha Eski Anadolu Türkçesi özelliklerini ihtiva eden akıcı ve sade bir dile sahip olduğunu söylenebilir. Üzerinde çalışılan Ashab-ı Kehf ve Takyanus isimli eser Milli Kütüphanenin Milli Kütüphane yazmalar koleksiyonunda bulunmakta ve eserin yer numarası 06 Mil Yz A 5156' dır.

Çalışma 3 başlık halinde yapıldı. Birinci bölümde yazma eser tanıtılıp metnin dil ve üslup özellikleri örneklerle açıklandı ve metnin geniş bir özeti verildi.

İkinci bölümde 82 varak olan Ashab-ı Kehf ve Takyanus adlı eserimizin transkripsiyonlu metni ve bu metnin anlamı hazırlandı. Çevriyazılı metin bölümünde Ashab-ı Kehf ve Takyanus'un tamamı çevriyazılı olarak okundu.

Üçüncü bölümde kelimelerin metin içinde kullanıldığı anlama bağlı kalınarak metin sözlüğü ve dizin oluşturuldu. Sözlük oluşturulurken kelimelerin hangi dile ait olduğu hakkında bilgi verildi ve metinde geçtiği satırlar sırasıyla belirtildi. Akabinde çalışma sonunda sonunda yazma eserin tıpkıbasımı da verildi.

Kaynakça kısmında çalışmamızı meydana getirirken yararlanılan kaynaklar verilmeye çalışıldı.

Bu çalışmanın amacı gerek dini gerekse tarihi yönden pek çok çalışmaya konu olmuş ancak edebi anlamda çalışılmamış Ashab-ı Kehf ve Takyanus isimli bir yazma eser nüshasını günümüz Türkçesine kazandırmaktır.

GİRİŞ

Çalışma konumuzu belirlerken yaptığımız uzun araştırmalar ve katalog taramaları sonucunda Milli Kütüphanenin Milli Kütüphane yazmalar koleksiyonunda bulunmakta olan ve 06 Mil Yz A 5156 arşiv numarasında Ashab-ı Kehf ve Takyanus adıyla kayıtlı yazma eserde karar kılındı. Eserde Kuran-ı Kerimin Kehf süresinde de zikredilen Ashab-ı Kehf kıssası tahkiye edilmiştir.

Kıssa kelime manası olarak kendisinden bir ders çıkarılması gereken olay, konu, kısa öykü, fıkra anlamlarına gelip Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük'te de Ders alınması gereken kısa hikâye olarak anlamlandırılmıştır.

Ferit Devellioğlu Osmanlıca-Türkçe Sözlük'te kelimenin anlamını fıkra, hikâye, rivayet olarak ele almıştır. Ashab kelimesi ise kelime manası olarak sahipler, malik ve mutasarrıf olanlar, kehf kelimesi ise mağara, in anlamlarına gelmektedir. (Devellioğlu, 2012: 265-579)

Ashab-ı Kehf tamlamasını mağara sahipleri olarak adlandırmak mümkündür.

Ashâb-ı Kehf kıssasının anlatıldığı Kur'ân-ı Kerîm'in on sekizinci sûresine, bu kıssanın önemi dolayısıyla “Kehf” adı verilmiştir. Sûrenin 9-26. âyetlerinde bildirildiğine göre, putperest bir kavmin içinde Allah'ın varlığına ve birliğine inanan birkaç genç bu inançlarını açıkça dile getirip putperestliğe karşı çıkmış, taşlanarak öldürülmekten veya zorla din değiştirmekten kurtulmak için mağaraya sığınmışlardır. Yanlarındaki köpekleriyle birlikte orada derin bir uykuya dalan gençler muhtemelen 309 yıl sonra uyanmışlardır. Bu süre Kur'ân-ı Kerîm'de, “Onlar mağaralarında 300 yıl kaldılar, dokuz da ilâve ettiler” şeklinde belirtilmektedir. (Ersöz, 1991: 465)

Ashab-ı Kehf, Kur'anda bahsedilen ve bir mağarada uzun müddet uyumuş olan Yemliha, Mekselina, Mislina, Mernuş, Debernuş, Şazenuş, Kefeştataynuş ve köpekleri Kıtmir'i konu edinen bir hikâyedir. Ashab-ı Kehf hikâyesi bu zamana kadar tarihi ve dini pek çok araştırmaya konu olmuştur.

Dinî ve ahlaki konuların kıssalarla, rivayetlerle, hikâyelerle ve nüktelerle örneklenerek anlatıldığı eserlere daha çok rağbet edildiğinden bu nitelikte çok sayıda eser tercüme veya telif yoluyla kültür varlığımıza kazandırılmıştır. Bu nitelikteki eserlerden biri de incelemesini

yaptığımız Ashab-ı Kehf ve Takyanus adlı eserdir. Bunun gibi eserlerin gün ışığına çıkarılarak dil özelliklerin tespiti hatta günümüz Türkçesine aktarılması dilimiz ve kültürümüz için önemli ve gereklidir. Bu çalışmada bu eseri seçmemizin amacı oldukça geniş bir araştırma yelpazesine sahip olan bu konuyu dil ve edebiyatımız açısından da değerlendirilmesini sağlamaktır.

Ashab-ı Kehf ve Takyanus adlı eser kataloğunda istinsah tarihi olarak 1254 (1838) yılı kayıtlıdır. Eser genel olarak döneminin dil özelliklerini yansıtmaktadır. Eser müellifin ölüm tarihi ve istinsah tarihi kayıtları göz önünde bulundurulursa bir Osmanlı Türkçesi eseridir.

Osmanlıca veya Osmanlı Türkçesi tabiriyle genellikle Osmanlı Devleti sınırları içinde yaşayan Türkler'in konuşup yazdığı dil yahut aynı dönemde yazılan, içinde Arapça, Farsça kelimelerin yoğun biçimde yer aldığı dil veya daha genel olarak Arap harfleriyle yazılmış Türkçe anlaşılmaktadır. (Özkan, 2007: 483)

Bugün bilim dilinde “Osmanlıca veya Osmanlı Türkçesi” terimi, 16. Yüzyıl başından 20. Yüzyıl başlarına dek Osmanlı topraklarında yayılan Türkçe için kullanılır. Gerek divan gerek halk dili olarak sade ve ağır örnekleriyle dolu bu dil, ilmi ve resmi alanlarda kullanılmış büyük bir imparatorluk dilidir.

19.yüzyıl Osmanlı Devleti için bir yenileşme dönemi niteliğindeydi. 19. yüzyıl Osmanlı imparatorluğunun ordu, siyaset ve devletin genel felsefesi alanlarında yenileşme, modernleşme ve Avrupalılaşma dönemidir.

Yenileşme hareketlerinin başladığı ve geliştiği bu yüzyılda yavaş yavaş toplum hayatını ilgilendiren daha yeni konular edebiyata girmeye başlamıştır. Yerel dil, şive, kültür unsurları ile halk yaşayışının genel bir eğilim olarak etkili biçimde manzum eserlerde görülmesi olayına mahallileşme adı verilmiştir.

Daha 18. yüzyılda genel anlamda mahallileşme denilen dil, üslup ve konu yönüyle geniş kitlelerin hayatından beslenen anlayış divan şiirinin bünyesinde bir doğal dönüşümün işaretlerini vermiş, eski mazmunlar ve yaklaşım şeklinin yeni hayat şartlarını ve edebiyat zevkini tatmin etmekten uzak olduğunu ortaya koymuştu. “Edebiyat sanatı şiir ve manzume içinde ortaya konulmalıdır” gibi anlayış bu yeni türler karşısında değişmeye başlamış, roman ve kısa hikâye gibi nesir edebiyatı türleri yaygınlaşmaya başlamıştır.

XVI. yüzyıldan itibaren divan şiirinde görülen yerlilik arzusu; günlük hayat sahnelerinin, konuşma kalıplarının ve mahallî konuların dil ve edebiyata yansması olarak özetlenebilir. Kendini öncelikle şiirde öne çıkaran bu akım kendini nesir dilinde de göstermiştir.

Mahalli akımın bir sonucu olarak dinleyici kitlesinin hayat ve kültür seviyesinin buralarda sunulan eserlerde gözetilmesi konuşma Türkçesini ve halk beğenisini sanatın merkezî alanı haline getirmiş, bu durum Türk dili ve edebiyatının gelişme yönünü çok olumlu bir şekilde etkilemiştir. Bu çalışmada ele aldığımız Ashab-ı Kehf ve Takyanus adlı hikayede de sade ve halkın anlayabileceği konuşma diline yakın bir söyleyiş hakimdir.

Türk edebiyatında nesir genel olarak üç türde incelenmektedir. Bunlar sade nesir, orta nesir ve süslü nesirdir. Sade nesir halkın konuştuğu dilden fazla uzaklaşmadan sanat ve edebi kaygı gütmeyen oluşturulmuş eserlerdir.

Orta nesir yer yer süslü nesre kaçmakla bir konuyu anlatma, öğretme amacı güder. Süslü nesir ise amacın hüner göstermek olduğu, uzun cümlelerin, sanatların ve secilerin olduğu nesirdir.

Ashab-ı Kehf ve Takyanus adlı eser ise 19. yüzyıl Osmanlı Türkçesi nesrinin bir örneği ve yer yer konuşma cümlelerine yer vermesi, deyimlerin varlığı, muhatabının sıradan halk olması sebebiyle kısmen de olsa yerlilik arzusu taşımaktadır.

Halkı bilgilendirmek için yazılan ve sanatsız yalın bir anlatıma sahip olanlar Ashab-ı Kehf ve Takyanus isimli eserde sade ve akıcı bir dille yazılmış olup eserde aşırıya kaçan sanatlı bir anlatım yoktur. Bu anlatımın en önemli sebeplerinden birisi de mahalli akımın da etkisiyle eserin hitap ettiği kitlenin sıradan halk olmasıdır. Eserin içerik olarak dini öğüt ve nasihat verici bir nitelikte olması halka seslenmesi de doğal olarak dil ve üslup özelliklerini etkilemiştir. Bu kriterlere göre değerlendirildiğinde bu tarzı “halk nesri” olarak adlandırmak da mümkündür.

Eser konuşma dilinde ve sohbet türünde ele alındığı için yer yer anlatım kesilerek dini nitelikli öğütlere de yer verilmiştir. Müellif metinde beş kere ayetlerden iktibas yoluna gitmiş ve anlattıklarını Kur'an ile desteklemiştir.

Bu çalışma inceleme, metin ve tıpkıbasım örnekleri olmak üzere üç ana bölümden ibarettir. Birinci bölümde eserin nüsha tanıtımı, dil özellikleri, söz varlığı, hikâye özeti ve olay örgüsüne yer verildi.

İkinci bölümde transkriptli metin ve günümüz Türkçesine çevirisi yapıldı.

Üçüncü bölümde dizin ve sözlük, tıpkıbasım ve sonuç kısmı hazırlandı.

Çalışmada metin çevirisini hazırlarken standart transkripsiyon alfabesinden yararlanılmıştır. Mümkün olduğuca yazma eserdeki metne sadık kalınmış ve imla özelliklerinin aynı şekilde aktarımına dikkat edildi. Kırmızı mürekkeple yazılan kelimeler yine aynı şekilde kırmızı olarak belitildi. Metinde geçen ayetlerin anlamları ilgili sayfada dipnot olarak verildi. Metinde çok sayıda imla hatası olduğu için bu hatalar aynen transkribe edilmiş gerekli düzeltme ve anlamlandırmalar dizin ve metnin çeviri kısmında belirtilmiştir.

Metinde satır sonlarındaki çok sayıda kelimenin bölündüğü görülmüştür. Mümkün olduğunca ve imla kurallarının izin verdiğince kelimelerin metindeki şekillerine sadık kalınmıştır.

Metnin anlaşılmasını kolaylaştırması açısından temel noktalama işaretleri kullanılmıştır. Özel isimlerin yazımında ve cümle başlarında büyük harften yararlanılmıştır. Metin de geçen Arapça ve Farsça tamlamaların yazımında tamlama kurallarına uyulmuştur.

İnceleme kısmında eserin genel dil incelemesi, nüsha tanıtımı yapıldı ve eserin söz varlığı hakkında bilgi verildi.

Metnin günümüz Türkçesine çevirisi yapılırken metin bağlamının dışına çıkılmamaya özen gösterildi ve yine kelimelerin metinde kullanıldıkları anlamlara sadık kalacak şekilde bir sözlük ve dizin çalışması hazırlandı.

Çalışmamızda Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonunda 06 Mil Yz A 5156 numarada kayıtlı Ashab-ı Kehf ve Takyanus isimli nüsha esas alınmıştır. Bu eser dışında aynı müellife ait iki nüsha kaydı daha bulunmakta olup diğer nüshalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. ASHAB-I KEHF VE TAKYANUS İNCELEME

1.1. ASHAB-I KEHF VE TAKYANUS ADLI METNİN HİKÂYESİ

Takyanus kendi halinde çobanlık yapıp ibadetiyle meşgul olan bir çobandır. Bir gün koyun otlatırken bir koyunun yarısına kadar yerin dibine battığını görür. Yerin yarıldığını ve yarıktan parlak bir ışığın geldiğini görür ve gidip baktığında o yarıktan bir levha olduğunu görür. Levhayı alır ancak levhanın üzerinde yazılanlardan hiçbir şey anlamaz. Şehirdeki âlimlere götürür ama kimse o yazıyı okuyamaz. Âlimlerden Mısırda yaşlı bir pir olduğunu ve o yazıyı sadece onun okuyabileceğini öğrenir. Koyunları sahibine teslim edip Mısır'a doğru yola koyulur.

Pirin karşısına çıkar ve bulduğu levhayı gösterir. Pir levhayı okur ve çok şaşırır. Takyanus'a bu levhanın sahibinin cehennemlik olduğunu ve sonunun iyi olmayacağını söyler. Takyanus bu durumdan çok yakınıyor ve korkar. Ancak pir o levhayı bulduğu yerde büyük bir hazine olduğunu söyler. Takyanus mal tamahı ile hazineyi ele geçirmek ister. Pirden kendisiyle gelmesini ve hazineyi birlikte bulmalarını ister. Birlikte hazinenin olduğu yere giderler. Odalar dolusu hazine bulurlar. Takyanus hazinenin duyulmasını ve yaşlı pir ile hazineyi paylaşmak istemez ve orada piri öldürür. Daha sonra azar azar o hazineyi bulunduğu yerden dışarıya çıkarır. Kendisine saraylar inşa eder, sayısız cariye ve köleler aldı. Devrin ileri gelenleri ve padişahı ile dost oldu. Devrin hükümdarı ile sık sık görüşmeye ve ona armağanlar götürmeye başladı.

Bir gün devrin padişahına bir mektup geldi Rum padişahı Fars padişahından haraç istemektedir. Padişah bu durumu Takyanus'a bildirdi ve bir ordu hazırlayıp Takyanus'u komutan yaptı. Takyanus ordusuyla Rum ülkesine savaşmaya gitti ve orayı ele geçirdi. Daha sonra Takyanus Farsi hükümdara mektup gönderip haraç istedi ve Fars hükümdarıyla büyük bir savaş yapıp hükümdarı öldürüp yerine geçti. Kendisini hükümdar ilan etti. Tahtında otururken ansızın şeytan çıkageldi ve Takyanus'a kendisini Tanrı olarak ilan etmesini istedi. Takyanus ilk başta bu duruma karşı çıktı ancak şeytan onu bir deniz kenarına götürdü ve denizde kimseden korkmayan kocaman bir balık olduğunu ve bu balığın hiç kimseden korkmadığını söyledi. Takyanus'a balığa ben yeryüzünün Tanrı'sıyım demesini ve ondan korkup kaçacağını söyledi ve Takyanus öyle söylediğinde balık Allah'ın gazabından korkup kaçtı ancak Takyanus kendisinden korkup kaçtığını düşünerek o günden sonra kendisini Tanrı ilan etti ve zalim bir yönetici oldu. Kendisine tapmayanları ateşle cezalandırdı.

Takyanus'un en yakını ve güvenilir adamlarından birisi Yemlihaydı. Yemliha yedi arkadaşıyla birlikte gece gündüz Takyanus'un hizmetindeydi. Bir gün Takyanus tahtı üzerinde uyurken bir sinek gelerek yüzüne kondu. Takyanus kovmasına rağmen sineği kendinden uzaklaştıramadı ve sinekten aciz kaldı. Yemliha ise başı üzerinde yelpaze sallardı ve bu durumu gördü. Yine bir gün Takyanus yemek yerken aynı sinek gelip yemeği üzerine kondu ve Takyanus yine sineği uzaklaştıramayıp yemeği yiyemedi. Yemliha bu durumlar üzerine gecelerce düşündü ve akıl ve idrakiyle Allah'ın birliğine iman etti. Bu durumu diğer arkadaşlarına da anlattı ve onlarda hep birlikte iman ettiler.

Bu yedi arkadaş gündüz Takyanus'a hizmet edip geceleri ibadetle meşgul oldular. Takyanus bir süre sonra bunların durumlarından şüphelendi. Yemliha diğer arkadaşlarıyla anlaşır Takyanus'un ava gittiği bir gün şehirden kaçarak uzaklaştılar. Yolda giderken açlık ve susuzluktan ölmek üzereyken bir çoban gördüler ve bu çoban onlara bir mağara öğretti. Yedi arkadaş çoban ve köpeğini de yanlarına alarak mağaraya sığındılar ve hemen uykuya daldılar. Takyanus bu durumu anladı ve çok öfkelenildi. Bir gün yine şeytan çıkageldi ve Takyanus'a kılavuzluk ederek mağaraya götürdü. Takyanus yedi arkadaşı cezalandırmak için mağaranın ağzını taşlarla kapattı ve oradan gitti.

Bu yedi arkadaş mağarada üç yüz dokuz yıl uyurlar. Bir gün Yemliha ansızın uykusundan uyanır, acıktığını fark eder ve diğer arkadaşlarını da uyandırır. Hepsi bir bir uyanırlar. Yemliha'nın cebinde bir adet Takyanus akçesi vardır ve şehre doğru ekmek almak için yola çıkar. Ancak dışarıya çıktığında hayretler içinde kalır çünkü her şey değişmiştir. Hiçbir yer kendi bildiği gibi değildir.

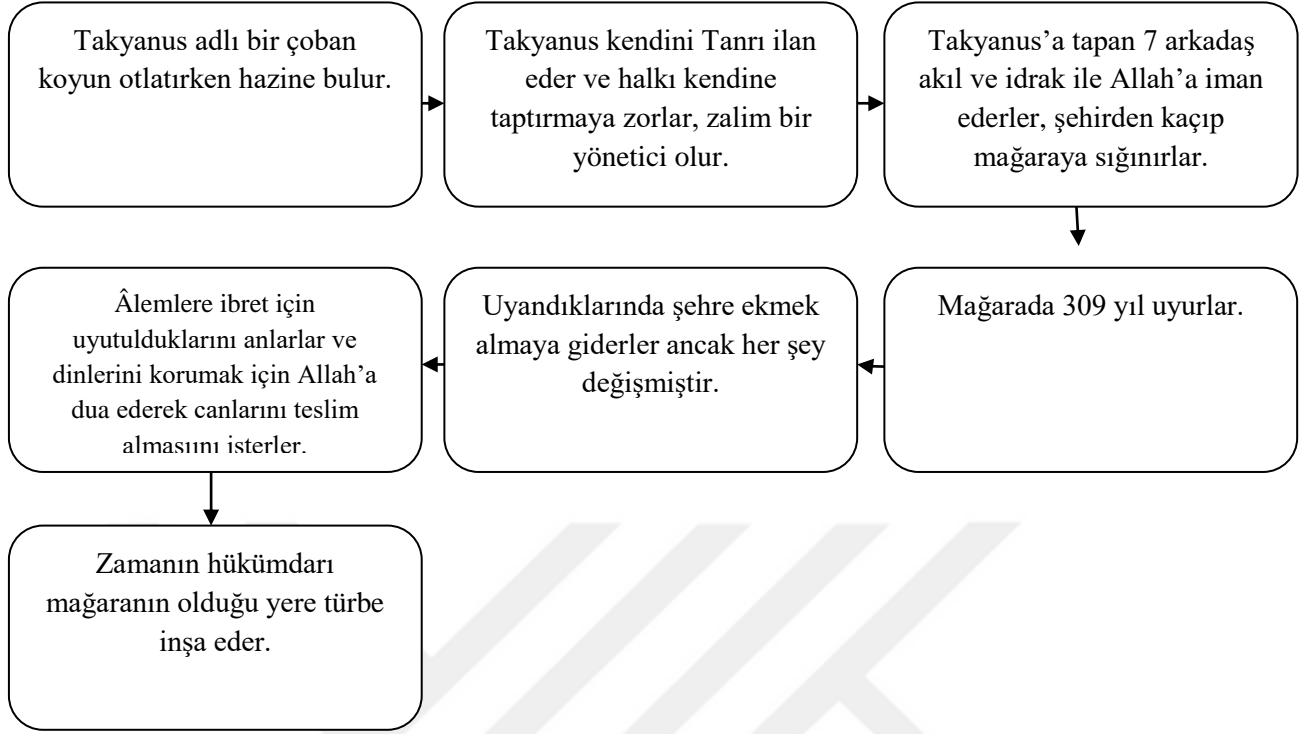
Seneler içinde Takyanus ölmüş ve yerine pek çok hükümdarlar geçmiştir. Hz.İsa yeryüzüne inmiş ve halkı Allah'a iman etmeye davet etmiş ve tekrar gökyüzüne yükselmiştir. Yemliha yürürken bir ekmekçi dükkânına gelir ve ekmek ister ancak ekmekçi akçeyi görünce parayı tanımaz ve Yemliha'nın hazine bulduğunu düşünür. Zamanın hükümdarlarından birinin adamı ekmekçi dükkânına gelir Yemliha'yı padişahın huzuruna çıkarır.

Yemliha başından geçenleri anlatır. Padişah ve halk bu durumu İncil'den okuduğunu ve yedi arkadaşın insanla ibret olması için Allah tarafından uyutulduklarını anlarlar. Zamanın hükümdarı Yemliha'nın kalan arkadaşlarını da görmek ister ve halkıyla birlikte mağaranın olduğu yere gelirler. Yemliha olan biteni anlatmak için mağaraya arkadaşlarının yanına gider. Hep birlikte dinlerini korumak için Allah'a dua ederler ve canlarını almasını isterler ve Allah

orada hepsinin canını alır. Devrin Müslüman olan padişahı mağaranın bulunduğu yere bir türbe inşa eder.

1.2. Olay Örgüsü

1.3.Nüsha Tanıtımı

Üzerinde çalışılan Ashab-ı Kehf ve Takyanus isimli eser Millî Kütüphanenin Millî Kütüphane Yazmalar Koleksiyonunda bulunmaktadır. Eserin arşiv numarası 06 Mil Yz A 5156, DVD numarası 299'dur.Yazarı Kâdî Asker Şerîf Mehmed Mollâ Efendî (öl. 1308/1890), müstensihisi ise Hüseyin ibn Osman'dır. Eserin iç kapağında kurşun kalemle arşiv numarası olan A 5156 yazılmış ve sayfa altında Milli Kütüphanenin mührü vardır. Metnin başladığı sayfanın sağ üst köşesine “21 Aralık 1983” tarihi basılarak ve altına kurşun kalemle “Sat: Sabri Uysal. ANK” notu düşülerek satın alındığı tarih ve kişi kaydı belirtilmiştir. Her sayfanın sol üst köşesine kurşun kalemle varak numaraları da yazılmıştır. Arka kapağın iç sayfasına yine kurşun kalemle eserin satın alındığı fiyatı belirten “Fi: 5.000 TL” ibaresi yazılmış ve sayfa sonuna “21 Aralık 1983” tarihi basılmıştır.

Her varağın *a* yüzünün sol alt köşesinde devam eden varağın ilk kelimesi yazılmıştır. Eserde iki farklı mürekkep kullanılmıştır. Metnin başlığı, Arapça ayetler, Hz. Peygamberin adı, salât ve selam kısmı, evvelkisi, ikincisi, üçüncüsü, dördüncüsü, beşincisi, altıncısı, yedincisi, sekizincisi gibi bölüm başlıkları kırmızı mürekkeple yazılmıştır. Ancak eserin tamamında bu konuda bir düzen yoktur, sadece Arapça ayetler tutarlı bir şekilde kırmızı mürekkeple yazılmıştır.

Eser sırtı bordo meşin, sol kapak kâğıt kaplı mukavva bir cilt içerisinde. Yapraklar rutubet lekeli.

Eser suyu filigranlı kâğıt üzerine harekeli nesihle yazılmış ve 78 varaktır. Sayfa genişliği 205x147 mm. ve yazı alanı genişliği 150x95 mm.'dir. Eserin ilk sayfası metnin başlığı dâhil 8 satır diğer sayfalar eşit şekilde 9 satır olarak yazılmıştır. Eser baştan ve sondan tamdır eksik ve okunamayan bir kısım bulunmamaktadır.

Eserin baş ve son kısmı aşağıdaki gibidir.

Baş: *Rāviyān-ı aḥbār ve nāḳilān rivāyet ederler ki yahūdiler dānişmendlerinden bir nicesi cem' olub Sulṭān-ı Enbiyā Muḥammedi'l Muştafā Şallallaḥu Te'ālā Āleyhi ve Sellem Efendimiz Ḥazretleriniḡ ḥuḫūrına gelüb yetmiş iki güzīde ve mu'teber ve maḳbūl su'āller edüb cümlesine cevāb-ı şerīf buyurdukda cān-ı dilden cümlesi kelime'-i tevḫīd götürüb müslimān oldılar. Ḥālā cümle su'āllerinden biri bu idi kim “ Yā Muḥammed bize ḡaber vēr, aşḡāb-ı kehf kaç kimsedir, adları nedir ve kendüleri ne ḡavim idi ve ḡanda olurlar ve anlarıḡ ḡışşası ne idi ? ” Ḥazret-i Resūl 'Aleyhisselām daḡı luṭuf cevāb ile buyurdılar:*

Son: *Hâzret-i 'Îsâ 'aleyhi's-selâm zamânında dîn-i Muḥammed şallallâhu 'aleyhisselâm üzre bunları defîn eylese gerekdür. Hâḳ Te'âlâ anlaruñ ve cemî' ümmet-i Muḥammediñ rahmetlerin ziyâde édüb cemâli bâ kemâllerine muğtenim eyleye. Âmîn. Yâ Rabbe'l 'âlemin temmet'il ḥurûf bi'avnillâhi te'âla 27/ Yenâyir/ 1254*

Eser tamamladıktan ve tarih düşürüldükten sonra aşağıdaki dua eklenmiştir.

ketebehü'l-fakîri'l ḥakîri'l mu'terif bi'l-'acẓ takṣîr ḥâfîẓ ḥüseyin ibn 'osmân 'affa 'anhuma okuyanı dinleyenı yazduranı yazanı rahmetiñle yarlıgağıl Yâ Ğanî

Bu kitâbı yazdırmağa sebep olan düğmeci Muṣṭafa ağanıñ vücûdına şıḥḥat ve 'âfiyet ve 'ömrine bereket geçmişlerini ğarḳ-ı ğariḳ rahmet eyleye âmîn Yâ Mu'în

TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Türkiye Yazma Eserler Kurumunda bulunan aynı yazara ait 2 farklı nüsha kaydı daha bulunmaktadır:

1. Nüsha: Menâkıb-ı Ashâb-ı Kehf, Kâdî Asker Şerîf Mehmed Mollâ Efendî, 06 Mil Yz A 8016, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, 17 varak.
2. Nüsha: Hikâye-i Ashâb-ı Kehf, Kâdî Asker Şerîf Mehmed Mollâ Efendî , 06 Mil Yz A 2683/1, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, 72 varak.

Bu iki nüsha içerisinde üzerinde çalışılan nüsha daha kapsamlı olarak ele alınmıştır.

İçerisinde Ashab-ı Kehf adı bulunan ve ya bu tamlamaya benzer ad taşıyan eserler, ayrı bir çalışmanın konusu olması ve araştırmacılara fikir vermesi sebebiyle aşağıda sıralanmıştır.

TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Türkiye Yazma Eserler Kurumu katalogunda yer alan eserler

isim, yazar, arşiv numarası ve koleksiyon yeri olarak belirtildi. Tezler de künyeleriyle birlikte gösterildi.

Dâstân-ı Ashâb-ı Kehf, Mehmed Emîn Efendî, 01 Hk 1000/1, Adana İl Halk Kütüphanesi, 174 varak.

Hikâye-i Ashâb-ı Kehf, Mehmed Emîn, 19 Hk 835/1, Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüphanesi

Kıssa-i Ashâb-ı Kehf, Sloane 7867/2, İngiltere Milli Kütüphanesi Türkçe Yazmaları

Şerh-i Manzûme-i Esmâ-i Ashâb-ı Kehf, Mevlânâ Sünnî, MS Turk. e. 38/6, Bodleian Kütüphanesi Türkçe Yazmaları.

Kıssa-i Ashâb-ı Kehf, Tevki'îzâde Halil b. Ali b. Halil, m Mecâmi Türkî 6, Mısır Milli Kütüphanesi Türkçe Yazmaları.

Kıssa-i Ashâb-ı Kehf, 1293/7, Osman Ergin Türkçe Yazmaları.

Kıssa-i Ashâb-ı Kehf, Vânî Mehmed b. Bistâm Huşâbî (öl. 1096/1695), Y-182/2, Tercüman Gazetesi Kütüphanesi Türkçe Yazmaları.

Hikâye-i Ashâb-ı Kehf, 301/9, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphanesi Türkçe Yazmaları.

Risâl Fi Ashâbi'l-Kehf, Ebû'l-Hasan Alî b. Ahmed el-Vâhidî en-Nisâbûrî, 06 Mil Yz A 6754/11, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, 195 varak.

Hikâye-i Ashâb-ı Kehf, Fakirî, 06 Mil Yz A 2461/8, Milli Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu, 236 varak.

Risale-i Hikaye-i Ashab-ı Kehf, 34 Mzp 78/4, Mehmet Zeki Pakalın Koleksiyonu.

Ashab-I Kehfimiz, Ömer Seyfeddin, 22 Sel 5156/2, Selimiye Yazma Eser Kütüphanesi.

Kâtib Kemâl'in Kıssa-i Ashâb-ı Kehf Mesnevisi (metin-inceleme-sözlük-dizin), Zeydi Karaca, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2014.

Klasik ve modern kuran yorumlarında Ashab-ı Kehf kıssasının tahlili, Emine Sekme, Marmara Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2014.

Sûfîlerin gözünde Ashâb-ı Kehf, Halil Vırıt, Dokuz Eylül Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2017.

Ashab-ı Kehf kıssası ve metafizik boyutu, Mehmet Diyaddin Dağhan, Harran Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 1998.

Afşin Ashabü'l-Kehf'in tarihsel süreci (Ana kaynaklar ve arşiv belgelerine göre), Kemalettin Koç, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 2017.

Hristiyan ve İslam kültürlerinde Eshab-ı Kehf (Yedi uyurlar) inancı, Özlem Sert, Hacettepe Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2001.

Kur'an'da dine davet metodu açısından ahiret inancının yeri ve Ashab-ı Kehf örneği, Rahime Çelik, Akdeniz Üniversitesi / Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2018.

Türkiye Yazma Eserler Kurumu kataloğunda eser hakkındaki bilgilerden hareketle yazarın adı “Kâdî Asker Şerîf Mehmed Mollâ Efendî (öl. 1308/1890)” olarak yazmaktadır. Ancak pek çok katalog ve tarama sonucu yazarla alakalı net bir bilgiye rastlanmamıştır.

Metnin sonuna düşürülen temmet kaydından hareketle eserin hicri 27/ Ocak/ 1254 (M 1838) yılında tamamlandığı anlaşılmaktadır.

1.4. Eserin Dil ve Anlatım Özellikleri

Eser baştan sona kadar oldukça sade, anlaşılır ve akıcı bir dille yazılmıştır. Kaynağını Kur'an-ı Kerimden alan bir eser olması sebebiyle eserde kullanılan Arapça kelimeler yoğunluktadır ancak bu durum eserin akıcılığını etkilememiştir. Hikâyenin geneline bakıldığı zaman olayların akışı da birbiriyle bağlantılı olarak ilerlemiş, anlatılanlar sık sık rivayetlerle de desteklenmiştir.

(22a7) Şöyle **rivāyet ederler** ki ol dere içinde (22a8) bir 'aẓīm balık var idi anıñ ululığını Hāk Te'ālā (22a9) hāzretlerinden gayrı kimse bilmezdi ve her gün (22b1) şuyun kenārına gelürdi, bir buçuğ gün (22b2) miqdārı turub, Hāk Te'ālā hāzretine (22b3) hāmd edüb derenin ға'rina ikindüden (22b4) şonra gider. **Rivāyet ederler** ki ol balık (22b5) şöyle büyük idi

(31b9) Ka'bu'l Aḥbār rivāyet (32a1) eder ki bu ikisi Taḳyānūs'dan murād eddiler (32a2) ve eytdiler: “Ey bizim mülükımız bize destūr vēr (32a3) sā'ir yoldaşlarımız ile odamızda ziyāfet (32a4) edelim mülükın ma'lūmıdır ki bizim altımız (32a5) biribirimiz ile qarındaş gibiyüz.” dediler.

Eser konusu itibariyle dini nitelikli bir metin olması sebebiyle müellif pek çok yerde Kuran-ı Kerim de geçen Yusuf ve Kehf surelerinden alıntı yaparak bu alıntılarında sonra ayetlerin Türkçe meallerini ve anlamlarını vermiştir. Bu durum müellifin oldukça sağlam bir Arapça bilgisi olduğunun da kanıtıdır.

Eserde Türkçenin sade ve konuşma diline yakın bir söyleyişi hâkimdir. Sanatlı bir anlatım yoktur. Metin genel olarak sade nesrin bir örneğidir.

Eserde cümle yapısı olarak genellikle devrik yapı ve uzun cümlelere sıklıkla rastlanmaktadır. Eserin genelinde kullanılan bu uzun cümle yapısı zarf fiiller aracılığıyla sağlanmıştır.

(1a2) Rāviyān-ı aḥbār ve nāqılān rivāyet ederler ki (1a3) yahūdiler dānişmendlerinden bir nicesi cem' **olub** (1a4) **Sulṭān-ı Enbiyā Muḥammedi'l Muştafā Şallallaḥu Te'ālā** (1a5) **'Āleyhi ve Sellem Efendimiz Hāzretlerinin** ḥuzūrına (1a6) **gelüb** yetmiş iki güzide ve mu'teber ve maḳbūl (1a7) su'āller **edüb** cümlesine cevāb-ı şerīf (1a8) buyurduḳda cān-ı dilden cümlesi kelime'-i tevḥīd (2a1) **götürüb** müslimān oldılar.

(3b4) *Takyānūs* dağı gördi bir koyun yarısına (3b5) deyin yerin yaruğına batmış çıkmağa **çalışub** (3b6) *Takyānūs* **gelüb** ol koyunu çıkardı *ammā* (3b7) ol yarıқта gördi ki bir aydınlık gelir **bağub** (3b8) gördi ki bir altun levh turur üzerinde (3b9) dört satır yazı yazılmış.

Metinde uzun yapıtlı cümlelerin olmasını sağlayan bir diğel unsur ise “*ammā*, çünkü, çün” gibi cümle başı edatları da kullanılmasıdır.

(76b9) *Pādişāh* ertesi aña varub (77a1) buyurdıkları gibi mağarada beri yanına defin (77a2) eylediler **ammā** kurıca yer üzerine ve vaşiyetleri (77a3) üzre gömdi.

(34b7) **Çünkü** *Takyānūs* bunların hālın ikinci (34b8) vüzerāsından haber aldı, buyurdılar münādīlerin (34b9) *nidā* kıldılar takı memleketin halkı *Efsūs* (35a1) şehrinin meydānına cem ‘ oldılar, vāfir odun (35a2) götürdiler ve od edüb ol demirden (35a3) yapılan şıfırı kızdırub kıpkırmızı (35a4) od oldu.

(5b9) **Çün** *Takyānūs* eşitdi āh edüb: (6a1) “N’oleydi ben bu levhi bulmamış olaydım (6a2) ve senden bu kelimātı eşitmeyeydim.” didi.

Eserde baştan sona akıcı bir anlatım göze çarpmaktadır. Yazar anlatımına akıcılık kazandırmak için yer yer deyimlerin gücünden de yararlanmışır. Metinde geçen deyimlerden birkaçı günümüzde aynen kullanılırken bir kaçı farklı şekillerde kullanılmaktadır ve ya geçerliliğini yitirmiştir.

Tablo 2. Metinde geçen deyimler

15a8,44a6 ğam ye-	71a2 ödleri şınur-
44a1 yol bul-	77b9 el ur-
66b6 kanı kaynama-	45a6 yüz tut-
18b8, 66a1 ğazaba gel-	38b7 kağem ol-
76a5 kılıçdan geçir-	16b4, 48b1 başına beraber tut-
70b7 ma ‘lüm ol-	73b2 baş aç-
67a3 bī-hüş ol-	28b7,67a4 ‘aklı başına gel-
65a7 gözlerinden nihān ol-	67a1 nağar sal-
61b2 yüz çevir-	64b9 hayrete bağ-
40b7 melāmet hırkasın gey-	59a6 günāhı boynına ol-
31b1 diline düş-	37b2 emān vēr-
29a6 beğzi şarar-	29b5 havāle ko-

25b8 fikir eyle-	28b6 endāmına lerze düş-
25b2 ‘āciz qal-	25b3 ğam-ġin ol-
10a5 qanıma gir-	14a2 ğalebe qop-
7b7 yola düş-	10a2 haqqından gel-
5a1 ‘acebe qal-	5b9 āh éd-
1a8 cān-ı dilden-	21a8 gözden ğāōib ol-
50b5 eline düşme-	50b7 eline girme-
18b1 süvār ol-	19a8 qarār eyle-
27b2 sa’y eyle-	28b9 ta‘accübde qal-
52b5 qalālet yoluna düş-	50b9 Ŗurūc eyle-
67a8 zārīlik eyle-	53a4 šoñ pişmānlık fā’ide vërme-
73a3 fitne bıraĝ-	74a2 fitne düş-
35b4 ħased éd-	

Metinde (38b7) qadem ol- şeklinde geöen atasözü günümüzde “Ayak baĝı olmak” şeklinde kullanılmaktadır. Yine metinde geöen (73b2) baş açmak- deyiimi bir işi yapmaya büyük bir istekle koşmak anlamında olup günümüzde “Can atmak” deyiimiyle karşılanmaktadır.

Eserde en öok dikkat öeken unsurlardan biri de sık olarak yapılan imla hatalarıdır. Bu hataların eserin müellifi Kādī Asker řerīf Mehmed Mollā Efendī’den mi yoksa müstensih Hüseyin İbn Osman’dan mı kaynaklandığını tespit etmek öok zordur ancak eserin başından sonuna kadar pek öok kelimedede imla hataları mevcuttur. Bu bağlamda metnin genelinde bir öok kelime için ikili imla kullanılmıştır. Pek öok kelime de imla yanlış yapıldığı için bu da metnin okunuşunu ve anlamlandırılmasını zorlaştırmıştır. İmla hatası olarak tespit edilen kelimeler ařaĝıda tabloda belirtilmiştir.

Tablo 3. Metinde imla hatası bulunan kelimeler

Hatalı İmla	Kelimenin Aslı
29a8 tamizine	tamırına
28b5 bī- hūd	bī- hūd
9a4 diĝānlar	dīkānlar

48b2 zerbāblara	zerbāflara
66a1 ‘āzaba	ğāzaba
74a7 muftenim	muğtenim
41a5 yalub	yalun
38a7, 39b1 cevgān	çevgān
31a3 bezerim	bīzārım
25b8 seṇek	siṇek
11b1 havāsından	havāśśından
14b1 müheyyādır	müheyyādır
4b3 huzūrına	hūzūrına
55b6 hāvḥ	hāvḥ
49b6 hāṣā	hāṣā
53a6,77b2 eḥyā	iḥyā
21a9 ṣu	su
58b5 çık	cık
12a6,55a6,56a3,57a8,64b5,65a2 mütehayyir	mütehayyir
16a9,16b3,17a7,19a4 bahādır	bahādır

Metin içerisinde “ hey, ey, ya ” gibi seslenme ünlemleri de yer yer kullanılmıştır.

(44a3) Yemliḥā eyitdi: “**Ey** çoban sende (44a4) civān-merdlik nişānı vardır, şöyle zan ederim (44a5) ki bizim sırrımızı kimseye dimeyesin.”

(58b5) Yemliḥā eyitdi: (58b6) “ **Hey** kişi bu akçe’i bu şehirden alub, gidüb (58b7) götürdüm ve üzerinde Taḳyānūs darbıdır. ” (58b8) didi.

(2a2) “ **Yā** Muhammed bize ḥaber vēr, aṣḥāb-ı (2a3) kehf kaç kimsedir, adları nedir ve kendüleri (2a4) ne kavim idi ve kında olurlar ve onların kıssası (2a5) ne idi ? ”

Eser içerisinde günümüz Türkçesinde kullanılmayan ve ya şekil ve anlam değişikliğine uğramış kelimeler de mevcuttur. Metin içerisinde tespit edilen bu türden kelimeler aşağıda gösterilmiştir:

aḥṣām “Akşam”

(32a7) *Pes Yemliḥā nefis ta‘āmlar édüb aḥṣām olıcaḵ* (32a8) *yoldaşların götürib cem‘ olub oturdılar.*

bay “Zengin”

(69b7) *Bu ḥaber şehre vilāyetlere yayıldı,* (69b8) *bay yoḥsül gelüb Yemliḥā’nıñ elin öpüb ziyāret* (69b9) *eylediler.*

beñille- “Uykudan sıçrayarak uyanmak.”

(28b4) *Taḳyānūs* (28b5) *mel‘ün uykusından beñilleyüb bī- hūd* (28b6) *olub endāmına lerze düşdi.*

çeri “Asker, ordu”

(20b6) *Her biriniñ on bār gulāmı var idi ve her gulāmıñ* (20b7) *ḥükminde yüz biñ çeri var idi.*

eglen- “Durmak, beklemek, oylanmak.”

(70b7) *Ḥaḵ Te‘ālā ḥazreti bizi* (70b8) *cihān ḥalḵına ‘ibret içün saklamış lākin* (70b9) *yārenlerimiñ bu işlerden ḥaberi yoḵdur ve hem* (71a1) *ziyāde eglendim.*

etmek “Ekmek”

(58a7) *Ḳanda bulduḡum n’eylersin, bahāsına etmek* (58a8) *vér eger vérmezisen ḡaḵçemi vér.*

etmekçi “Ekmekçi”

(58b8) *Etmekçi eyder: “ Sen taşra Türklükden* (58b9) *gelmiş kişidisin, işiñüz taḡlarda koyun* (59a1) *güdüb gezmekdir*

gedil- “Gedik açılmak, çentilmek.”

(54b7) *çok rüzigār çıḵmaḵ ile ba‘zı yerleri gedilmiş,* (54b8) *ḥarābe varmış.*

gey- “Giymek”

(55a8) “ *Ey birāder seniñ* (55a9) *eşvāblarını vér geyüb şehre varayım*

geydür- “Giydirmek”

(16a2) *pādiṣāh dahı ser- ‘askerligi anıa vērdi ve (16a3) hil ‘atlar geydüirdi.*

girü “Geri”

(60b2) *İşde ma ‘lūmımız oldu māl (60b3) hazīne bulmuşsın, beşde biri māl-ı (60b4) mīrīdir ve girü kalan seniñ olsun*

gökçek “Güzel, şirin, hoş.”

(11b2) *“Ey pādiṣāh bir kimesne gelmişdür ulu (11b3) pādiṣāhzādeye beñzer hūb atlar ve eşvābları ve envā ‘i (11b4) tecemmülâtı vardır, hüsn halkı laṭif ve gökçek (11b5) mişli yok.*

ilerü “İleri”

(65a8) *Yemliḥā ilerü yürüdi, gördi*

īmān götür- “Müslümanlığı kabul etmek.”

(29a1) *Her birisi yerleri ve gökleri (29a2) yaradan Tañrı ‘ya īmān götürdiler.*

iv- “Acele etmek, çabuk davranmak.”

(42b2) *ben ḥalīm (42b3) pādiṣāhım ki işlerimde ivmezem āheste āheste (42b4) ederem.*

kaçan “Ne vakit, ne zaman.”

(66a5) *Sen ki bu evin midür deyü (66a6) da ‘vā edersin ammā sen kimsin ve adın (66a7) nedir ve bu aralıqdan kaçan gitdün bilelim.*

ķanda “Nerede, nereye.”

(40b2) *Hay ķanda gidersin?*

ķandan “Nereden.”

(43b5) *civān-merdler kendi aḥvālinizden bize ḥaber (43b6) vērin ķandan gelürsiniz ve ‘azimetiniz nereyedir*

ķarşu “Karşı”

(20a4) *Her gün dīvānında (20a)5 sağında altundan yetmiş kürsi ve şolında (20a6) sīmden yetmiş kürsī vezīrlar ķarşusunda otururdi*

ķulavũz “Kılavuz.”

(47a9) *Ol mel'ũn hemān ķulavũz olub (47b1) yatdıķları maķara ũzerine ķõtũrdi*

ķuķ- “Kucaklamak.”

(70a5) *Yemliķā'yı ōpdi ve ķuķdı*

ķuķuķ- “Kucaklaķmak.”

(16a6) *Pāris[Pārsi] 'iņ meliki ũķ gũn Takỹānũs'ı ķōndermeķe (16a7) ķıķdı biribirile ķuķuķub vedālaķdılar, (16a8) taķtına dōndi.*

ķendũ “Kendi”

(23b6) *Takỹānũs (23b7) ķalkı ķendũne tapdurmaķa baķladı*

ķimesne “Kimse”

(11b2) *Ey pādiķāh bir ķimesne ķelmiķdũr*

ķōķul- “Suyu ķekilip yok olmak, kurumak.”

(54b8) *Ol yerde olan aķaķlar (54b9) ķurumuķ ve ķũrũmũķ ve ķeķmeler (55a1) ķōķulmuķ ve her cānibi yıķılmıķ ķarāb olmuķ*

ķegirt- “Koķar gibi yũrũmek, hızlı hızlı gitmek.”

(39b8) *Ĥādimler ķōrdũler ki meydāndan ķıķub (39b9) gitdiler ki ķōrũnmez oldılar bunlaruņ izin (40a1) iķleyũb ķegirttiler yetiķũb ardlarından (40a2) ķaķırdılar*

ķol “ķu, o.”

(38a3) *İmdi ķol gũnde (38a4) ki Takỹānũs ķikāre ķıķa yedi gũn anda (38a5) eglenũr*

ķamır “Damar.”

(29a8) *Buyurdı ķekimler ķōtũrdiler, ķamırına el (29a9) urdılar*

ķaķra “ķehrin dıķı, dıķarı.”

(41b7) *bu bĩ-ķāre ķullarıņ ķendũ memleketinden ķaķra gitmekden (41b8) ķarazımız yokdur*

ķōķrı Doķru.

(54b4) *Hemān-dem çoban (54b5) akçe 'i eline alub toğrı geldi*

ton “Elbise, giysi.”

(16a9) *her şehire kim uğradı bahādır olana at ve ton (16b1) ve sīm ü zer vèrüb yanına alurđı.*

туру gel- “Kalkmak.”

(73a9) *yüzlerin Beyti'l-Mukaddese karşı başların (73b1) secdeye koyub andan туру gelüb eyitdiler.*

турѓur- “Durdurmak”

(35a7) *Takyānūs 'uñ tahtı öñüne götürdiler, karşısına (35a8) ayağın турѓurdılar.*

uşur- “Vuruşmak, çarpışmak, mücadele etmek.”

(38b8) *eger ĩmāna gelmezler ise hemān-dem kılıç uşuralım*

yarak “Silah, savaş aleti.”

(40b5) *yarāk uşurub pārelediler it leşi gibi (40b6) bırağub yola revān oldılar.*

yarlıǵa- “Bağışlamak, affetmek.”

(78b3) *diñleyeni yazduranı yazanı rahmetiñle yarlıǵağıl*

yigirmi “Yirmi sayısı.”

(50b2) *Birisi dağı geldi yigirmi yıl pādişāh (50b3) oldı*

yohsa “Yoksa.”

(48a4) *Takyānūs eyitdi: “Benim havfımdan yatmışlardır, (48a5) yohsa uyumazlar uyanıklardır.” didi.*

yohsul “Yoksul, fakir, muhtaç.”

(69b8) *bay yohsül gelüb Yemlihā 'nıñ elin öpüb ziyāret (69b9) eylediler.*

yuķaru “Yukarı, üst taraf.”

(76b4) *tābūtları yerden yuķaru mağara içinde (76b5) aşı kodılar.*

1.5. Ashab-I Kehf Ve Takyanus İsimli Hikâyenin İçinde Yer Alan Kelimelerin Sayısal Değerleri Ve Oranları

78 varaktan oluşan Ashab-ı Kehf ve Takyanus isimli eserde aşağıdaki tabloda belirtildiği üzere farklı dillere ait 1330 kelime yer almaktadır. Eserin kelime ağırlığı Arapça, Türkçe ve Farsçadan oluşmaktadır. Bu dillerin yanı sıra 1 adet Yunanca, 1 adet Fransızca ve 2 adet Moğolca kökenli kelime bulunmaktadır.

Tablo 4. Hikâyenin İçinde Yer Alan Kelimelerin Sayısal Değerleri Ve Oranları

HARF	TÜRKÇE	ARAPÇA	FARŞÇA	DİĞER DİLLER
A	58	47	8	-
B	66	18	15	-
C	-	21	10	-
Ç	13	-	5	-
D	36	20	16	-
E	27	25	2	-
F	-	12	8	-
G	32	18	9	-
H	4	66	22	-
I	2	1	-	-
İ	31	31	-	-
K	70	47	9	-
L	-	13	3	-
M	-	104	4	-
N	9	14	14	-
O	21	-	-	-
Ö	8	1	-	-
P	-	-	16	1 (Yun.) 1 (Fr.)
R	-	19	8	-
S	43	35	9	-
Ş	6	14	9	-
T	26	40	5	1 (Moğ.)
U	14	2	-	-
Ü	8	2	-	-
V	4	18	-	-
Y	64	6	5	1 (Moğ.)
Z	-	20	10	-
TOPLAM	542	594	190	4
ORAN	%40.75	%44.66	%14.28	%0.3007

Eser, Osmanlı Türkçesi dönemi eseri olmasına rağmen içerisinde pek çok Arapça sözcük geçmektedir. Eserin Kur'an kaynaklı bir hikâye olması sebebiyle kullanılan Arapça sözcüklerinin sayısı oldukça fazladır.

Yukarıdaki tabloda belirtilen kelimelerin dışında birlikte çekime giren kelimeler aşağıda tablolar halinde belirtilmiştir.

Tablo 5. Farklı Köklerden Birlikte Çekime Giren Kelimeler

Arapça	Türkçe	Kelime
Öahid-	-leş	Öahidleş-
bel-	-kim	belkim
cehennem-	-lik	cehennemlik
fikir-	-len	fikirlen-
ğayr-	-i	ğayrı
hiyānet	lik	hiyānetlik
kefen	-le	kefenle-
mağrūr	-lıg	mağrūrliğ
mürüvvet	-sizlik	mürüvvetsizlik

Farsça	Türkçe	Kelime
hōr	-lık	hōrlık
pāre	-le	pārele-
pīr	-cegiz	pīrcegiz
pişmān	-lık	pişmānlık
zārī	-lik	zārīlik

Arapça	Farsça	Kelime
bel-	-ki	belki
gārib	-ān	gāribān
haber	-dār	haberdār
nākıl	-ān	nākılān
nevbet	nevbet	nevbet
rāvi	-ān	rāviyān

Farsça	Arapça	Kelime
ber-	-kemāl	berkemāl
bī-	-huzūr	bī-huzūr
bī-	-idrāk	bī-idrāk
bī-	-mecāl	bī-mecāl
bī-	-mişal	bī-mişal
bī-	-nihāye	bīnihāye
nā-	-ma'ŏkŭl	nāma'ŏkŭl

METİN

1a1 HİKÂYET-İ AŞHÂB-I KEHF VE TAQYÂNÛS

-1A-

1a2 Râviyân-ı aḥbâr ve nâkıllân rivāyet ederler ki

1a3 yahūdiler dānişmendlerinden bir nicesi cem‘ olub

1a4 Sultân-ı Enbiyâ Muḥammedi’l Muştafâ Şallallaḥu Te‘âlâ

1a5 ‘Āleyhi ve Sellem Efendimiz Ḥazretlerinin ḥuzûrına

1a6 gelüb yetmiş iki güzîde ve mu‘teber ve maḳbûl

1a7 su‘âller édüb cümlesine cevâb-ı şerîf

1a8 buyurdukda cân-ı dilden cümlesi kelime’-i tevḥîd

-2A-

2a1 götürüb müslimân oldılar. Ḥâlâ cümle su‘âllerinden

2a2 biri bu idi kim “ Yâ Muḥammed bize ḥaber vër, aşḥâb-ı

2a3 kehf kaç kimsedir, adları nedir ve kendüleri

2a4 ne kavim idi ve ḳanda olurlar ve anlarıḳ kışşası

2a5 ne idi ? ” Ḥazret-i Resûl ‘Aleyhisselām

2a6 daḥı luṭuf cevâb ile buyurdılar: “ Aşḥâb-ı kehf

2a7 yedi kişi idi ve sekizincisi bir kelb idi.

2a8 Evelkisi Yemliḥâ, ikincisi Mekşelinâ, üçüncisi

2a9 Mişlinâ, dördüncisi Mernûş, beşincisi Debernûş,

-3A-

3a1 altıncısı Şâzenûş, yedincisi Kefeşteṭeynûş,

3a2 sekizincisi kelb idi adına Ḳıṭmir dirler.”

3a3 Bunlarıḳ ḥikâyeti şöyledür ki; Benî İsrâ’îl zamânında

3a4 bir kiři var idi, adına Taqyānūs dirler

3a5 idi Pāris[Pārsī] ikliminden idi çobanlık édüb

3a6 koyun güdüb ve hem ‘ibādet éderdi. Ğāyet

3a7zāhid kişi idi ve hem uzun yüzlü ve tatlu

3a8sözlü, faşihü‘l-lisān ve melihü‘l beyān kişi

3a9 idi her gün koyunları otlağa salub

-3B-

3b1 ve kendüsi ‘ibādete meşgöl olurdı. Bu tarikle

3b2 otuz sene geçdi ittifāk bir gün ‘ibādet

3b3 éderken koyunlar ürküb perākende oldılar.

3b4 Taqyānūs dahı gördi bir koyun yarısına

3b5 degin yerin yaruğına batmış çıkmağa çalışub

3b6 Taqyānūs gelüb ol koyunu çıkardı ammā

3b7 ol yarıқта gördi ki bir aydınlık gelür bakub

3b8 gördi ki bir altun levh turur üzerinde

3b9 dört satır yazı yazılmış meger şu‘le andan

-4A-

4a1 gelür imiş eline aldı içinde olan yazulara

4a2 nazar étdi okuyamadı ve ol levhi muhkem

4a3 saklayub ahşām şehre varub ol levhi

4a4 buluşduğı ‘ālimlere gösterüb ašlā kimse

4a5 okuyamadı bir kişi eyitdi: “ Bunu bunda

4a6 bir kimse okuyamaz Mısır’da bir adam var, anda

4a7 üç yüz yaşında bir pīr vardur çok kitāblar

4a8 okumuşdur bu levhi andan gayrı kimse okuyamaz.”

4a9 didi. Taqyānūs bu haberi eşitdi,

-4B-

4b1 hemān koyunları şāhibine teslīm édüb

4b2 Mışır’a revān oldı. Mışır’a varub

4b3 pīriñ haberin alub huzūrına¹ vardı

4b4 iştiyāk ‘arz édüb levhi nazār eyle, deyü

4b5 hemān çıkarub öpüb pīriñ eline vèrdi.

4b6 Ol pīr dahı bir haber ile kaşların kaldurub

4b7 ol levhi nazār eyledi ve bir zamān ta‘accüb kaldı

4b8 tamām okuyub mefhūmın bildi. Başın kaldurub

4b9 Taqyānūs’un yüzine diğkat ile bakdı bir zamān

-5A-

5a1 ‘acebe kaldı. Taqyānūs dahı bunun ısrārın

5a2 fehim édüb vehme düşüb eyitdi: “Yā Şeyh

5a3 ne ‘aceb nazār kıldıñ bizde ne nişān ararsın?”

5a4 Pīr eyitdi: “Bu levhe gālaṭla seniñ elün girmiş,

5a5 zīrā sen bunun ehli degilsün, seniñ yüziñde

5a6 eylik nişānı var bunun şāhibi ehl-i cehennemdir,

5a7 ‘ākıbeti hayır olmaz.” didi. Zīrā ol pīr gāyet

5a8 ‘ālim kişi idi ve hem çok sultānlara muşāhib

¹ huzūrına

5a9 olmuş kişi idi bilmediği ve eşitmediği nesne

-5B-

5b1 yok idi. Çün Taķyānūs ol pīriņ

5b2 sözün eşitdi eyitdi: “Ey ‘azīz otuz yıldır

5b3 ben Allah-u Te‘ālā hāzretine ‘ibādet ederin tārketü’l

5b4 ‘ayn içre Hudāya ‘āşilik etmemişem yā ben

5b5 nice cehennnemlik olurun.” didi. Pīr eyitdi:

5b6 “Eger üç yüz yıl dahı ‘ibādet edersen

5b7 āhiri’l-emr ‘ibādetiņi ellere virseņ gerek

5b8 elbetde yeriņ cehennemdir şöyle bil.” didi.

5b9 ün Taķyānūs eřitdi āh edüb:

-6A-

6a1 “N’oleydi ben bu levhi bulmamış olaydım

6a2 ve senden bu kelimāti eşitmeyeydim.” didi.

6a3 Ol Pīr eyitdi: “Hey derd-mend getirmemeyi çāre mi

6a4 bulam şanurduņ Hāķ Te‘ālā ezeli ezelden

6a5 seniņ üzeriņe bir nesne taķdīr eylemişdür

6a6 maķv olmağa çāre olmaz. İmdi āgāh ol ey

6a7 Taķyānūs, ol yarıķda bu levhi bulmuşsın

6a8 anda bir ulu hāzīne vardır, içinde olan

6a9 mālıņ hisābın ğayrı kimse bilmez bu cümle māl

-6B-

6b1 hep seniņ olsa gerekdür.” didi. Çün Taķyānūs

6b2 bu sözi eşitdi katı sürür hāşıl eyledi

6b3 şādiliğinden öleyazdı andan eyitdi:

6b4 “Yā Şeyh biraz ola kim üşenmeyüb benimle bile

6b5 ol kim ol mālī fetih ediviresin.” didü.

6b6 “Kök gibi olurise seniñle bir atadan intifa

6b7 etmiş iki birāderler bigi çıkacak olursa hişşe

6b8 edelim.” didi. Pīr eyitdi: “Ey Taqyānūs ol

6b9 māl seniñ eline girdigi gibi baña bir habbe vermedüğinden

-7A-

7a1 nāşī belki ol arada öldürüb

7a2 şehīd edersin.” didi. Taqyānūs eyitdi:

7a3 “Ey Pīr ‘āqıl bu nice sözdür, sen baña atalık

7a4 edüb māl ihsān edersin benim nesnem

7a5 yok iken baña bu kadar mālā mālīk olmada sebeb

7a6 olursın dañı ben saña niçün mürüvvetsizlik

7a7 edeyin, siz bu fikri terk eyleş bunı dīvāne

7a8 olan bile etmez. Hele benimle gel bu hazīneniñ

7a9 yolın buluvirir Hudā müte‘āl ve enbiyā ve melāike

-7B-

7b1 haqqıçün saña bir vech ile zararım ve ziyānım

7b2 toqunmaya ve bir nev‘ ile incitmeyem belki ol mālīñ

7b3 nışfi seniñ olsun.” deyü gılāz-ı şidād

7b4 ve yeminlerle pīre söyledi. Pīr dañı olacak

7b5 iş var deyü taqdîr-i Hudâ hîç kimse bozmaz

7b6 ol pîr dahı mâlı genc tama‘ ile Taqyânûs’uñ

7b7 sözine ve yeminine aldandı ve yola düşüb

7b8 gitdiler ol levhî buldıǵı Pâris[Pârsî] iklimine taǵa

7b9 geldiler Taqyânûs ol yeri yarılmış şeyhe gösterdi.

-8A-

8a1 “İmdi sen bu yeri on zirâ‘ miqdârı kaz.”

8a2 didi. Taqyânûs şıgıñub Ferhâd Şirin

8a3 ‘aşkına külünge eline alub kazmaǵa başladı.

8a4 On ‘arşun miqdârı kazdı. Bir büyük pülâddan

8a5 kapuya râst geldi üzerine bir muhkem kilîd

8a6 urulmuş Taqyânûs pîre eyitdi: N’eylemek

8a7 gereksin geliñ görüñ didikde pîr-i miskin

8a8 tama‘ belâsıyla aşǵa indi. Taqyânûs

8a9 eyitdi: “Ne durursun kilîdi bozub açmağ

-8B-

8b1 gerek.” Ol Taqyânûs eyitdi: “Korkarım tılsımı

8b2 vardır.” Pîr eyitdi: “ Korkma! ” Taqyânûs kilîdi

8b3 kırdı, kapu açıldı ikisi bile içeri girdiler. Ziyâde

8b4 zulumâtdır ikdâm edüb māl tama‘ ile bir miqdâr

8b5 gitdiler yürüdükce aydınlık oldu dahı ilerü

8b6 yürüdiler bir ‘âlî serâya erişdiler. Rüşen

8b7 tarafında yedi kapu var ammâ kapular kilîdlü miftâhları

8b8 üzerinde aşılu tırayur. Taqyānūs

8b9 alub birisin açdı içi tobtolu mālđır

-9A-

9a1 ve esbābdır. Evvelki hānede altundan kemerler üzerine

9a2 cevāhir bendler tıkunmuş, ikinci hānede

9a3 altunla yādigār kılıçlar kınları kabzaları muraşsa‘,

9a4 üçünci hānede altundan yüz diğānlar² ve gözler,

9a5 dördünci hānede dīnār ve sīm zīver olmuş,

9a6 beşinci hānede zerrīn cevşenler ve zer hāz-u tolgalar

9a7 envā‘inden silāhlar ve zerrīn terkeşler muraşsa‘,

9a8 altıncı hānede yāqūt la‘l-i elmās ve sīm zerrīn

9a9 olmuş ve yedinci hānede incü zümrüd ile tıolmuş.

-9B-

9b1 Çünkü Taqyānūs bu mālı menāli gördi hemān

9b2 derūninden geçdi ki pīr-i nūrānī öldüre

9b3 bu mālın nişānı taşra çıkmaya kılıcın pīrin

9b4 gılāfindan çıkarub pīre eyitdi: “Yā Şeyh

9b5 bu hıuşuşda saña bir vech ile i‘timādım

9b6 yokdur, senden emīn degilim takı bu māl

9b7 baña kala.” didi. “Ve hem kırıkarım taşra çıkub

9b8 beni fāş eylesin. ” Pīr eyitdi: “Sen beni

9b9 öldürürsen Hāķ Te‘ālāya ‘āsī olursın.

² dīkānlar

-10A-

10a1 Bunca yeminler seni tutmaz mı, Hudā seni

10a2 haqqından gelmez mi, eger yemin içün dersen yemin

10a3 eyleyim bir ferde kimseye dimem bu maldan baña bir habbe

10a4 gerekmez benim kendi malımın haddi yokdur.” didi.

10a5 “Benim kanıma girme pırligümi esirge Hakk Te’aladan

10a6 kork beni şalıvir kendi yerime Mısır’a varayım

10a7 ‘ömrüm kıyāmete degin dağı olursa biñ benim gibi

10a8 dağı ādeme yetecek malım vardur.” didi. Taqyānūs

10a9 eyitdi: “Ey Pır seniñ yeminlerüne hiç i’timādım yokdur.”

-10B-

10b1 Pır-i mübārek söylerken bir kılıç urub mübārek

10b2 başın bedeninden ayırdı. Şoñra ol maldan

10b3 az ve az taşra çıkarub kullar almağa başladı

10b4 ve ‘ālī serāylar yapmağa başladı bî-nihāye

10b5 cāriyeler alub serāyın içini tıldırdı

10b6 ve atlar alub bir ‘aceb muhteşem oldu ve cümle

10b7 malı taşıyub serāyına götürdi. Şol kadar

10b8 ulu kişi oldu ki Pāris[Pārsī] ikliminde bir ferd

10b9 bu çoban edükin bilmedi, belki bir ulu

-11A-

11a1 pādīşāhzāde şandılar ve bir ālī köşk

11a2 binā edüb düzdi serāyın çevresine

11a3 bir ‘azîm hîşâr yapıdılar gulâmlarınız gelür bî-nihâye

11a4 tertîb üzre kaldı ve melik-i Paris’iñ

11a5 hâciblerini ve vezîrlerini ve ekâbir a‘yânın cümlesin

11a6 ele götürüb anlar ile dostluk eyledi,

11a7 ziyâfetler édüb her günde bunları yemege ve içmege

11a8 tutub nice nice peşkeşler dahı çekdi. Şöyle

11a9 oldu ki ‘Acem pâdişâhının cümle ‘askerin

-11B-

11b1 katına devşürdi. Melik-i Pâris’iñ[Pârsî] havâssından

11b2 biri eyitdi: “Ey pâdişâh bir kimesne gelmişdür ulu

11b3 pâdişâhzâdeye benzer hûb atlar ve eşvâbları ve envâ‘i

11b4 tecemmülâtı vardır, hüsni halkı latîf ve gökçek

11b5 mişli yok. Pâdişâhın şöhetine lâayık ve muşâhib

11b6 olacak ve hem gâyetde ‘âkıllı yigittir.” deyü

11b7 pâdişâhın huzûrında ol kadar medh etti

11b8 ki pâdişâh görmeden Taqyânûs’a ‘âşık

11b9 oldu, hâcibler gönderüb Taqyânûs’ı

-12A-

12a1 da‘vet etti. Pâdişâh huzûrına götürdiler ki

12a2 pâdişâh gördi bir güzel sözlü uzun boylu

12a3 mülûkâne libâslar geymiş ve on müzeyyen muraşsa‘

12a4 kemerler ellerinde on pâre tuhfî kumâşlar ile

12a5 pâdişâhın öñine peşkeş çekdi. Pâdişâh

12a6 ve vezîrleri mütehayyir³ kaldılar ki bu kadar yâdigâr

12a7 pâdişâh kapusunda ve hazînesinde yokdur

12a8 bulunmaz. Pâdişâh dahı Taqyânûs’a tamâm ikrâm

12a9 édüb iltifâtlar ve laîfeler gösterdi.

-12B-

12b1 Hemân ol günde meclisine oturdılar envâ’-i

12b2 sâzendeler ile dürlü dürlü ta’âmlar ve

12b3 şerâblar içüb ‘izzet-i ikrâm ile Taqyânûs’ı

12b4 gönderdi. Şeherden toğrı gelüb dīvânı

12b5 Taqyânûs pâdişâhı beyyine tekrâr on gulâm muraşşa’ ve zerrîn-püş

12b6 kemerler ve tâclar ve on re’s yâdigâr

12b7 atlar, envâ’inden cevâhirler peşkeş götürüb

12b8 geldi pâdişâha görenler mütehayyir kaldılar. Yine

12b9 meclis kırılab pâdişâhla envâ’-i ni’metler

-13A-

13a1 ile ve sâz söz ile aḥşâma çıkdılar.

13a2 Ba’dehû Taqyânûs’ı ‘izzetle serâyına gönderdiler.

13a3 Üçünci şabâḥ yigirmi gulâm ile tertîb üzre

13a4 muraşşa’ ve müzeyyen peşkeşler evvelkinden ziyâde kıymetler

13a5 ile yerinde oturdı. Pâdişâh vezîrlerine

13a6 eyitdi: “Biriñiz bir yerde bunun gibi yâdigâr cevâhir

13a7 gördiñiz mi ? ” Begler, ulular eyitdi: “Hîç pâdişâhda

³ mütehayyir

13a8 bu zīneti görmedik ve eşitmedik huşūşan

13a9 bunun serāyında olan zīnet gözler ile

-13B-

13b1 görülmüş degil.” dediler. Taḳyānūs yine ertesi

13b2 gün otuz ḡulām muraşsa‘ ve müzeyyen libāslar ile

13b3 zerrīn kemerler ḳuşanub ‘ arab atlarına binüb

13b4 Pāris pādīşāhı yanına gelüb, selām vērüb

13b5 her gün bu nev‘ ile dīvāna mülāzemetle başladılar.

13b6 Her gün dürlü hediye getirmeyince olmazdı.

13b7 Pādīşāh dahı şöyle muḥabbet etti ki eger cümle

13b8 memālikin istese dirīḡ etmezdi her ne meşālīḡ

13b9 olsa anıḡ ile meşveret etmeden işlemezdı.

-14A-

14a1 Bunun üzerine çok zamān geçdi. Nāḡāh bir

14a2 gün ḳapuda ḡalebe ḳopdı. Nedir, deyince eyitdiler:

14a3 “Ḥaḳ Te‘ālā pādīşāhımızıñ devletin ziyāde eyleye.

14a4 Ḳayşer-i Rūm‘dan elçi geldi.” İçerü girüb,

14a5 selām vērüb, nāme‘i başından çıkarub,

14a6 pādīşāhıñ öñüne ḳodı. Aḡub okudılar

14a7 yazılmış ki: “Ben Ḳayşer-i Rūm‘um, yedi iklim sultānıyım,

14a8 sen ki ‘Acem şāhısın nāme‘i hümāyunum

14a9 vardıḡı gibi yedi yıllık ḡarāḡ gönderesin,

-14B-

14b1 eger yok dersen leşkerim hâzırdır, müheyyâdır⁴

14b2 gâfil bulundum dimeyesin vaktine hâzır olasın.”

14b3 demiş. ‘Acem şāhı fikre vardı ki ne cevāb

14b4 vère Taqyānūs daḥı yerinden ҡalkub, ‘ādet

14b5 ҡadīmesince selām vērüb, durdı. Pādişāh

14b6 bu def‘a ḥürmet étmedi. Taqyānūs bu sebebden

14b7 dil-teng olub eyitdi: “Eyyuhā’l melik benim geldüğüme

14b8 size ne ziyān kim selāmıma cevāb vèrmediñiz?”

14b9 Şāh daḥı ‘özre gelüb eyitdi: “Ma‘zūr tutuñ,

-15A-

15a1 göñlümün ziyāde ıarlığı vardır, ğama düşdüm.”

15a2 Taqyānūs eyitdi: “Eyyuhā’l melik ol ne ğamdır ben

15a3 ҡulıña bildir def‘ tedbīrin èdeyin.” didi.

15a4 Pādişāh, Ҙayşer-i Rūm’dan nāme geldi benden

15a5 yedi yıllık ḥarāç istemiş eger vèrmezsen

15a6 cenge hâzır ol, demiş. “Benim atalarım hergiz

15a7 Rūm’a ḥarāç vèrmemişlerdir, ğuşşam budur.”

15a8 didi. Taqyānūs eyitdi: “Ey pādişāh ḥiç ğam

15a9 yeme.” deyü buyurdı. “Cümle ne ҡadar ‘asker varise

-15B-

15b1 bu ҡulıña ‘arż eyle anıñ tedbīrin èdeyim.” didi.

15b2 Şāhın göñli açılub şād oldı andan

⁴ müheyyâdır

15b3 emir eyledi yüz biñ sivāri hāzır bulunur.

15b4 Taqyānūs on biñ güzīdesin ayırub

15b5 kendi yanına aldı. Silāhlar atlar vērüb

15b6 her birine nice ihsānlar eyledi ve eyitdi ki

15b7 biñ yarar kıl edindi cümle on iki biñ

15b8 oldu. Pādişāh buyurdi: “Dağı ‘asker al.”

15b9 Taqyānūs eyitdi: “Hemān ‘asker on iki biñdir.

-16A-

16a1 Bağı kifāyet edersen tahtında karar eyle.” deyüb

16a2 pādişāh dağı ser-‘askerligi ağı vērdi ve

16a3 hil‘atlar geydürdi. Taqyānūs cümle mālın bile

16a4 alub, ‘asker ile çıkub, şol kadar yarāk

16a5 gördi kim yanında olan begler hayrān kaldı.

16a6 Pāris[Pārsi]’iñ meliki üç gün Taqyānūs’ı göndermege

16a7 çıkdı biribirile kuçuşub vedālaşdılar,

16a8 tahtına döndi. Taqyānūs göçüb

16a9 her şehire kim uğradı bahādır⁵ olana at ve ton

-16B-

16b1 ve sīm ü zer vērüb yanına alurdi. Taqyānūs’uñ

16b2 bu haberleri vilāyetlere yayıldı. Pāris ikliminden

16b3 bir şehriyār kopmuş bahādır olanlara gāyet ri‘āyet

16b4 edüb māl vērüb başına berāber tutardı

⁵ bahādır

16b5 ve her diyârda ne kadar hırsız ve harâmî varise

16b6 cümlesi Taqyânûs'ın yanına varub,

16b7 üç yüz bin bahâdır 'asker yanında varub,

16b8 cem' olubda bir pâdişâhda ancılayın 'asker

16b9 yoğıdı melik-i Rûm'a haber erişdi. “ ‘Acem leşkeri

-17A-

17a1 geldi ne durursın?” Melik eyitdi: “ Ne 'aceb

17a2 bu kadar 'asker ne vakit hâşıl olmuş? ” buyurdi.

17a3 'Askerin cem' edüb yedi kerre yüz bin

17a4 'askerle Taqyânûs'a muqâbil olub, varub

17a5 meymene ve meysere kalıb, cenâh ârâste ve pîrâste

17a6 olub şavaşa başladılar. Görüldüsü

17a7 her birisinin bahâdırları hünerler göstermege

17a8 başladılar. 'Azîm ceng olub, göz açdırmayub

17a9 melik-i Rûm'ın 'askerin saptılar, melikini

-17B-

17b1 başını kesdiler, cümle vilâyet kendi hükminde oldı.

17b2 Çünkü vilâyet-i Rûm anı oldu andan sonra

17b3 'Acem şâhına nâme gönderdi. “ İşde Rûm pâdişâhını

17b4 zabt etdim, mülkini alub tahtına geçüb, oturub

17b5 yerine pâdişâh oldum, memleket-i Rûm benim oldı.

17b6 Nâme'i humâyunum vâşıl olıcağ bir dürlü dahı

17b7 'özü bahâne eylemeyüb, sen dahı yedi yıllık harâç

17b8 gönderesin ve eger göndermezsen vaktiñe

17b9 hâzır olasın. İşde varub Kayşer-i Rūma

-18A-

18a1 itdügimi saña dahı ederim.” Çün melik-i Pāris[Pārsi]

18a2 nāme’i okudı, ta’accübde kaldı. Beglerin ve vezīrlerin

18a3 cem’ edüb, nāme’i gösterüb, leşkerin

18a4 cem’ eyledi. Yüz yetmiş biñ sivāri cem’ olmuş

18a5 Rūm cānibine revān oldılar. Taqyānūs’a

18a6 nāme geldi. “Ey nādān furū-māye bī-aşıl

18a7 bu memleket-i Rūm’ı benim arķam ile zabt etdiñ

18a8 ve sen şöyle tahtım öñünde duran hab-iştān

18a9 ve yemek haqqın bilmez mel’ūn degil misin, ben qarşuñda

-18B-

18b1 altun taht üzerinde süvār olan ‘Acem

18b2 şahı degilim şimdi böyle hırsızlık ile

18b3 üzerine gelürsin. İşde geldim takı seniñ

18b4 nāmıñı cihāndan hākk edem yine Rūm diyārını

18b5 Rūmlu olanlara teslīm edem.” Çünki ‘Acem

18b6 şahıñıñ elçisi Taqyānūs’a geldi nāme’i

18b7 başından çıkarub öñünde kodı Taqyānūs

18b8 nāme’i okudı ğazaba gelüb buyurdu.

18b9 ‘Asker cem’ oldu üç yüz biñ dahı iki yüz biñ

-19A-

19a1 er seçüb ‘Aceme karşı gönderdi. Çünkü

19a2 birbirine muqābil olub ‘azīm ceng etdiler.

19a3 Meymene meysere kalıb, cenāh ārāste olub

19a4 bahādırlar nice dürlü hüneler gösterdiler.

19a5 Āhir ‘Acem şahı leşkeri şanub şahını

19a6 öldürdiler. Cümle māl hazīnesin

19a7 aldılar. Cümle vilāyet kendiniñ oldı.

19a8 Efsün didikleri şehire karar eyledi. Ol

19a9 şehir harāb olmuşdı, Taqyānūs ma‘mūr eyledi

-19B-

19b1 ve bir ‘azīm serāy ve köşk binā eyledi. Bir ferseng

19b2 ve divārınıñ bir kerpici sīm ve bir kerpici zer ve elli

19b3 ‘arşun yüksek idi ve yigirmi ‘arşun

19b4 kıızıl altundan kapu eyledi. Köşk içinde

19b5 biñ hücre ve her hücrede bir taht muraşsa‘ ve her

19b6 tahtıñ üzerinde muraşsa‘ döşekler ve her tahtıñ

19b7 önünde iki gulām bî-misal meclis alanı müzeyyen

19b8 indürdi ve kendüsi bir kubbe ve bir taht la‘l-i

19b9 yāķūt ile muraşsa‘ ol kubbe’i dört altun

-20A-

20a1 direk üzerine berkitdi. Billūrdan üç yüz altmış

20a2 altı kapu düzdürdi. Her günde güneş bir kapudan

20a3 toğar idi ve yetmiş vezīr var idi ve yedi

20a4 yüz apucısı var idi. Her g n d v nında

20a5 ağında altundan yetmiş k rsi ve olında

20a6 s mden yetmiş k rs  vez rl r arşusında otururdu

20a7 ve yedi bi m neccimi var idi. Ol ayda

20a8 ol g nde ne v ı ‘a olsa gerekd r dey 

20a9 h k m  derlerdi ve altun kemerler d rt bi

-20B-

20b1 h cibleri var idi ve on iki bi t ze

20b2 civ n ul m altun kemer ile  n nde ve ardında

20b3 d ’im  ser yda ururlardı ve    bi n zen n

20b4 b -mişil civ n ul mlar g zler g rmedik ve  şidilmedik

20b5 ve yetmiş nefer ser leşkeri vardı .

20b6 Her birini on b r ul m  var idi ve her ul m n 

20b7 h kminde y z bi eri var idi. K rk yıl

20b8 bu vech ile p diş hl k eyledi. Bir g n ‘ det

20b9  zre taht  zerinde oturmişdı.

-21A-

21a1 N g h bir p r taht altından  kageldi.

21a2 Tay n s kimsin dey , şord . Ol h d

21a3 ibl s-i la’ n idi. Ol Tay n s’a eyitdi:

21a4 “Tarı Te’ l ’n n peyg mberiyim şaa geldim.” H k Te’ l 

21a5 buyurur: “Ben g kler Tarı’sıyım, Tay n s yer Tarısı

21a6 olsun.” Tay n s eyitdi: “P r ya’n 

21a7 ben bunı edemezsin kimse bilmez.” dedi. İblīs-i

21a8 la‘īn hemān gözden gā’ib oldu. Bir zamāndan

21a9 sonra Taqyānūs şu⁶ kenārında av avlamağa çıkmış

-21B-

21b1 idi. Şikārından dönüb otağında taht

21b2 üzerinde karar etmişdi, leşkeri karşusunda

21b3 turmuşdı. Şafā ve zevkünde iken nāgāh

21b4 yine iblīs-i la‘īn taht altından çıkageldi,

21b5 Taqyānūs’a selām vèrdi. İblīs-i la‘īne

21b6 sen kimsin, dedi. Ol la‘īn eyitdi ki: “Ey

21b7 yeryüzünün Tanrı’sı ben gökyüzünün

21b8 Tanrı’sı peygamberiyem buyurdılar ki ben ancak

21b9 göklere hüküm ederim sen yeryüzine hüküm eyle

-22A-

22a1 ve yerleri sakla.” Taqyānūs eyitdi: “Hey kişi

22a2 yalan söylersin ben taşarrufa kâdir degilim.”

22a3 İblīs eyitdi: “Benim sözüm gerçektür bilmek

22a4 dilerseñ ben ne dersem anı işle.” dedi.

22a5 Buyur, tahtını deryā kenārına yakın kosunlar.

22a6 Buyurdi, tahtı deryā kenārına yakın kodılar.

22a7 Şöyle rivāyet ederler ki ol dere içinde

22a8 bir ‘azīm balık var idi anıñ ululığını Hakk Te‘ālā

⁶ su

22a9 Һазретlerinden ғайры кимсе билmezdi ve her ցүн

-22B-

22b1 suyun kenārına gelürdi, bir buçuk ցүн

22b2 miқdārı тұrub, Һақ Te‘ālā Һазретine

22b3 Һamd edüb dereniң қа‘rına ikindüden

22b4 şöңra gider. Rivāyet ederler ki ol balıқ

22b5 şöyle büyük idi ki қанқı deryāya varsa

22b6 nışfını тұtar idi. İblīs la‘īn Taқyānūs’a

22b7 mel‘üne eyitdi: “Deryāniң cānāvarları Һaberdār

22b8 oldılar ki seni yeryüziniң Һalkı bilmediler

22b9 bir ‘acāyib göster. Bu balıқdan ulu cānāvar

-23A-

23a1 yokdur bu balıқ Һiç kimseden қорқmaz. Şimdi

23a2 benim sözüm gerçek edükin bilesin bu balığa

23a3 çağır ki ey balıқ ben yeryüziniң Taңrı’sıym,

23a4 di takı göresin қорқusından niçe қаçar.”

23a5 Bu sözi iblīsden Taқyānūs eşidüb

23a6 қорқа қорқа ol balığa çağırub Һāşā

23a7 benim yeryüziniң Taңrı’sı deyü küfür söyledi,

23a8 kāfir oldı. Balıқ bu āvāzı eşitdügi gibi

23a9 ol sözün heybetinden deryāniң dibine

-23B-

23b1 қаçdı. Taқyānūs eyitdi: “Gördiңiz mi bu balıқ

23b2 bu kadar ‘azametle benim heybetimden kaçdı.” Ol balık

23b3 hōd Hāk Te‘ālā hāzretlerinin hısmından

23b4 ve gāzabından kōrkub kaçdı, Böyle küfür

23b5 cevābıñ hātāsından āteş gelüb kendüzini

23b6 bile yakmasun deyü andan sonra Taqyānūs

23b7 halkı kendüne tapdurmağa başladı ve halk

23b8 ırak yerlerden gelüb tapmağa başladılar, aña

23b9 inandılar. İ‘timād etmeyenleri oda yakardı

-24A-

24a1 ve nesi varise alub oğlın ve kızın esīr

24a2 ederdi. Bir zamān bunun üzerine geçdi

24a3 ve her gāh ki meclisine otururdu ‘amālīka

24a4 ve batārika öñünde şaf çeküb hizmete

24a5 tıururlardı ve altı biñ gūlām her zamān

24a6 altun tāclar ve altun kemerler muraşsa‘ öñüne

24a7 tıururlardı, ol hınzır şerāb içerdi.

24a8 Ol altı biñ gūlāmlar ki Taqyānūs’uñ

24a9 emīnleri idi ve i‘timādı anlara idi, anlardan

-24B-

24b1 yakın kimse yok idi. Evvelkisinin adı

24b2 Yemliḥā, ikincisinin adı Mekşelinā, üçüncisinin

24b3 adı Mişlinā, dördüncüsünün adı

24b4 Mernūş, beşincüsünün adı Debernūş,

24b5 altıncısının adı Şāzenūşdı. Bu altı

24b6 ğulāmın üçü sağında ve üçü solında

24b7 idi ve altısının ulusu Yemliḥā idi.

24b8 Güzel şuratlu ve tatlu sözlü cemālī bā kemāl

24b9 ‘aḳıl ve idrāk şāhibleri idi. Cümlesi

-25A-

25a1 Taḳyānūs’a secde ederlerdi ve Taḳyānūs’un

25a2 ‘ādeti bu idi kim her yılda yedi gün bu şahrā’ya

25a3 çıkub yedi gün şerāb içerdı ve şenlikler

25a4 ederlerdi ve cümle leşkeriyle bile olurlardı.

25a5 Bir gün Taḳyānūs ta‘ām yemege oturmuş idi.

25a6 Nāgāḥ bir siḳek inüb Taḳyānūs’un ta‘āmı

25a7 üzerine konub tırdı. Yemliḥā başı

25a8 üzre tırub yelpāze sallardı siḳek

25a9 içün nāgāḥ Taḳyānūs ol siḳegi ḳoḡa gördı,

-25B-

25b1 aṣlā çāre olmadı, başaramadı ‘āḳıbet loḳmasın

25b2 bıraḳdı bir siḳekden ‘āciz ḳalub

25b3 yemedi. Bu ḥuṣūşdan ğam-ğīn oldı. Yemliḥā

25b4 ta‘accüb edüb gönlünden eyitdi: “ ‘Acebdür ki

25b5 bu kişi kendüzini siḳekden ḳurtaramaz şerrinden

25b6 emīn olmaz yā Taḳrılıḡa nice lāyık olur

25b7 ben bunun gibi Taḳrıdan bīzārım.” deyü aḡa tapmaḳdan

25b8 ferāḡat geldi. Bunı fikir eyledi ki bir siḡegi⁷

25b9 def‘ eylemeyen ve andan ‘āciz kalan nice Ḥudā olur

-26A-

26a1 deyü, bir nice zamān geçdi. Taḡyānūs bir sırça

26a2 serāyda ve içinde yatub uyumuş

26a3 idi, Yemliḡā öñünde yelpāze sallardı.

26a4 Ḥaḡ Te‘ālā yine ol siḡegi gönderdi, Taḡyānūs’uñ

26a5 yüzine kondı. Yemliḡā korḡdı ki

26a6 pādīṣāḡ uyana deyü ol siḡegi ürkütđi,

26a7 yüzünden gitmedi ṡurmayub yüzine ṡoḡunub

26a8 yürürđi. Şöyle ki Taḡyānūs uyandı,

26a9 ol siḡek elinden ‘āciz ḡaldı. Ḥaḡ subḡānehu

-26B-

26b1 ve Te‘ālā Ḳur‘ān-ı mecīdinde ol siḡegi ḡaber

26b2 vērür ki “ Yā Muḡammed ben ol siḡegi anıñ içün

26b3 yaratdım takı cebbārlar mütekebbirler kendülerin

26b4 ḡörlıḡını ve zelīllıḡını bileler bir siḡegi kendülerinden

26b5 def‘ edemezler yā nice Taḡrılıḡ da‘vāsın

26b6 ederler? ” deyüb buyurđı: ‘Ya eyyuhān nāsu

26b7 ḡuribe meḡelun festemi‘ū lehu innelleḡāne ted’üne min

26b8 ḡūnillāḡi len yaḡluḡū zubāben ve levicteme‘ū lehu ve in

26b9 yeslubhumuz zubābu ṡey‘ en lā yestenḡızūhu minhu

⁷ siḡegi

-27A-

27a1 da‘ufaṭ ṭālibu vel maṭlūbu ma ḳaderullāhe ḥaḳḳa

27a2 ḳadrihi innellāhe leḳaviyyun ‘azizun⁸ Ḥaḳ Te‘ālā buyurur:

27a3 “Cümle maḥlūḳāt cem‘ olsa birisi bir siṇek

27a4 yaratmağa ḳādir olmayalar pes biz ol siṇegi

27a5 cebbārlar içün yaratmışızdır, takı anları ‘āciz

27a6 ve bī-ḳāre ḳoya ve anlarıḅ başına ve yüzine

27a7 ḳona maḫarratın def‘ edemeyeler ve meni‘ne

27a8 ḳādir olmayalar takı ‘āḳıl olanlar bileler ol bir

27a9 Ḥudādan ğayrı kimse Ḥudālīga lāyık degildür.”

-27B-

27b1 Çünkü Taḳyānūs uyḳudan uyandı ve ne ḳadar

27b2 sa‘y eyledi ki siṇekden ḳurtulmayub ‘āciz

27b3 ḳaldı, köşḳden taşra ḳıḳdı. Pes Yemliḥā

27b4 göklere baḳdı dürlü ‘acāyibler gördi

27b5 ve eyitdi: “Benim cānım ve tenim ve göḅlüm bu gökleriḅ

27b6 ve yerleriḅ yaradıcısı vardur ki cümle maḥlūḳātıḅ

27b7 Taḅrı’sıdur ve cümle ‘ālemiḅ zerre ḳadar

27b8 ‘ömürlerin ve rızıkḳların vèren oldur bu Taḳyānūs

27b9 derdimend Ḥaḳ Te‘ālānıḅ bir ‘āciz ḳulıdur.”

-28A-

28a1 deyü, bütün gün bu fikir ile ṭururđ.

⁸ Hac 73-74. <http://www.kuranmeali.org>

28a2 Gice oldu, üzerinden olan ibrişimleri

28a3 çıkarub yün̄den libāslar geydi, Hāḫ Te‘ālā’nın

28a4 ‘ibādetine meřgūl oldu ve ‘ādeti bu

28a5 idi ki dilile ēderdi kim “Taḡrı’m oldur kim

28a6 bu gökleri direksiz ḳā’im tutar hevā yüzinde

28a7 ḳarār ētdürür.” kendi ḳudretile bu sözi

28a8 didi. Çün şabāḥ oldu Taḳyānūs

28a9 ḥizmetine geldi. Bir nice zamān bu vech ile

-28B-

28b1 geçdi. Günlerde bir gün Taḳyānūs mel‘ūn

28b2 taḥt üzerinde uyumuş idi. Bu altı ḡulām

28b3 ḥizmetinde ṭurmuřlar idi. Nāḡāḥ taḥt

28b4 üzerinde bir kedi sıçradı. Taḳyānūs

28b5 mel‘ūn uyḳusından beḡilleyüb bī- ḥūd⁹

28b6 olub endāmına lerze düřdi. Ba‘dehū

28b7 ‘aḳlı başına gelüb ařlā uyumadı. Çünki

28b8 Yemliḡā cümle yoldaşlar ile bu ḡālī gördiler

28b9 ta‘accübde ḳaldılar. Her biri göḡlünden bu Taḡrılıḡa

-29A-

29a1 lāyḳ degildür, dediler. Her birisi yerleri ve gökleri

29a2 yaradan Taḡrı’ya ĩmān götördiler. Yemliḡā ile ‘ibādete

29a3 varub uyumamaḡa başladılar. Hāḫ Te‘ālā

⁹ bī- ḥūd

29a4 k rkusından g yet za'if 'l h l oldılar. Gicelerde

29a5 Tak  n s hizmetinde bir g n Tak  n s

29a6 Yemli  'nın y zine bakdı g rdi benzi sararmı 

29a7 ve teni incilmi  ve kend si g yet za'if 'l h l

29a8 olmu . Buyurdu hekimler g t rdiler, tamizine¹⁰ el

29a9 urdılar, bir mara  ve bir 'illet yokdur. Tak  n s

-29B-

29b1 vez rlere: "Sizler ne dirsi iz? " Anlar eyitdi: "Ey

29b2 melik bu g l m hizmetded r ki bizden gizl 

29b3 i  i ler bunu g zetmek gerekd r ne i ler

29b4 bilins n." dey b andan Mek selin  yolda i ini

29b5 a a hav le k dılar. Bir m ddet ge di bir gice

29b6 Mek selin  g rdi ki Yemli   H k Te' l  h zretinin

29b7 kullu ına t rmu  pes Mek selin  eyitdi:

29b8 "Ey bir der sen bu hizmeti kime  dersin

29b9 ve bu adları kime  dersin? " Yemli   eyitdi:

-30A-

30a1 "Ey bir der eger benim sırrımı sakınursan ve h  

30a2 kimseye s z mi f    tmezisen sa a diyem."

30a3 Mek selin  ile kavli karar eyledi ve 'ahid eyledi ki

30a4 anı  sırrını kimseye dimeye ve f    tmeye Yemli  

30a5 eyitdi ki: "Bil ve  g h ol, ey bir der bu bizim melikimiz

¹⁰ tamırına

30a6 bir za‘îf kuldur ve ẖr ẖkîrdır.” Mekşelinā eyitdi:

30a7 “Neden dirsîñ? ” Yemliḥā eyitdi: “Bir kimse kendiden

30a8 bir siñegin şerrini def‘ itmeye bir gün yemek

30a9 yerken bir siñek loḵma üzerine ḵondı loḵma’ı

-30B-

30b1 elinden bıraḵdı eger ol Ḥudā olaydı

30b2 bir siñekden ‘āciz ḵalmazdı.” ḥikāyeti daḥı didi.

30b3 Yemliḥā’ya Mekşelinā eyitdi: “Ya sen ‘ibādeti kime

30b4 edersin?” Yemliḥā eyitdi: “Bu yerleri ve gökleri

30b5 ve ay ile günü ve yıldızları ve bu maḥlūḵatı ve on

30b6 sekiz biñ ‘ālemi yaradan Rabbü'l ‘izzete ve cümle ‘ālemi

30b7 bir ḵatre menīden yaradan ‘ömürlerin ve rızıḵların vëren

30b8 oldur şerīki yoḵdur.” Mekşelinā eyitdi: “Ey

30b9 birāder daḥı bu fikirdeyim lākin rāzıyım deyecek

-31A-

31a1 kimse bulmazdım, şimdi sen toḡrı dersin

31a2 sözüñde şekk ve şübhe yoḵdur, Taḵyānūs’dan

31a3 bezerim¹¹. ” didi. Yemliḥā ile ‘ahidleşdiler kim

31a4 rāzlarını ẖḵ kimse bilmeye. Çünki gice oldu

31a5 ikisi Taḵyānūs’uñ ḥizmetinden fāriḡ olub

31a6 Ḥaḵ Te‘ālā ḥizmetine ḵā’im olurlardı. Bir zamān

31a7 geçdi ḥācibler ve vezīrlar bunların ḥāline

¹¹ bīzārım

31a8 vuḳūf oldılar ve beñizleri sarılıḳdan vücudları

31a9 naḥīf olduğundan Taḳyānūs'un

-31B-

31b1 leşkeriniñ diline düşdiler. Pes Mekşelinā'ya

31b2 Yemliḥā eyitdi: “Ey birāder bir tedbīr gerekdür vaḳit

31b3 ola kim bizim yārenlerimiz duyarlar Taḳyānūs

31b4 yanında melāmet ola anıñ ‘uḳūbetine tākātımız

31b5 olmaz. Eger şevāb görürseñ kalan

31b6 yoldaşlarımıza daḥı aḥvālī bildürelim ve anları

31b7 daḥı Ḥaḳ Te‘ālā'nıñ ṭarīḳ-ı mustaḳīmīne da‘vet

31b8 edelim ve kendü rāzımızı anlara bildürelim takı

31b9 anlardan emīn olalım.” Ka‘bu'l Aḥbār rivāyet

-32A-

32a1 eder ki bu ikisi Taḳyānūs'dan murād étdiler

32a2 ve eyitdiler: “Ey bizim mülükımız bize destūr vēr

32a3 sā'ir yoldaşlarımız ile odamızda ziyāfet

32a4 edelim mülükıñ ma‘lūmıdır ki bizim altımız

32a5 biribirimiz ile ıarındaş gibiyüz.” dediler. Taḳyānūs

32a6 daḥı icāzet vērüb revā gördi.

32a7 Pes Yemliḥā nefis ṭa‘āmlar édüb aḥşām olıcak

32a8 yoldaşların götürüb cem‘ olub oturdılar.

32a9 Yemliḥā Mekşelinā yüzlerin yoldaşlarına

-32B-

32b1 çevirüb sipek ile kedi ahvâlin hikâyetin

32b2 dediler. Sipekden ‘âciz olub ve

32b3 kediden korkan Hudâlığa nice lâyıktır ?

32b4 Biliñ ve âgâh oluñ bu yerleri ve bu gökleri

32b5 ve ayı ve yıldızları ve ağaçları yaradıcı vardır

32b6 ve Taqyânūs’ı dañı ol yaratmışdur kâdirdür

32b7 berkemâl-ü Hudâ-yı lâyezâl oldur ve cümle kullarınıñ

32b8 hâllerine vâkıfdur ve halkıñ gözünden

32b9 pinhândur ammâ her işe hâzır ve nâzırdur

-33A-

33a1 ancak ‘ibâdete lâyıktı olan oldur. Anlaruñ

33a2 dañı cümlesi eyitdiler: “Biz dañı bu fikir içinde

33a3 idik ammâ râzımız dimege havf êderdik,

33a4 biz dañı Taqyânūs’dan bîzârız ne buyurırsın

33a5 anı êdelim.” didiler. Şehâdet itdiñiz ki “Ol

33a6 Allah budur andan ğayrı Hudâ yokdur, Taqyânūs

33a7 dañı mañlûkdur, Rabbu'l ‘izzetiñ kulıdur ol

33a8 perverdigârdan ğayrı Hudâlığa lâyıktı kimse

33a9 yokdur.” Andan sonra biribirleri ile ‘ahidleşdiler

-33B-

33b1 ve cümle ayak üzerine kalkub

33b2 göñüllerin toğrulayub cân-ı dilden

33b3 lâ-ilâhe illa’llâh şöyle ki Muḥammedür resûlullah, didiler.

33b4 Hâk Te‘âlâ kelâm-ı mecîdinde buyurur:

33b5 ‘ve rabeṭnâ ‘âlâ kulûbihim iz kāmû feḳâlu

33b6 rabbunâ rabbus semavâti vel ardı len ned‘uve

33b7 min dunihi ilahen leḳad kulnâ izen şetaṭa’¹²

33b8 Altısı bile didiler: “Bizim Taḳrı’mız yerlerin

33b9 ve göklerin Taḳrı’sıdır bize rızık veren

-34A-

34a1 oldur.” Bu sıfatlar ile Hâk Te‘âlâ ḫazretlerin

34a2 ağırladılar andan sonra bir yere gelüb biri

34a3 birine eyitdiler ki: “Bizim Taḳrı’mız Hudâ-yı Rabbi’l

34a4 ‘âlemindür ve ḳâdir-ü berkemâli zülcelâl

34a5 sübhândır ve cümle maḫlûḳâtı ol hıfz eder,

34a6 min ba‘di gözinde erişdürmez meger anıḡ irâdetiyle

34a7 ola.” dediler yine ‘ibâdete meşḡûl oldılar.

34a8 Yine bir zamân geçdi bunların ḫâllerin daḡı

34a9 ma‘lûm edenler bunlar gökler Taḳrı’sına taparlar

-34B-

34b1 imiş deyü tekrâr Taḳyânûs’a ‘arz etdiler.

34b2 Ol mel‘ûnuḡ bir demirden düzülmüş sıfıra

34b3 beḡzer bir nesnesi var idi bir kimseye ḡışım

34b4 etmelü olsa anı âteş birle ḳızdurub bir anı

34b5 muḡkem ḳızdururlardı daḡı anıḡ içine bıraḡurlardı,

¹² Kehf-14. <http://www.kuranmeali.org>

34b6 takı ol kimse yanub kül olurdu.

34b7 Çünkü Taqyānūs bunların hālın ikinci

34b8 vüzerāsından haber aldı, buyurdılar münādīlerin

34b9 nidā' kıldılar takı memleketin halkı Efsūs

-35A-

35a1 şehriniñ meydānına cem' oldılar, vāfir odun

35a2 götürdiler ve od édüb ol demirden

35a3 yapılan şıfırı kızdırub kıpkırmızı

35a4 od oldu. Andan sonra ol altı nefer mü'minleri

35a5 götürdiler takı ol kızmış külün

35a6 içine koyalar yanub kül olsun deyü. Evvelā

35a7 Taqyānūs'un tahtı öñüne götürdiler, karşıma

35a8 ayagın turgurdılar. Taqyānūs bunlara

35a9 hitāb édüb nice siz derki beni terk édüb

-35B-

35b1 gayrı Tanrı'ya taparsız bunlar dañı eyitdiler:

35b2 “Eyyuhā'l melik biz haq dīn üzre yürüdigimiz yol

35b3 Haq'dır bizden gayrısı yanlış yola yürürler

35b4 anın için bize hased ederler ve kendileri

35b5 yalan söylerler Haq'dan gayrıya taparlar.”

35b6 nitekim Haq Te'ālā Kelām-ı Qadīmde buyurur: ' Hāulāi

35b7 kavmunātteḥazū min dūnihī āliheten lev lā ye'tūne

35b8 aleyhim bi sulṭānin beyyinin femen azḷemu mimmenifterā

35b9 alāllāhi kezibā¹³ Bunların kendülere zulmı vardır

-36A-

36a1 ve Hâk Te‘ālâ hâzretleri hâkına yalan söylerler.

36a2 Ve hem ol zamānda peygamber yoğıdı ki bunlara hâk

36a3 bâıl nedir bildüre idi. Aşhâb-ı Kehf dahı

36a4 ‘ağılları ile teşhîş édüb Hâk Te‘ālâ hâzretlerini

36a5 buldılar ve îmân götürdiler ve bunların ahvâli

36a6 Zekerıyya ve ‘İsâ peygamber ‘aleyhi’s-selâmdan

36a7 dahı evvel idi ve hem bu altı kişiler peygamber-zâdeler

36a8 idi ve bu haberin râvîsi rivâyet eder ki

36a9 ol Yemlihâ didikleri civân Yûsuf peygamber

-36B-

36b1 ‘aleyhi’s-selâmın Zelihâ üzerine şehâdet

36b2 eden ma‘şûm oğlan ki Yûsuf peygamberün

36b3 pâklığına tanıklık vermişdür ve anın

36b4 aşlından idi. Şöyle ki Hâk Te‘ālâ ol gulâmın

36b5 hakkında Kelâm-ı Kadîminde haber vèrdi.

36b6 ve 've şehide şâhidün min ehlihâ'¹⁴ Çünkü Taqyânûs

36b7 bunlardan bu haberi eşitdi ve hem bunlar eyitdiler:

36b8 “Ey melik sen bizden bu an gelince bir hıyânetlik

36b9 gördün mi?” Taqyânûs eyitdi: “Gerçek dırsınız

-37A-

¹³ Kehf-15. <http://www.kuranmeali.org>

¹⁴ Yusuf-26. <http://www.kuranmeali.org>

37a1 görmedim.” Bunlara hıl‘atlar geydürüb eyitdi ki:

37a2 “Şimden şonra her kim ki sizün haqqınızda yaramaz

37a3 söz söylerse ben aña ‘azāb edeyim ki ‘ālem

37a4 halkı anlardan ‘ibret alsun.” didi. Bunların

37a5 hürmetleri Taqyānūs’uñ yanında evvelkinden ziyāde

37a6 oldu Yemliḥā odasına gelüb yine Hāk Te‘ālā

37a7 ḥazretine ‘ibādet başladı. Bir zamān daḥı

37a8 geçdi bir gün Yemliḥā yārenlerine eyitdi: “Biz

37a9 bu iş üzerine bir tedbīr bulmaḡ gerekdür ki

-37B-

37b1 eger bir daḥı melik bizim aḥvālımızden ḥaberdār

37b2 olurise hemān bir daḥı emān vèrmez cümlemizi

37b3 ḡatliler ve düşmānlarımızı bize güldürür.”

37b4 ve yārenleri eyitdi: “Ey birāder ve yā bize tedbīr

37b5 nedir?” didiler. Yemliḥā eyitdi: “Bizim tedbīrimiz

37b6 bu vilāyetden kaçub bir yere varalım ki Hāk

37b7 Te‘ālā ḥazretine āşikāre ‘ibādet edelim.”

37b8 didi. “Ve hem bu zālimiñ ḥizmetinden ḥalāş

37b9 bulalım.” didi. Bunlar eyitdiler: “Yā nice kaçavuz ,

-38A-

38a1 bundan ḡayrı vilāyet bilmeziz.” Yemliḥā eyitdi:

38a2 “Ol bizi yokdan var eden pādişāh bizi

38a3 saḡlar.” Pes anlar eyitdiler: “İmdi şol günde

38a4 ki Taqyānūs şikāre çıka yedi gün anda

38a5 eglenür biz dağı üzerimize müvekkel olan

38a6 hādimplere bir miqdār nesne ile hoşnūd

38a7 édüb destūr alub tob ve cevġān¹⁵

38a8 bahānesile meydāna çıkalım. ” Ve hem şöyle

38a9 rivāyet ederler ki tob ve cevġān anlaruñ

-38B-

38b1 zamānında zāhir olmuşdur. Yemliḥā eyitdi: “Ben

38b2 size bir nişān göstereyim. Çünkü meydāndan

38b3 taşra çıkaruz ben tob ardınca gideyim

38b4 siz dağı ol bahāne ile benim ardımca şöyle

38b5 hādimpler üzerimize düşüb gelürise

38b6 anlara dağı dīn-i islāmı ‘arz edelim eger

38b7 kabūl ederler ise hoş ve eger kadem olurlar

38b8 eger ĩmāna gelmezler ise hemān-dem kılıç uşuralım

38b9 pāre pāre eyleyelim ve biz dağı yolumuza gidelim.”

-39A-

39a1 deyü cümlesi bu söz üzre ittifāk étdiler.

39a2 Bir gün Taqyānūs ‘azīm leşkeri ile çıkub

39a3 şikāre revān oldu ve on günlük zaḥīre

39a4 götürdiler ve ol altı nefer ġulāmları götürmediler,

39a5 hādimplere ġāyet muḥkem ışmarladılar .

¹⁵ cevġān

39a6 Ve ikinci gün Yemliḥā yārenler ile ḥādimlerden

39a7 destūr aldılar, bir miḳdār nesne vèrüb

39a8 rāzı oldılar. ‘Adede yarar muraşsa’ rāḥatlı

39a9 müzeyyen atlara binüb ve geyinüb kuşandılar

-39B-

39b1 ve başlarına muraşsa’ tāclar geydiler ve ellerine cevḡān

39b2 aldılar meydāna girdiler ve ḥādimlerden

39b3 daḡı bir nicesini alub bile gitdiler, bir miḳdār

39b4 oynadılar takı Yemliḥā ol didikleri nişān

39b5 yerine geldiler daḡı Yemliḥā ol ṭarafa sürdiler

39b6 meydāndan ṭaşra çıkub şöyle gitdiler ki

39b7 kalan yoldaşları daḡı anıḡ ardına düşüb

39b8 gitdiler. Ḥādimler gördüler ki meydāndan çıkub

39b9 gitdiler ki görünmez oldılar bunların izin

-40A-

40a1 izleyüb segirdiler yetişüb ardlarından

40a2 çağırdılar: “Hay ḳanda gidersiḡiz?” Bunlar ḥādimlere

40a3 cevāb vèrdiler ki: Biz siḡiḡ melikiḡüzden

40a4 bīzār olduk, lā ilāhe illallah deycilerden

40a5 olduk.” Ḥādimler eyitdiler: “Leşkeriḡ söziḡ

40a6 bilmedik siḡiḡ ḥaḳḳıḡızda rāst derlerimiş,

40a7 sizler gök Ṭaḡrı’sına ṭaparimişsiḡiz

40a8 şimdi biz sizi ḳomazız geliḡ dönüḡ.”

40a9 didiler. Yemliḥā eyitdi: Çok sözi koyalım,

-40B-

40b1 İslāma gelünj ve bize yār oluñ ve āḥiret

40b2 yolunda qarındaş olalım.” Ḥādimler eyitdi:

40b3 “Bu ne sözdür, bizler Taqyānūs’ı terk mi ederiz! ”

40b4 Çünkü ḥādimlerden nevmīd oldılar. Hemān-dem

40b5 yaraḵ uşurub pārelediler it leşi gibi

40b6 bıraḡub yola revān oldılar. Yemliḥā eyitdi:

40b7 “Yārenler bugün bir melāmet hırḳasın geyüb

40b8 ‘ālemler içinde rüsvāy olduḡ, eger melik

40b9 bunda gele birimizi şāḡ ḳomaz cān ḳorunmaḡ

-41A-

41a1 gerek.” deyü ziyāde yürüyüb ilerüsine yürüdiler

41a2 takı atları yürümekden ḳaldı. Hemān atların

41a3 bıraḡdılar yayan oldılar ve üzerlerinde olan

41a4 zerrīn cāmelerin bıraḡub hemān sāde pīrehen

41a5 oldılar gitdiler ve çıplaḡ oldılar, yalub¹⁶

41a6 yürüdiler ki ṭabanları yarıldı, zīrā nāzik

41a7 ve nāzenīnler idi yalın ayak yere mi başarlar

41a8 idi yayan ḳanda yürümüşlerdi. Şusuzluḡdan

41a9 ve açlıḡdan bīmecāl olub bir yere

-41B-

¹⁶ yalun

41b1 derilüb oturdılar ve helâlleşdiler. Yüzlerin

41b2 hâke sürüb Hâk Te‘âlâ hâzretine tazarru‘

41b3 ve niyâza başladılar ve eytdiler: “Ey ‘âlemleri

41b4 yokdan var eyleyen cümle mahlûkun rızkın

41b5 vëren ve hâllerin bilen perverdigârsın hûd

41b6 cümle kulların gizlü ve âşikâresin bilürsin

41b7 bu bî-çâre kulların kendü memleketinden taşra gitmekden

41b8 garaımız yokdur miñnet çekmekden murādımız seniñ

41b9 rızā’-ı şerīfni bulmağ içündür. Öyle olsa

-42A-

42a1 ey dilekler kabûl edici ve dermânsızlara

42a2 destgîr olıcı ve üftâde kaldırıcı

42a3 pâdişâh bize feryâd-res ol düşmânlar elinden halâş

42a4 eyle.” didiler. Ferişteler göklerde gıriv kopardılar,

42a5 nâle ile eylik eylediler ve eytdiler: “Ey bizim ma‘bûdımız

42a6 ve ey bizim perverdigârimiz bize destûr vër

42a7 bunların feryâdına erişelüm.” Hâk Te‘âlâ

42a8 celle celâluhû buyurdi ki: “Ey benim meleklerim eger benim

42a9 kullarım sizden yardım isterler ise siz

-42B-

42b1 dahı edesiniz ve eger benden isterler ise siz

42b2 bilürsünüz kim *ene halimün la a’celü* ya’nî ben halîm

42b3 pâdişâhım ki işlerimde ivmezem âheste âheste

42b4 ederem.” Andan ol civānlar kendileriçün
42b5 birer gūristān kazdılar ve cānlarından ümīdi
42b6 kesdiler. Yemliḥā eyitdi: “Ben işbu tağın
42b7 toruğına çıkayım belki bir rāḥat olacak
42b8 yer ola. Andan tağ toruğına çıktı bir a‘lā
42b9 çeşme akar āb-ı ḥayātdır ve bir çoban koyunlar

-43A-

43a1 otladır. Yemliḥā yārenlerine āvāz eyledi: Yuḡaru
43a2 gelün, göñlünüzi şādān tutuñ, şafāya
43a3 erişdük.” didi. Bunlaruñ cümlesi yuḡaru
43a4 çıktılar aç ve susuz çobanın yanına geldiler
43a5 ve selām vèrdiler, Rūm dilince çoban daḡı
43a6 bunlara ḥūb cevāb vèrdi, ḥōş geldiñiz
43a7 deyü Yemliḥā daḡı çobana eyitdi: “Açlıktan
43a8 ve susuzluktan bīmecāl olduk ta‘āmin
43a9 var mıdır?” deyü su‘āl eyledi. Çoban nesi

-43B-

43b1 varise ortaya götürdi andan bir miḡdār
43b2 yediler üzerine su içüb Ḥaḡ Te‘ālā
43b3 ḥazretine ḥamd edüb biraz bedenlerine
43b4 kuvvet geldi ve andan çoban eyitdi: “Ey
43b5 civān-merdler kendi aḥvāliñizden bize ḥaber
43b6 vèriñ kandan gelürsiñiz ve ‘azīmetiñiz nereyedir,

43b7 bu yerlere ašlā kimse gelmez gāribān daḥı gelmez

43b8 siz nice geldiniz, elbetde sizin bir sırrınız

43b9 vardır benden gizlemek ümīddür ki biz size

-44A-

44a1 bir çāre ʿdüb yol bulalım. Benim gümānım şöyledür

44a2 ki sizler pādišāhınızdan kaçmışsınız.” deyü

44a3 cevāb eyledi. Yemliḥā eyitdi: “Ey çoban sende

44a4 civān-merdlik nišānı vardır, şöyle zan ʿderim

44a5 ki bizim sırrımızı kimseye dimeyesin.” Çoban

44a6 eyitdi: “Ġam yemeḡ, kōrkmaḡ.” Yemliḥā, “Biz melikin

44a7 ġulāmlarındanız ammā anıḡ Ĥudālıġından bīzārız

44a8 yerler ve gökler Taḡrı’sına inandık ve aḡa tapdık

44a9 lā ilāhe illallah diriz, Ĥaḡ Te’ālā birdir nāzırı

-44B-

44b1 yokdur, bizim melikimiz bir ‘āciz ḡuldur Taḡrılıġa

44b2 lāyık degildür.” deyü başladı siḡek ve kedi

44b3 ḡikāyetlerin ḡaber vērdiler. Çünki çoban

44b4 bunlardan bu sözi eşitdi bir dürlü oldı

44b5 ve eyitdi ki: “Ey civān-merdlar yā bu yolu

44b6 size kim gösterdi.” didi. Yemliḥā eyitdi: “Ėder

44b7 ol yerleri ve gökleri yaradan Allah-u Te’ālādır,

44b8 zīrā bize ‘aḡıl ve idrāk vērdi fikrimiz ile

44b9 bulduḡ.” didiler. Çoban bu ḡaberi alıcaḡ hemān-dem

-45A-

45a1 aña hidāyet Hāk ʿerişüb cān-ı dilden bir kerre

45a2 Lā ilāhe illallah Tañrı birdür, deyü ĩmān götürdi,

45a3 andan eyitdi: “Bu tağın içinde bir hūb

45a4 gizlü mağara vardır, gelin anda olalım.” didi.

45a5 Bunlar dağı çoban ile yedi kişı olub

45a6 mağaraya yüz tutub revān oldılar.

45a7 Çobanın bir kelbi var idi bunların

45a8 ardına düşüb yürimege başladı māni‘

45a9 ʿtdikçe ardlarından ayrılmadı āhiri urub

-45B-

45b1 bir ayağın kırdılar, akşayı akşayı yine ardlarına

45b2 düşüb mani‘ ʿtdiklerince gitmedi, bir

45b3 ayağın dağı kırdılar fā‘ide ʿtmedi iki

45b4 ayağın üzerine sürünüb yine ardlarından

45b5 ayrılmadı yine tekrār üçünci ayağın kırdılar.

45b6 Üç ayağı ufancıak Hāk Te‘ālā hāzretleri

45b7 bunlara kudretin izhār ʿtmek için faşih

45b8 lisān vērüb bunlara eyitdi: “Ey civānlar sizler

45b9 Hāk Te‘ālā hāzretini isteyu giderseniz beni dağı

-46A-

46a1 sizi yaradan halk ʿtmedi mi, pes niçün Efendimizi

46a2 arayanlara uymam, işde sizler beni urub

46a3 ayaklarım ufadub beni Efendime gitmekden maḥrūm

46a4 eylemek dilersiniz sizin gibi mü'min 'āşık şādıklara

46a5 bu ef'āl düşer mi? ” didi. Bunlar bu

46a6 kerāmeti göricek ḥikmetini bildiler buḡa merḥamet

46a7 ʿdüb nevbetce boyunları üzerine götürdiler.

46a8 Ḥaḡ Te'ālā ḥazretine niyāza başladılar:

46a9 “ Ey bizim ma'būdumuz bizim üzerimize 'ināyet eyle,

-46B-

46b1 işimizi rāst götür.” dimediler işimizi

46b2 şöyle yā böyle eyle. Belki cümle ḥāllerin

46b3 Ḥaḡ Te'ālā ḥazretlerine tefvīz eylediler āḥir

46b4 'ināyet ʿrişüb bunlar maḡaraya geldiler

46b5 ve içine girdiler. Ġāyet yorgun olmaḡın içeri

46b6 dāḥil oldukları gibi her biri bir yanında yatub

46b7 uyurlar. Bu taraḑdan Taḡyānūs bunlarıḡ

46b8 kaçdıklarını ḡaber alub kendi kendine fikirlenürdi:

46b9 “ Ben ne yersem bile yerler idi ve ne geyersen

-47A-

47a1 bile geyerler idi neden incinüb gitdiler. ” deyü

47a2 'acebler iken merdūd-u ebedī la'īn sermedī

47a3 ḡannās la'īn gelüb Taḡyānūs'a bunlar

47a4 niçün gitdikleriḡ ve kendüsin terk ʿdüb

47a5 gök Taḡrısına tapdıkların ve īmān

47a6 götürdüklerin didi. Taqyānūs bu haberden

47a7 ġāyet bī-ḥuzūr olub āḥir iblīse eyitdi:

47a8 “ Yā ben bunları kanda bulsam gerek? ” didi.

47a9 Ol mel‘ūn hemān ḳulaḡuz olub

-47B-

47b1 yatdıḳları maḡara üzerine götürdi

47b2 ve iḡerūsine girmege ḳaşd eyledi. Ḥaḳ Te‘ālā

47b3 kemāli ḳudretinden emir eyledi. Bir rūzigār

47b4 çıḳub ol yerin taşın ve topraḡın

47b5 Taqyānūs’uḡ üzerine bıraḳdılar ve cihānı

47b6 zulumāt bürüdi leşker gerūsine dönüb

47b7 ḳaçdı. Aḥīr ebedī mel‘ūn ya‘nī Taqyānūs

47b8 cuḡūd ḡayrete gelüb bunlaruḡ üzerine

47b9 kendüsi vardı. Maḡara önünde gelicigez iki

-48A-

48a1 elinüḡ üzerine başın ḳoyub uyumuş

48a2 iḡerüsinde ol civānlar daḡı yatub

48a3 uyurlar ammā gözleri açık sanki baḳarlar tıururlar.

48a4 Taqyānūs eyitdi: “Benim ḡavfımdan yatmışlardır,

48a5 yoḡsa uyumazlar uyanıḳlardır.” didi.

48a6 Şimdi ‘acebā bunları nice ‘azāb ile öldürsem

48a7 ki ‘ibret-i cihān olub sā’ir ḡaḳḳa

48a8 muḡkem yasaḳ olub ve bunları görenler ‘ibret

48a9 alsun bunları bunca ni‘metler ile besleyüb

-48B-

48b1 başıma berāber tutam gice ve gündüz benimle

48b2 turalar nāzik ni‘metler içinde zībā ve zerbāblara¹⁷

48b3 yatub otururlardı cümle muḳarreblerim

48b4 bunlara muhtāc iken bunlar beni terk edüb,

48b5 zelīl ve hōrlıḡa düşüb ‘üryān bir mağaraya

48b6 girüb kuru toprak üzerinde yatmaḡa rāzı

48b7 oldılar. Bu hāli bunlar baḡa inkār etdiklerinden

48b8 ötürü etmişlerdir, deyü ‘askerine

48b9 geldi vezīrlerine aḡvāli bildürüb danışdı.

-49A-

49a1 Tamām kırk dört vezīri varıdı eyitdi:

49a2 “ Ne dirsiniḡ bunları ne ‘azāb ile öldürelim

49a3 ki yüregim soḡuya. ” didi. Her biri bir nev‘ ile

49a4 işkence eylemek işāretin eyledi. Taḡyānūs

49a5 aslā biriniḡ sözün begenmeyüb iblīs la‘īne

49a6 eyitdi: “ Ey şeyḡ, bī-dīn, benim miḡlim, merdūd la‘īn

49a7 bu ḡuşūşda ne dirsiniḡ? ” İblīs eyitdi:

49a8 “Ey melik leşkerinden gelsünler bunları

49a9 ‘üryān yaturiken mağaranıḡ önüne

-49B-

¹⁷ zerbāflara

49b1 taş ve kireç ile muhkem sed bağlasunlar şöyle

49b2 ki anı açmağa kâdir olmasunlar ve bunların

49b3 üzerine girmeye kimse yol bulmaya, andan

49b4 bir ulu taş üzerine târîh kazsunlar ne

49b5 târîhde ve ne zamânda kaçub bunda geldiler

49b6 ve seniñ gibi hâşâ¹⁸ ulu pâdişâhın ni‘meti

49b7 hakkını terk ettikleri için ve sen bunları

49b8 aç ve susuz mağara içinde kapayub kapusın

49b9 yapduğın ebedî bilinmeyüb ‘ibret-i cihân

-50A-

50a1 ve ‘ibret-i zamân olsun. ” için didigi

50a2 gibi eyleyüb andan dönüb şehrine geldi.

50a3 Ammâ devletinde mağrûrlığından ve gayreti

50a4 cāhiliyyetinden iki üç günde bir ulu

50a5 mağara önüne gelürdi hiç kimse bunların

50a6 kapusın açub girmesün deyü dâ’im

50a7 yoklardı. Bu hâl üzre nice zamân geçdi.

50a8 Bu civânlar bu mağarada üç yüz tokuz

50a9 yıl uyuyub kaldılar. Âhîr Takyânūs

-50B-

50b1 yüzi karasıyla dünyâdan cehenneme gitdi.

50b2 Birisi dahı geldi yigirmi yıl pâdişâh

¹⁸ hâşâ

50b3 oldu ol daḥı gitdi, bir daḥı geldi nice

50b4 pādīşāhlar gelüb gitdiler takı iki yüz kırk

50b5 yıldan sonra bütānīler eline düşdi,

50b6 iki yüz elli altı yıla varınca elli altı ādem

50b7 eline girdi ta Ḥāzret-i 'İsā 'aleyhi's-selām

50b8 zuhūr eyledi, halkı ḍalāletden tārık-ı

50b9 hidāyete da'vet eyledi ve yine göklere 'urūc

-51A-

51a1 eyledi. Halk içinde yine dürlü dürlü ihtilāf

51a2 oldu. Ve her gün gün toḡardı mağaranıḡ

51a3 bir miḡdār şikāfı varıdı takı gün ol

51a4 aralıḡdan girüb Aşḡāb-ı kehfīn şāḡ yanından

51a5 toḡub toḡunurdu ve gün batınca şol

51a6 cānibinden tölunurdu ve ol yarıḡdan bād-ı

51a7 şimāl işlerdi, mübārek vücūd-ı şerīflerine

51a8 toḡunurdu küflenmezdi. Bu vech ile üç yüz

51a9 toḡuz yıl oldu. Nitekim Ḥaḡ Tē'āla kelām-ı

-51B-

51b1 mecīdinde buyurur ki : ' **ve lebişū fi kehfihim**

51b2 ḡelāşe mi'ete sinīne vezdādu tis'ā ¹⁹ Bunların

51b3 aḡvāli cümle menzil olan kitāblarda

51b4 zikr olunmuşdur takı her kimsenin göḡline şekk

¹⁹ Kehf-25. <http://www.kuranmeali.org>

51b5 ve şübhe olmaya āhir mevtā ve kıyāmet

51b6 huşuşında anıñ gibi za‘īf i‘tikāde

51b7 kuvvet olsun deyü bunların hikāyeti

51b8 kāfīdür. Bilā şekk ve lā şübhe kıyāmet

51b9 kopsa gerekdür ve cümle ölmüşler Hakk Te‘ālā

-52A-

52a1 hāzretlerinin kemāli kudretinden hayāt

52a2 bulsalar gerekdür ve şori hisāb olub

52a3 zerre deñlü hayır ve şerr eden aña göre cezā

52a4 olunsa gerekdür. Vay ol meger āh ve bī-idrāk

52a5 tā’ife ki ehl-i İslāmdan geçüb döneler

52a6 ehl-i hevānıñ bātıl ve fāsīd nāma‘kūl

52a7 kelimātına uyub ḥabl-i metindenki kelāmı

52a8 qadīmī deyyāndır. İçinde tekrār ve tekrār tehdīd

52a9 ile ābāt-ı beyyinātdan meşūr ve güneşden

-52B-

52b1 rüşendir. Mezkūr olan aḥkāmına i‘timād

52b2 ve i‘tikād etmeyüb kendü hevālarına tābi‘

52b3 olub nefsi kolayın gözleyüb emri

52b4 ma‘rūf ve nehyi itmeyüb ehl-i sünnet ve’l cemā‘āt

52b5 mezhebinden taşra dālālet yoluna

52b6 düşüb ‘ināyet reyyānıdan mahrūm ve yevm-i

52b7 maḥşerde Hakk subḥānehu ve Te‘ālā celle şānuhū

52b8 mü'min ve muvahhid kullarına 'ināyet-i maḥṣūṣ ile

52b9 cennete koyub ve ḥayır 'amellerine göre

-53A-

53a1 merātib ve menāzil vērüb iḥsānlar eylediler

53a2 kim gözler görmedik ola ve ḥātırlardan

53a3 geçmedik ola ol su'āle i'tikadı

53a4 olmayan ḥabisler maḡbūn ḳalalar, şon

53a5 pişmānlık fā'ide vèrmeye. Çünkü Hāḳ celle

53a6 ve a'lā murād ètdi ki yine bu tā'ife'i eḥyā²⁰

53a7 èdüb ve bir gün Ka'bu'l Aḥbār rivāyet

53a8 èderler ki bu civānlar şabāḥ namāzı

53a9 vaktinde birisi ḳudret-i Hāḳ ile uyḳudan

-53B-

53b1 uyanur gibi ṭura gelüb, gözlerin oḡub,

53b2 ḥōṣ uyumuşız, didi. Meger ol

53b3 Yemliḥā idi filḥāl yārenlerine daḡı nidā'

53b4 èdüb uyandırdı. Biiznillahi Te'ālā

53b5 uyandılar, ayakları üzerine ṭurdılar.

53b6 Andan biribirine baḳıṣub 'acebā ne ḳadar uyuduk

53b7 ola, didiler. Aralarından birisi

53b8 eyitdi: “ Yā bir buḳuḳ gün ola. ” didiler. Yemliḥā

53b9 mağara ḳapusına ṭoḡrı yürüdi, varıcak

²⁰ iḥyā

-54A-

54a1 gördi ki kapuyı muhkem taş ve kireç ile

54a2 yapmışlar yârenlerine eyitdi: “ Ey birâderler Allah-u

54a3 Te‘âlâ hazretlerinden ğayrı kimse bilmeziz.

54a4 Bunda ne kadar yatub uyuduğımızı hele

54a5 n’eyleyim acıkdık birimiz şehre varmak gerek

54a6 pāk ta‘ām alub yeyelim. ” didi ve andan

54a7 bir kimse tuymadan bir yere dahı varalım takı

54a8 bizi bir kimse bilmeye, didiler. Yemliḥā’nıḡ

54a9 yanında bir Taḡyānūs aḡçesi var idi

-54B-

54b1 çıkarub ortaya ḡodı, ittifāk ile çobana

54b2 didiler ki: “Ḳarındaş sen bizim aramızda

54b3 yad kişisin, kimse seni bilmez sen varmak

54b4 mināsibdür. ” didiler. Hemān-dem çoban

54b5 aḡçe’i eline alub toġrı geldi, gördiki

54b6 kapunun öḡi muhkem yapılmış ammā üzerinden

54b7 çok rūzigār çıḡmak ile ba‘zı yerleri gedilmiş,

54b8 ḡarābe varmış. Ol yerde olan ağaçlar

54b9 ḡurumuş ve çürümüş ve çeşmeler

-55A-

55a1 şoġulmuş ve her cānibi yıkılmış ḡarāb olmuş

55a2 ta‘accübde ḡalub ḡayretle dönüb, gelüb

55a3 yārenlerine eyitdi, taşrada olan tebdīlâtıdan

55a4 haber vèrdi. Çünkü eşitdiler

55a5 cümlesi ayak üzre turub tura geldiler.

55a6 Bunlar dağı göricek mütehayyir kaldılar.

55a7 Andan dönüb içerü girüb oturdılar

55a8 Yemliḥā çobana eyitdi: “ Ey birāder seniñ

55a9 eşvāblarını vèr geyüb şehre varayım hem

-55B-

55b1 ta‘ām götüreyim ve hem şehriñ ḥāli nice

55b2 olmuşdur göreyim bunda bir ḥikmet vardır. ”

55b3 didi. Çoban dağı eşvāblarını çıkarub,

55b4 Yemliḥā geyüb şehre revān oldu, sā’irleri

55b5 mağarada kaldılar. Yemliḥā giderken şehre geldi,

55b6 erişdi ammā tamām ihtiyāt ile ḥavf²¹ ederek

55b7 yürüdi ki kazā ile kendüni bilüb tutalar.

55b8 Çünkü şehir önüne geldi gördi kapısı

55b9 üzerinde bir ulu ‘alem dikilmiş üzerinde “ lā

-56A-

56a1 ilāhe illallah ‘īsa rūḥullah ” yazılmış.

56a2 Yemliḥā anı görüb ḥayrān kaldı ve eyitdi:

56a3 “ Ne ‘acebdür ki bir gice içinde ‘alem mütehayyir

56a4 olmuş yohsa gördüğim vākı‘a midür? ” didi.

²¹ ḥavf

56a5 Andan oturub gözlerin oğdı yine

56a6 bakdı, gördi bir kişi i erüden  aşra

56a7  ı ub gelüb a a yakla dı ve eyitdi: “ Ey

56a8 ki i bu  ehr n adına ne dirler? ” eyitdi:

56a9 “ Efs s dirler.” “Y  bu  ehr n  ehriy rına

-56B-

56b1 kim dirler? ” didi. “ An an s dirler. ” didi. “ Y  bu ‘alem

56b2  zerinde olan yazu nice yazudur? ” didi.

56b3 “ H   Te‘ l  h  retlerinin adıdur. ” didi

56b4 ve hem “ ‘  sa Pey amber n n m-ı  er fid r. ” Yemli  

56b5 eyitdi: “ Y  Efs s  ehrini  bir meliki var

56b6 idi. Adına Ta y n s dirler idi. Ol

56b7 nice oldu ki ? Ta rılı  da‘v s n  derdi. ”

56b8 Ol ki i eyitdi: “ Vallahi hergizin bu  ehirde

56b9 Ta y n s adlu p di  h h k m eyled  in bilmeziz. ”

-57A-

57a1 didi ve “ Bir kimseden da ı   itmi  de ilim. ”

57a2 didi. Yemli   eyitdi: “ Ben uy udayım l  feyle beni

57a3 uyandır.” didi. Ol eyitdi: “Hey ki i ne ‘aceb

57a4 s z s ylersin, benimle a‘l  ‘  il ne s yle  rsin

57a5 ve hem   id rsin uyanmak nice

57a6 olur? ” didi. Yemli   eyitdi: “ Subh nallah

57a7 ta‘acc bd r ki ben oradan d n g tmi  olam cih n

57a8 böyle mütehayyir ve mütebeddil olmuş, dünki günde

57a9 bu güne benzemez. Bir ay degil, bir yıl degil. ”

-57B-

57b1 Böyle deyüb fikir ile şehir içine girdi.

57b2 Aşlā bir yeri kendi bildügi gibi degil cümlesi

57b3 tebdīl ve teğayyür olmuş. Şehir bir vaz‘ daḥı bir şūrete

57b4 girmiş ve içinde garīb bir ‘aceb kelīsālar

57b5 yapılmış, papazlar ve keşīşler İncīl oḡurlar

57b6 ve maŖşūm oḡlancıklar cem‘ olmuşlar oḡurlar.

57b7 Yemliḥā varduḡınca ḥayreti ziyāde oldu.

57b8 ‘Āḳıbet bir etmekçi dükkānına geldi yanında ol

57b9 aḳçe‘i etmekçinin eline vèrdi ol daḥı çünki

-58A-

58a1 aḳçe‘i aldı başın ḳaldırub Yemliḥā’nın

58a2 yüzine bākub bir mīḳdār fikir eyledi.

58a3 Yemliḥā eyitdi: “Hey ḳişi benim yüzime nice

58a4 bākarsın, adam gördüḡün yok mıdur ? ”

58a5 Yā etmekçiye aḳçe‘i vèrdi etmekçi eyder : “ Bu

58a6 aḳçe‘i ḳanda bulduḡ, anı deyver. ” Yemliḥā eyder:

58a7 Ḳanda bulduḡum n’eylersin, bahāsına etmek

58a8 vèr eger vèrmezisenḡ aḳçemi vèr. ” Etmekçi

58a9 eyder : “ Böyle aḳçe‘i gördüḡüm yok, bu şehir

-58B-

58b1 melikiniñ sikkesi degil ammā beñzer ki qatı

58b2 çabalarsın hāzīne bulub tūrursın

58b3 n’eyleyim Tañrı vèrmiş var-ı yevm

58b4 ol ammā bize dañı şükrānelik hışşe

58b5 çık²² ihsān eyleseñiz olmaz mı? ” Yemliḥā eyitdi:

58b6 “ Hey kişi bu aqçe’i bu şehirden alub, gidüb

58b7 götürdüm ve üzerinde Taqyānūs dārbıdur. ”

58b8 didi. Etmekçi eyder: “ Sen taşra Türklükden

58b9 gelmiş kişidisin, işiñüz tağlarda koyun

-59A-

59a1 güdüb gezmekdir Haq Te’ālā saña ‘ināyet

59a2 eyleyüb devlet vèrmiş, māl bulmuşsın

59a3 bize dañı Haq Te’ālā vère buradan

59a4 sen nice gitmek dilersin? ” Ve bu aqçe

59a5 Taqyānūs sikkesidir deyü muḥkem söyleşdiler.

59a6 Āḥir imdi günāhıñ boynıña

59a7 olsun. Çün baña nesne vèrmeyüb

59a8 dürlü dürlü te’allül èdersin. Ben seni

59a9 şöyle komazım şehrimiziñ begine eletürüm

-59B-

59b1 dir iken pādişāh adamlarından birisi

59b2 bunlaruñ üzerine geldi gördi ki

²² -cik

59b3 etmekçi dükkânına vâfir halk cem‘ olmuş.

59b4 Kışsayı ma‘lûm edinüb Yemliḥâ’yı ve

59b5 Takyânûs altunını aldı dīvân-ı şāhīye

59b6 götürdi. Ol vakıtde Aklıyus şehriniḡ

59b7 iki begi varıdı, birisi müslimān

59b8 ‘İsā dīni üzerinde ve birisi kāfir

59b9 idi. Meger Yemliḥâ’ı tutan ittifāk müslimān

-60A-

60a1 dīni üzre olan pādişāhın adamlarından

60a2 idi. Çünkü pādişāh öḡine geldi

60a3 ol kişi kışsayı bildürdi şāh daḡı öḡine

60a4 götürüb ve aḡa şordı: “ Sen akçe’i kanda

60a5 bulduḡ? ” Yemliḥâ eyitdi: “ Dün bu şehirden

60a6 gitdim bu akçe yanımcı bile idi, ammā ‘acebdür

60a7 ki buradan dün gitdim bu şehir böyle

60a8 müteḡayyir ve mütebeddil buldum ne ḡikmetdür? ” didi

60a9 melik eyitdi: “ ‘Akıl kişiye beḡzersin

-60B-

60b1 ammā sözleriḡ dīvāne gibi nāma‘kûl sözden

60b2 ne olur? İşde ma‘lûmımız oldu māl

60b3 ḡazāne bulmuşsın, beşde biri māl-ı

60b4 mīridir ve girü kalan seniḡ olsun

60b5 Ḥüdā vermiş var ḡarcıḡı gör. ” didi.

60b6 Yemliḥā eyitdi: “ Yā melikū'z zamān ben bu şehirde

60b7 te'ehhül ètmişim evim barķım vardır,

60b8 yabandan gelmiş ecnebī degilim. Buradan

60b9 daḥı dün gitdim ne ḥazīne buldum ve ne māl

-61A-

61a1 şimdi ḥayrān olmuşam bilmezem ki siz benden

61a2 niçün māl istersiniz. ” Yemliḥā sözünden

61a3 daḥı korķar ki nāgāh bu beg olan Taķyānūs'ı

61a4 yerinde oturan bir vezīrdir illā

61a5 Taķyānūs gele deyü ḥavfda idi ammā

61a6 melikūn bir 'ākil-i dānā İncīl aḥkāmından

61a7 okuyub ma'lūm edinmiş bir vezīri var

61a8 idi ki ol Aşḥāb-ı keḥfiñ kışşasın

61a9 bilürdi eyitdi: “ Eyyuhā'l melik bil ve agāh ol,

-61B-

61b1 bu yigit Taķyānūs'ı muķarreblerinden idi,

61b2 anıñ zamānında andan yüz çevirüb

61b3 hidāyeti Ḥaķ erişüb andan kaçub bir

61b4 mağaraya girmişlerdür. Ḥaķ Te'ālā anı

61b5 Ḥazret-i 'İsā'ya bildirmişdür bunlar

61b6 ol mağarada üç yüz toķuz yıl yatdıķdan

61b7 sonra çıkub 'ibret-i 'ālemiyān

61b8 olsalar gerekdür ġālība bu ol yigitlerden

61b9 ola deyü zan ederim. ” Yemliḥā’ya eyitdi:

-62A-

62a1 “ Kışşarḥı baḡa takrīr ve esrārıḡı tafşıl

62a2 eyle. ” didi. “ İbtidādan intihāya varınca naḡıl

62a3 eyle.” Yemliḥā hezār ihtiyāt ile bir bir başlarından

62a4 geçeni beyān edüb didi zīrā daḡı

62a5 içinden Taḡyānūs ḡavfı çıkmamış idi,

62a6 bunlara i’timād etmezdi ve söz arasında

62a7 bunı daḡı dimiş idi ki: “ Benim bu şehriḡ

62a8 içinde mu’tedd evlerim vardır ve bir oḡlum

62a9 daḡı vardır. Ben bundan gitdigime sebep

-62B-

62b1 bu oldu ki bu şehriḡ Taḡyānūs adlu bir ulu

62b2 meliki var idi ammā bī-dīn idi ebedī ḡalkı

62b3 kendüye darbile secde etdürüb Taḡrı’ḡız

62b4 benim der idi muṡī’ olanı cennete olmayanı

62b5 cehenneme salardı andan helāk olurdı

62b6 zīrā kendi zu’mı fāsidine bir ‘ālī maḡām binā

62b7 edüb adını cennet ḡodı ve bir derede ḡatrān

62b8 ḡaynadub adını cehennem ḡodı kendüni inkār

62b9 edenleri anda ḡoyub helāk ederdi.

-63A-

63a1 Biz daḡı anıḡ yanında altı kimse idik,

63a2 muḳarreblerinden idik, bizden gizlũ bir ḥālĩ

63a3 yok idi, gördük kim Taḥrĩlık da ‘vāsın

63a4 eder. Bir ‘āciz kendũ nefesine uymuş

63a5 ve cümle ‘ālemi kendũ belāsına uğratmış

63a6 biz daḥĩ fikir idrāk ile yerleri ve gökleri

63a7 ve ay ile ve yıldızları ve cümle ‘ālemi yokdan

63a8 var eden ḥālĩki bilũb ve anıḡ da ‘vāsı

63a9 bātıl edũkin anılayub Taḳyānũs avda

-63B-

63b1 iken biz ittifāk edũb kaçub bir mağaraya

63b2 girũb yatdık, uyuduk. Bir gün yā bir buçuk

63b3 gün ola biz bu şehirden çıkalı ancak

63b4 uyandık ḳarnımız acıkmış, işde bu şehre

63b5 geldim ta‘ām almaḡa bu ḥāle uğradım

63b6 şehir müteḡayyir olmuş ve daḥĩ bir cins olmuş

63b7 ol zamānıḡ ṯarzına beḡzemez. ” didi. Pes

63b8 şāḥ eyitdi: “ Ey civān-merd seniḡ didũḡũn

63b9 zamāndan bu zamāna gelince tārĩḡ

-64A-

64a1 Ḥaḳ Te‘ālā ‘Īsa peyḡamber ‘aleyhi’s-selāma bildirmişdür.

64a2 Şimdi tamām ol zamāndan berũ

64a3 üç yüz toḡuz yıldır biz sizũḡ

64a4 ḳışşanıḡı İncĩl’de oḡumuşızdur taḥḳĩḳ

64a5 anlar olsa gerekdür. ” Yemliḥā eyitdi: “ Biz altı

64a6 kişiyüz anlarıñ birisi benim. ” Şāh eyitdi:

64a7 “ Sözüñde rāst iseñ bize bir ‘alāmet

64a8 gerekdür. ” Yemliḥā eyitdi: “ Bu şehir içinde benim

64a9 bir evim vardır size göstereyim ve hem anda

-64B-

64b1 gizlü ‘alāmetim vardur. ” didi. Pādişāh vezīrin

64b2 ve sā’ir beglerin ve mu‘temedlerin katub cümlesi

64b3 bile vardılar. Bunlar ile Yemliḥā gider

64b4 ammā her ḥāline nazar eyledi bir evi ve ne bir maḥalle

64b5 kendüzi kōduḡı gibi buldı müteḥayyir

64b6 olub ve kendi evin bulamadı. Ḥaḡ Te‘ālā’nıñ

64b7 emriyle bir melek ādem şūretinde gelüb

64b8 Yemliḥā’ya eyitdi: “ Ey Taḡrı kulu niçün

64b9 ḥayrete baṭub dolaşırsın? ” Ol eyitdi:

-65A-

65a1 “ Nice ḥayrān olmayalım, bir giceniñ içinde bu

65a2 şehir böyle müteḥayyir olmuş kendü evimi bulamazam.”

65a3 didi. Melek eyitdi: “ Sen benim ardımca

65a4 gel, ben seni eviñe eletem.” didi. Yemliḥā ardınca

65a5 ve sā’ir begler ve şehir ḥalkı yürüdiler takı

65a6 melek bir kapuya gelüb tırdı, işde

65a7 kapuñ seniñ budur, deyüb gözlerinden

65a8 nihān oldu. Yemliḥā ilerü yürüdi, gördi

65a9 içerüsünde bir pīr-ü māh kişi oturur

-65B-

65b1 ve çevresinde bir nice tāze civānlar

65b2 ayak üzre turlurlar. Bunlara selām

65b3 vērüb eyitdi: “ Bu ev benimdür, siz bunda

65b4 n’eylersiniz? ” didi. Ol oturan kişi eyitdi:

65b5 “ Sen belkim yol yangılmışsın bu ev bizim

65b6 milkimizdir, atadan dedeye mirāş denmişdür.

65b7 Eger daḥı ötesini bilmek dilerseñ

65b8 benim atam daḥı ḥayātdadır ammā hemān

65b9 bir et ile deri kalmışdur ḥerkesecāli yokdur

-66A-

66a1 pīrcegidir. ” didi ve yanında olanlar ‘āzaba²³

66a2 gelüb Yemliḥā ile muḥkem ceng étdiler. Pīr

66a3 eyitdi: Cengi koñuz, ḥilāf söylemeyelim kıssaya

66a4 zāhir olsun ḥuṣūmet ne lāzımdır? ”

66a5 deyü Yemliḥā’ya eyitdi: “ Sen ki bu evin midür deyü

66a6 da‘vā édersiñ ammā sen kimsiñ ve adıñ

66a7 nedir ve bu aralıkdan kaçan gitdün bilelim.”

66a8 didi. Yemliḥā eyitdi: “ Ey pīr ‘azīz kıssaya

66a9 nice ḥikāyet édeyim her kime takrīr eylemişse

²³ ḡāzaba

-66B-

66b1 inanmadılar rencide eylerler, söylemekden

66b2 ancak başa başım ağrısı kaldı.” didi.

66b3 Pîr eyitdi: “ Üşenme hâlini bize dağı bildir

66b4 zîrâ benim seniñ huşuşıñda bir zannım vardır

66b5 vakit ola ki öyle çıka.” didi ve “ Hem seni

66b6 gördüğüm gibi kanım kaynadı ve saña muhabbetim

66b7 oldı.” didi. Yemliḥâ başladı ahvâlin

66b8 bir bir takrîr eyledi. Pîr bunı eşidicek hemân

66b9 toğrı gelüb evi içinden bir levḥ götürdi

-67A-

67a1 nazar salub Yemliḥâ’nın yüzine bakdı

67a2 hemân bir kerre cüşile âh edüb, yüzi

67a3 üzerine düşüb bî-hüş oldı. Biraz

67a4 vakit ‘âlem ḥayrân kaldılar ‘aklı başına

67a5 gelüb Yemliḥâ’nın ayağına gözin ve ak sakalın

67a6 sürdi, cânım dede deyüb ağladı.

67a7 Halk, nedir dediler eyitdi: “ Atam atasıdır,

67a8 dedemdür.” didi ve çok zârîlik eyledi.

67a9 Yemliḥâ’yı alub evi içine götürdi ve eviñ

-67B-

67b1 ortasında servi ağacından bir direk

67b2 gördi işde bu direği ben bündürmişim,

67b3 didi ve bunun altında on ‘aded sırada

67b4 küpler komışım içleri tobtolu Taqyānūs

67b5 filorisi veznile yüz dirhem gelür. Pîr

67b6 eyitdi: “ Benim atam ki seniñ soylı oğlundur

67b7 henüz dağı zindedir ammā hareketden kalmışdur,

67b8 hemān bir pāre et olmuşdur penyeye şarub

67b9 bir zenbīle koyub eviñ köşesinde

-68A-

68a1 bir ekserīde aşā komışım ve andan seniñ

68a2 hikāyetin eşitmişimdür. Bağa dimişdür ki benim

68a3 atam Taqyānūs’uñ muqarrebleri idi ve anıñ

68a4 dīninden dönüb kaçub gitmişdür adına

68a5 Yemliḥā dirler ve pādişāhıñ ḥaşlārından

68a6 anıñla bile beş nefer kimse kulları kaçmışdur

68a7 varub bir mağaraya girmişlerdür Taqyānūs

68a8 la‘īn anlaruñ ardınca olub ve bulub

68a9 mağaranıñ ağızın muḥkem binā édüb gitmişdür.”

-68B-

68b1 Andan içerü girüb zenbīli götürüb penyeye

68b2 şarılmış bir nesne çıkardı andan henüz

68b3 toğmuş oğlana benzer. Bir miqdār su da içirdi.

68b4 Hemān bir ma‘şūm gözlerin açdı Yemliḥā’ı

68b5 görüb ağlamağa başladı, Yemliḥā dağı

68b6 vāfir ağladı. Ol muḳaddem görilen pīr

68b7 Yemliḥā'nın oğlunun oğludur ve anda olan

68b8 halk cümlesi bile ağlaştılar. Yemliḥā

68b9 tāze civān oğlu ak saḳallı fertūt

-69A-

69a1 oğlının oğlu pīr nātüvān anın oğulları

69a2 civānlar halkı 'ālem bu aḥvālī görüb Hāḳ

69a3 Te'ālā ḥāzretlerinin ḳudretine 'acebe ḳaldılar.

69a4 Ululardır bilüb ḳıyāmet ḳopmasına gümānları

69a5 ḳalmadı belki yakınları tamām ḳuvvetde

69a6 oldu ve bu oldu ki uyuduḡı bir gün bir

69a7 gice deḡil belki üç yüz ṭoḳuz yıl yatmışlardır.

69a8 Hāḳ Te'ālā ḥāzretlerinin ḳudretine tamām

69a9 yakın taḥṣīl eyleyüb ṣūḳūr eyledi, tāriḥ

-69B-

69b1 buldılar, ḥisāb olundu vāḳı 'ān ol zamāna

69b2 gelince üç yüz ṭoḳuz yıl mūrūr eylemiş bildiler.

69b3 Yemliḥā emir eyledi ol direḡi yerinden ayırdılar.

69b4 Ol taşın altından didiḡı gibi on küp

69b5 ṭoḳṭolu altun ḳıḳdı. Bir miḳdārını şehir

69b6 melikine vërdiler ḳalanın oğlının oğullarına

69b7 taḳṣīm eyledi. Bu ḥaber şehir vilāyetlere yayıldı,

69b8 bay yoḥṣül gelüb Yemliḥā'nın elin öpüb ziyāret

69b9 eylediler. Ol gün şehirde sanki kıyāmet

-70A-

70a1 kopdı. Andan vezīrlər Yemliḥā'yı alub pādiṣāha

70a2 geldiler Yemliḥā'yı ḥuzūrına iletdiler 'aẓīm

70a3 ri'āyetler ve ḥürmetler eyledi. Cümle 'ālem Yemliḥā'nın

70a4 elin ve ayağın būs eylediler, pādiṣāh daḥı

70a5 tahtından inüb Yemliḥā'yı öpdı ve kuçdı

70a6 taht üzerine alub ve geçmiş қазиyyeleri

70a7 içün 'özürler dilediler ve ol gün kāfirlerden

70a8 cümlesi müsliḡān oldılar. Andan ṣāh eyitdi:

70a9 “ Ey civān bir ḥācetim vardır ḥikāyetiñi bildik

-70B-

70b1 kerem eyleyüb bizi bākī kalan yoldaşların

70b2 yanına götürüb gösterseñ ve anları daḥı

70b3 ziyāret eylesek.” Yemliḥā ne ola deyüb bir şofra

70b4 yemek götürüb pādiṣāh cümle 'asker ile Efsūs

70b5 şehriniñ cümle ḥalkı bile mağaraya yakın

70b6 vardılar. Yemliḥā eyitdi: “Ey melik baña bu kıṣṣadan

70b7 ma'lūm oldı ki Ḥaḡ Te'ālā ḥazreti bizi

70b8 cihān ḥalkına 'ibret içün saklamış lākin

70b9 yārenlerimiñ bu işlerden ḥaberi yokdur ve hem

-71A-

71a1 ziyāde eglendim eger anlar anşuzdan bu leşkeri

71a2 ve bu izdiḥāmı göricek olurlar ise ödleri

71a3 şınur, helāk olurlar sizler daḥı günāhkār

71a4 olursız. Luṭfeyleyüb cenābınız bu taḡıṇ

71a5 altında eglenüb biz anlara tenhā varub vāḳı‘

71a6 olan ḥālden ḥaber vēreyim takı göñülleri

71a7 rām olsun ve hem i‘lām edeyim biḥamdillāh

71a8 şimdi şehrimizde pādişāh olan mü’mindir,

71a9 Ḥudā-yı Rabb’il ‘ālemin ḥāzretlerine ṭapar. Taḳyānūs

-71B-

71b1 çokdan cehenneme gitmişdür andan berü bu kadar

71b2 zamān olmuş deyü aḥvāli bildüreyim. Pādişāh

71b3 sizleri ziyārete gelmişdür ‘İsā peygamber zuḥūr

71b4 édüb ve aḡa Ḥaḳ Te‘ālā gökden İncİL adlu

71b5 kitāb göndermişdür ve şimdi ḥalk anıḡla

71b6 ‘amel eder deyeyim.” didi. Pādişāh daḥı cā’iz

71b7 gördi andan Yemliḡa maḡaraya toḡrı yüridi

71b8 gitdi pādişāh ve cümle ‘ālem ḥalkı baḡaḡaldılar.

71b9 Yemliḡa maḡaraya girdi ve yoldaşlarına selām

-72A-

72a1 vērdi, selāmın alub sevindiklerinden yüzlerin

72a2 ḡāke urub şükür eylediler. Eglendüḡine

72a3 sebep nedir, didiler yoḡsa duyulduḡ mı

72a4 deyü ḡavf eyledük, didiler. Yemliḡa eyitdi: “ Biz

72a5 mağarada üç yüz toköz yıl tamām yatmışız.

72a6 Takyānūs'dan ğayrı nice nice pādişāhlar

72a7 gelüb gitmiş biḥamdillāh şimdi bir mü'min muvaḥḥid

72a8 pādişāh olmuştur ve şehir etrafında olan

72a9 eşerler mütebeddil ve müteğayyir olmuştur, siz bildüğüz

-72B-

72b1 nesnelerden bir 'alāmet kalmamışdur ve 'İsā

72b2 peygamber 'aleyhi's-selām zuhūr édüb aḡa

72b3 Hāḡ Te'ālā ḡazretleri İncīl adlu kitāb göndermişdür

72b4 şimdi 'ālem anıḡla 'amel éderler ve kendi

72b5 göġe gitmişdür.” didi. “ Hāḡ Te'ālā bizi 'ālem

72b6 ḡalkına 'ibret içün bu kadar zamān bizi uyutmış

72b7 işde cümle leşker ve şehrin ḡalkı

72b8 ile pādişāh sizlere muntaẓirdir ziyāret

72b9 étmege geldiler ne cevāb vērirsiniz? ” Bunlar

-73A-

73a1 eyitdiler: “ Sen bizim ulumuzsın her ne buyurursaḡ

73a2 öyle édelim.” Yemliḡā eyitdi: “ İmdi ben ḡorḡarım ki

73a3 bu ḡalk bize fitne biraġa bizi Hāḡ Te'ālā muḡabbetinden

73a4 dūr eyleye bize anlar zaḡmet vère işde cümle

73a5 gördüğümü sizlere bildürdüm ve aḡladınız.” Anlar daḡı

73a6 dünyāya raġbetimiz kalmamışdur böyle deyüb

73a7 ol ḡa'āmdan yediler Hāḡḡa ḡamd édüb

73a8 düşürüb şöyle kodılar dahı cümlesi

73a9 yüzlerin Beyti'l-Mukaddese karşı başların

-73B-

73b1 secdeye koyub andan turu gelüb eyitdiler:

73b2 “Gelün başımız açalım ol ulu dergāha niyāzile

73b3 du‘ā idelim, bizim rūhlarımızı kabẓ eylesün.

73b4 Biz hayātı dünyāyı n’eyleriz? ” Yine tekrār kıbleye dönüb

73b5 karşı secdeye vardılar her birisi Hāk

73b6 Te‘ālā hāzretlerinin ulu adları okudılar

73b7 eyitdiler: “ Hudāvend pādīshāha ve perverdigārsın

73b8 bizim cümle ahvālimize āgāhsın ve bilürsün ki

73b9 dünyāya meylimiz yokdur. Min ba‘di bize dirilik

-74A-

74a1 gerekmez ve bizim üçimizin sā’ir kulların dahı

74a2 cā’iz ki fitne düşeler aralarında dürlü dürlü

74a3 ihtilāf sebeb ola ‘ināyet édüb bu dem

74a4 içinde bizim rūhlarımızı kabẓ eyle.” dediler.

74a5 Filhāl du‘āları kabūl olub, rūhları kabẓ

74a6 olub, ‘ālem-i u‘kbāya rıhlet édüb cemāli

74a7 bā kemāli zülcelāl ile muftenim²⁴ olub yanlarınca

74a8 çoban ve kelbi ile ravẓa-ı cinān idüb

74a9 rıdvāna gitdiler. Rıdvānullāhı Te‘ālā ‘aleyhim

²⁴ muğtenim

-74B-

74b1 ecmaîn hem aḥbârda gelmişdür ki cennete birkaç

74b2 cānāvarlar ile girseler gerekdür. Nūḥ’uñ ve İsmā’ilin

74b3 қоғı Yūsuf’uñ қурdı Şālih’iñ

74b4 devesi ve Aşḥāb-ı Kehf’iñ kıtmi ve server-i

74b5 enbiyān’iñ nāḳa-i ‘azābātı ve bir rivāyetde ğazīr

74b6 merkebi çünki Ḥaḳ Te‘ālā rūḥ-ı şerīflerin

74b7 қабз eyledi. Ol pādīşāḥ ve sā’ir ḥaḳ Yemliḥā’ya

74b8 muntazirler idi eglenüb gelmedüğine şübhe

74b9 idüb bir uğurdan cümlesi mağaraya yürüdiler

-75A-

75a1 vardıklarında gördiler bir sehmnāk қорқу

75a2 mağaradır kimseniñ zühresi olmadıgı bir қadem

75a3 ilerü başa. Ḥaḳ Te‘ālā şöyle heybet vemiş ki

75a4 bunda iki rivāyet vardır birisi

75a5 budur ki Yemliḥā önlerince giderken mağaraya

75a6 girdügi gibi ğā’ib oldı nice olduğın

75a7 kimse görüb bilemediler. Çünki pādīşāḥ

75a8 ol araya erişdi eyitdi: “ Bunda bir nişān

75a9 yapmak gerekdür takı bunlaruñ ziyāretine her kim

-75B-

75b1 gelürse ğayrıdan musāfirden қанда yatdıqları

75b2 bilinsün içün.” Ulu taş üzerine

75b3 bunların ibtidāsından intihāsına

75b4 varınca ahvāllerin nice olduğın bi'l-cümle

75b5 yazdılar ve kazub anda kodılar. Muḳaddemā

75b6 dimiş idik Efsūs şehrinin iki emīri

75b7 var idi, biri müslimān ve biri kāfir idi.

75b8 Ol kāfir olan beg elbetde ben bunların üzerine

75b9 kelīsā binā ederim mü'min olan beg

-76A-

76a1 cāmi' şerīf binā ederim, didi. Aralarında

76a2 fesād olub ellerine kılıç alub cenge āgāz

76a3 eylediler. Hāḳ subḫānehu ve Te'ālā celle celāluhū müslimāna

76a4 'ināyet edüb kāfirleri kırub kılıçdan

76a5 geçirüb andan sonra bir ulu çeşme yaptılar,

76a6 bir 'azīm nişāngāh oldu. Bir ḳavilde mü'min

76a7 olan pādişāh Yemliḫā'nın ardınca mağaraya

76a8 girüb cümle yārenlerini Yemliḫā'nın gördi

76a9 mübārek başların secdeye koyub cānların

-76B-

76b1 Hāḳḳa teslīm eylemişler. Andan emir eyledi, kefen götürdiler.

76b2 Her birine başḳa başḳa tābūt düzüb,

76b3 pāk kefenleyüb, tābūtlara koyub, buḫūr eyleyüb

76b4 tābūtları yerden yukarı mağara içinde

76b5 aşāḳodılar. Ol gice pādişāh anları düşünde

76b6 gördi aña eyitdi: “ Bizi tábütlerden

76b7 çıkar eyü olmadık, bizi incitdiñ hemân

76b8 yeryüzine kefenleyüb şöyle kul mevti gibi

76b9 koyasız.” dediler. Pâdişâh ertesi aña varub

-77A-

77a1 buyurdukları gibi mağarada beri yanına defin

77a2 eylediler ammâ kırıcı yer üzerine ve vaşiiyetleri

77a3 üzre gömdi. Çünkü taşra çıkdılar hemân

77a4 mağara kapısı kudretten yetişüb bir yere

77a5 geldi min ba‘di üzerlerine âdem girmek

77a6 kâbil degildür. Râvîler şöyle rivâyet ederler ki

77a7 âhîr zamânda ‘Îsâ ‘aleyhi’s-selâm

77a8 nuzûl idüb deccâl-ı katil ve cümle ‘âlemi

77a9 gezüb kelîsâları yıķub yerine mescidler

-77B-

77b1 ve medreseler binâ idüb Aşhâb-ı Kehfîñ

77b2 üzerine uğrayub anları ehyâ idüb

77b3 İslâm üzerine Hâzret-i ‘Îsa ‘aleyhisselâm

77b4 yâ nice kâfirlerüñ kal‘elerin

77b5 bi’l-küllîye harâb edüb yıķsalar gerekdür.

77b6 Zîrâ bunlar hem boylu ve hem kuvvetlü yigitlerdür,

77b7 ‘âlem içinde yek bir hîşâr bulunmasa gerekdür.

77b8 Bunlaruñ sünnetlerinden yukaru gele her

77b9 vardukları hışāra el urub harāb

-78A-

78a1  etseler gerekd r ve ger  H zret-i   s   aleyhi s-sel m

78a2 zam nında d n-i Mu ammed  allall hu

78a3  aleyhissel m  zre bunları defin

78a4 eylese gerekd r. H k Te  l  anlaru  ve cem  

78a5  mmet-i Mu ammediu  rah metlerin ziy de  d b

78a6 cem li b  kem llerine muftenim eyleye.  m n.

78a7 Y  Rabbe'l  alemin

78a8 temmet'il hur f bi avnill hi te  la

78a9 27/ Yen yir/ 1254

-78B-

78b1 ketebehu l-fak ri l h kiri l mu terif bi l- acz tak  r

78b2 h f z h seyin ibn  osm n  affa  anhuma okuyanı

78b3 dinleyeniyazduranı yazanı rah meti le yarlı a ıl

78b4 Y  G n 

78b5 Bu kit bı yazdırma a sebep olan d gmeci

78b6 Mu  afa a anı  v c dına  ı  hat ve   fiyet

78b7 ve   mrine bereket ge mi lerini  ar -ı  ari 

78b8 rah met eyleye  m n

78b9 Y  Mu  n

ÇEVİRİ

ASHAB-I KEHF VE TAKYANUS HİKÂYESİ

-1A-

Haberleri rivâyet edenler ve nakledenler anlatırlar ki Yahudi bilginlerinden birçoğu toplanıp Nebiler Sultanı Muhammed Mustafa (Allah-u Teâlâ'nın salâtı ve selamı O'nun üzerine olsun.) Efendimiz Hazretlerinin huzuruna seçkin ve itibarlı yetmiş iki kişi gelerek kabul edilebilir (akla yatkın) sorular sorup hepsine mübarek cevaplar söylediğinde tamamı canı gönülden kelime-i tevhid

-2A-

getirerek Müslüman oldular. Henüz sorularından biri buydu; 'Ey Muhammed Ashab-ı Kehf kaç kişidir, adları nedir, kendileri hangi kavimdendir, nerededirler ve onların hikayesi nedir, bize bildir.' Hazreti Peygamber (Selam O'nun üzerine olsun.) de lutfedip cevap buyurdular: "Ashab-ı Kehf yedi kişiydi ve sekizincisi bir köpekti." İlki Yemliha, ikincisi Mekselina, üçüncüsü Mislina, dördüncüsü Mernuş, beşincisi Debernuş

-3A-

Altıncısı Şazenuş, yedincisi Kefeşteyenuş sekizincisi adına Kıtmir dedikleri köpekti. Bunların hikâyesi şöyledir: İsrail oğulları zamanında adına Takyanus denilen bir kişi vardı. Farsi diyarındandı. Çobanlık yapıp koyun güder ve aynı zamanda ibadet ederdi. Son derece takva sahibi ayrıca uzun yüzlü, tatlı sözlü, açık dilli ve şirin ifadeli bir kişiydi. Koyunları her gün otlağa salıp

-3B-

kendisi de ibadetle uğraşırdı. Bu şekilde otuz sene geçti, tesadüf bir gün ibadet ederken koyunlar ürküp dağıldılar. Takyanus gördü ki bir koyun yarısına kadar yerin yarığına batmış çıkmaya çalışır Takyanus gelip o koyunu çıkardı ama o yarıktan bir aydınlık geldiğini gördü ve baktı ki üzerinde dört satır yazı yazılmış bir altın levha durur meğer parıltı ondan

-4A-

gelirmiş. Eline alıp içindeki yazılara baktı, okuyamadı ve o levhayı sağlam[bir şekilde] saklayıp akşam şehre vardığında bulunduğu âlimlere gösterdi, asla hiç kimse okuyamadı bir

kişi şöyle şöyledi: “Bunu burada hiç kimse okuyamaz Mısır’da bir adam var, orada üç yüz yaşında bir pir vardır çok kitaplar okumuştur bu levhayı ondan başka kimse okuyamaz.” dedi. Takyanus bu haberi duydu,

-4B-

hemen koyunları sahibine teslim edip Mısır’a gitti. Mısır’a varınca pirin haberini alıp huzuruna gitti. İsteğini[arzusunu] bildirip levhaya bakması için hemen çıkarıp öperek pirin eline verdi. Pir de bir söz ile kaşlarını kaldırarak o levhaya baktı ve bir süre hayret etti tamamını okuyunca anlamını bildi. Başını kaldırıp Takyanus’un yüzüne dikkatle bakıp bir süre

-5A-

şaşıp kaldı. Takyanus da bunun ısrarını anlayıp çekinerek sordu: “Ey şeyh neden tuhaf baktın bizde ne işaret ararsın?” Pir şöyledi: “Bu levhaya yanlışlıkla senin elin girmiş, çünkü sen bunun ehli değilsin, senin yüzünde iyilik belirtisi var bunun sahibi cehennemliktir, sonu hayır olmaz.” dedi. Çünkü o pir son derece âlim bir kişiydi ve üstelik birçok sultana sohbet arkadaşı olmuş kişiydi bilmediği ve işitmediği nesne

-5B-

yoktu. Takyanus pirin sözünü duyunca şöyledi: “Ey aziz ben otuz yıldır Allah-u Teâlâ hazretine ibadet ederim göz açılıp kapanması kadar bir süre bile Hûda’ya asi olmamışım, ben nasıl cehennemlik olurum.” dedi. Pir şöyledi: “şayet üç yüz yıl ibadet etsen de işin sonunda ibadetini başkalarına vermiş olmalısın. şüphesiz yerin cehennemdir böyle bil.” dedi. Takyanus bunları işittiği zaman ah ederek:

-6A-

“ Ne olurdu ben bu levhayı bulmamış olsaydım ve senden bu kelimeleri işitmeseydim.” dedi. Pir şöyledi: “Hey dert sahibi, getirmemeyi çare mi sanırsın Hak Teâlâ senin yaratılışından itibaren üzerine bir şey yazmıştır mahvolmaya çare yoktur. şimdi [buna] vakıf ol ey Takyanus, bu levhayı bulduğun o yarıktaki bir büyük hazine vardır içinde olan malın hesabını başka hiç kimse bilmez bu malın tamamı

-6B-

senin olmalıdır.” dedi. Takyanus bu sözü işitince çok sevindi sevincinden öle yazdı oradan söyledi: “Ey Şeyh biraz olsun üşenmeyip benimle birlikte ol ki o malı ele geçiresin, dedi. Seninle aynı kökten gelmiş, bir babadan faydalanmış iki kardeş gibi pay edelim.” dedi. Pir söyledi: “Ey Takyanus o mal senin eline geçtiği gibi bana bir zerre vermemek

-7A-

için belki beni orada öldürüp şehit edersin.” dedi. Takyanus söyledi: “Ey akıllı pir bu nasıl sözdür, sen bana babalık edip mal bağışlarsın benim bir şeyim yokken benim bu kadar mala sahip olmama sebep olursun da ben sana niçin namertlik edeyim, siz bu düşüncüyü bırakın bunu deli olan bile söylemez. Evvela benimle gel bu hazinenin yolunu bulalım yüce Allah, nebiler ve melekler

-7B-

hakkı için sana bir sebeple zararım ve ziyanım dokunmaz ve bir türlü incitmem belki o malın yarısı senin olur.” diyerek pire kaba ve sert yeminler söyledi. Pir de Allah’ın vermiş olduğu kararı hiç kimse bozamaz olacak iş var diyerek hazine malı tamahı ile Takyanus’un sözüne ve yeminine aldandı ve yola düşüp gittiler o levhayı bulduğu Farisi diyarındaki dağa geldiler. Takyanus o yarılmış yeri şeyhe gösterdi.

-8A-

“Şimdi sen bu yeri on zira²⁵ miktarı kaz.” dedi. Takyanus Ferhat ile Şirin aşkına sığınıp kazmayı eline alıp kazmaya başladı. On arşın miktarı kazdı ve üzerine sağlam kilit vurulmuş bir büyük çelikten kapıya rastladı. Takyanus pire söyledi: “Gelin görün ne yapmak gerekir dediğinde zavallı pir açgözlülük belasıyla aşağı indi Takyanus söyledi: Ne duruyorsun, kilidi bozup açmak

-8B-

lazımdır. Takyanus söyledi:“ Korkarım ki tılsımı vardır.” Pir söyledi: “Korkma! ” Takyanus kilidi kırınca kapı açıldı ikisi birlikte içeri girdiler. Çok karanlıktı çaba gösterip mal tamahıyla bir miktar gittiler yürüdükçe aydınlık oldu daha ileri yürüdüler bir yüce saraya ulaştılar. Aydınlık tarafında yedi kapı vardı ama kapılar kilitli ve anahtarları üzerinde asılı duruyordu. Takyanus birisini alıp açtı içi dopdolu mal

²⁵ Zira: Dirsekten orta parmak ucuna kadar olan uzunluk ölçüsü

-9A-

ve araçlardır. İlk hanede altından kemerler üzerine değerli taşlardan bağlar dokunmuş, ikinci hanede altınla bezenmiş yadigar kılıçlar, kınları ve kabzaları üçüncü hanede altından yüzlerce çömlek, dördüncü hanede dinar ve gümüş süs olmuş, beşinci hanede altından yapılmış cevşenler ve altından yapılmış kirli demir başlıklar çeşitli silahlar ve altından yapılmış mücevherle bezenmiş ok çantaları altıncı hanede yakut, parlak kırmızı elmas ve altın gümüş olmuş yedinci hanede inci zümrüt ile dolmuş.

-9B-

Takyanus bu malı mülkü gördüğünde içinden bu malın dışarı çıkmaması için hemen nur yüzlü piri öldürmek geçti. Pirin kılıcını kılıfından çıkarıp pire söyledi: “Ey şeyh bu durumda sana bir sebeple güvenim yoktur, sende emin değilim üstelik bu mal bana kala.” dedi. “Ve de dışarı çıkınca beni açığa çıkarmandan korkarım.” dedi. Pir söyledi: “Sen beni öldürürsen Hak Teala’ya asi olursun.

-10A-

Bu kadar yeminler seni alıkoymaz mı, Hüda senin hakkından gelmez mi, eğer yemin iç dersen yemin edeyim bir tek kimseye demem bu maldan bana bir zerre gerekmez benim kendi malımın sınırı yoktur.” dedi. “Benim pirligimi bağışla, kanıma girme Allah’tan kork beni salıver Mısır’a kendi yerime gideyim üstelik kıyamete kadar ömrüm olsa da benim gibi bin âdeme yetecek malım vardır.” dedi. Takyanus söyledi: “Ey pir senin yeminlerine hiç güvenim yoktur.”

-10B-

Mübarek pir konuşurken bir kılıç vurup mübarek başını bedeninden ayırdı. Sonra o maldan az az dışarı çıkarıp kullar almaya ve yüce saraylar yapmaya başladı ve sonsuz cariyeler alarak sarayın içini doldurdu, atlar alarak bir acayip muhteşem oldu ve bütün malı taşıyarak sarayına getirdi. O kadar ulu kişi oldu ki Fars diyarında hiç kimse çoban olduğunu anlamadı, bir

-11A-

ulu padişah çocuğu sandılar ve bir yüce köşk yaptırıp sarayın çevresine köleleri gelerek bir ulu hisar yaptı sonsuz düzen içerisinde oldu ve Fars padişahının kapıcılarını, vezirlerini ve ileri gelenlerinin tamamını memlekete getirtip onlarla dost oldu, ziyafetler vererek bunları her

gün yemeye ve içmeye alıp pek çok hediyeler de verdi. Öyle ki Acem padişahının bütün askerini

-11B-

yanına topladı. Fars hükümdarının ileri gelenlerinden biri söyledi: “Ey padişah, ulu padişah çocuğuna benzer bir kimse gelmiştir güzel atlar, elbiseleri ve çeşitli değerli eşyaları vardır, halkı güzel nazik[tir] ve güzellikte benzeri yoktur. Padişahın sohbetine layık bir sohbet arkadaşı olacak [birisidir.] Son derecede akıllı gençtir.” diyerek padişahın huzurunda o kadar övdü ki padişah görmeden Takyanus’a âşık oldu, vezirler gönderip Takyanus’u

-12A-

davet etti. Padişah huzuruna götürdüklerinde padişah uzun boylu, güzel sözlü hükümdarlara yakışır elbiseler giymiş ve on kişinin ellerinde süslü, kıymetli taşlarla süslenmiş kemerler, on parça hediye kumaşlar ile gördü. Padişahın önüne armağan sundu. Padişah ve vezirleri şaşırdılar ki bu kadar armağan padişah kapısında ve hazinesinde bulunmazdı, Padişah da Takyanus’u eksiksiz ağırlayıp, güzel söz ve güler yüz gösterdi.

-12B-

Hemen o gün meclisine oturdular çeşitli çalgıcılar ile türlü türlü yemekler ve şaraplar içerek ağırlayıp gönderdi. On köle seher [vaktinden] padişah meclisine doğru gelerek tekrar kıymetli taşlarla süslenmiş ve altın örtülü kemerler ve taçlar ve on baş yadigâr atlar ve çeşitlisinden değerli taşlar armağan sunarak padişaha geldi. Görenler şaşırdılar yine meclis kurulup çeşitli nimetler ile

-13A-

saz ve söz ile padişahla akşama ulaştılar. Daha sonra Takyanus’u hürmetle sarayına gönderdiler. Üçüncü sabah yirmi köle ile düzen içerisinde kıymetli taşlarla süslenmiş ve bezenmiş hediyeler ve öncekinden fazla değerler ile gelerek yerinde oturdu. Padişah vezirlerine söyledi: “Biriniz bir yerde bunun gibi yadigâr cevherler gördünüz mü? ” Beyler ve ulular söyledi: “Hiçbir padişahta bu süsü görmedik ve işitmedik, özellikle bunun sarayında olan gösteriş gözlerle

-13B-

görülmüş değil.” dediler. Takyanus yine ertesi gün otuz köle ile kıymetli taşlarla süslenmiş ve bezenmiş elbiselerle altından yapılmış kemerler kuşanıp Arap atlarına binerek Fars padişahının yanına gelip selam verdi, her gün bu şekilde divana[huzura] gidip gelmeye başladılar. Her gün çeşitli hediyeler getirmeyince olmazdı. Padişah da şöyle konuştu ki eğer bütün malını istese esirgemezdi, her ne işleri olsa onunla fikir almadan yapmazdı.

-14A-

Bunun üzerine çok zaman geçti. Ansızın bir gün kapıda kalabalık ortaya çıktı. Nedir, deyince söylediler: “Hak Teâlâ padişahımızın devletini daha çok eylesin, Rum hükümdarından elçi geldi.” İçeri girip selam vererek mektubu başından çıkarıp padişahın önüne koydu. Açıp okudular, yazılmış ki: “Ben Rum hükümdarıyım, yedi diyar sultanıyım, sen ki Acem padişahsın padişah fermanım ulaştığı gibi yedi yıllık vergi gönderesin,

-14B-

şayet yok dersen askerim hazırdır, amadedir, habersizim demeyesin vaktine hazır olasin.” demiş. Acem şahı ne cevap vereceğini düşündü, Takyanus da yerinden kalkarak adet üzere selam verdi, padişah bu kez hürmet etmedi Takyanus bundan dolayı sıkıntılı olup söyledi: “Ey padişah, benim gelmem size ne zarardır ki selamıma cevap vermediniz?” Padişah da özür dileyip söyledi: “Hoş görün

-15A-

gönlümün fazla darlığı vardır, kedere düştüm.” Takyanus sordu: “Ey padişah o ne kederdir bu kuluna bildir uzaklaştırayım .” dedi. Padişah, Rum padişahından mektup geldi benden yedi yıllık vergi istemiş eğer vermezsem savaşa hazır ol, demiş. Benim atalarım asla Rum’a vergi vermemişlerdir, kederim budur.” dedi. Takyanus söyledi: “Ey padişah hiç kederlenme” diyerek buyurdu: “Ne kadar asker varsa hepsini

-15B-

bu kuluna sun, onun önlemini alayım.” dedi. Şahın gönlü açılıp memnun oldu ve emretti yüz bin atlı hazır bulunur. Takyanus on bin seçkini ayırıp yanına aldı. Silahlar atlar vererek her birine pek çok bağışlar yaptı ve söyledi ki bin faydalı kul edindi hepsi on iki bin oldu padişah buyurdu: “Daha asker al.” Takyanus söyledi: “Asker derhal on iki bindir,

-16A-

Bana yeterli dersin tahtında dur.” diyerek padişah da ordu kumandanlığını ona verdi ve kıymetli kaftanlar giydirdi. Takyanus bütün malını alarak asker ile birlikte çıkarak o kadar hazırlık yaptı ki yanında olan beyler çok beğendi. Fars padişahı üç gün Takyanus’u göndermeye çıktı birbirleri ile kucaklaşıp vedalaştılar, tahtına döndü.. Takyanus giderken her şehre uğradı yiğit olana at, elbise

-16B-

ve altın gümüş verip yanına alırdı.Takyanus’un bu haberi illere yayıldı. Fars diyarından bir padişah çıkmış yiğit olanlara son derece saygı gösterip mal vererek çok kıymet verirdi ve her diyarda ne kadar hırsız ve haydut varsa hepsi Takyanus’un yanına gelerek üç yüz bin yiğit asker yanında toplandı,hiçbir padişah da onun gibi asker yoktu.Rum padişahına haber ulaştı. “Acem askeri

-17A-

geldi ne duruyorsun? ” Padişah sordu: “Acaba bu kadar asker ne zaman ortaya çıktı? ” diye buyurdu. Askerini toplayarak yedi kere yüz bin askerle Takyanus’a karşılık sağa sola sıralanıp donatılmış kısımda savaşa başladılar. Her birinin usta savaşçıları hüneler göstermeye başladılar. Büyük savaş olup göz açtırmadan Rum padişahının askerini uzaklaştırdılar. Padişahın

-17B-

başını kestiler ilin tamamı kendi hâkimiyetinde olduğunda Rum ili onun olduğunda ondan sonra Acem padişahına mektup gönderdi. “ İşte Rum padişahını ele geçirdim, malını alıp tahtına geçip oturarak yerine padişah oldum. Rum memleketi benim oldu. Padişah mektubum ulaşınca türlü özür bahane etmeyerek sen de yedi yıllık vergi gönderesin ve eğer göndermezsen vaktine hazır olasın. Gelip Rum hükümdarına

-18A-

yaptığımı sana da yaparım.” Paris padişahı mektubu okuduğunda hayret etti beylerini ve vezirlerini toplayıp mektup göndererek askerini topladı. Yüz yetmiş bin atlı asker toplanıp Rum tarafına gittiler. Takyanus’a mektup geldi. “Ey cahil, aşağılık, soysuz Rum memleketini benim arkam ile ele geçirdin ve sen tahtım önünde duran yatakhane ve yemek hakkını bilmez lanetli değil misin, ben karşında

-18B-

altın taht üzerine binmiş Acem padişahı değilim şimdi böyle hırsızlık ile üzerime gelirsin. İşte senin şanını yeryüzünden kazımak için geldim Rum diyarını yine Rumlulara teslim edeceğim.” Acem şahının elçisi Takyanus’a geldiğinde mektubu başından çıkarıp önüne koydu Takyanus mektubu okudu öfkelenip buyurdu. Üç yüz bin asker toplandı iki yüz bin de

-19A-

er seçerek Acem’e karşı gönderdiğinde birbirlerine karşı büyük savaş yaptılar. Yiğitler sağa sola sıralanıp türlü hünerler gösterdiler sonunda Acem padişahı askeri sanarak padişahını öldürdüler. Bütün malını hazinesini aldılar. Bütün il kendinin oldu. Efsun dedikleri şehirde yerleştiler. O şehir yıkık döküktü, Takyanus şehri güzelleştirdi

-19B-

ve bir büyük saray ve köşk yaptı. Bir fersah ve duvarının bir kerpici gümüş ve bir kerpici altın ve elli arşın yüksekliğindeydi ve yirmi arşın kızıl altından kapı yaptı. Köşk içine bin odacık ve her odacıkta bir kıymetli taşlarla bezenmiş taht ve her tahtın üzerinde mücevherle bezenmiş döşekler ve her tahtın önünde iki köle eşsiz süslü meclis alanı yaptırdı ve kendisi bir kubbe ve taht kıymetli taş ve yakut ile süslenmiş o kubbeyi dört altın

-20A-

direk üzerine kuvvetlendirdi. Kristalden üç yüz altmış altı kapı dizdirdi. Güneş her gün bir kapıdan doğardı ve yetmiş veziri, yedi yüz kapıcısı vardı. Her gün divanında sağında altından yetmiş taht ve solunda gümüşten yetmiş taht vardı, vezirler karşısında otururdu ve yedi bin müneccimi vardı. O ayda o günde ne olay olmalıysa ona göre karar verirlerdi ve altın kemerli dört bin

-20B-

veziri vardı ve on iki bin genç yakışıklı köle altın kemer ile önünde ve ardında daima sarayda dururlardı ve gözlerin görmediği ve işitilmemiş üç bin nazlı eşsiz delikanlı ve yetmiş kişi önder askeri vardı. Her birinin on yük kölesi vardı ve her kulun hükmünde yüz bin asker vardı. Kırk yıl bu şekilde padişahlık yaptı. Bir gün her zamanki gibi taht üzerinde oturmuştu.

-21A-

Ansızın taht altından bir ihtiyar çıkageldi Takyanus kimsin diye sordu. O bizzat lanetli şeytandı. Takyanus’a söyledi: “ Tanrı Teâlâ’nın peygamberiyim sana geldim, Hak Teâlâ buyurur: “Ben gökler Tanrı’sıyım, Takyanus yer Tanrı’sı olsun.” Takyanus söyledi: “Ey ihtiyar, ben bunu yapamam kimse bilmez.” dedi. Lanetli şeytan hemen gözden kayboldu. Bir zaman sonra Takyanus su kenarına av avlamaya çıkmıştı.

-21B-

Avdan dönüp çadırında taht üzerinde oturmuştu, askeri karşısında durmuştu. Zevk ve sefa içindeyken yine ansızın lanetli şeytan tahtı altından çıkagelip Takyanus’a selam verdi. Lanetli şeytana sen kimsin, dedi. O lanetli söyledi: “Ey yeryüzünün Tanrı’sı ben gökyüzünün Tanrı’sı peygamberiyim, ben ancak göklere hükmederim sen de yeryüzüne hükmet

-22A-

ve yerleri sakla.” buyurdu. Takyanus söyledi: “Hey kişi, yalan söylersin ben bu yetkiye sahip değilim.” Şeytan söyledi: “Benim sözümün gerçekliğini bilmek istersen ben ne dersem onu yap.” dedi.Emret, tahtını deniz kenarına yakın yere koysunlar.Emretti, tahtını deniz kenarına yakın yere koydular. Şöyle anlatırlar ki o deniz içinde bir büyük balık vardır onun ululuğunu Hak Teâlâ hazretlerinden başka kimse bilmezdi ve her gün

-22B-

suyun kenarına gelirdi bir buçuk gün bekleyerek Allah’a teşekkür edip ikindiden sonra derenin dibine giderdi. Anlatırlar ki o balık öyle büyüktü ki hangi denize gitse yarısını tutardı. Lanetli şeytan, lanetlenmiş Takyanus’a söyledi: “Denizin canavarları haberdar oldular seni yeryüzünün halkı bilmediler, bir değişiklik göster. Bu balıktan büyük canavar

-23A-

yoktur ve bu balık hiç kimseden korkmaz. Şimdi benim sözümün gerçek olduğunu anlamak için bu balığı çağırıp ey balık ben yeryüzünün Tanrı’sıyım dediğinde göreceksin ki korkusundan nasıl kaçır.” Takyanus şeytandan bu sözü işitince korka korka o balığı çağırıp tövbe, yeryüzünün Tanrı’sı benim diyerek küfür etti ve kâfir oldu. Balık bu sesi işittiği gibi o sözün heybetinden denizin dibine dalıp

-23B-

kaçtı. Takyanus söyledi: Gördünüz mü bu balık bu kadar büyüklüğüyle benim heybetimden kaçtı.” O balık bizzat Hak Teâlâ hazretlerinin öfke ve gazabından korkup böyle küfür cevabından ateş gelip kendisiyle birlikte yakmasın diyerek kaçtı. Ondan sonra Takyanus halkı kendisine taptırmaya başladı ve halk uzak yerlerden gelerek tapmaya başladılar, ona inandılar. İnanmayanları ateşte yakardı

-24A-

ve nesi varsa alarak oğlunu ve kızını esir ederdi. Bir süre bu şekilde geçti ve her zaman ki meclisine oturdu patrikler ve yüce kişiler önünde sıralanıp hizmette bulunurlardı ve altın taçlar ve altın kemerlerle süslenmiş altı bin köle her zaman önünde dururdu, o hain şarap içerdi. O altı bin köle ki Takyanus’un emînleriydi ve onlara güvenirdi

-24B-

onlardan yakın hiç kimsesi yoktu. İlkini adı Yemliha, ikincisinin adı Mekselina, üçüncüsünün adı Mislina, dördüncüsünün adı Mernuş, beşincisinin adı Debernuş, altıncısının adı Şazenuştı. Bu altı delikanlının üçü sağında ve üçü solundaydı ve altısının büyüğü Yemlihaydı. Tamamı güzel suratlı tatlı sözlü güzel ve olgun, akıl ve idrak sahibi kimselerdi.

-25A-

Hepsi Takyanus’a secde ederlerdi ve Takyanus’un âdeti gereği her yılda yedi gün ovaya çıkarak yedi gün şarap içer şenlikler yapardı ve bütün askeriyle birlikte olurlardı. Bir gün Takyanus yemek yemeye oturmuştu. Ansızın bir sinek Takyanus’un yemeği üzerine konarak durdu. Yemliha başında durup sinek için yelpaze salladı. Ansızın Takyanus o sineği kovmaya çalıştı

-25B-

ama çare olmadı başaramadı ve sonunda lokmasını bıraktı bir sineğe gücü yetmeyip lokmasını yiyemedi. Bu durumdan kederlendi. Yemliha şaşırıp, içinden söyledi: “Ne tuhaftır bu kişi kendisini sinekten kurtaramaz ve kötülüğünden emin olmaz, ya bu Tanrılığa nasıl layık olur ben bunun gibi Tanrı’dan tedirginim.” diyerek ona tapmaktan vazgeçti. Bir sineği kovamayan ve ona gücü yetmeyen nasıl Hüda olur diye düşündü.

-26A-

Bir süre geçti Takyanus sırça saray içinde yatıp uyumuştı ve Yemliha önünde yelpaze sallardı. Hak Teâlâ yine o sineği gönderdi. Takyanus'un yüzüne kondu. Yemliha padişah uyanacak diye korktu o sineği ürküttü ama yüzünden gitmedi, durmadan yüzüne dokunarak yürüdü ve Takyanus uyandı, o sinek yüzünden güçsüz kaldı. Her noksandan uzak Allah-u Teala

-26B-

yüce Kuranında o sineği haber verir: “Ya Muhammed ben o sineği zorbalar kibirliler kendilerinin değersizliğini ve aşağılığını bilsinler diye yarattım, bir sineği kendilerinden uzaklaştıramayanlar nasıl Tanrılık davası yaparlar? ” diye buyurdu. ‘Ey insanlar! Verilen örneği dikkatle dinleyin: Allah'tan başka kulluk ettikleriniz bir araya gelseler, kesinlikle bir sineği bile yaratamazlar. Değil yaratmak, sinek onlardan bir şey kapsa, onu bile kurtaramazlar. İsteyen de kendisinden istenen de ne kadar acizdir.

-27A-

Allah'ı gereği gibi takdir edemediler. Kuşkusuz Allah, Mutlak Güç Sahibidir, Mutlak Üstün Olan'dır. ’²⁶

Hak Teâlâ, buyurur: “Bütün yaratılmışlar toplansa birisinin bir sinek yaratmaya gücü yetmez, şu halde biz o sineği zorbalar için yarattık ki onları güçsüz ve çaresiz koysun, onların başına ve yüzüne konunca zararını kovamayalar ve men etmeye muktedir olamayalar akıl sahipleri bilsinler ki O bir olan Allah'tan başka kimse Hudalığa layık değildir.”

-27B-

Takyanus uykudan uyandığında o kadar çabaladı ki sinekten kurtulamayıp güçsüz kaldı köşkten dışarı çıktı. Sonra Yemliha göklere baktı türlü gariplikler gördü ve söyledi: “Benim canımın, tenimin ve gönlümün bu yerlerin ve göklerin yaratıcısı vardır bütün yaratılmışların Tanrı'sıdır ve bütün âlemin ömürlerini ve rızıklarını veren O'dur. Bu dertli Takyanus Allah'ın güçsüz bir kuludur.”

-28A-

diye, bütün gün bu fikirle durdu. Gece oldu, üzerindeki ipekleri çıkarıp yünden elbiseler giydi Hak Teâlâ'nın ibadetiyle meşgul oldu. Âdeti gereği diliyle yapardı ki “Tanrı'm O'dur ki bu

²⁶ Hac 73-74. <http://www.kuranmeali.org>

gökleri direksiz ayakta tutar hava üzerinde yerleştirir.” kendi iradesiyle bu sözü dedi. Sabah olduğunda Takyanus’un hizmetine geldi bir süre bu şekilde

-28B-

geçti. Günlerden bir gün lanetli Takyanus taht üzerinde uyumuştı bu altı delikanlı hizmetinde bulunmuşlardı. Ansızın taht üzerine bir kedi sıçradı lanetli Takyanus uykusundan sıçrayarak uyanıp kendinden geçmişti ve vücuduna titreme geldi. Ondan sonra aklı başına gelince asla uyuyamadı. Yemliha bütün yoldaşları ile bu durumu görünce hayret ettiler, her biri gönlünden bu Tanrılığa

-29A-

layık değildir, dediler. Her biri yerleri ve gökleri yaratan Allah’a iman ettiler. Yemliha ile ibadet edip uyumamaya başladılar. Hak Teâlâ korkusundan zayıf hale geldiler. Gecelerde bir gün Takyanus hizmetindeyken, Takyanus Yemliha’nın yüzüne bakıp gördü ki yüzünün rengi sararmış ve teni incinmiş ve kendisi son derece zayıf bir hal almış. Emretti, hekime götürdüler, damarına el attılar bir hastalık ve sakatlık yoktur. Takyanus

-29B-

vezirlerine: “Siz ne dersiniz? ” diye söyledi. Onlar söyledi: “Ey padişah, bu delikanlı hizmettedir bizden gizli iş yapar bunu gözetmek gerekir ne yapar bilinsin.” diyerek, onun işini Mekselina’ya devrettiler. Bir süre geçti bir gece Mekselina Yemliha’nın Hak Teâlâ kulluğuna durduğunu gördü sonra Mekselina söyledi: “Ey kardeş sen bu hizmeti kime yaparsın ve bu adları kime söylersin?” Yemliha söyledi :

-30A-

Ey kardeş eğer benim sırrımı korursan ve hiç kimseye sözümü açıklamazsan sana söyleyeyim, Mekselina ile sözleştiler ve onun sırrını kimseye dememek ve açıklamamak için yemin etti. Yemliha: “Bil ve haberdar ol ey kardeşim bu bizim padişahımız zayıf bir kuldur ve değersi itibarsızdır.” dedi. Mekselina: “Neden böyle dersin?” dedi. Yemliha:” Bu kimse kendinden bir sineğin kötülüğünü uzaklaştıramaz, bir gün yemek yerken bir sinek lokması üzerine kondu lokmayı

-30B-

elinden bıraktı eğer o Huda olsaydı bir sinekten güçsüz kalmazdı.” diyerek hikâyeyi de söyledi. Mekselina Yemliha’ya sordu: “Ya sen ibadeti kime yaparsın?” Yemliha söyledi: “Bu yerleri ve gökleri ay ile güneşi ve yıldızları bu yaratılmışları on sekiz bin âlemi yaratan yüce Allah’a ve bütün âlemi bir damla meniden yaratan ömürlerini ve rızıklarını veren O’dur ve ortağı yoktur.” Mekselina söyledi:” Ey kardeş ben de bu fikirdeyim lakin razıyım diyecek

-31A-

kimse bulamazdım, şimdi sen doğru söylersin sözünde şüphe ve zan yoktur Takyanus’tan tedirginim.” dedi. Yemliha ile sırlarını kimseye bilmesin diye sözleştiler. Gece olduğunda ikisi Takyanus’un hizmetinden el çekip Hak Teâlâ hizmetine geçtiler. Bir zaman geçti, sonra kapıcılar ve vezirler bunların halini anladılar ve vücutları çelimsiz yüzleri sarardığından Takyanus’un

-31B-

askerinin diline düştüler. Şu halde Yemliha Mekselina’ya söyledi: “Ey kardeş bir önlem gerektir, zamanı geldiğinde bizim ibadetlerimizi duyarlar ve Takyanus’un yanında ayıplanırız ve onun cezasına gücümüz kalmaz. Eğer sende doğru bulursan kalan yoldaşlarımıza da durumları bildirelim onları da Allah’ın doğru yoluna davet edelim ve kendi sırrımızı onlara bildirip ve onlardan emin olalım.” Kabu’l Ahbar şöyle anlatır:

-32A-

Bu ikisi Takyanus’tan arzu edip söylediler: “Ey bizim padişahımız bize izin ver, diğer yoldaşlarımız ile odamızda ziyafet edelim padişah bizim altımızın birbirimizle ile kardeş gibi olduğumuzu bilir.” dediler. Takyanus da izin verip uygun gördü. Şu halde Yemliha nefis yemekler yapıp akşam olunca yoldaşlarına götürünce toplanıp oturdular. Yemliha ve Mekselina yüzlerini yoldaşlarına

-32B-

çevirerek sinek ile kedi hallerinin hikayesini anlattılar. Sinekten güçsüz kalan ve kediden korkan nasıl Hüdâlığa layıktır? Bilin ve haberdar olun ki bu yerleri ve bu gökleri ayı ve yıldızları ve ağaçları yaratan vardır ve Takyanus’u da o yaratmıştır her şeye gücü yeten, mükemmel ve ebedi olan Allaktır ve bütün kulların hallerinden haberdardır , insanların gözünden gizlidir ama her işe hazır olan ve bakandır.

-33A-

İbadete layık olan ancak O'dur. Onların da tamamı söylediler: "Biz de bu fikirdeydik ama sırrımızı demeye korkardık, biz de Takyanus'tan bıktık ne buyurursanız onu yapalım." dediler. Şahitlik edin ki; " O Allah budur ve ondan başka Huda yoktur, Takyanus da yaratılmıştır ve yüce Allah'ın kuludur o Allah'tan başka Hudalığa layık kimse yoktur." Ondan sonra birbirleriyle antlaştılar

-33B-

ve hepsi ayağa kalkarak gönüllerini doğrulayıp canı gönülden 'La ilahe illallah Muhammedür Resulullah' (Allahtan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın elçisidir.) dediler. Hak Teala yüce kelimasında şöyle buyurur: 'Onların kalplerini pekiştirdik.Kıyam ederek: Bizim Rabbimiz göklerin ve yeryüzünün Rabbidir, dediler. Ondan başkasını asla ilah diye çağırmayız. Yoksa kesinlikle saçmalamış oluruz.'²⁷ Altısı birlikte dediler: Bizim Tanrı'mız yerlerin ve göklerin Tanrı'sıdır bize rızık veren

-34A-

O'dur." Bu sıfatlar ile Hak Teâlâ hazretlerine hizmet ettiler ondan sonra bir yere gelerek birbirlerine söylediler: "Bizim Tanrı'mız âlemlerin Rabbidir her kusurdan noksan olan, mükemmel olan Allah'tır bütün yaratılmışları o korur bundan böyle her şey ancak onun iradesiyle olacak." dediler yine ibadetle meşgul oldular. Bir zaman sonra bunların hallerini bilenler bunlar gökler Tanrı'sına taparlarmış

-34B-

diyerek tekrar Takyanus'a bildirdiler. O lanetlinin demirden yapılmış sifıra benzer bir eşyası vardı birine öfkelenildiğinde onu ateşte sağlam kızdırırlar onun içinde bırakırlardı ve o kimse yanıp kül olurdu. Takyanus bunların halini ikinci vezirlerinden haber aldığıında buyurur ve tellallar seslendiler ve memleket halkı Efsus

-35A-

şehrinin meydanına toplandılar , bol odun götürdüler ve ateş yakıp o demirden yapılan sifırı kızdırınca kıpkırmızı ateş oldu. Ondan sonra o altı mümin askerleri götürdüler ve o kızmış

²⁷Kehf-14. <http://www.kuranmeali.org>

külün içine yanıp kül olsun diye koydular. İlk önce Takyanus'un tahtı önüne götürdüler karşısında durdular. Takyanus bunlara seslenip, siz nasıl beni terk edip

-35B-

başka Tanrı'ya taparsınız, dedi. Bunlar da söylediler: “Ey padişah bizim hak din üzere yürüdüğümüz yol haktır bizden başkası yanlış yolda yürürler onun için bizi çekemezler ve kendileri yalan söylerler, Haktan başkasına taparlar.” Nitekim Hak Teâlâ Kur’ân-ı Kerimde şöyle buyurur: **İşte bu bizim kavmimizdir. Onlara açıkça bir delil (sultan) gelmemesine rağmen Allâhtan başkasını ilahlar edindiler. Öyleyse Allaha yalanla iftira edenden daha zalim kim vardır?**²⁸ bunların kendilerine zulmü vardır

-36A-

ve Hak Teâlâ hazretleri hakkında yalan söylerler. Üstelik o zamanda Hak ve batılın ne olduğunu bunlara bildirecek peygamber yoktu. Ashab-ı Kehf de akıllarıyla anlayarak Hak Teâlâ hazretlerini buldular ve iman getirdiler. Bunların durumları Zekeriya ve İsa peygamberden [Allâh'ın selâmı onun üzerine olsun] de önceydi ve bu altı kişi peygamber evladıydı ve bu haberi nakleden anlatır ki o Yemliha dedikleri genç Yusuf peygamberin

-36B-

(Allâh'ın selâmı onun üzerine olsun) Zeliha üzerine tanıklık eden Yusuf peygamberin temizliğine şahitlik eden masum oğlandır ve onun soyundandır. Hak Teâlâ Kur’ân-ı Keriminde o delikanlının hakkında şöyle haber verir; **Onun (kadının) ailesinden bir şahit, şahitlik etti.**²⁹ Takyanus bunlardan bu haberi işitti ve bunlar söyledi: “Ey padişah sen bizden bu zamana kadar bir hainlik gördün mü? ” Takyanus: “Doğru söylersiniz

-37A-

görmedim.” dedi. Bunlara kaftanlar giydirerek söyledi ki: Bundan sonra her kim sizin hakkınızda kötü söz söylerse ona azap edeyim ki dünya halkı onlardan ibret alsın.” dedi. Takyanus'un yanında bunların saygıları öncekinden çok oldu, Yemliha odasına gelerek yine Hak Teala hazretine ibadete başladı. Bir zaman daha geçti bir gün Yemliha arkadaşlarına söyledi: “ Bizim bu iş için bir önlem almamız gerekir

²⁸ Kehf-15. <http://www.kuranmeali.org>

²⁹ Yusuf-26. <http://www.kuranmeali.org>

-37B-

eğer bir daha padişah bizim durumumuzdan haberdar olursa canımızı bağışlamaz hepimizi katil eder ve düşmanlarımızı bize güldürür.” dedi ve arkadaşları söyledi: “Ey kardeş önlemin nedir? ” dediler. Yemliha söyledi: “ Bizim önlemimiz budur ki bu ilden kaçıp başka bir yere gidelim, Hak Teala hazretine açıkça ibadet edelim ve ayrıca bu zalimin hizmetinden kurtulalım.” dedi. Bunlar dediler: “Ya nasıl kaçarsız,

-38A-

buradan başka il bilmeyiz.” Yemliha söyledi: “ O bizi yoktan var eden Allah bizi saklar.” Sonra onlar söylediler: “ Öyleyse o gün Takyanus ava çıktığında yedi gün orada oyalanır ve biz de üzerimize vekil olan yardımcılara bir miktar nesneyle hoşnut ederek izin alıp top ve oyun bahanesiyle meydana çıkalım.” Ve şöyle anlatılır ki top ve değnek onların

-38B-

zamanında ortaya çıkmıştır. Yemliha söyledi: “Ben size bir işaret göstereyim. Meydandan dışarı çıktığımızda ben top ardınca gideyim siz de o bahane ile ardınca gelin, eğer yardımcılar arkamıza düşüp gelirse onlara da İslam dinini bildirelim eğer kabul ederlerse hoştur yok eğer ayak bağı olurlar(ayak diretirlerse) imana gelmezlerse hemen kılıç vuruşup parça parça edelim ve biz de yolumuza gidelim.”

-39A-

diyerek hepsi bu söz üzerine antlaştılar. Bir gün Takyanus büyük askeriyle çıkıp ava gitti, on günlük erzak götürdüler ve o altı delikanlı askeri götürmediler, yardımcılara iyice emanet ettiler. İkinci gün Yemliha arkadaşlarıyla yardımcılardan izin aldılar, bir miktar nesne verince razı oldular. Mücevherle bezenmiş, rahat, süslü atlara binerek giyinip kuşandılar

-39B-

başlarına mücevherle bezenmiş taçlar giydiler ve ellerine değnek alıp meydana girdiler ve yardımcılardan da pek çoğunu alıp birlikte gittiler ve bir süre oynadılar ve Yemliha’nın dediği işaret yerine geldiler Yemliha’yı da o tarafa sevk ettiler ve meydandan dışarı çıkıp gittiler, kalan yoldaşları da ardına düşüp gittiler. Yardımcılar meydandan çıkarak görünmez olduklarını görünce bunların izini

-40A-

takip ederek koşarak gidip yetişerek arkalarından çağırdılar: “ Hey nereye gidersiniz ?” Bunlar yardımcılara cevap verdiler: “ Biz sizin padişahınızdan bıktık, Allah’tan başka ilah yoktur, diyenlerden olduk.” Yardımcılar söylediler: Askerin sözünü bilmedik sizin hakkınızda doğru derlermiş, sizler gök Tanrı’sına taparmışsınız şimdi biz sizi bırakmayız gelin dönün.” dediler. Yemliha söyledi: “Fazla sözü bırakalım,

-40B-

İslama gelin ve bize dost olun ve ahiret yolunda kardeş olalım.” Yardımcılar söyledi: “Bu nasıl sözdür, bizler Takyanus’u bırakır mıyız!” Yardımcılardan ümitsiz oldular. Hemen silahla vurup parçaladılar köpek leşi gibi bırakıp yola koyuldular. Yemliha söyledi: Arkadaşlar bugün bir melâmet hırkasını giyerek herkes içinde rezil olduk, eğer padişah buraya gelirse birimizi sağ bırakmaz canımızı korumamız

-41A-

gerek.” diye pek çok yürüyüp ileriye gittiler de atları yürümekten kaldı hemen atları bırakıp yayan oldular ve üzerlerinde olan altından yapılmış çamaşırları bırakarak hemen sade gömlek ile gittiler ve çıplak oldular, yalınayak yürüdüklerinden tabanları yarıldı, zira nazik ve nazlı olduklarından yalın ayak yere mi basmışlardı, yayan nerede yürümüşlerdi? Susuzluktan ve açlıktan güçsüz olup bir yere

-41B-

toplanıp oturdular ve helalleştiler. Yüzlerini toprağa sürüp Allah’a yalvarıp yakarmaya başladılar ve söylediler: “ Ey âlemleri yoktan var eden bütün yaratılmışın rızkını veren ve hallerini bilen bütün yaratıkları besleyen ve yetiştirensin bütün kullarını gizli ve açıkça bilirsin, bu çaresiz kulların kendi memleketinden dışarı gitme isteğimiz yoktur, sıkıntı çekmekten amacımız senin mübarek rızanı kazanmak içindir.

-42A-

Ey dilekleri kabul edici, dermansızlara yardımcı olan ve düşkünleri kaldıran Allah bizim imdadımıza yetiş, düşmanların elinden kurtar.” dediler. Melekler göklerde feryat kopardılar, iniltiyle iyilik yaptılar ve söylediler: “ Ey bizim Allah’ımız bize izin ver bunların feryadına ulaşalım.” Hak Teâlâ hazretleri buyurdu ki: “Ey benim meleklerim eğer benim kullarım sizden yardım isterse siz de

-42B-

edesiniz ve eğer benden isterlerse siz bilirsiniz ki benim acelem yoktur, yani ben sakın padişahım işlerimde acele etmem sakın sakın yaparım.” buyurur. Oradan o delikanlılar kendileri için birer mezarlık kazdılar ve canlarından ümidi kestiler. Yemliha söyledi: Ben işte bu dağın doruğuna çıkayım belki bir rahat yer olur diyerek, oradan dağ doruğuna çıktı bir yüce çeşme akar hayat suyudur ve bir çoban koyunlar

-43A-

otlatır. Yemliha arkadaşlarına seslendi: “Yukarı gelin, gönlünüzü sevinçli tutun, rahata ulaştık.” dedi. Bunların hepsi yukarı çıktılar aç ve susuz halde çobanın yanına geldiler ve selam verdiler, çoban da Rum dilince bunlara hoş geldiniz diyerek güzel cevap verdi. Yemliha da çobana söyledi: “Açlıktan ve susuzluktan güçsüz kaldık yiyeceğin var mıdır? ” diye sordu. Çoban nesi

-43B-

varsa ortaya getirdi oradan bir miktar yediler üzerine su içip Hak Teâlâ hazretlerine hamd ettiler, bedenlerine biraz kuvvet geldi ve oradan çoban söyledi: “Ey yiğitler kendi halinizden bize haber verin nereden gelirsiniz ve yolculuğunuz nerededir, bu yerlere asla kimse gelmez garipler dahi gelmez siz neden geldiniz, muhakkak sizin bir sırrınız vardır benden gizlemeyin umulur ki biz size

-44A-

bir çare edip yol bulalım. Ben öyle zannederim ki sizler padişahınızdan kaçmışsınız.” diye cevap verdi. Yemliha söyledi: “Ey çoban sende mertlik belirtisi vardır, öyle zannederim ki bizim sırrımızı kimseye demeyesin.” Çoban söyledi: “Üzülmeyin, korkmayın.” Yemliha, “Biz padişahın kullarındanız ama onun Hudalığından tedirginiz, yerlerin ve göklerin Tanrı’sına inandık ve ona taptık, Allah’tan başka ilah yoktur, deriz Hak Teâlâ birdir ve bakan, edeni

-44B-

yoktur, bizim padişahımız bir güçsüz kuldur Tanrılığa layık değildir.” diyerek başladı ve sinek ile kedi hikâyesini anlattılar. Çoban bunlardan bu sözü duyduğunda bir değişik oldu ve söyledi: “Ey yiğitler ya bu yolu size kim gösterdi?” dedi. Yemliha söyledi: “ O yerleri ve

gökleri yaratan Allah-u Teâlâdır, bize akıl ve idrak verdiğinden dolayı biz düşüncemiz ile bulduk.” dediler. Çoban bu haberi alınca hemen

-45A-

Ona hak yolu ulaşip canı gönülden bir kere, Allah’tan başka ilah yoktur, Allah birdir, diyerek iman getirdi. Oradan söyledi: “Bu dağın içinde güzel bir gizli mağara vardır, gelin oraya gidelim.” dedi. Bunlar da çoban ile yedi kişi olup mağaraya yönelip yola koyuldular. Çobanın bir köpeği vardı bunların ardına düşüp yürümeye başladı engel oldukça arkalarından ayrılmadı sonunda vurup

-45B-

bir ayağını kırdılar aksaya aksaya yine peşlerine düşüp engel olsalar da gitmedi bir ayağını daha kırdılar fayda etmedi iki ayağı üzerine sürünerek yine peşlerinden ayrılmadı, tekrar üçüncü ayağını kırdılar üç ayağı kırıldığında Hak Teala bunlara gücünü göstermek için köpeğe anlaşılır bir dil verip bunlara söyledi: “Ey delikanlılar sizler Hak Teala hazretini isteyip gidersiniz beni de

-46A-

sizi yaratan yaratmadı mı, öyleyse niçin efendimizi arayanlara uymam, işte sizler beni vurup ayaklarımı kırarak efendime gitmekten mahrum bırakırsınız sizin gibi mümin âşık ve sadık kullara bu hareketler yakışır mı? ” dedi. Bunlar bu kerametin hikmetini bildiler ve merhamet edip nöbetleşe boyunları üzerinde götürdüler. Hak Teâlâ hazretlerine yalvarmaya başladılar: “Ey bizim ilahımız bize lutfeyle

-46B-

işimizi rast götür, işimizi şöyle böyle eyle.” demediler. Bütün hallerini Allah’a bıraktılar. Sonunda lütuf ulaştı bunlar mağaraya geldiler ve içine girdiler çok yorgun olduklarından içeri girdikleri gibi her biri bir yanda yatıp uyudular. Diğer taraftan Takyanus bunların kaçtıklarını haber alıp kendi kendine düşünürdü: “Ben ne versem benimle birlikte yerler ve ne giyersem

-47A-

benimle birlikte giyerlerdi neden incinip gittiler?” diye şaşırıırken, kovulmuş, ebedi, ölümsüz lanetli şeytan gelerek Takyanus’a bunların niçin gittiklerini ve kendisini terk edip gök Tanrı’sına taptıklarını ve iman getirdiklerini söyledi. Takyanus bu haberden çok huzursuz

olup sonunda iblise söyledi: “ Ben bunları nerede bulabilirim ? ” dedi. O lanetli hemen kılavuz olup

-47B-

yattıkları mağara üzerine götürdü ve içerisine girmeye niyetlendi. Hak Teâlâ kuvvetiyle emretti.Sert bir rüzgâr çıkararak o yerin taş ve toprağını Takyanus’un üzerine bıraktı ve yeryüzünü karanlıklar kapladı asker arkasını dönüp kaçtı. Sonunda ebedi, lanetli şeytan yani Yahudi Takyanus gelerek bunların yanına kendisi gitti. Mağara önünde geldiklerinde iki

-48A-

elinin üzerine başını koyup uyumuş, o delikanlılar da içeri de yatıp uyurlar ama sanki gözleri açık bakıp dururlar. Takyanus söyledi: “Benim korkumdan yatmışlardır yoksa uyumazlar uyanıklardır.” dedi. Acaba şimdi bunları nasıl bir acıyla öldürsem ki âleme ders olup diğer halka kuvvetli yasak olsun ve bunları görenler ibret alsın, bunları çok nimetler ile besleyip

-48B-

başımla bir tutayım, gece gündüz benimle dursunlar, nazik nimetler içinde süslü ve altın işlemeli kumaşlara yatıp otururlardı, bütün yakınlarım bunlara muhtaçken bunlar beni terk edip değersiz ve aşağılık olup çıplak bir mağaraya girerek kuru toprak üzerinde yatmaya razı oldular. Bunlar bu durumu beni inkâr ettiklerinden dolayı yapmışlardır diyerek dönüp askerine geldi vezirlerine durumları bildirip danıştı.

-49A-

Tam olarak kırk dört veziri vardı ve söyledi: “Ne dersiniz bunları nasıl bir azapla öldürelim ki yüreğim soğusun.” dedi. Her biri bir çeşit işkence yapmasını söyledi. Takyanus asla birinin sözünü beğenmeyip lanetli şeytana söyledi: “ Ey dinsiz şeyh, benim benzerim, kovulmuş lanetli bu konuda ne dersin? ” İblis söyledi: “Ey padişah askerinden gelsinler ve bunlar aç ve çıplak yatarken mağaranın önüne

-49B-

taş ve kireç ile sağlam duvar yapsınlar, öyle ki onu açmaya güçleri yetmesin ve kimse bunların yanına girmek için yol bulamasın, oradan bir büyük taş üzerine tarih kazsınlar ne tarih ve ne zamanda kaçıp buraya geldikleri ve senin -tövbe- ulu bir padişahın nimetlerini terk

ettiklerini, senin bunları aç ve susuz mağara içine kapayarak kapısını örttüğünü sonsuza kadar bilinmeyip yeryüzüne ve bütün zamana ders olsun.”

-50A-

dediği gibi yaparak oradan dönüp şehrine geldi. Ama kibrinden ve cahilliğinden iki üç günde bir hiç kimse bunların kapısını açıp girmesin diye ulu mağara önüne gelir, daima yoklardı. Bu durum üzerinde pek çok zaman geçti bu gençler bu mağarada üç yüz dokuz yıl uyuyup kaldılar. Sonunda Takyanus

-50B-

yüzünün karasıyla dünyadan cehenneme gitti. Birisi daha geldi yirmi yıl padişah oldu o da gitti, bir daha geldi, pek çok padişahlar gelip gittiler, iki yüz kırk yıldan sonra putperestler eline düştü, iki yüz elli altı yıla erişinceye dek elli altı adam eline girdi, Hz. İsa (Allah’ın selamı O’nun üzerine olsun.) ortaya çıktı halkı sapıklıktan doğru yola davet etti ve yine göklere yükseldi.

-51A-

Halk içinde yine türlü türlü anlaşmazlık oldu, her gün güneş doğdu, mağaranın bir miktar yarığı vardı güneş o aralıktan girip Ashab-ı Kehf’in sol yanından doğup dokunur ve gün batınca sol taraftan dokunurdu ve o yarıktan kuzey rüzgârı tesir ederdi. Mübarek ve kutsal vücutlarına değerdı, küflenmezdi. Bu şekilde üç yüz dokuz yıl oldu. Hak Teâlâ yüce kelamında

-51B-

şöyle buyurur: ‘Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz daha eklediler.’³⁰ Bunların halleri indirilen bütün kitaplarda anılmıştır ki kimsenin gönlünde kuşku ve şüphe olmasın. Nihayet ölümler ve kıyamet konusunda onun gibi zayıf inanç kuvvetli olsun diyerek bunların hikâyeleri yeterlidir. Şüphesiz kuşkusuz, kıyamet kopacaktır ve bütün ölmüşler Hak Teâlâ

-52A-

Hazretlerinin kuvvetinden hayat bulacaklardır ve hesap olunca zerre kadar iyilik ve kötülük eden ona göre ceza alacaklardır. Vay o akılsız topluluğa ki İslam’dan vazgeçmiş batıl ve

³⁰ Kehf-25. <http://www.kuranmeali.org>

bozulmuş, mantıksız sözlere uymuştur. Kur’andaki ezeli kelimesi Deyyan’dır. İçinde tekrar tekrar düzenlenmiş deliller güneşten

-52B-

parlaktır. Söz edilen emirlerine inanmayıp güvenmeyen kendi arzularına uyan kolay nefsi gözleyip, bilinen emri ve yasağı yapmayıp ehl-i sünnet ve cema‘at mezhebinden dışarı sapkınlık yolun düşüp iyilik cennetinden mahrum ve mahşer günü şanı yüce olan Allah-u Teâlâ mümin ve Müslüman kullarına lütfuyla cennete koyup ve hayır işlerine göre gözlerin görmediği ve akıllardan geçmeyen

-53A-

mertebeler ve mevkiler vererek armağan ettiler. O soruya inancı olmayan kötüler şaşkın kalacaklar çünkü son pişmanlık fayda vermeyecektir. Yüce Allah yine bu topluluğu dirilterek ve Kabul Ahbar anlatır ki bir gün bu gençlerden birisi sabah namazı vaktinde Allah’ın kudreti ile uykudan

-53B-

uyanır gibi kalkıp gözlerini ovarak hoş uyumuşuz, dedi. Meğer o kişi Yemlihaydı. Hemen arkadaşlarına da seslenip uyandırdı, Allah’ın izniyle uyandılar, ayakları üzerine kalktılar birbirleriyle bakışıp acaba ne kadar uyuduk, dediler. Aralarından birisi bir ya da bir buçuk gün ola, dedi. Yemliha mağara kapısına doğru yürüdü, varınca

-54A-

kapıyı sağlam taş ve kireç ile yaptıklarını gördü. Arkadaşlarına söyledi: “Ey kardeşler Allah-u Teâlâ hazretlerinden başka kimse burada ne kadar yatıp uyuduğumuzu bilmez, ne yapalım acıktık birimizin şehre gidip temiz yiyecek alması gerek.” dedi bizi kimsenin bilmemesi için oradan kimse duymadan bir yere gidelim, dediler. Yemliha’nın yanında bir Takyanus akçesi vardı

-54B-

çıkartıp ortaya koydu, anlaşıp çobana dediler ki: “Kardeş sen bizim aramızda yabancı kişinin kimse seni bilmez sensin gitmen uygundur.” dediler. Çoban hemen akçeyi eline alıp geldi

gördü ki kapının önü sağlam yapılmış ama çok rüzgâr çıkmasıyla üzerinden bazı yerlerinde gedik açılmış harabe olmuş, o yerde olan ağaçlar kurumuş ve çürümüş, çeşmeler

-55A-

kurumuş ve her tarafı yıkılmış, harap olmuş şaşırıp hayretle dönüp gelerek arkadaşlarına söyledi, dışarıda olan değişikliklerden haber verdi, duyduklarında hepsi ayakları üzerine kalkıp geldiler bunlar da görünce hayret ettiler oradan dönüp içeri girerek oturdular. Yemliha çobana söyledi: “Ey kardeş senin elbiselerini ver, giyip şehre gideyim hem

-55B-

yiyecek getireyim hem de şehrin hali nasıl olmuştur göreyim, bunda bir hikmet vardır.” dedi. Çoban elbiselerini çıkarınca Yemliha giyerek şehre doğru yola koyuldu diğerleri mağarada kaldılar. Yemliha giderken şehre ulaştı ama hiç beklenmedik anda kendini tanıyıp tutacaklar diye tedbirle ve korkarak yürüdü. Şehir önüne geldiğinde kapısı üzerinde bir büyük sembol dikilmiş ve üzerinde “Allah’tan başka ilah yoktur

-56A-

İsa Peygamberdir” yazılmış olduğunu gördü. Yemliha onu görünce şaşırdı ve söyledi: “Ne tuhaftır ki bir gece içinde yeryüzü şaşmış yoksa gördüğüm rüya mıdır? ” dedi. Orada oturup gözlerini ovdu tekrar bakıp gördü bir kişi içeriden dışarı çıkıp geliyor ona yaklaştı ve söyledi: “Ey kişi bu şehrin adına ne derler? ” “Efsus derler.” dedi. “ Peki ya bu şehrin

-56B-

hükümdarına kim derler? ” “Ankanus derler.” dedi. “ Ya bu sembol üzerinde olan yazı nasıl yazıdır? ” dedi. “ Hak Teala hazretlerinin mübarek adı ve de İsa Peygamberin mübarek adıdır.” dedi. Yemliha söyledi: “Efsus şehrinin adına Takyanus denilen,Tanrılık davası eden bir hükümdarı vardı ona ne oldu? ” O kişi söyledi: “ Vallahi asla bu şehirde Takyanus adlı bir padişahın hüküm eylediğini bilmeyiz,

-57A-

bir kimseden de işitmiş değilim.” dedi. Yemliha, “Ben gafletteyim bir iyilik yap beni uyandır.” dedi. O söyledi: “Ey kişi ne tuhaf söz söylersin benimle pek akıllıca söyleşirsin ve de işitirsin, uyanmak nasıl olur? ” dedi. Yemliha söyledi: “ Subhanallah! Hayrettir ki ben

oradan dün gitmişim yeryüzü böyle şaşırtıcı olmuş ve değişmiş. Bir ay değil bir yıl değil çünkü günden bu güne benzemez.”

-57B-

Böyle diyerek düşünceyle şehrin içine girdi. Asla bir yeri kendi bildiği gibi değildi. Hepsini değişmiş ve başka hal almış şehir bir vaziyete bir şekle girmiş ve içinde şaşırtıcı ve acayip kiliseler yapılmış papazlar ve keşişler İncil okurlar ve masum oğlancıklar toplanmışlar okurlar. Yemliha gittikçe şaşkınlığı arttı, sonunda bir ekmekçi dükkânına geldi, yanındaki o akçeyi ekmekçinin eline verdi, o da

-58A-

akçeyi aldığı anda başını kaldırıp Yemliha'nın yüzüne bakarak bir süre düşündü. Yemliha söyledi: “ Hey kişi insan görmedin mi benim yüzüme nasıl bakarsın? ” Ekmekçiye akçeyi verdi, ekmekçi söyler: “ Bu akçeyi nerede buldun onu deyiver.” Yemliha, “Nerede bulduğumu ne yapacaksın değerince ekmek ver eğer vermezsen akçemi ver.” dedi. Ekmekçi söyler: “Böyle akçe gördüğüm yoktur ve bu şehir

-58B-

padişahının sikkesi değil ama çok çabalayıp hazine bulmuşa benzersin. Neyleyim Tanrı vermiş günlük varlığın olsun ama bize de teşekkür alameti hissecik verseniz olmaz mı? ” Yemliha öyledi: “ Hey kişi bu akçeyi bu şehirden alıp götürdüm ve Takyanus parasıdır.” dedi. Ekmekçi söyler: “Sen dışarıda Türklükten gelmiş kişinin işiniz dağlarda koyun

-59A-

otlatıp gezmektir Hak Teâlâ sana iyilik edip talih vermiş, mal bulmuşsun bize de Hak Teâlâ versin sen buradan niçin gitmek istersin? ” Bu akçe Takyanus sikkesidir diye kuvvetli söyleştiler. Sonunda günahın boynuna olsun bana nesne vermeyip türlü türlü bahaneler söylersin şimdi ben seni bırakmam şehrimizin beyine götürürüm

-59B-

derken bunların üzerine padişahın adamlarından birisi gelip gördü ki ekmekçi dükkânına çok halk toplanmış. Olayı öğrenip Yemliha'yı ve Takyanus altını aldıkları şaha ait meclise götürdü. O zamanda Akılyus şehrinin iki beyi vardı birisi İsa dini üzerinde Müslüman ve birisi kafirdi. Meğer tesadüf Yemliha'yı destekleyen anlaşma Müslüman

-60A-

dini üzerine olan padişahın adamlarındandı. Padişah önüne geldiğinde o kişi olayı bildirdi, padişah da önüne götürüp ona sordu: “Sen akçeyi nerede buldun? Yemliha söyledi: “Dün bu şehirden gittim bu akçe yanımda benimle birlikteydi ama tuhaftır ki buradan gittiğimde bu şehri böyle değişmiş ve başka hal almış buldum, ne hikmettir? ” dedi.Padişah söyledi: “Akıllı kişiye benzersin

-60B-

ama sözlerin deli gibi mantıksız sözden ne olur? İşte herkes tarafında bilinir mal, hazine bulmuşsun, beşte biri devlet malıdır geri kalanı Huda vermiş senin olsun, git masrafını gider.” dedi. Yemliha söyledi: “Ey zamanın padişahı ben bu şehirde evlenmişim, evim barkım vardır yabancı yerden gelmiş yabancı değilim. Buradan daha dün gittim ne hazine buldum ne de mal

-61A-

şimdi şaşıyorum bilmem ki siz benden niçin mal istersiniz.” Yemliha sözünden bile korkardı ki ansızın bey olan Takyanus’un yerinde oturan bir vezirdir ille Takyanus gelecek diye korkardı ama padişahın bir bilgin İncil emirlerinden okuyup Ashab-ı Kehf’in hikâyesini öğrenmiş bir veziri vardı ve söyledi: “ Ey padişah bil ve haberdar ol

-61B-

bu delikanlı Takyanus’un dostlarındandı onun zamanında ondan yüz çevirip doğru yolu bulup ondan kaçarak bir mağaraya girmişlerdir Hak Teâlâ onu Hazreti İsa’ya bildirmiştir bunlar o mağarada üç yüz dokuz yıl yattıktan sonra çıkıp âlemlere ibret olmaları gerekir. Galiba bu o gençlerdendir diye düşünüyorum.” Yemliha’ya söyledi:

-62A-

“Hikâyeni bana anlat ve sırlarını ayrıntılarıyla açıkla, başından sonuna kadar aktar.” dedi. Yemliha bin tedbirle bir bir başlarından geçeni anlatıp, söyledi zira daha içinden Takyanus korkusu çıkmamıştı bunlara güvenmezdi ve söz arasında şöyle demişti: “ Benim bu şehrin içinde sayılı evlerim var ve bir de oğlum vardır, benim buradan gitmeme sebep olan

-62B-

bu şehrin Takyanus adlı bir padişahı vardı ama dinsizdi, halkı devamlı kendisine ağlayışla secde ettirip Tanrı'nız benim derdi. İtaat edeni cennete, etmeyeni cehenneme koyardı orada mahvolurdu zira kendi bozuk inancınca bir yüce makam yaptırıp adını cennet koydu ve bir dere de katran kaynatıp adını cehennem koydu kendini inkar edenleri oraya koyup mahvederdi.

-63A-

Biz de onun yanında altı kişiydik, yakınlarındandık, bizden gizli bir hali yoktu. Tanrılık davası ettiğini ve bir güçsüzün kendi nefesine uyarak bütün cihanı kendi belasına uğrattığını gördük, biz de fikir ve akılla yerleri ve gökleri, ay ve yıldızları ve bütün âlemi yoktan var eden yaratıcıyı bilip ve onun davasının boş inanç olduğunu anlayıp Takyanus avdayken

-63B-

biz anlaşip kaçarak bir mağaraya girip yatıp uyuduk. Şehirden çikalı ya bir ya da bir buçuk gün ancak olur, uyandık ki karnımız acıkmış işte bu şehre yiyecek almaya geldim ve bu duruma uğradım şehir başka bir hal almış ve de bir türlü olmuş o zamanın tarzına benzemez.” dedi. O zaman şah söyledi: “ Ey mert delikanlı senin dediğin zamandan bu zamana gelinceye kadar tarihi

-64A-

Allah-u Teâlâ İsa Peygambere (Allah'ın selamı O'nun üzerine olsun.) bildirmiştir. O zamandan beri tam olarak üç yüz dokuz yıldır biz sizin hikâyenizi İncil'de okumuşuzdur. Şüphesiz onlar olmalısınız.” Yemliha söyledi: Biz altı kişiyiz onların birisi benim.” Padişah, “Sözünde doğruysan bize bir işaret gerektir.” dedi. Yemliha söyledi: “ Benim bu şehir içinde bir evim vardır size göstereyim ve hem orada

-64B-

gizli işaretim vardır.” dedi. Padişah vezirini ve diğer beylerin ve eminlerini gönderip hepsiyle beraber gittiler. Yemliha bunlarla giderken her haline baktı ama ne bir evi ne de bir mahalle kendi bıraktığı gibi buldu. Hayret edip kendi evini bulamadı. Allah-u Teâlâ'nın emriyle bir melek insan şeklinde gelerek Yemliha'ya söyledi: “ Ey Allah'ın kulu niçin şaşırıp dolaşırsın?” O söyledi:

-65A-

“ Nasıl şaşırmayayım bir gece içinde bu şehir böyle şaşırmış, kendi evimi bulamam.” dedi. Melek dedi: “Sen benim ardımca gel, ben seni evine ulaştırayım.” dedi. Yemliha ve diğer beyler ve şehir halkı ardınca yürüdüler. Melek bir kapıya gelince durdu işte senin kapın budur, deyip gözden kayboldu. Yemliha ileri yürüdü, içerisinde ay yüzlü yaşlı bir kimsenin oturduğunu gördü

-65B-

ve çevresinde pek çok genç ayakta bekler. Bunlara selam verip söyledi: “ Bu benim evimdir siz burada ne yaparsınız? ” dedi. O oturan kişi söyledi: “Sen yanılıyor olmalısın bu ev bizim mülkümüz atadan dedeye miras denmiştir, eğer daha ötesini bilmek istersen benim atam daha hayattadır ama bir etle bir deri kalmıştır, herkese dermanı yoktur.

-66A-

yaşlı adamcağızdır.” dedi ve yanında olanlar öfkelenip Yemliha ile kuvvetli kavga ettiler. Pir söyledi: “Kavgayı bırakınız yalan söylemeyelim olay açığa çıksın, düşmanlık ne lazımdır?” diye Yemliha’ya söyledi: “Sen bu evimdir diye iddia edersin ama sen kimsin, senin adın nedir ve bu sırada ne zaman gittin, bilelim.” dedi. Yemliha söyledi: “Ey yüce pir nasıl anlatayım, her kime anlattıysam

-66B-

İnanmayıp incitirler söylemekten geriye bana başımın ağrısı kaldı ” dedi. Pir söyledi: “Üşenme halini bize de bildir, zira benim senin hakkında bir şüphem vardır, vakit ola öyle çıksın, hem de seni gördüğüm gibi kanım kaynadı ve sana sevgi duydum.” dedi. Yemliha olup bitenleri bir bir anlatmaya başladı. Pir bunu duyduğunda hemen evinden bir levha getirdi

-67A-

göz atıp Yemliha’nın yüzüne baktı, hemen coşkuyla bir kere ah edip yüz üstüne düşüp kendinden geçti. Bir süre herkes şaşırp kaldı, aklı başına gelince Yemliha’nın ayağına gözünü ve aksakalını sürdü, canım dedem diyip ağladı. İnsanlar ne oluyor, dediler. Babamın babasıdır dedemdir, dedi ve çok ağladı. Yemliha’yı alıp evine götürdü ve evin

-67B-

ortasında servi ağacından bir direk gördü işte bu direği ben yerleştirmişim, ve bunun altında on adet içleri dopdolu sıralı küpler koymuşum Takyanus altın parası ölçüyle yüz dirhem gelir.

Pir söyledi: “Benim babam senin soylu oğlundur, hala sağlamdır ama hareketten düşmüştür bir parça et olmuştur, penyeye sarıp bir zembile koyarak evin köşesinde

-68A-

çoğu zaman asıvermişim ve çok zaman ondan senin hikayeni dinlemişimdir. Bana demiştir ki benim babam Takyanus’un dostlarındandı ve onun dininden kaçıp gitmiştir adına Yemliha derler ve onunlar birlikte padişahın seçkinlerinden beş askerle birlikte kaçıp, bir mağaraya girmişlerdir. Lanetli Takyanus onların ardına düşüp bularak mağaranın ağzını sağlam yapıp gitmiştir.”

-68B-

Oradan içeri girip zembili getirip penyeye sarılmış bir nesne çıkardı, yeni doğmuş oğlana benzerdi, bir miktar su içirdi. Günahsız gözlerini açtı, Yemliha’yı görünce ağlamaya başladı Yemliha daha çok ağladı o evvelki görülen pir Yemliha’nın oğlunun oğludur ve orada herkes birlikte ağlaştılar. Yemliha körpe genç oğlu, aksakallı ihtiyar,

-69A-

oğlunun oğlu, güçsüz pir, onun oğulları, gençler, bütün insanlar bu durumu görüp Allah-u Teâlâ’nın gücüne hayret ettiler, ululuğunu anlayıp, kıyametin kopmasına şüpheleri kalmadı. Yakınlarının hepsi destekledi, o uyuduğu bir gün bir gece değil, üç yüz dokuz yıl yatmışlardır Hak Teâlâ’nın kuvvetini hepsi öğrenip şükretti. Tarih

-69B-

buldular ve hesap ettiler o zamana gelinceye kadar üç yüz dokuz yıl geçtiğini anladılar. Yemliha emretti o direği yerinden ayırdılar, dediği gibi o taşın altından on küp dopdolu altın çıktı. Bir miktarını şehir padişahına verdiler, kalanını oğlunun oğullarına paylaştırdı. Bu haber şehre, illere yayıldı. Zengin fakir gelip Yemliha’nın elini öperek ziyaret ettiler, o gün şehirde sanki kıyamet

-70A-

koptu. Vezirler Yemliha’yı oradan alıp padişaha geldiler, Yemliha’yı padişahın huzuruna götürdüler. Büyük saygı ve hürmet gösterdi. Bütün herkes Yemliha’nın elini ayağını öptüler. Padişah da tahtından inip Yemliha’yı öptü ve kucakladı. Taht üzerine alarak geçmiş

meseleleri için özürler diledi ve o gün kâfirlerin tamamı Müslüman oldular. Padişah oradan söyledi: “ Ey genç bir isteğim vardır, hikâyeni öğrendik

-70B-

lutfeyle, bizi ebedi kalan yoldaşlarının yanına götürüp göstersen ve onları da ziyaret etsek.” dedi.Yemliha nasıl olacak diyerek, bir sofraya yemek götürüp, padişah bütün askeriyle ve Efsus şehrinin bütün halkıyla birlikte mağaranın yakınına gittiler. Yemliha söyledi: “ Ey padişah ben bu olaydan anladım ki Hak Teâlâ bizi dünya halkına ibret için saklamış ama arkadaşlarımdan bu işlerden haberi yoktur ve

-71A-

çok oyalandım eğer onlar ansızın bu askeri ve bu izdihamı görürlerse ödleri kırılır mahvolurlar sizler de günahkar olursunuz, izin veriniz, cevaplarınız bu dağın altında bekleyin, ben onlara tek başına gidip onları haber edeyim gönülleri razı olsun ve de anlatayım Allah’a hamdolsun şimdi şehrimizde olan padişah mümindir, alemlerin Rabbi olan Allah’a tapar. Takyanus

-71B-

çoktan cehenneme gitmiştir. Ondan beri bu kadar zaman olmuş diyerek olup bitenleri anlatayım. Padişah sizleri ziyarete gelmiştir, İsa Peygamber ortaya çıkıp Hak Teâlâ ona gökten İncil adlı bir kitap göndermiştir ve şimdi insanlar onunla amel eder diyeyim.” dedi. Padişah da uygun gördü ve Yemliha oradan mağaraya doğru yürüdü gitti. Padişah ve bütün dünya halkı bakakaldılar. Yemliha mağaraya girdi ve yoldaşlarına selam

-72A-

verdi. Selamını alıp sevinçlerinden yüzlerini toprağa vurup şükrettiler. Neden bu kadar bekledin, yoksa duyulduk mu diye korktuk, dediler. Yemliha söyledi: “Biz mağarada tam olarak üç yüz dokuz yıl yatmışız, Takyanus’tan başka pek çok padişahlar gelip gitmiş, Allah’a hamdolsun şimdi bir mümin ve Müslüman bir padişah olmuştur. Ve şehir etrafında olan eserler değişmiş ve başka bir hal almıştır sizin bildiğiniz

-72B-

nesnelerden bir iz kalmamıştır ve İsa Peygamber (Allah’ın selamı O’nun üzerine olsun.) ortaya çıkıp Hak Teâlâ ona İncil adlı bir kitap göndermiştir şimdi herkes onunla amel ederler

ve kendisi göğe gitmiştir, Hak Teâlâ bizi dünya halkına ibret için bu kadar zaman uyutmuş, işte bütün asker ve şehrin halkı ile padişah sizleri bekliyor, ziyaret etmeye geldiler ve cevap verirsiniz? ” dedi. Bunlar;

-73A-

söylediler: “Sen bizim atamızsın, her ne buyurursan öyle yapalım.” Yemliha dedi: “Şimdi ben bu insanların bize karışıklık bırakmasından, bizi Hak Teâlâ’nın sevgisinden uzaklaştırmalarından ve onların bize zahmet vermesinden korkarım. İşte bütün gördüğümü sizlere bildirdim ve anladınız.” Onlar da dünyaya meylimiz kalmamıştır diyerek o yemekten yediler, Allah’a hamd edip, indirip şöyle bıraktılar. Hepsi yüzlerini Mescidi-i Aksaya karşı çevirip başlarını

-73B-

secdeye koyup oradan kalkıp söylediler: “Gelin o yüce dergaha yalvarıp dua edelim bizim ruhlarımızı alsın, biz hayatı dünyayı neyleriz? ” Tekrar kibleye dönüp secdeye vardılar her biri Allah-u Teala hazretlerinin yüce adlarını okudular ve söylediler: “ Her şeye sahip olan Allah’sın bizim bütün hallerimizden haberdarsın ve dünyaya meylimiz olmadığını bilirsin. Bundan sonra bize dirilik

-74A-

gerekmez ve bizim içimizdeki diğer kullarına da uygundur aralarına karışıklık düşmesine ve türlü türlü anlaşmazlık olmasına sebep olacağından lutfedip bu an içinde bizim ruhlarımızı al.” dediler. O anda duaları kabul olup ruhları alınıp öbür dünyaya geçerek güzellik ve lütuf sahibi Allah’ın lutfundan faydalanıp yanlarında çoban ve köpek ile cennetler bahçesine yönelip cennete gittiler. Allah onların hepsinden razı olsun.

-74B-

Cennete birkaç canlının da girdiğinin haberleri gelmiştir. Nuh’un ve İsmail’in koçu, Yusuf’un kurdu, Salih’in devesi ve Ashab-ı Kehfin Kıtmiri ve Peygamberlerin önderinin azap edilen eşeği ve bir anlatımda bol bineği cennete girmiştir. Hak Teâlâ mübarek ruhlarını aldığı anda o padişah ve diğer insanlar Yemliha’yı gözlüyordu, oyalanıp gelmediğinden şüphe edip tamamı bir yoldan mağaraya yürüdüler.

-75A-

Vardıklarında dehşetli korkulu kimsenin bir adım ileri basacak aydınlığın olmadığı bir mağara gördüler. Hak Teâlâ öyle ululuk vermiş ki bunda iki rivayet vardır. Birisi, Yemliha önlerinden giderken mağaraya girdiği gibi kayboldu, nasıl öldüğünü kimse görüp bilemedi. Padişah oraya ulaştığında buraya bir işaret yapmak gerekir, dedi. Bunların ziyaretine her kim

-75B-

gelirse diğerlerinden başka nerede yattıkları bilinsin diyerek büyük taş üzerine bunların başından sonuna kadar olup bitenlerin ne olduğunu hep yazdılar ve kazarak oraya koydular. Evvelce demiştik Efsus şehrinin iki beyi vardı, biri Müslüman ve biri kâfirdi. O kâfir olan bey elbette bunların üzerine kilise yaparım, mümin olan bey

-76A-

camii şerif yaparım, dedi. Aralarında karışıklık olup ellerine kılıç alarak çekişmeye başladılar. Her türlü kusur ve eksiklikten uzak ve şanı yüce olan Allah Müslüman'a lütuf edince kâfirleri kılıçtan geçirerek öldürünce ondan sonra ulu bir çeşme yaptılar. Bir büyük işaret yeri oldu. Bir sözde mümin olan padişah Yemliha'nın ardından mağaraya girip Yemliha'nın bütün arkadaşlarını mübarek başlarını secdeye koyup canlarını

-76B-

Hakka teslim ettiklerini gördü. Oradan emretti ve kefen getirdiler. Her birine başka başka tabut düzenleyip temiz kefenleyip tabutlara koyarak tütsü yapıp tabutları mağara içinde yerden yukarı asıp bıraktılar. Padişah o gece onları rüyasında gördü ona söyledi: "Hemen bizi tabutlardan çıkar, iyi olmadık bizi incittin, kefenleyip şöyle kul ölümü gibi yeryüzüne koyasınız." dediler. Padişah ertesi gün oraya varınca

-77A-

buyurdıkları gibi mağaradaki yerin yanına vasiyetleri üzere kuruca yer üzerine defnettiler. Dışarı çıktıklarında hemen mağara kapısı Allah'ın gücünden bir araya geldi. Bundan sonra yanlarına insan girmesi mümkün değildir. Nakledenler şöyle anlatırlar ki, son zamanda İsa (Allah'ın selamı O'nun üzerine olsun.) inerek katil Deccalı ve bütün yeryüzünü gezip kiliseleri yıkıp yerine mescitler

-77B-

ve medreseler yapıp Ashab-ı Kehf'in üzerine uğrayıp onları diriltip, İslam üzerine Hz. İsa (Allahın selamı O'nun üzerine olsun.) pek çok kâfirlerin kalelerini tamamen yıkmıştır. Zira bunlar hem boylu hem de kuvvetli delikanlılardır. Yeryüzünde tek bir kale bulunmamaktadır. Bunların adetlerinden ileri gelen her gittikleri kaleye el vurup yıkmaları

-78A-

lazımdır ve geri Hz. İsa (Allahın selamı O'nun üzerine olsun.) zamanında Muhammed dini üzere bunları defnetmesi gerekir. Hak Teâlâ onların ve bütün Muhammet ümmetinin rahmetlerini çok eyleyip, güzellik ve olgunluklarından faydalanmayı nasip eyleye. Ey alemlerin Rabbi. Allah'ın yardımıyla harfler tamamlandı. 27/Ocak/ 1254

-78B-

Acizliğini ve kusurunu açıklayan bendeniz kulunuz değersiz fakir Hafız Hüseyin ibn Osman bunu yazdı. Okuyanı, dinleyeni, yazdıranı rahmetinle bağışla.

Ey Gani.

Bu kitabı yazdırmaya sebep olan düğmecî Mustafa ağanın vücuduna sıhhat ve afiyet, ömrüne bereket, geçmişlerine bol bol rahmet eyle. Âmin.

Ey Mu'in.

DİZİN VE SÖZLÜK

DİZİN VE SÖZLÜK

A

ābāt (Fars.) bayındır, mamur, düzenlenmiş.

ā. 52a9

āb-ı ḥayāt (Ar.) İçeni ölümsüz kılan su, ebedî hayat suyu, bengi su.

a. dır 42b9

Ōacāyib (Ar.) Garip, tuhaf, değişik.

Ōa. 22b9

Ōa. ler 27b4

Ōaceb (Ar.) Tuhaf, acayip.

Ōacebe kal- Şaşırmak, hayret etmek.
5a1,69a3

Ōa. 5a3, 10b6, 17a, 5 7a3, 57b4.

Ōa. dür 25b4, 56a3, 60a6

Ōa. e 5a1, 69a3

Ōacebā (Ar.) Acaba.

Ōa. 48a6, 53b6

Ōaceble- Şaşırmak, hayret etmek.

Ōa.-r 47a2

Ōacem (Ar.) İran.

Ōa. 11a9, 14a8,14b3, 16b9, 17b3, 18b1, 18b5, 19a5

Ōa. e 19a1

acık- Acıkmak, aç olmak.

a.dık 54a5

a.mış 63b4

Ōaciz (Ar.) Zayıf, güçsüz.

Ōā. 27a5, 27b9,63a4,78b1

Ōaciz kal- Bir şey yapmaya gücü yetmemek. 25b2, 25b9, 26a9, 27b2

aç Aç, yemek yeme isteği ve ihtiyacı duyan.

a. 43a4, 49b8

açlık Aç olma, acıkma.

a.dan 41, 43a7

aç- Bir şeyi kapalı durumdan açık duruma getirmek, meydana çıkarmak.

a.-alım 73b2

a.-dı 8b9, 68b4

a.-dırmayub 17a8

a.-mağa 49b2

a.-mağ 8a9

a.-ub 14a6, 50a6

açık Açık.

a. 48a3

açıl- Açık hale gelmek.

a.-dı 8b3

a.-ub 15b2

ad Varlıkları birbirinden ayırmaya yarayan kelime, isim.

a.1 24b1

a.ıdur 56b3

a.ına 3a2, 3a4, 56b6, 68a4

a.inı 62b7

a.iğ 66a6

a.ları 2a3, 29b9, 73b6

a.lu 56b9, 62b1, 71b4, 72b3

Óa. 25b2, 25b9, 26a9, 27a5, 27b2, 27b9, 30b2, 32b2, 44b1, 63a4

Óaded (Ar.) Adet, tane.

Óa. 67b3

Óa. e 39a8

adam İnsan, kişi, kimse.

a. 4a6, 58a4

a.larından 59b1, 60a1

ādem (Ar.) İnsan, kişi.

ā. 77a5, 50b6, 64b7

ā.e 10a8

Óādet (Ar.) Gelenek, alışkanlık.

Óā. 14b4, 20b8

Óā. i 25a2, 28a4

Óāfiyet (Ar.) Sağlık, sıhhat.

Óā. 78b6

ağaç Ağaç.

a.ından 67b1

a.lar 54b8

a.ları 32b5

āgāh (Fars.) Haberi olan, haberli, haberdar.

āgāh ol- Haberdar olmak, öğrenmek, vâkıf olmak. 6a6, 30a5

ā. 6a6, 30a5, 32b4

ā.sın 73b8

āgāz (Fars.) Başlama, giriş.

ā. 76a2

ağırla- Ağırlamak işi, gereken hizmet yapmak, saygı, hürmet göstermek.

a.-dılar 34a2

ağla- Ağlamak, gözyaşı dökmek.

a.-dı 67a6, 68b6

a.-mağa 68b5

ağlaş- Birlikte ağlamak.

a.-dılar 68b8

ağrı Acı, ızdırıp, sızı.

a.sı 66b2

ağız Girilip çıkılacak yerlerin giriş çıkış yeri, başlangıcı.

a.ın (ağzın) 68a9

āh Ah, feryat, inilti, yazık.

āh éd- Feryat etmek, inlemek, şikâyet etmek. 5b9, 67a2

ā.5b9, 52a4, 67a2

ahbār (Ar.) Haberler, sözler, söylentiler.

a. da 74b1

ahşām Akşam.

a. 4a3, 32a7

a. a 13a1

āheste (Fars.) Yavaş, ağır, usul usul, sakın.

ā. 42b3

Óahid (Ar.) Yemin, and.

Óa. 30a3

Óahidleş- (Ar.+Türk.) Sözleşmek, antlaşmak.

Óa.-diler 31a3, 33a9

āhir (Ar.) 1.Son. 2.Sonunda, akıbet, nihayet. 19a5, 51b5

ā. 19a5, 46b3, 47a7, 59a6, 50a9, 51b5

ā. i 45a9

āhiriól-emr (Ar.) İşin sonunda, akıbet, nihayet.

a.5b7

āhır (Ar.) Son, sonuncu, en sonra olan.

ā. 77a7

āhiret (Ar.) Ölümünden sonra gidilecek olan âlem, öbür dünya, bekā âlemi.

ā. 40b1

aĥkām (Ar.) Hükümler, kânunlar, emirler, buyruklar.

a.ina 52b1

aĥvāl (Ar.) Haller, olup bitenler, hadiseler.

a.i 31b6, 36a5, 48b9, 51b3, 69a2, 71b2

a.imizden 37b1

a.imize 73b8

a.in 32b1, 66b7

a.iñizden 43b5

a.lerin 75b4

aķ Beyaz.

a.67a5,68b9

aķ- Bulunduğu yerden daha alçak bir yere doğru gitmek, yukarıdan aşağıya doğru düşmek.

a.-ar 42b9

aķçe Selçuklular ve Osmanlılar'da para birimi olarak kullanılan gümüş sikke.

a. 60a6

a. mi 58a8

a. si 54a9

aóı 54b5, 57b9, 58a1, 58a5, 58a6, 58b6, 59a4, 60a4

Óākıbet (Ar.) Nihayet, son.

Óā. 25b1, 57b8

Óā. i 5a7

Óākıl (Ar.) Akıllı kimse.

Óā. 7, 27a8, 11b6, 60a9

Óākıl (Ar.) Akıl, us.

‘aķlı başına gel- baygınlıktan ayılmak, kendine gelmek. 28b7, 67a4

Óa. 24b9, 44b8

Óa. ları 36a4

Óa. ı (Óaķlı) 28b7, 67a4

Óākılāne (Ar.+Fars) Akıllıca.

Óā 57a4

‘ākıl-i dānā (Ar.+Fars) Akıl sahibi, bilgili.

Óā. 61a6

Aķılyus Aķılyus şehri.

a. 59b6

aķsa- Bir ayağın kısa veya sakat olması sebebiyle hafifçe topallamak.

a.-y1 45b1

Óalāmet (Ar.) İşâret, belirti, nişan.

Óa. 64a7, 72b1

Óa. im 64b1

Óālem (Ar.) Dünya, yeryüzü.

Óālemiyān- İnsanlar, bütün dünya halkı.
61b7

Óā. 37a3, 56a3, 67a4,
69a2,70a3,71b8,72b4, 72b5, 74a6, 77b7

Óā. i 30b6, 63a5, 63a7, 77a8

Óā. in 71a9,78a7

Óā. indür 34a4

Óā. iñ 27b7

Óā. ler 40b8

Óā. leri 41b3

Óalem (Ar.) İşâret, sembol, alamet.

Óa. 55b9, 56b1

Óaleyhi's-selām (Ar.) ‘Ona selam olsun’ anlamında peygamberin adı anılırken kullanılan söz.

Óa. 2a5, 50b7, 72b2, 77a7,78a1

Óa. a 64a1

Óa. dan 36a6

Óa. iñ 36b1

Óā. 8b6, 10b4, 62b6

Óālī (Ar.) Yüksek olan, yüce, ulu

Óa. 11a3, 17a8, 19a2, 22a8, 39a2, 70a2, 76a6

Óālim (Ar.) Bilgin.

Óā. 5a8

Óā. lere 4a4

al- Almak, yanında bulundurmak, temin etmek, satın almak.

a. 15b8

a.-dı 4a1, 15b5, 34b8, 58a1, 59b5

a.-dılar 19a7

a.-ub 4b3, 8a3, 8b9, 10b5, 10b6, 16a4, 17b4, 24a1, 38a7, 39b3, 46b8, 54a6, 54b5, 58b6, 67a9, 70a1, 70a6,72a1, 76a2

a.-urdu 16b1

a.mağa, 10b3, 63b5

alan Belli bir işin yapıldığı, belli bir olayın geçtiği yer, sâha.

a.1 19b7

aldan- Bir yalana, bir hîleye, güvene lâayık olmayan birine kanmak, kapılmak; oyuna gelmek.

a.-dı 7b7

Allah (Ar.) Allah, Tanrı, Rab.

A. 5b3, 33a6, 44b7, 54a2

altı Altı sayısı.

a. 20a2,24b5, 28b2, 35a4-36a7, 39a4, 63a1-64a5

a.mız 32a4

a.sı 33b8

a.sınıñ 24b7

altı bin Altı bin sayısı.

a. 24a5, 24a8

altıncı Altı sayısının sıra sıfatı.

a.9a8

a.sı 3a1

a.sının 24b5

alt Bir şeyin yere bakan yüzü, aşağı.

a.ında 67b3, 71a5

a.ından 21a1, 21b4, 69b4

altun Altın sözünün eski metinlerde ve bugün halk ağzında kullanılan asıl şekli.

a. 3b8, 18b1, 19b9, 20a9, 20b2, 24a6, 69b5

a.dan 9a1, 9a4, 19b4, 20a5

a.ını 59b5

a.la 9a3

‘amālīka (Ar.) Yüce kişiler, ileri gelenler.

‘a. 24a3

Öamel (Ar.) Dînî emirleri yerine getirmek için yapılan iş, hareket.

Öa. 71b6, 72b4

Öa. lerin 52b9

āmīn (Ar.) Dualardan ve hayır temennilerinden sonra, “Allah kabul etsin, öyle olsun!” anlamında kullanılan söz.

ā.78b8

ammā (Ar.) Ancak, fakat lâkin yalnız.

a. 3b6, 8b7, 32b9, 33a3, 44a7, 48a3, 50a3, 54b6, 55b6, 58b1, 58b4, 60a6, 60b1, 61a5, 62b2, 64b4, 65b8, 66a6, 67b7, 77a2

an (Ar.) Zamânın bölünemeyecek kadar kısa parçası, lahza, dem.

a. 36b8

aña Ona.

a. 16a2, 23b8, 25b7, 29b5, 37a3, 44a8, 45a1, 52a3, 56a7, 60a4, 71b4, 72b2, 76b6, 76b9

anda Onda, orada, oraya, o zaman.

a. 4a6, 6a8, 38a4, 45a4, 62b9, 64a9, 68b7, 75b5

andan Ondan, ondan sonra, oradan.

a. 3b9, 4a8, 6b3, 15b2, 17b2, 23b6, 25b9, 29b4, 33a6, 33a9, 34a2, 35a4, 42b4, 42b8, 43b1, 43b4, 45a3, 49b3, 50a2, 53b6, 54a6, 55a7, 56a5, 61b2, 61b3, 62b5, 68a1, 68b1, 68b2, 70a1, 70a8, 71b1, 71b7, 73b1, 76a5, 76b1

anı Onu.

a. 22a4, 33a5, 34b4, 49b2, 56a2, 58a6, 61b4

anıñ Onun.

a.13b9, 15b1, 17b2, 22a8, 26b2, 30a4, 31b4, 34a6, 34b5, 35b4, 36b3, 39b7, 44a7, 51b6, 61b2, 63a1, 63a8, 68a3, 69a1

a.la 68a6, 71b5, 72b4

anlar Onlar.

a.11a6, 29b1, 38a3, 64a5, 71a1, 73a4, 73a5

a.a 24a9, 31b8, 38b6, 71a5

a.dan 24a9, 31b9, 37a4

a.1 27a5, 31b6, 70b2, 76b5,77b2

a.17 2a4, 27a6

a.17 33a1, 38a9, 64a6, 68a8, 78a4

añla- Anlamak, kavramak.

a.-yub 63a9

a.-dınız 73a5

ancağ Yalnız, sadece, fakat, ama, lakin.

a. 21b8, 33a1, 63b3, 66b2

ancılayın Onun gibi, onculayın.

a.16b8

añsuzdan Ansızın, birden bire

a. 71a1

ara 1.Ara, orta, iç, mesafe. 2. Esna, zaman vakit. 7a1,75a8

a. da 7a1

a. larında 74a2, 76a1

a. larından 53b7

a. lıkdan 51a4, 66a7

a. mızda 54b2

a. sında 62a6

a. ya 75a8

ara- Aramak, bir şeyi bulmaya çalışmak, yoklamak, araştırmak.

a.-rsın 5a3

a.-yanlara 46a2

Óarab (Ar.) Arap.

Óa.13b3

ārāste (Fars.) Sıralamak, tertip etmek.

ā. 17a5, 19a3

ard 1.Arka taraf, arka, peş.

a. ımca 38b4, 65a3

a. ına 39b7, 45a8

a. ınca 38b3, 65a4, 68a8, 76a7

a. ında 20b2

a. larına 45b1

a. larından 40a1, 45b4

arğa Koruyucu, hâmi.

a. m 18a7

Óarşun Uzunluk ölçüsü.

Óa. 8a4, 19b3

Óarż (Ar.) Bir büyüğe sunma, takdim etme.

Óa. 4b4, 15b1, 34b1, 38b6

aś- Asmak.

aśa koy- Asıvermek, asıp bırakmak.

68a1,76b5

aślu tur- Asılı durmak. 8b8

a.-a 68a1, 76b5

a.-ılu 8b8

Aśhāb-ı Kehf (Ar.) Hristiyanlığın ilk dönemlerinde, Kıtmir adındaki köpekleriyle birlikte, Hristiyanlara baskı yapan hükümdardan kaçarak sığındıkları bir mağarada üç yüz küsur sene uyuduktan sonra hiçbir şeyin farkına varmadan tekrar uyandıkları rivayet edilen yedi kişi. (Yedi Uyurlar)

a.2a6

a. i 36a3

a. in 51a4, 61a8, 74b4, 77b1

Óāsī (Ar.) Günahkâr, karşı gelen.

Óā. 9b9

Óā. liķ 5b4

Óasker (Ar.) Asker, er.

Óa. 15a9, 15b8, 15b9, 16a4, 16b7, 16b8, 17a2, 18b9, 70b4

Óa. in 11a9, 17a3, 17a9

Óa. ine 48b8

Óa. le 17a4

aślā (Ar.) Hiçbir vakit, hiçbir zaman, hiçbir şekilde, kesinlikle, kat'iyen.

a. 4a4, 25b1, 28b7, 43b7, 49a5, 57b2

aśl (Ar.) Asıl, soy.

a. ından 36b4

aşağa Aşağı, alt.

a. 8a8

Óāşık (Ar.) Birine, bir şeye tutkun kimse.

Óā. 11b8

āşikāre (Fars.) Açık, meydanda, gözle görülebilen, belli, ayan, bâriz.

ā. 37b7

ā. sin 41b6

Óaşķ (Ar.) Çok kuvvetli sevgi, bağlılık.

Óa. ina 8a3

ata Baba, dede, cet.

a. dan 6b6, 65b6

a. larım 15a6

a. liķ 7a3

a. m 65b8, 67a7, 67b6, 68a3

a. sızır 67a7

at At.

a. 16a9

a. lar 10b6, 11b3, 12b7, 15b5

a. lara 39a9

a. ları 41a2

a. ların 41a1

a. larına 13b3

āteş (Fars.) Od, harâret, kızgınlık.

ā. 23b5, 34b4

av Av.

a. 21a9

a. da 63a9

āvāz (Fars.) Ses, sedâ.

āvāz eyle- Seslenmek. 43a1

ā. 43a1

ā. 1 23a8

a. ından 61a6

avla- Avlamak, yakalamak.

a. -mağa 21a9

ay Ay, kamer, mah.

a. 30b5, 63a7

a. 1 32

ay Yılın ayrıldığı on iki bölümden her biri.

a. 57a9

a.da 20

ayak Ayak.

a. 33b1, 41a7, 55a5, 65b2

a.1 (ayağı) 45

a.ın 35a8, 45b1, 70a4

a.ına 67a5

a.ları 53b5

a.larım 46a3

aydınlık Aydın olma durumu.

a. 3b7, 8b5

ayır- Ayırmak, uzaklaştırmak.

a.-dı 10b2

a.-dılar 69b3

a.-ub 15b4

ayrıl- Ayrılmak, uzaklaşmak.

a.-madı 45a9

az Çok olmayan, az miktarda.

a. 10b3

Öazāb (Ar.) İşkence, acı, eziyet.

Öa. 37a3, 48a6, 49a2

Öa. ātı 74b5

‘azaba gel- Gazaplanmak, öfkelenmek.

66a1

Öazamet (Ar.) Büyüklük, ululuk.

Öa. le 23b2

Öazīm (Ar.) Büyük, ulu.

Öaziz (Ar.) Değerli, kıymetli, yüce.

Öa. 5b2, 66a8

aÖlā (Ar.) 1.Şerefli, pek yüce. 53a6 2. Pek güzel, hoş. 42b8, 57 a4

a. 42b8, 53a6, 57 a4

aÖyān (Ar.) Bir şehrin ileri gelenleri, eşraf.

a. ın 11a5

‘azimet (Ar.) Gitme, gidiş, yola çıkma.

Öa. 43b6

B

bād (Fars.) Rüzgar, yel, hava.

bād-ı şimāl- Kuzey rüzgarı.

b. 51a6

bağla- Bağlamak.

b.-sunlar 49b1

baḥādir (Fars.) Yiğit, kahraman, cesur

b. 16b3

b.lar 19a4

b.ları 17a7

bahāne (Fars.) Vesîle, sebep

b. 17b7, 38b4

b.sile 38a8

bahā (Fars.) Kıymet, bedel, değer, fiyat.

b.sına 58a7

bağ- Bakmak, görmek.

b.-a kaldılar 71b8

b.-arlar 48a3

b.-arsın 58a4

b.-dı 4b9, 27b4, 29a6, 56a6, 67a1

b.-ub 3b7, 58a2

bāḳī (Ar.) Ebedi, ölümsüz, kalımlı.

b. 70b1

baḳış- Karşılıklı birbirine bakmak.

b.-ub 53b6

balık Balık.

b. 22a8,22b4,23

b.a (balığa) 23a3

b.dan 22b9

bār (Fars.) Yük, ağırlık veren şey.

b. 20b6

barḳ Ev, mesken.

b. ım 60b7

baś- Basmak, çiğnemek.

b.-a 75a3

b.-arlar 41a7

başar- İsteğine ulaşmak, başarılı olmak.

b.-amadı 25b1

baş Baş, kafa.

baş aç- bir işi yapmaya büyük bir istekle koşmak. 73b2

başına beraber tut- Çok kıymet vermek. 16b4, 48b1

‘aḳlı başına gel- baygınlıktan ayılmak, kendine gelmek. 28b7,67a4

başlarından geç- olup bitenler, olaylar, hadiseler. 62a3

b. ı 25a7

b. ım 66b2

b. ımız 73b2

b. ın 4b8, 10b2, 48a1, 58a1

b. ına 27a6

b. ından 14a5,18b7

b. ını 17b1

b. ların 73a9, 76a9

b. larına 39b1

başla- Başlamak.

b.-dı 8a3, 10b3, 10b4,23b7, 37a7, 44b2,- 45a8, 66b7, 68b5

b.-dılar 13b5, 17a6,17a8, 23b8, 29a3, 41b3, 46a8

başka Diğer, farklı, değişik.

b. 76b2

bat- Batmak, ufukta kaybolmak, görünmez olmak.

b.-ınca 51a5

bay Zengin.

b. 69b8

ba’Ōdehū (Ar.) Ondan sonra, daha sonra.

b. 13a2, 28b6

ba’Ōzı (Ar.) Birtakım, bir kısım.

b. 54b7

baḡa Bana.

b. 6b9,7a3-7a5, 9b7,10a3, 16a1, 48b7, 59a7, 62a1, 66b2, 68a2, 70b6

batāriḳa (Ar.) Patrikler.

b. 24a4

bâtıl (Ar.) Doğru ve sahih olmayan, gerçeikle ilgisi bulunmayan

b. 36a3, 52a6, 63a9

bat- Batmak, içine girmek.

b.-miş 3b5

b.-ub 64b9

hayrete bat- 64b9

beden Vücut, gövde.

b.inden 10b2

b.lerine 43b3

beg 1. Bir beyliğin, küçük bir devletin başında bulunan kimse, emîr, prens. 59a9, 59b7, 75b8-75b9 2. İleri gelen nüfuzlu kimse, eşraf. 13a7, 16a5, 18a2, 61a3, 64b2, 65a5

b. 61a3, 75b8-75b9

b.i 59b7

b.ine 59a9

b.ler 13a7, 16a5, 65a5

b.lerin 18a2, 64b2

begen- Beğenmek, güzel bulmak.

b.-meyüb 49a5

belā (Ar.) Büyük sıkıntıya ve zarara sebep olan olay, musîbet, felâket.

belāsına uğrat- Başına bela olmak.

b.sına 63a5

b.sıyla 8a8

belki (Ar.+Fars.) Olabilir, olabilir ki, bir ihtimale göre, muhtemelen.

b. 7a1- 7b2, 10b9, 42b7, 46b2, 69a5, 69a7

belkim (Ar.+Türk.) Belki yerine eskiden kullanılan ve bugün halk ağzında görülen şekil.

b. 65b5

ben Ben. (Teklik birinci şahıs zamiri)

b. 5b3-5b4, 6a1, 7a6, 14a7-15a2, 18a9, 21a5-21a7 -21b7 -21b8, 22a2-22a4, 23a3, 25b7-26b2, 37a3-38b1-38b3, 42b2, 42b6 , 46b9-47a8, 57a2-57a7, 59a8-60b6, 62a9,65a5 , 67b2, 73a2, 75b8

b.den 15a4, 42b1-43b9, 61a1

b.i 9b8-10a6, 35a9, 45b9-46a2-46a3, 48b4, 57a2

b.im 7a4, 10a4-10a5-10a7, 14b7-15a6, 17b5-18a7, 22a3-23a2-23a7-23b2, 27b7, 30a1, 38b4, 42a8, 44a1, 48a4, 49a6, 58a3, 62a7-62b4, 64a6-64a8,65a3-65b8,66b4,67b6, 68a2

b.imdür 65b3

b.imle 6b4-7a8, 48b1, 57a4

bend (Fars.) Bağ.

b.ler 9a2

benî (Ar.) Oğullar.

benî İsrâ'îl : İsrâil oğulları, yahûdiler.

b. 3a3

benze- Birine veya bir şeye benzemek, benzer olmak, andırmak.

b.-mez 57a9, 63b7

b.-r 11b3, 34b3, 58b1, 68b3

b.-rsin 60a9

bereket (Ar.) Bolluk, feyiz.

b.78b7

beri Yakın, daha yakın, bu yana, bu tarafa.

b. 77a1

berü bk. beri. Ayrılma hâinden sonra geldiğinde “belli bir yerden ve zamandan bu yana” anlamı verir, bir işin başlangıç yerini ve zamânını gösterir.

b. 64a2, 71b1

berkemâl (Fars.+Ar.) Tam ve yolunda, mükemmel.

b. 34a4, 32b7

berkit- Sağlamlaştırmak, kuvvetlendirmek.

b.-di 20a1

beş Beş sayısı.

b. 68a6

beşde bir Bir dağılımın toplam sıklığını beş eşit parçaya ayıran değişken değerlerinden her biri.

b. 60b3

beşinci Beşinci.

b. 9a6

b.si 2a9

b.siniğ 24b4

besle- Beslemek, yedirip içirmek.

b.-yüb 48

beyân (Ar.) Açıklama, anlatma, söyleme.

beyân id-: Bildirmek, anlatmak, söylemek. 62a4

b. 3a8, 62a4

Beyti'l Muḳaddes (Ar.) Kudüs'teki meşhur câmi, Mescid-i Aksâ

b.e 73a9

beyyine (Ar.) Bir husûsun doğruluğunu ortaya koyan şey, delil.

b. 12b5

beyyinât (Ar.) (beyyine'nin çoğul eki -ât almış şekli) Beyyineler, deliller, şâhitler.

b.dan 52a9

bez- (<bîzâr) Bıkmak, usanmak.

b.-erim 31a3

beñille- (<belinle-) Uykudan sıçrayarak uyanmak.

b.-yüb 28b5

beñiz Yüz, yüz rengi, çehre.

beñzi şarar-: Yüzü sararmak. 29a6

b.leri 31a8

b.i (beñzi)29a6

bî-aşıl (Fars.) Soysuz.

b. 18a6

bî-çâre (Fars.) Çaresiz, zavallı.

b. 27a6, 41b7

bî-dîn (Fars.) Dinsiz, dini olmayan.

b. 49a6, 62b2

bîḥamdillâh (Ar.) Allaha şükürler olsun.

b.71a7, 72a7

bîḥūd (Fars.) Kendinden geçmiş, bayılmış.

b. 28b5

bîhūş (Fars.) Akli başında olmayan, kendinden geçmiş, baygın.

bî-hūş ol- Bayılmak.

b.ol- 67a3

bî-ḥuzūr (Fars.+Ar.) Huzursuz, rahatsız, tedirgin.

b. ol- 47a7

bî-idrāk (Fars.+Ar.) İdraksiz, anlayışsız.

b. 52a4

bî-mecāl (Fars.+Ar.) Halsiz, dermansız, bitkin.

b. 41, 43

bî-miṣāl (Fars.+Ar.) Eşsiz, benzersiz.

b.19b7, 20b4

bînihāye (Fars.+Ar.) Nihâyetsiz, sonsuz, sonu olmayan.

b.10b4-11a3

bîzār (Fars.) Bıkmış, usanmış, tedirgin.

b.40a4

b.ım 25b7

b.ız 33a4, 44a7

bıraḳ- Bırakmak, koymak, atmak.

b.-a (bıraḡa) 73a3

b.-dı 25b2, 30b1

b.-dılar 41a3, 47b5

b.-ub 40b6, 41a4

b.-urlardı 34b5

bigi Gibi. Benzerlik bildirir; benzer, benzeyen.

b.6b7

bil- 1.Bilmek, anlamak. 2. Hatırlamak, tanımak. 57b2, 72a9

b. 5b8, 30a5, 61a9

b.-di 4b8

b.-dik 70a9

b.-diler 46a6, 69b2

b.-dügi 57b2

b.-dügüz 72a9

b.-eler 26b4-27a8

b.-elim 66a7

b.-emediler 75a7

b.-en 41b5

b.-esin 23a2

b.-inmeyüb 49b9

b.-insün 29b4, 75b2

b.-iḡ 32b4

b.-medi 10b9

b.-medik 40a6

b.-mediler 22b8

b.-medügi 5a9

b.-mek 22a3, 65b7

b.-meye 31a4, 54a8

b.-mez 6a9, 18a9, 21a7, 54b3

b.-mezdi 22a9

b.-mezem 61a1

b.-meziz 38a1, 54a3, 56b9

b.-üb 55b7, 63a8, 69a4

b.-ürdi 61a9

b.-ürsin 41b6

b.-ürsünüz 42b2

b.-ürsün 73b8

bi'l-cümle (Ar.) Bütün, hep.

b. 75b4

bildir- Bildirmek, açıklamak, anlatmak.

b. 15a3, 66b3

b.-mişdür 61b5, 64a1

b.-di 60a3

b.-düm 73a5

b.-e 36a3

b.-elim 31b6-31b8

b.-eyim 71b2

b.-üb 48b9

bile 1. Dahi, de, da, hatta. 7a8, 16a3, 23b6, 46b9-47a1

2. Birlikte, yanında.

b. 6b4-8b3, 25a4, 33b8, 39b3, , 60a6, 64b3, 68a6-68b8, 70b5

bi'l-küllîye (Ar.) Tamâmen, büsbütün

b. 77b5

billür (Fars.) Parlak, şeffaf, kristal.

b.dan 20a1

binā (Ar.) Yapmak, kurmak, inşa etmek.

binā id-: 11a2, 62b6, 68a9, 75b9, 76a1-77b1

b. ey- 19b1

bin- Binmek, oturmak, üstüne çıkmak.

b.-üb 13b3, 39a9

bir 1. Bir sayısı.

bir bir Tek tek, ayrı ayrı. 62a3, 66b8

bir uğurda Aynı şekilde, bir ağızdan, hep belikte. 74b9

2a4, 3a4, 3b4, 4a5, 4a6, 4a7, 6b6, 8a5, 10a3, 10b1, 11a1, 11a3, 19b1, 19b2, 19b5, 19b8, 25b8, 26b4, 27a3, 27a8, 30a8, 30a9, 30b2, 30b7, 42b9, 44a9, 45a1, 45a2, 45a3, 45a7, 45b1, 45b3, 48b5, 56a3, 56a6, 56b5, 57a9, 62a8, 63b2, 64a7, 64a9, 64b7, 65a1, 67a2, 67b1, 69a6, 70a9, 74b9, 75a2

b.dır 44a9

b.dür 45a2

b.er 42b5

bir 2. Bir. (Belirsizlik sıfatı)

1a3, 3b2, 3b7, 4a6, 4b6, 4b7, 4b9, 6a5, 6a8, 6b9, 7b1, 7b2, 8a4, 8b4, 8b6, 9b5, 10a3, 10b6, 10b8, 10b9, 11b2, 12a2, 13a6, 14a1, 16b3, 16b8, 17b6, 19b1, 20a2, 20b8, 21a1, 21a8, 22a8, 22b9, 24a2, 25a5, 25a6, 25b2, 26a1, 27b9, 28a9, 28b1, 28b4, 29a5, 29a9, 29b5, 30a6, 30a7, 31a6, 31b2, 34a2, 34a8, 34b2, 34b3, 34b4, 36b8, 37a7, 37a8, 37a9, 37b1, 37b2, 37b6, 38a6, 38b2, 39a2, 39a7, 39b3, 40b7, 41a9, 42b7, 42b8, 43b1, 43b8, 44a1, 44b1, 44b4, 46b6, 47b3, 49a3, 49b4, 50a4, 50b3, 51a3, 53a7, 54a7, 54a8, 54a9, 55b2, 55b9, 57a1, 57b2, 57b3, 57b4, 57b8, 58a2, 61a4, 61a6, 61a7, 61b4, 62b1, 62b6, 62b7, 63a2, 63a4, 63b1, 63b6, 64b4, 65a6, 65a9, 65b1, 65b9, 66b4, 66b9, 67b8,

67b9, 68a1, 68a7, 68b2, 68b3, 68b4, 69b5, 70b3, 72a7, 72b1, 74b1, 74b5, 75a1, 75a8, 76a5, 76a6, 77a4

birāder (Fars.) Erkek kardeş.

b. 29b8, 30a1, 30a5, 30b9, 31b2, 37b4, 55a8

b.ler 6b7, 54a2

biraz Bir parça, azıcık.

b. 6b4, 43b3, 67a3

birbiri Birbiri, biri öteki, bir diğeri.

b.ne 19a2, 34a2-34a3, 53b6

b.le 16a7

b.miz 32a5

b.leri 33a9

biri Biri, herhangi biri.

b.2a2, 11b2, 28b9, 46b6, 49a3, 53a9, 75b7

b.miz 54a5

b.mizi 40b9

b.ne 15b6, 76b2

b.niñ 20, 49a5

b.ñiz 13a6

birisi Biri, birisi, herhangi biri.

b. 27a3, 29a1, 50b2, 53a9, 53b7, 59b1, 59b7, 59b8, 64a6, 73b5, 75a4

b.n 8b9

b.niñ 17a7

birkaç Çok olmayan, az sayıda.

b. 74b1

birle Birlikte, ile.

b.34b4

biz Biz. (Çokluk birinci şahıs zamiri)

b. 27a4, 33a2, 33a4, 35b2, 37a8, 38a5, 38b9, 40a3, 40a8, 43b9, 44a6, 63a1, 63a6, 63b1, 63b3, 64a3, 64a5, 71a5, 72a4, 73b4

b.de 5a3

b.den 29b2, 35b3-36b8, 63a2

b.e 2a2, 32a2-33b9, 35b4, 37b3, 37b4, 40b1, 42a3, 42a6, 43b5, -44b8, 58b4, 59a3, 64a7, 66b3, 73a3,, 73a4, 73b9

b.i 38a2, 54a8, 70b1, 70b7, 72b5, 72b6, - 73a3, 76b6, 76b7

b.im 30a5, 31b3, 32a2, 32a4 -33b8, 34a3, 37b1, 37b5, 42a5, 42a6, 44a5, 44b1, 46a9, 54b2, 65b5, 73a1, 73b3, 73b8, 74a1, 74a4

b.ler 40b3

biiznillah (Ar.) Allah'ın izniyle.

b.i 53b4

biÖavnilāh (Ar.) Allah'ın yardımıyla.

b.i 78a8

biñ Bin sayısı.

b. 10a7, 15b7, 19b5

boy Boy, endam.

b.lu 12a2, 77b6

boyun Vücûdun omuzlarla baş arasında kalan ve başı bedene bağlayan kısmı.

günāhı boynıña ol- 59a6

b.ları 46a7

b.ıña 59a6

boz- Bir şeyi işlemez, işe yaramaz duruma getirmek.

b.-maz 7b5

b.-ub 8a9

böyle Böyle, bu şekilde, bunun gibi.

b.18b2, 23b4, 46b2, 57a8,57b1, 58a9, 60a7, 65a2, 73a6

bu 1.Bu (İşaret sıfatı)

b. 5a4, 6a1, 6a2, 6a7, 6a9, 6b2, 7a7, 7a8, 8a1, 9b1, 9b3, 9b6, 10a3, 10b9, 13a8, 15b1, 16b2, 18a7, 25b5, 27b5, 27b8, 28a6, 28a7, 28b2, 28b8, 29b2, 30b4, 30b5, 32a1, 32b4, 34a1, 36a7, 36a8,36b8,37a9, 37b6, 37b8, 39a1, 43b7, 44b4, 44b5, 44b9, 45a3, 46a5, 46b7, 47a6, 48b7, 49a7, 50a7, 50a8, 51a8, 53a6, 53a8, 56a9, 56b1, 56b8, 57a9, 58a6, 58a9, 58b6, 59a4, 60a5, 60a6, 60a7, 60b6, 61a3, 61b1, 62a7, 62b1, 63b3, 63b4, 63b5, 63b9, 64a8, 65a1, 65b3, 65b5, 66a5, 66a7, 67b2, 69a2, 69a6, 69b7, 70b6, 71a1, 71a2, 71a4, 73a3, 74a3, 78b5

2. Bu (İşaret zamiri)

b.7a3, 7a5, 9b5, 13b5, 14b6, 20b8, 25a2, 25b3, 28a4, 28a9, 28b9, 30a5, 30b9, 40b3, 41b7, 61b8, 62b1

b.dur 15a7, 33a6, 65a7, 75a5

buçuk Yarım.

b. 22b1, 53b8, 63b2

bugün Bugün, şimdi, şu an.

b. 40b7

buhūr (Fars.) Tütsü.

b. ey- 76b3

bul- Bulmak, ele geçirmek.

ğāfil bul- 14b2

b.-alım 37b9, 44a1

b.-am 6a4

b.-amadı 64b6

b-amazam 65a2

b.-dı 64b5

b.-dığı 7b8

b.-dılar 36a5, 69b1

b.-duğum 58a7

b.-duğ 44b9

b.-dum 60a8-60b9

b.-duş 58a6, 60a5

b.-mağ 37a9, 41b9

b.-mamış 6a1

b.-maya 49b3

b.-mazdım 31a1

b.-muşsın 6a7, 59a2, 60b3

b.-salar 52a2

b.-sam 47a8

b.-ub 58b2, 68a8

b.-undum 14b2

b.-unmasa 77b7

b.-unmaz 12a8

b.-unur 15b3

b.-u-vir-ir 7a9

buluş- Buluşmak, bir araya gelmek.

b.-duğı 4a4

bunca Bu kadar.

b. 10a1, 48a9

bunda Burada, buraya, buradan

b. 4a5, 40b9, 49b5, 54a4, 55b2, 65b3,
75a4, 75a8

bundan Bundan, buradan, bu sebepten.

b. 38a1, 62a9

bunu Bunu.

b. 4a5, 7a7, 21a7, 25b8, 29b3, 62a7, 66b8

bunlar Bunlar.

b. 34a9-35b1, 36b7, 37b9, 40a2,
45a5, 46a5, 46b4, 47a3, 48b4, 48b7, 55a6,
61b5, 64b3, 72b9, 77b6

b.a 35a8-36a2, 37a1, 43a6, 45b7, 45b8,
48b4, 62a6, 65b2

b.dan 36b7, 44b4

b.1 11a7, 47a8- 48a6, 48a8, 48a9, 49a2,
49a8, 49b7, 78a3

b.ıı 3a3, 31a7, 34a8, 34b7, 35b9, 36a5,-
37a4, 42a7, 46b7, 50a5

b.uı 39b9, 43a3, 45a7, 47b8, 49b2, 51b2,
51b7, 59b2, 75a9, 75b3, 75b8, 77b8

bunuı Bunun.

b. 5a1, 5a5, 5a6, 13a6, 13a9, -14a1, 24a2,
25b7, 67b3

buıa Buna.

b. 46a6

buradan Buradan

b. 59a3-60a7

buyur- Buyurmak, emretmek.

b. 22

b.-dı 15a9, 15b8, 17a2-18b8, 22a6, 26b6,
29a8, 42a8

b.-dılar 2a6, 21b8, 34b8

b.-duıda 1a8

b.-duıları 77a1

b.-ırsın 33a4

b.-ur 21a5, 27a2, 33b4, 35b6, 51b1

b.-ursanı 73a1

büs (Fars.) Öpme, öpüş.

büs eyle- Öpmek. 70a4

bündür- Bindirmek, yerleştirmek.

b.-mişim 67b2

bürü- Bürümek, sarmak.

b.-di 47bd

bütün Bütün, tam

b.28a1

büyük Büyük.

b. 8a4, 22b5

C

cāhiliyyet (Ar.) Cahillik, bilgisizlik.

c. inden 50

cāme (Fars.) Elbise, çamaşır.

c. lerin 41a4

cāmi (Ar.) Cami, ibadet yeri, büyük
mescit.

c. 76a1

cān (Fars.) Can, ruh, hayat, yaşama.

c. 1a8, 40b9

c. ım 27b5

c. ların 76a9

c. larından 42b5

cānāvar (Fars.) Canlı, yaşayan.

c. 22b9

c. lar 74b2

c. ları 22b7

cānib (Ar.) Yan, taraf, yön.

c. i 55a1

c. inden 51a6

c. ine 18a5

cānım (Fars.+Türk.) Ey canım, canım!

c. 67a6

cāriye (Ar.) Para ile alınıp satılan, üzerinde sâhibinin her türlü hakka sâhip bulunduğu kız, halayık.

c. ler 10b5

cāōiz (Ar.) İşlenilmesinde sakınca olmayan, olabilir, olur.

c. 71b6, 74a2

cebbār (Ar.) Cebreden, zor kullanan (kimse), zorba.

c. lar 26bb3, 27a5

cehennem (Ar.) Ahirette günahkar kulların gideceği azap yeri, tamu.

c. 62b8

c. dir 5a6, 5b8

c. e 50b1, 62b5, 71b1

cehennemlik (Ar.+Türk) Cehenneme mensup.

c. 5b5

celle (Ar.) Allah lafzından sonra kullanılan ve “şâni, celâli yüce olsun” anlamına gelen **Celle şânuhû**, **Celle celâluhû** gibi klişeleşmiş duâ cümlelerinde geçer.

Celle celâluhû 42a8, 76a3,

Celle şânuhû 52b7

cemāl (Ar.) Allah’ın lütfedici sıfatlarının bütünü ve bu sıfatlarının gereği olarak güzellik ve rahmetle tecellisi.

c.i 24b8, 74a6, 78a6

cemāŌ āt (Ar.) İnsan toplulukları, cemâatler.

c. 52b4

cemîŌ (Ar.) Bütün, hep, cümle.

c. 78a4

cemŌ (Ar.) Toplama, toplanma, bir araya gelme, getirilme.

cemŌ ol- 1a3

cemŌ id- 17a3

cemŌ eyle- 18a3

c. 16b8, 17a3, 18a3, 18a4, 18b9, 27a3, 32a8, 35a1, 57b6, 59b3

cenāb (Ar.) Şeref, onur ve büyüklük terimi olarak kullanılır, hazret.

c. 17a4

cenāh (Ar.) Kanat.

c. 17a5, 19a3

ceng (Fars.) Savaş, vuruşma.

c. 17a8, 19a2, 66a2

c. e 15a6, 76a2

c. i 66a3

cennet (Ar.) İmanlı ve iyi kimselerin ölümden sonra Allah tarafından mükâfat olarak konulacakları ve içinde ebediyen yaşayacakları, yer. Uçmak.

c. 62b7

c.e 52b9, 62b4, 74b1

cevāb (Ar.) Sorulan şeye verilen karşılık.

c. 1a7, 2a6, 14b3, 14b8, 40a3, 43a6-44a3, 72b9

c. ı 23b5

cevāhir (Ar.) Cevherler, elmaslar, kıymetli taşlar.

c. 9a2, 13a6

c. ler 12b7

cevşen (Fars.) Örme zırh, vaktiyle giyilen savaş elbisesi.

c. ler 9a6

cezā (Ar.) Suç işleyen bir kimseye suçunun derecesine göre verilen acı karşılık.

c. 52a3

cihān (Fars.) Evren, dünya, yeryüzü.

c. 48a7, 49b9, 57a7, 70b8

c. dan 18b4

c. ı 47b5

cinān (Ar.) Cennetler.

c. 74a8

cins (Ar.) Tür, çeşit, nevi.

c. 63b6

civān (Fars.) [doğrusu “cevān ve cüvān”dır.] Genç, taze delikanlı.

c. 20b2, 20b4, 36a9, 68b9, 70a9

c. lar 42b4, 45b8, 48a2, 50a8, 53a8, 65b1, 69a2

civān-merd (Fars.) Yiğit, mert, asil.

c. 63b8

c. ler 43b5, 44b5

c. lik 44a4

cuhūd (Fars.) Yahudi.

c. 47b8

cümle (Ar.) Bütün, hep.

c. 2a1, 6a9, 10b6-11a9, 13b7, 15a9, 15b7, 16a3, 17b1, 19a6, 19a7, 25a4, 27a3-27b6, 27b7, 28b8, 30b6, 32b7, 33b1, 34a5, 41b4, 41b6, 46b2, 48b3, 51b3, 51b9, 63a5, 63a7, 70a3, 70b4, 70b5, 71b8, 72b7, 73a4, 73b8, 76a8, 77a8

c. mizi 37b2

c. si 1a8, 16b6, 24b9, 33a2, 39a1, 43a3, 55a5, 57b2, 64b2, 68b8, 70a8, 73a8, 74b9

c. sin 11a5

c. sine 1a7

cūş (Fars.) Coşma, kaynama.

c. 67a2

Ç

çabala- Uğraşmak, gayret sarfetmek, didinmek.

ç.-rsın 58b2

çağır - Bağırmaq, seslenmek.

ç. 23a3

ç.-dılar 40a2

ç.-ub 23a6

çalış- Gayret etmek, uğraşmak, çaba sarfetmek.

ç.-ub 3b5

çāre (Fars.) Çare, tedbir, çıkar yol.

ç. 6a3, 6a6,25b1, 44a1

çek- 1. Dayanmak, katlanmak, tahammül etmek. 2. Sıraya geçmek, sıra olmak. 24a4

peşkeş çek- 11a8, 12a5

mihnet çek- 41b8

şaf çek- 24a4

ç.-di 11a8-12a5

ç.-mekden 41b8

ç.-üb 24a4

çeri Asker, ordu.

ç. 20b7

çeşme (Fars.) 1. Musluklu su haznesi. 2. Pınar , su kaynağı. 42b9

ç. 42b9, 76a5

ç.-ler 54b9

cevgān (<cevgān) (Fars.) 1. Değnek, ucu eğri sopa. 2. At üzerinde değnekle yerdeki topa vurmak suretiyle oynanan çok eski bir oyun. 38a7

ç. 38a7, 39b1

çevir- 1. Çevirmek, döndürmek.

2. Tavrını değiştirip soğuk davranmak, ilişkisini kesip ilgilenmemek.

Yüz çevir- 61b2

ç.-üb, 32b1, 61b2

çevre Çevre, civar, etraf.

ç. sinde 65b1

ç. sine 11a2

çık (<cik) Küçültme eki.

ç. 58b5

çık- 1. Çıkmak, ayrılmak, dışarıya çıkmak. 2. Yukarı çıkmak. 42b7 4. Ortaya çıkmak. 38a8, 47b4, 54b7, 66b5 5. Ulaşmak, erişmek. 13a1 6. Vermek, ödemek, ödemeye katlanmak. 58b5

ç.-a 38a4, 66b5

ç.-acağ 6b7

ç.-a-gel-di 21a1, 21b4

ç.-alı 63b3

ç.-alım 38a8

ç.-aruz 38b3

ç.-ayım 42b7

ç.-dı 16a7, 27b3, 42b8, 69b5

ç.-dılar 13a1, 43a4, 77a3

ç.-mağa 3b5

ç.-mağ 54b7

ç.-mamış 62a5

ç.-maya 9b3

ç.-miş 21a9

ç.-ub 9b7, 16a4, 25a3, 39a2, 39b6, 39b8, 47b4, 56a7, 61b7

çıkār- 1.Ortaya çıkmasına sebep olmak.
2. Üstünden çıkarmak. 55b3

ç. 76b7

ç.-dı 3b6, 68b2

ç.-ub 4b5, 9b4, 10b3, 14a5, 18b7, 28a3, 54b1-55b3

çıplak Üryan, apaçık, ortada.

ç. 41a5

çoban (Fars.) Koyun, keçi, manda, sığır gibi ehlî hayvan sürülerini güdüp otlatan kimse.

ç. 10b9, 42b9, 43a5, 43a9, 43b4, 44a3, 44a5, 44b3, 44b9, 45a5, 54b4, 55b3, 74a8

ç. a 43a7, 54b1-55a8

ç. ıñ 43a4, 45a7

ç. lık 3a5

çok Fazla, pek, çok.

ç. 4a7, 5a8, 14a1, 40a9, 54b7, 67a8

çokdan Uzun zamandan beri, bir hayli zamandır.

ç. 71b1

çün (Fars.) Çünkü, dolayı, ..dığı zaman, ..diğında, ne zaman ki.

ç. 5b1, 5b9, 6b1, 18a1, 28a8, 59a7

çünki (Fars.) Çünkü, dolayı, ..diğında, ne zaman ki.

ç. 9b1, 17b2, 18b5, 19a1, 27b1, 28b7, 31a4, 34b7, 36b6, 38b2, 40b4, 44b3, 53a5, 55a4, 55b8, 57b9, 60a2, 74b6, 75a7, 77a3

çürü- Bozulmak, dağılmak, yıpranmak.

ç.-müş 54b9

D

dal- Bir şeyin dibine doğru gitmek, içine doğru sokulmak, gömülmek.

d.-dı 23a9

dalâlet (Ar.) Sapıtma, yoldan çıkma, sapıklık.

dalâlet yoluna düş- Kötü yolda olmak, günah işlemek.

d. 52b5

d. den 50b8

daniş- Bir konu hakkında fikir sormak, görüş almak, tavsiye öğrenmek.

d.-dı 48b9

dāniş-mend (Fars.) İlim sâhibi kimse, bilgin, âlim.

d.lerinden 1a3

dāōim (Ar.) Devamlı, sürekli.

d. 50a6

dāōimā (Ar.) Her vakit, her zaman, devamlı.

d. 20b3

daŌvā (Ar.) Bir meziyetin kendinde bulunduğunu ileri sürme, iddia.

d. 66a6

d. sı 63a8

d. sın 26b5, 56b7, 63a3

daŌvet (Ar.) Çağırma, davet etme.

daŌvet it- 12a1; **daŌvet eyle-** 50b9

d. 12a1, 31b7, 50b9

dahı Dahi, üstelik, de, da, bile, dolayı.

d. 2a6, 3b4, 4b6, 5a1, 5b6, 7a6, 7b4, 7b6, 8b5, 10a7, 10a8, 11a8, 12a8, 13b7, 14b4, 14b9, 15b8, 16a2, 17b6, 17b7, 18a1, 18b9, 30b2, 30b9, 31b6, 31b7, 32a6, 32b6, 33a2, 33a4, 33a7, 34a8, 34b5, 35b1, 36a3, 36a7, 37a7, 37b1, 37b2, 38a5, 38b4, 38b6, 38b9, 39b3, 39b5, 39b7, 42b1, 43a5, 43a7, 43b7, 45a5, 45b3, 45b9, 48a2, 50b2, 50b3, 53b3, 54a7, 55a6, 55b3, 57a1, 57b3, 57b9, 58b4, 59a3, 60a3, 60b9, 61a3, 62a4, 62a7, 62a9, 63a1, 63a6, 63b6, 65b7, 65b8, 66b3, 67b7, 68b5, 70a4, 70b2, 71a3, 71b6, 73a5, 73a8, 7 4a1

dāhil (Ar.) Girmek.

dāhil ol- 46b6

darb (Ar.) Zorla.

d.ile

debernüş Ashab-ı Kehf'in beşincisinin adı.

d. 2a9, 24b4

deccāl (Ar.) Kıyâmet alâmetlerinden olarak kıyâmete yakın zamanda insanları kandırmak için ortaya çıkacağı haber verilen, kötü, fesatçı ve yalancı kimse.

d.77a8

dede Dede, ata.

d. 67a6

d. mdür 67a8

d. ye 65b6

dġ- Söylemek, demek, anlatmak.

d.-di 22a4

d.-ler 13b1, 29a1, 32a5, 32b2, 34a7, 67a7, 74a4, 76b9

d.-rsem 22a4

d.-rseñ 10a2, 14b1

d.-rsin 31a1

d.-r 62b4

d.-rki 35a9

d.-rler-i-miş 40a6

d. 23a4

d.-yecek 30b9

d.-yeyim 71b6

d.-yince 14a2

d.-yver 58a6

d.-yüb 16a1, 26b6, 29b4, 57b1, 65a7, 67a6, 70b3, 73a6

d.-di (didi) 4a9, 5a7, 5b5, 5b8, 6a2, 6b1, 6b8, 7a2, 8a2, 9b7, 10a4, 10a8, 15a3, 15a8, 15b1, 21a7, 21b6, 28a8, 30b2, 31a3, 37a4, 37b8, 37b9, 43a3, 44b6, 45a4, 46a5, 47a6, 47a8, 48a5, 49a3, 53b2, 54a6, 55b3, 56a4, 56b1, 56b2, 56b3, 57a1, 57a2, 57a3, 57a6, 58b8, 60a8, 60b5, 62a2, 62a4, 63b7, 64b1, 65a3, 65a4, 65b4, 66a1, 66a8, 66b2, 66b5, 66b7, 67a8, 67b3, 71b6, 72b5, 76a1

d.-digi 50a1, 69b4

d.-dikde 8a7

d.-dikleri 19a8, 36a9, 39b4

d.-diler 33a5, 33b3, 33b8, 37b5, 40a9, 42a4, 44b9, 53b7, 53b8, 54a8, 54b2, 54b4, 72a3, 72a4,

d.-dü 6b5

d.-mediler 46b1

d.-mege 33a3

d.-mem 10a3

d.-mey, 30a4

d.-meyesin 14b2, 44a5

d.-miş 14b3, 15a6, 62a7, 75b6

d.-mişdür 68a2

d.-r 59b1

d.-riz 44a9

d.-rler 3a2, 56a8, 56a9, 56b1, 56b6, 68a5

d.-rsin 49a7

d.-rsin 30a7

d.-rsiniz 29b1, 36b9, 49a2

d.-yem 30a2

d.-yü 25b7, 34b1, 39a1, 41a1, 43a7, 48b8

d.-ymışdür 65b6

d.-dügün 63b8

d.-yicilerden 40a4

defin (Ar.) Gömme.

d. eyle- 77a1, 78a3

defó(Ar.) Savma, savuşturma, kovma.

defó it- 30a8; **defó eyle-** 25b9

d. 15a3, 25b9, 26b5, 27a7, 30a8

defóa (Ar.) Kere, kez.

d. 14b6

degil Değil.

d. 13b1, 57a9, 57b2, 58b1, 69a7

d. dür 27a9, 29a1, 44b2, 77a6

d.im 9b6, 18b2, 22a2, 57a1, 60b8

d. misin 18a9

d. sün 5a5

degin Kadar, değin.

d. 3b5, 10a7

dem (Fars.) An, zaman, vakit.

d. 74a3

demir Demir.

d. den 34b2, 35a2

derd-mend (Fars.) Dert sahibi.

d. 6a3, 27b9

dere Küçük akarsu.

d. 22a7

d. de 62b7

d. niñ 22b3

dergāh (Fars.) Tekke, kapı, huzur.

d. a 73b2

deri Cilt, ten.

d. 65b9

deril- Derilmek, toplanmak, bir araya gelmek.

d.üb 41b1

derman (Fars.) Devâ, çâre.

d. sızlara 42a1

derün (Fars.) **1.**İç, içeri. **2.** Kalp, gönül, yürek.

d.inden 9b2

deryā (Fars.) Deniz.

d. 22a5, 22a6

d. nın 22b7, 23a9

d.ya 22b5

destgîr (Fars.) Yardımcı.

d. 42a2

destûr (Fars.) İzin, ruhsat, müsâade.

destûr vir- İzin vermek. 32a2, 42a6

destûr al- İzin istemek. 38a7, 39a7

d. 32a2, 38a7, 39a7, 42a6

deve Deve.

d. si 74b4

devlet (Ar.) 1.Talih, baht, nimet. 59a2
2.Hükümet, saltanat, makam ve mevki.

d. 59a2

d. inde 50a3

d. in 14a3

devşür- Derlemek, toplamak, bir araya getirmek.

d.-di 11b1

dċyü Diye.

d. 4b4, 7b3, 11b6, 15a9, 20a8, 21a2, 23a7, 23b6, 26a1, 26a6, 28a1, 35a6, 43a9, 44a2, 44b2, 45a2, 47a1, 50a6, 51b7, 59a5, 61a5, 61b9, 66a5, 71b2, 72a4

deyyân (Ar.) “Kulun fiiline göre hakettiği cezâ veya mükâfâtı hakkıyla veren” anlamında esmâ-i hüsnâdan (Allah’ın en güzel isimlerinden)dır.

d.dır 52a8

deñlü Kadar.

dinle- Dinlemek, işitmek.

d.-yeni 78b3

d. 52a3

dığ (<dîk) (Fars.) Kazan, çömlek.

d. ân 9a4

dikil- Kurulmak, yapılmak, inşâ edilmek.

d.-miş 55b9

dikċat (Ar.) Tam bir dikkat hâlinde olmak, bütün düşüncesini ve ilgisini bir nokta üzerinde toplamak.

d. 4b9

dil (Fars.) Gönül.

d.den 1a8

dile- Dilemek, istemek, arzu etmek.

d.-diler 70a7

d.-rseñ 22a4, 65b7

d.-rsin 59a4

d.-rsiñiz 46a4

dilek İstek, arzu.

d.ler 42a1

dil Lisan, dil.

diline düş- Herkes tarafından hakkında kötü söz söylenmek, dedikodusu yapılmak. 31b1

d. 28a5

d.ince 43a5

d.ine 31b1

dilteng (Fars.) Kederli, sıkıntılı.

d. 14b7

dīn (Ar.) Din, inanç.

d. 35b2, 38b6

d.i 59b8, 60a1, 78a2

d.inden 68a4

dīnār (Ar.) Altın liranın dörtte biri değerinde olan eski bir para.

d. 9a5

dip En aşağı kısım, en alt bölüm.

d.ine 23a9

direk Direk, sütun.

d. 20a1, 67b1

d.i (diregi) 67b2, 69b3

d. siz 28a6

dirhem (Ar.) Ağırlık ölçüsü birimi.

d. 67b5

dirġ (Fars.) Esirgeme.

d. 13b8

dirilik Canlılık, diri olma durumu.

d. 73b9

dīvān (Fars.) Büyük meclis, yüksek meclis.

dīvān-ı şāhī- Şaha ait divan. 59b5

d. 59b5

d.a 13b5

d. ı 12b4

d. ında 20a4

dīvāne (Fars.) Deli, mecnun.

d. 7a7, 60b1

divār (Fars.) Duvar.

d. ını 19b2

diyār (Ar.) Memleket, ülke, belde.

d. da 16b5

d. ını 18b4

dolaş- Gezinmek.

d.-ırsın 64b9

dostluk (Fars.+Türk.) Dost olma durumu.

d. 11a6

dön- 1.Dönmek, geri gelmek. 2. Değiştirmek, vazgeçmek. 52a5, 68a4 3. Bir tarafa yönelmek. 73b4

d.-di 16a8

d.-eler 52a5

d.-üb 21b1, 47b6, 50a2, 55a2, 55a7, 68a4, 73b4

d.-ü 40a8

dördünci Dördüncü.

d. 9a5

d. si 2a9

d. sini 24b3

dört Dört.

d. 3b9, 19b9, 49a1

dört bi ̇ Dört bin sayısı.

d. 20a9

döşek Yatak, döşek.

d. ler 19b6

duŌā (Ar.) Yakarış, niyaz.

d. 73b3

d. ları 74a5

dūr eyle- (Fars.+Türk.) Uzaklaştırmak.

d. eyle- 73a4

dur- 1. Kalkmak. 14b5 2. Durmak, hareketsiz kalmak.

d.-an 18a8

d.-dı 14b5

d.-ursın 17a1

d.-ursun 8a9

duy- Duymak, işitmek.

d.-arlar 31b3

d.-ulduğ 72a3

dükkān (Ar.) Küçük işyeri.

d.ına 57b8, 59b3

dün Bir önceki gün.

d. 57a7, 60a5, 60a7, 60b9

d.ki 57a8

dünyā (Ar.) Dünya, âlem.

d. dan 50b1

d. ya 73a6, 73b9

d. yı 73b4

dürlü Türlü, çeşitli.

d. 12b2, 13b6, 17b6, 19a4, 27b4, 44b4, 51a1, 59a8, 74a2

düş- 1. Düşmek. 67a3 2. Gücsüz ve aciz kalmak. 28b6, 48b5, 52b6 3. Atılmak. 38b5 4. Gitmeye koyulmak. 7b7, 39b7, 45a8,

45b2 5. Yakışmak, uygun olmak. 46a5 6. Kapılmak, tutulmak. 5a2, 15a1, 74a2

diline düş- 31b1

d.-di 28b6, 50b5

d.-diler 31b1

d.-düm 15a1

d.-eler 74a2

d.-er 46a5

d.-üb 5a2, 7b7, 38b5, 39b7, 45a8, 45b2, 48b5, 52b6, 67a3

düşür- Aşağıya koymak.

d.-üb 73a8

düşmān (Fars.) Birinin kötülüğünü isteyen, hasım.

d. lar 42a3

d.larımızı 37b3

düş Rüya.

d. ünde 76b5

düz- Düzenlemek, yapmak, tertip etmek.

d.-di 11a2

d.-üb 76b2

d.-ülmüş 34b2

düzdür- Yaptırmak.

d.-di 20a2

darb (Ar.) Mâdenî para.

d. ıdur 58b7

E

ebedî (Ar.) 1. Sonsuz, ölümsüz, bâkî. 2. Sürekli, devamlı. 62b2

e. 47a2, 47b7, 49b9

ecma'în (Ar.) Hepsi, bütünü.

e. 74b1

ecnebî (Ar.) Yabancı.

e. 60b8

edin- 1. Sahibi olmak. 2. Araştırıp ele geçirmek, sağlamak, temin etmek. 59b4, 61a7

è.-di 15b7

è.-miş 61a7

è.-üb 59b4

efendi Hz. Peygamber için kullanılan saygı sözü.

e.me 46a3

e. miz 1a5

e. mizi 46a1

efsûn (Fars.) Efsun şehri.

e. 19a8

efsûs Efsus şehri.

e. 34b9, 56a9, 56b5, 70b4, 75b6

ef'âl (Ar.) İşler, ameller.

e. 46a5

eger (Fars.) Eğer, şayet.

e. 5b6, 10a2, 13b7, 14b1, 15a5, 17b8, 30a1, 30b1, 31b5, 37b1, 38b6, 38b7, 38b8, 40b8, 42a8, 42b1, 58a8, 65b7, 71a1

eglen- Durmak, beklemek, oyalanmak.

e.-dim 71a1

e.-dügine 72a2

e.-üb 71a5, 74b8

e.-ür 38a5

ehl (Ar.) Sahip, malik.

e.i 5a5

ehl-i İslâm (Ar.) İslam topluluğu.

e. 52a5

ehl-i cehennem (Ar.) Cehennemlik, günahkar.

e.dir 5a6

ehyâ (<ihyâ) (Ar.) Diriltme, canlandırma.

e. id- Ölüyü dürültmek. 53a6, 77b2

ekâbir (Ar.) Büyük adamlar, ileri gelenler.

e. 11a5

ekşeri (Ar.) Çoğu zaman, çoğunlukla.

e.de 68a1

el 1.El. 2. O işi yapanın veya o işin yapılmasına tesir eden kimsenin yerini tutar. 26a9, 42a3. 3. Memleket, diyar, ülke. 11a6

el ur- El vurmak, el atmak. 29a8, 77b9

eline düş- Düşmanın hakimiyetinde kalmak. 50b5

eline gir- Ele geçmek, elde edilmek. 6b9, 50b7

e.e 11a6

e. inden 26a9, 30b1, 42a3

e. ine 4a1,4b5, 8a3, 50b5,50b7, 54b5, 57b9

e. inüñ 48a1

e.iñe 6b9

e.lerinde 12a4

e.lerine 39b1, 76a2

e.in 69b8-70a4

e.üñ 5a4

ël Başkaları, yabancı.

è. lere 5b7

elbetde (Ar.) Şüphesiz, muhakkak, mutlaka.

e. 5b8, 43b8, 75b8

elçi Belli bir husûsu konuşmak üzere bir taraf adına diğer tarafa gönderilen kimse, aracı.

e. 14a4

e. si 18b6

elet- İletmek, götürmek.

e.-em, 65a4

e.-ürüm 59a9

elli Elli sayısı.

e. 19b2

elli altı Eli altı sayısı.

e. 50b6

emān (Ar.) Göz açtırmamak, nefes aldırmamak, fırsat vermemek.

e. vir- 37b2

emjñ (Ar.) **1.** İnanma, şüphesi olma. **2.** Osmanlı Devleti'nde bir işin başı ve sorumlusu durumunda olanlara verilen memûriyet unvânı 24a9

e. 9b6, 25b6, 31b9

e.leri 24a9

emr Buyruk, hüküm.

emir eyle- Emretmek, buyurmak. 15b3

e. 5b7, 15b3, 47b3, 69b3, 76b1

e. i 52b3

e. iyle 64b7

emjñ (Ar.) Bir kavim veya memleketin başı, başkan, bey, reis.

e.i 75

enbiyā (Ar.) Nebîler, peygamberler.

e. 1a7,7a9

e. nıñ 74b5

endām (Fars.) Beden, vücut,boy bos.

endāmına lerze düş- Bedenine titreme gelmesi.

e.ına 28b6

envāŌ(Ar.) Çeşitler, türlüler.

e. 11b3, 12b1

e. nden 9a7, 12b7,12b9

er Asker, nefer.

e. 19a1

Ćriş- Varmak, ulaşmak, erişmek.

è.-di 16b9, 55b6, 75a8

è.-diler 8b6

è.-elüm 42a7
è.-dük 43a3
è.-dürmez 34a6
è.-üb 45a1,46b4,61b3,
erte Yarın, ertesi gün.
è. si 13b1, 76b9
esbāb (Ar.) Araçlar,vasıtalalar.
e. dır 9a1
eşer (Ar.) İz, nişan, işaret.
e. ler 72a9
Ėşid- Ėşitmek, duymak.
Ė.-icek 66b8
Ė.-üb 23a5
Ė.-ürsin 57a5
Ė.-di 4a9,5b2,5b9,-6b2, 36b7, 44b4
Ė.-diler 55a5
Ė.-dügi 23a8
Ė.-medik 13a8
Ė.-medügi 5a9
Ė.-meyeydim 6a2
Ė.-miş 57a1
Ė.-mişimdür 68a2
Ėşidil- Ėşitilmek, duyulmak.
Ė.-medik 20b4
esir (Ar.) Köle, esir, tutsak.
e. 24a1
esirge- Acımak, merhamet etmek.

e. 10a5
esrār (Ar.) Sırlar.
e. ını 62a1
eşvāb (Ar.) Giyecek, elbise.
e. ları 11
e. larını 55
et Vücut, ten, beden.
e. 65b9, 67b8
ët- 1. Yapmak, etmek. 2. ‘Yapmak, etmek, kılmak’ anlamında kullanılan yardımcı fiil.
è.-diğ 18a7
è.elim 6b8, 31b8,32a4,-33a5, 37b7,38b6, 73a2
è.-em 18b4
è.-emeyeler 27a7
è.-emezın 21a7
è.-emezler 26b5
è.-en 36b2, 38a2, 52a3, 62b9, 63a8
è.-enler 34a9
è.-enleri 62b9
è.-er 32a1, 34a5, 36a8, 37b3, 44b6, 58a5, 58a9, 58b8, 63a4, 71b6
è.-erdi 3a6,24a2, 28a5, 56b7, 62b9
è.-erdik 33a3
è.-erek 55b6
è.-erem 42b4
è.-erim 18a1, 21b9, 44a4, 61b9, 75b9,76a1
è.-erin 5b3

è.-eriz 40b3

è.-erken 3b3

è.-erler 1a2,22a7, 22b4,26b6, 35b4, 38a9, 38b7,53a8, 72b4, 77a6

è.-erlerdi 20a9, 25a1,25a4

è.-ersen 16a1

è.-ersen, 5b6

è.-ersin, 7a2, 7a4,29b8,29b9,30b4, 59a8

è.-ersin, 66a6

è.-esiniz, 42b1

è.-eyim, 15b1, 37a3, 66a9, 71a7

è.-eyin, 7a7, 15a3

è.-ici, 42a1

è.-i-viresin, 6b5

è.-üb, 1a7, 3a5, 4b1, 4b4, 5a2, 5b9,7a4, 8b4, 11a2, 11a7, 12a9, 16b4, 17a3, 18a3, 22b3, 25b4, 32a7, 35a2, 35a9, 36a4, 38a7, 43b3, 44a1, 46a7, 47a4, 48b4, 53a7, 53b4, 62a4, 62b7, 63b1, 67a2, 68a9, 71b4, 72b2, 73a7, 74a3, 74a6, 76a4, 78a5

è.-ükin, 10b9, 23a2, 63a9

è.-di, 4a2, 11b7,12a1,13b7, 53a6

è.-dikçe, 45a9

è.-dikleri, 49b7

è.-diklerince, 45b2

è.-diklerinden, 48b7

è.-diler, 19a2, 32a1, 34b1, 39a1, 66a2

è.-dim, 17b4

è.-diñiz, 33

è.-dügimi, 18a1

è.-meden, 13b9

è.-medi, 14b6, 45b3, 46a1

è.-mege, 72b9

è.-mek, 45b7

è.-melü, 34b4

è.-memişem, 5b4

è.-meye, 30a4

è.-meyenleri, 23b9

è.-meyüb, 52b2

è.-mez, 7a8

è.-mezdi, 13b8, 62a6

è.-meziseñ, 30a2

è.-miş, 6b7

è.-mişdi, 21b2

è.-mişim, 60b7

è.-mişlerdir, 48b8

è.-seler, 78a1

ètdür- Ettirmek. “Başkası vasıtasıyla yapmak veya başkasının yapmasına yol açmak, yapmaya zorlamak” anlamında yardımcı fiil.

è.-üb 62b3

è.-ür 28a7

etmek Ekmek kelimesinin eski metinlerde geçen asıl şekli.

e. 58a7

etmekçi Ekmek satan kimse.

e. 57b8, 58a5, 58a8, 58b8, 59b3

e. niñ 57b9

e. ye 58a5

etraf (Ar.) Çevre, yöre.

e. ında 72a8

ev Ev.

e. 65b3, 65b5

e. i 64b4, 66b9, 67a9

e. im 60b7, 64a9

e. imi 65a2

e. in 64b6, 66a5

e. iñ 67a9

e. iñe 65a4

e.lerim 62a8

evvel (Ar.) Önce, ilk, ilk olarak.

e. 36a7

evvelā (Ar.) İlk önce, ilk olarak.

e. 35a6

evvelki En önce.

e. 9a1

e. nden 13a4, 37a5

e.si 2a8

e. siniñ 24b1

ey Ey (seslenme ünlemi).

e. 5b2, 6a6, 6b8, 7a3, 10a9, 11b2, 15a8, 18a6, 21b6, 23a3, 29b1, 29b8, 30a1, 30a5, 30b8, 31b2, 32a2, 36b8, 37b4, 41b3, 42a1, 42a5, 42a6, 42a8, 43b4, 44a3, 44b5, 45b8, 46a9, 49a6, 49a8, 54a2, 55a8, 56a7, 63b8, 64b8, 66a8, 70a9, 70b6

eyit- Söylemek, demek.

e.-di 4a5, 5a2, 5a4, 5b2, 5b5, 6a3, 6b3, 6b8, 7a2, 8a6, 8a9, 8b1, 8b2, 9b4, 9b8, 10a9, 11b2, 13a6, 13a7, 14b7, 14b9, 15a2, 15a8, 15b6, 15b9, 17a1, 21a3, 21a6, 21b6, 22a1, 22a3, 22b7, 23b1, 25b4, 27b5, 29b1, 29b7, 29b9, 30a5, 30a6, 30a7, 30b3, 30b4, 30b8, 31b2, 36b9, 37a1, 37a8, 37b4, 37b5, 38a1, 38b1, 40a9, 40b2, 40b6, 42b6, 43a7, 43b4, 44a3, 44a6, 44b5, 44b6, 45a3, 45b8, 47a7, 48a4, 49a1, 49a6, 49a7, 53b8, 54a2, 55a3, 55a8, 56a2, 56a7, 56a8, 56b5, 56b8, 57a2, 57a3, 57a6, 58a3, 58b5, 60a5, 60a9, 60b6, 61a9, 61b9, 63b8, 64a5, 64a6, 64a8, 64b8, 64b9, 65a3, 65b3, 65b4, 66a3, 66a5, 66a8, 66b3, 67a7, 67b6, 70a8, 70b6, 72a4, 73a2, 75a8, 76b6

e.-diler 14a2, 32a2, 33a2, 34a3, 35b1, 36b7, 37b9, 38a3, 40a5, 41b3, 42a5, 73a1, 73b1, 73b7

e.-er (eyder) 58a5, 58a6, 58a9, 58b8

eyle- 1. Yapmak, meydana getirmek. 2. 'Yapmak, etmek, kılmak, eylemek' anlamında yardımcı fiil.

e. 4b4, 15b1, 16a1, 21b9, 42a4, 46b9, 46b2, 57a2, 62a2, 62a3, 74a4

e.-di 4b7, 6b2, 11a6, 15b3, 15b6, 18a4, 19a8, 19a9, 19b1, 19b4, 20b8, 25b8, 27b2, 30a3, 43a1, 43a9, 44a3, 47b2, 47b3, 49a4, 50b8, 50b9, 51a1, 58a2, 64b4, 66b8, 67a8, 69a9, 69b3, 69b7, 70a3, 74b7, 76b1

e.-diler 42a5, 46b3, 53a1, 69b9, 70a4, 72a2, 76a3, 77a2

e.-dügün 56b9

e.-dün 72a4

e.-mek 46a4, 49a4

e.-meyen 25b9

e.-meyüb 17b7

e.-miş 69b2

e.-mişdür 6a5

e. mişler 76b1

e.-mişse 66a9

e.-rler 66b1

e.-se 78a4

e.-sek 70b3

e.-señiz 58b5

e.-sün 73b3

e.-ye 14a3, 73a4, 78a6,78b8

e.-yelim 38b9

e.-yen 41b4

e.-yesin 9b8

e.-yim 10a3

e.-yüb 50a2, 59a2, 69a9,70b1,71a4, 76b3

e.-ñ 7a7

eylik İyilik, güzellik.

e. 5a6, 42a5

eyü İyi, güzel, hoş.

e.76b7

eyyuhā (Ar.) Ey, ya anlamında hitap sözü.

e. 14b7-15a2, 35b2, 61a9

ezel (Ar.) Yaratılıştan itibaren, yaratıldığından beri, başından beri.

e. den 6a4

e. i 6a4

F

faķīr (Ar.) Fakir, muhtaç.

fāriğ (Ar.) Vazgeçmiş, el çekmiş, işini bitirmiş.

f. ol- 31a5

fāş (Fars.) Meydana çıkma, duyulma.

f.eyle- 9b8

f. èt- 30a4

fāsīd (Fars.) Kötü, fesad, bozuk, bozulmuş.

f. 52a6

f. ince 62b6

faşīh (Ar.) Güzel, âhenkli, açık ve anlaşılır şekilde düzgün ve yanlışsız söylenen (söz), sözü böyle söyleyen (kimse).

f. 45b7

faşīhüöl lisān (Ar.) Düzgün söz söyleyen.

f. 3a8

fāōide (Ar.) Fayda, menfaat, yarar.

f. 45b3, 53a5

fehim (Ar.) Anlama, anlayış, idrak.

f. 5a2

ferāğat (Ar.) Vazgeçme.

f. 25b8

ferd (Ar.) Tek, kişi, kimse, şahıs.

f.10b8

f. e 10a3

feriştēh (Fars.) Melek.

f. ler 42a4

ferseng (Fars.) Fersah.

f. 19b1

fertūt (Fars.) Pek ihtiyar kimse.

f. 68b9

feryād (Fars.) Feryat, inleme, bağırma.

f. ina 42a7

feryād-res (Fars.) Feryat edenin imdādına yetişen, yardım eden (kimse).

f. 42a3

fesād (Ar.) Kargaşalık, karışıklık, fenâlık, kötülük, fitne.

f. 76a2

fetiḥ (Ar.) Ele geçirme, zaptetme.

f. èd- 6b5

fikr (Ar.) Fikir, düşünce.

f. 25b8, 28a1, 33a2, 57b1, 58a2, 63a6

f.deyim 30b9

f. e 14b3

f. i 7a7

f.imiz 44b8

fikirilen- (Ar.+Türk.) Kendi kendine düşünmek, fikir üretmek.

f.-ürdi 46b8

filḥāl (Ar.) O anda, hemen.

f. 53b3, 74a5

filori (İtal.) Osmanlı ülkesinde kullanılan üzeri zambak çiçekli altın para

f. si 67b5

fitne (Ar.) Fesat, karışıklık.

f. 73a3, 74a2

furū-mâye (Fars.) Aşağılık yaratılışlı, mayası bozuk, soysuz.

f. 18a6

G

ġāfil (Ar.) Habersiz, dalgın.

ğ. 14b2

ġāōib ol- (Ar.+Türk.) Kaybolmak.

ğ. 21a8, 75a6

ġalat (Ar.) Yanlış, hatâ, sehv.

ğ.la 5a4

ġalebe (Ar.) 1.Elçi kabul merâsimi. 2.Çokluk, kalabalık.

ğ. 14a2

ġāliba (Ar.) Öyle görünüyor ki, görünüşe göre, zannediyorum ki.

ğ. 61b8

ġam (Ar.) Kaygı, keder, tasa.

ġam ye- Dertlenmek, kederlenmek, tasalanmak. 15a8,44a6

ğ. 15a9, 44a6

ğ. a düş- 15a1

ğ. dır 15a2

ġam-ġin (Fars.) Kederli, tasalı, hüznü.

g. 25b3

ġani (Ar.) “Hiçbir şeye ve hiçbir kimseye muhtaç olmayan, kullarının bütün ihtiyâcını karşılayan mutlak zengin” anlamında esmâ-i hüsnâdandır.

ğ. 78b4

ġaraż (Ar.) Gaye, maksat, arzu.

ğ. 1mız 41b8

ġariġb (Ar.) Garip, değişik, acayip.

ğ. 57b4

ġark (Ar.) (birine bir şeyi) bol bol vermek.

ğ.78b7

ġariġ (Ar.) Garkolmuş.

ğ.78b7

ġāyet (Ar.) Çok, pek, pek çok, son derece.

ğ. 3a6, 5a7, 16b3, 29a4, 29a7, 39a5, 46b5, 47a7

ğ. de 11b6

ġayret (Ar.) Çabalama, didinme, çaba.

ğ. e 47b8

ğ. i 50a3

ġayrı (Ar.+Türk.) Başka.

ğ. 4a8, 6a9, 22a9, 27a9, 33a6, 33a8, 35b1, 38a1, 54a3, 72a6

ğ. dan 75b1

ğ. sı 35b3

ğ. ya 35b5

ġażab (Ar.) Öfke, kızgınlık.

ġażaba gel- Gazaplanmak, öfkelenmek. 18b8,

ğ. a 18b8, 66a1

ğ. ımdan 23b4

ġazîr (Ar.) Çok, bol.

ğ. 74b5

ġulāf (Ar.) Kılıf, kın.

ğ. ımdan 9b4

ġulāż-ı şidād (Ar.) Kaba, katı, sert.

ğ. 7b3

ġıriv (Fars.) Bağırma, bağırışma.

ğ. 42

ġulām (Ar.) 1. Delikanlı, genç oğlan. 20b2, 20b4, 20b6 2. Köle, kul, esir. 12b5, 13a3, 13b2, 19b7, 24a5

ğ. 12b5,13a3,13b2, 19b7,20b2,20b4, 20b6,24a5, 28b2,29b2

ğ. ı 20b6

ğ. ıñ 20b6, 24b6, 36b4

ğ. lar 20b4, 24a8

ğ. ları 39a4

ğ. larımdanız 44a7

ğ. larıñız 11a3

ġuśśa (Ar.) Gam, keder, hüzn.

ğ.m 15a7

ġāh (Fars.) Zaman, vakit.

g. 24a3

ġār ĩ bān (Ar.+Fars.) Garipler.

g. 43b7

geç- 1. Gitmek, geçmek, geçip gitmek.
2. Aklından geçmek, düşünmek. 9b2 , 53a3
3. Önceden olmak, vuku bulmak. 62a4,
70a6, 78b7

g.-di 3b2, 9b2, 14a1, 24a2, 26a1, 28b1,
29b5, 31a7, 34a8, 37a8, 50a7

g.-eni 62a4

g.- irüb 76a5

g.-medik 53a3

g.-miş 70a6

g.-mişlerini 78b7

g.-üb 17b4, 52a5

gedil- Gedik açılmak, çentilmek.

g.-miş 54b7

gel- 1. Gelmek, varmak, ulaşmak. 2.
Rast gelmek, İsabet etmek. 3b7,8a5,23b5
3. Uğramak. 18b8, 66a2 4. Ulaşmak, nail
olmak. 38b8, 40b1, 43b4,47b8,74b1
5.Doğru çıkmak, olmak. 58b9

g. 7a8, 65a4

g.-di 8a5, 12b8, 14a4, 15a7, 17a1, 18a6,
18b6, 25b8, 28a9, 43b4, 48b9, 50a2, 50b2,
50b3, 54b5, 55b5, 55b8, 57b8, 59b2, 60a2,
77a5

g.-diler 7b9, 39b5, 43a4, 46b4, 49b5, 55a5,
70a2, 72b9

g.-dim 18b3, 21a4, 63b5

g.-diniz 43a6, 43b8

g.-dügüme 14b7

g.-e 40b9, 61a5, 77b8

g.-icigez 47b9

g.-ince 36b8, 63b9, 69b2

g.-in 8a7, 40a8, 45a4

g.-medügene 74b8

g.-mez 10a2, 43b7

g.-mezler 38b8

g.-miş 58b9, 60b8

g.-mişdür 11b2, 71b3, 74b1

g.-sünler 49a8

g.-üb 1a6, 3b6, 12b4,13b4, 14b9, 18b8,
23b5,23b8, 28b7, 34a2, 37a6, 47a3, 47b8,
50b4, 53b1, 55a2, 56a7, 64b7, 65a6, 66a2,
66b9, 67a5, 69b8, 72a7,73b1

g.-ür 3b7, 4a1, 11a3, 67b5

g.-ürdi 22b1, 50a5

g.-ürise 38b5

g.-ürse 75b1

g.-ürsin 18b3

g.-ürsiniz 43b6

g.-ün 40b1, 43a2, 73b2

genc (Fars.) Hazine.

g. 7b6

gerçek Var olmuş bulunan, hakiki,
doğru.

g. 23a2, 36b9

g. dür 22a3

gerek Gerek, lazım.

g. 5b7, 8b1, 41a1, 47a8, 54a4

g. dür 6b1, 20a8, 29b3, 31b2, 37a9, 51b9,
52a2, 52a4, 61b8, 64a5, 64a8, 74a1,74b2,
75a9, 77b5,77b7,78a1,78a4

g. mez 10a4, 74

g. sin 8a7

gerü Arkada bulunan, arka taraf.

g. 78a1

g. sine 47b6

getir- Getirmek, gelmesine sebep olmak.

g.-memeyi 6a3

g.-meyince 13b6

gey- Giymek.

g.-di 28a3

g.-diler 39b1

g.-erler 47a1

g.-ersem, 46b9

g.-inüb 39a9

g.-miş 12a3

g.-üb 40b7, 55a9, 55b4

geydür- Giyimli duruma getirmek.

g.-di 16a3

g.-üb 37a1

gez- Gezmek.

g.-mekdir 59a1

g.-üb 77a9

gibi Gibi (Benzetme edatı)

g. 6b6, 6b9, 10a7, 13a6, 14a9, 23a8, 25b7, 40b5, 46a4, 49b6, 50a2, 51b6, 53b1, 57b2, 60b1, 64b5, 66b6, 69b4, 75a6, 76b8, 77a1

g. yüz 32a5

gice Gece vakti.

g. 28a2, 29b5, 31a4, 48b1, 56a3, 69a7, 76b5

g. lerde 29a4

g. niñ 65a1

gir- 1. Girmek, içeri geçmek, içine girmek. 2. Ele geçmek. 6b9, 50b7

g.-di 50b7, 57b1, 71b9

g.-digi 6b9

g.-diler 8b3, 39b2, 46b5

g.-dügi 75b6

g.-me 10a5

g.-mege 47b2, 49b3

g.-mek 77a5

g.-mesün 50a6

g.-miş 5a5, 57b4

g.-mişlerdür 61b4, 68a7

g.-seler 74b2

g.-üb 14a4, 48b6, 51a4, 55a7, 63b2, 68b1, 76a8

girü Geri.

g. 60b4

git- 1. Gitmek, varmak, uzaklaşmak, ayrılmak. 2. Ölmek. 72b5, 74a9

git.-elim (gidelim) 38b9

git.-er (gider) 22b4, 64b3

git.-erken (giderken) 55b5, 75a5

git.- ersiñiz (gidersiñiz) 40a2, 45b9

git.-eyim (gideyim) 38b3

git.-üb (gidüb) 58b6
g.-di 50b1, 50b3, 71b8
g.-digime 62a9
g.-diklerin 47a4
g.-diler 7b8, 8b5, 39b3, 39b6, 39b8, 39b9, 41a5, 47a1, 50b4, 74a9
g.-dim 60a6, 60a7, 60b9
g.-dün 66a7
g.-medi 26a7, 45b2
g.-mek 59a4
g.-mekden 41b7, 46a3
g.-miş 57a7, 72a7
g.-mişdür 68a4, 68a9, 71b1, 72b5
gizle- Gizlemek, saklamak.
g.-mek 43b9
gizlü Gizli, saklı.
g. 29b2, 41b6, 45a4, 63a2, 64b1
göç- Göçmek, başka yere gitmek.
g.-üb 16a8
gök Gökyüzü, sema.
g. 6b6, 40a7, 47a5
g. e (göge) 72b5
g. den 71b4
g. ler 21a5, 34a9, 44a8
g. lerde 42a4
g. lere 21b9, 27b4, 50b9
g. leri 28a6, 29a1, 30b4, 32b4, 44b7, 63a6

g. leri 27b5, 33b9
gökçek Güzel, şirin, hoş.
g. 11b4
gökyüzi Gökyüzü.
g. 21b7
göm- Gömmek, defnetmek.
g.-di, 77a3
gönder- Göndermek, yollamak.
g.-di 12b4, 17b3, 19a1, 26a4
g.-diler 13a2
g.-esin 14a9, 17b8
g.-mege 16a6
g.-mezse 17b8
g.-mişdür 71b5, 72b3
g.-üb 11b9
gör- 1. Görmek, bakmak. 2. Yapmak. 16a5, 25a9, 36b9 3. Bulmak, takdir etmek. 31b5, 32a6, 71b7 4. Rüya görmek. 76b6
g. 60b5
g.-di 3b4, 3b7, 3b8, 9b1, 12a2, 16a5, 25a9, 27b4, 29a6, 29b6, 32a6, 54a1, 55b8, 56a6, 59b2, 65a8, 67b2, 71b7, 76a8, 76b6
g.-diki 54b5
g.-diler 28b8, 75a1
g.-diñiz 13a7, 23b1
g.-dügim 56a4
g.-dügüm 58a9, 66b6
g.-dügümi 73a5
g.-dügün 58a4

g.-dük 63a3
g.-düler 39b8
g.-dün 36b9
g.-enler 12b8, 48a8
g.-esin 23a4
g.-eyim 55b2
g.-icek 46a6, 55a6, 71a2
g.-ilen 68b6
g.-meden 11b8
g.-medik 13a8, 20b4, 53a2
g.-medim 37a1
g.-üb 56a2, 68b5, 69a2, 75a7
g.-üldüsü 17a6
g.-ülmüş 13b1
g.-ünmez 39b9
g.-ürseñ 31b5
g.-ün 8a7
göre Uygun şekilde, uygun olarak.
g. 52a3, 52b9
göster- Göstermek.
g. 22b9
g.-di 7b9, 12a9, 44b6
g.-diler 19a4
g.-eyim 38b2, 64a9
g.-mege 17a7
g.-señ 70b2
g.-üb 4a4, 18a3

götür- Götürmek, taşımak, kaldırmak.

iman götür- Müslümanlığı kabul etmek.
29a2, 36a5, 45a2, 47a6

kelime-i tevhid götür- 2a1

g. 46b1

g.- di 10b7, 43b1, 45a2, 47b1, 59b6, 66b9, 67a9

g.-diler 12a1, 29a2, 29a8, 35a2, 35a5, 35a7, 36a5, 39a4, 46a7, 76b1

g.-düklerin 47a6

g.-düm 58b7

g.-eyim 55b1

g.-mediler 39a4

g.-üb 2a1, 11a6, 12b7, 32a8, 60a4, 68b1, 70b2, 70b4

göz Göz.

göz açtır- Başka bir şey yapmasına fırsat vermemek, şiddetli baskı altında tutmak. 17a8

gözden gâ'ib ol- Kaybolmak. 21a8

g. 17a8

g. den 21a8

g. in 67a5

g. inde 34a6

g. ler 9a4, 13a9, 20b4, 53a2

g. leri 48a3

g. lerin 53b1, 56a5, 68b4

g. lerinden 65a7

g. ünden 32b8

gözet- Gözlemek, kollamak, kontrol etmek.

g. -mek 29b3

gözle- Gözlemek, bakmak.

g.-yüb 52b3

göñül Gönül.

g. i (göñli) 15b2

g. ine (göñline) 51b4

g. üm (göñlüm) 27b5

g.müñ (göñlümüñ) 15a1

g. ünden (göñlünden) 25b4, 28b9

g. ünüzi (göñlünüzi) 43a2

g. leri 71a6

g. lerin 33b2

güt- Gütmek, otlatmak.

g.-üb (güdüb) 3a6, 59a1

güldür- Güldürmek.

g.-ür 37b3

gümān (Fars.) Şüphe, tereddüt.

g. ım 44a1

g. ları 69a4

gün 1. Gün. 2. Gündüz, sabah. 20a2 3. Güneş 30b5, 51a2, 51a3, 51a5

g. 3a9, 3b2, 13b2, 13b5, 13b6, 14a2, 16a6, 20a4, 20b8, 22a9, 22b1, 25a2, 25a3, 25a5, 28a1, 28b1, 29a5, 30a8, 37a8, 38a4, 39a2, 39a6, 51a2, 51a3, 51a5, 53a7, 53b8, 63b2, 63b3, 69a6, 69b9, 70a7

g. de 11a7, 12b1, 20a2, 20a8, 38a3, 50a4, 57a8

g.e 57a9

g.i 30b5

g.lerde 28b1

g. lük 39a3

günāh (Fars.) Günah, suç, hata.

g. ıñ 59a6

günāhkār (Fars.) Günah işleyen, günah işlemiş.

g.71a3

gündüz Gündüz, gün.

g. 48b1

güneş Güneş, şems.

g. 20a2

g. den 52a9

gūristān (Fars.) Mezarlık.

g. 42b5

güzel Güzel, iyi, hoş.

g. 12a2, 24b8

güzide (Fars.) Seçkin, seçilmiş.

g. 1a6

g. sin 15b4

H

haber (Ar.) Haber, bilgi, havadis.

haber vēr- Haber vermek, bildirmek. 2a2, 26b1, 36b5, 43b5, 44b3, 55a4, 71a6

h. 2a2, 4b6, 16b9, 26b1, 34b8, 36b5, 43b5, 44b3, 46b8, 55a4, 69b7, 71a6

h. den 47a6

h. i 4a9, 36b7, 44b9, 70b9

h. in 4b3

h. in 36a8

h. leri 16b2

haberdār (Ar.+Fars.) Haberi olan, haberli, vâkıf.

h. 22b7, 37b1

habîs (Ar.) Kötü, soysuz, alçak.

h. ler 53a4

hādîm (Ar.) Hizmetçi.

h. ler 38b5, 39a6, 39b2, 39b8, 40a5

h. lerden 39b2, 40b4

h. lere 38a6, 40a2

halās (Ar.) Kurtulma, kurtuluş.

halās bul- Kurtulmak. 37b8

halās eyle- Kurtarmak. 42a3

h. 37b8, 42a3

hālîk (Ar.) Yaratan, yaratıcı.

h. i 63a8

halk (Ar.) Halk, insanlar.

h. 23b7, 46a1, 51a1, 59b3, 67a7, 68b8, 71b5, 73a3, 74b7

h. a 48a7

h. ı 11b4, 22b8, 23b7, 34b9, 37a4, 50b8, 62b2, 65a5, 69a2, 70b5, 71b8, 72b7

h. ina 70b8, 72b6

h. in 32b8

hāne (Fars.) Bölük, göz.

h. de 9a1, 9a2, 9a5, 9a6, 9a8, 9a9

hannās (Ar.) Şeytan, iblis.

h. 47

harāb (Ar.) Yıkık dökük, yıkılmaya yüz tutmuş, vîran.

harāb ol- Harap duruma gelmek, yıkılmak. 19a9, 55a1

harāb ét- Harap duruma getirmek, yıkmak. 77b5

h. 19a9, 55a1, 77b5

harāç (Ar.) Zor kullanarak zorbalıkla alınan para.

h. 14a9, 15a5, 17b7

harc (Ar.) Bir iş için harcanan para, masraf.

h. in 60b5

hatā (Ar.) Yanlış, yanlışlık, kabahat.

h. sından 23b5

hâtır (Ar.) Düşünme, zihin, hafıza.

h. lardan 53

havāsś (Ar.) Bir toplumda okumuş yazmış olanlar sınıfı, ileri gelenler, seçkin sınıf.

h. imdan 11b1

havf (Ar.) Korku.

havf eyle- Korkmak. 72a4

h. 33a3, 55b6, 72a4

h. da 61a5

h. ı 62a5

h. imdan 48a4

hayır (Ar.) İyi, iyilik.

h. 5a7, 52a3

hayrān (Ar.) 1.Şaşkın, şaşırıp kalmış.
2. Bir şey karşısında hayranlık duyan, onu çok beğenen, çok takdir eden kimse.

hayrān kal- 1.Çok beğenmek 16a5, 56a2,

2.Şaşırmak. 67a4, 56a2

h. 16a5, 56a2 61a1, 65a1, 67a4

hayret (Ar.) Şaşıрма, şaşkınlık.

h. e 64b9

h. i 57b7

h. le 55a2

hazîne (Ar.) Toplu halde bulunan altın, gümüş, mücevher, para vb. maddî değeri yüksek şeylerin bütünü.

h. 6a8, 58b2, 60b3, 60b9

h. niñ 7a8

h. sin 19a6

h. sinde 12a7

hilāf (Ar.) Yalan.

h. 66a3

hil'at (Ar.) Kıymetli elbise, kaftan.

h. lar 16a3, 37a1

hinzır (Ar.) Hain, gaddar.

h. 24a7

hırsız Başkasının malını çalan kimse.

h. 16b5

hırsızlık Başkasına ait bir şeyi çalma işi.

h. 18b2

hışım (Fars.) Öfke, kızgınlık, gazap.

h. 34b3

h. ından 23b3

hiṭāb (Ar.) Seslenme sözü.

h. 35a9

hiyānetlik (Ar.+Türk.) Hainlik, ihanet etme.

h. 36b8

hiżmet (Ar.) Bir kimsenin yapmakla sorumlu tutulduğu iş.

h. dedür 29b2

h. e 24a4

h. i 29b8

h. inde 28b3,29a5

h. inden 31a5,37b8

h. ine 28a9, 31a6

hōd (Fars.) Kendi, bizzat, dahi, de.

h. 21a2, 23b3, 41b5

hōr (Fars.) Değersiz, bayağı, hakir.

h. 30a6

hōrlık (Fars.+Türk.) Hor olma durumu, hakirlik, bayağılık, aşağılık.

h. a 48b5

h. ımı 26b4

hōş (Fars.) Hoş, güzel, iyi.

h. 38b7, 43a6, 53b2

hoşnūd (Fars.) Bir kimseden veya bir halden memnun durumda olan, râzı.

hoşnūd êt- Memnun etmek, gönlünü hoş etmek, râzı etmek.

h. 38a6

hūb (Fars.) Güzel.

h. 11b3, 43a6, 45a3

huşūmet (Ar.) Hasımlık, düşmanlık

h. 66a4

huşūsan (Ar.) Husûsî olarak, bilhassa, özellikle.

h. 13a8

huşūś (Ar.) Konu, iş.

h.da 9b5,49a7

h. dan 25b3

h. ında 51b6, 66b4

Hudā (Fars.) Allah, Tanrı.

H.7a9, 7b5, 10a1, 25b9, 30b1, 32b7, 33a6, 34a3, 60b5, 71a9

H. dan 27a9

H. lığa 27a9, 32b3, 33a8

H. lığından 44a7

H. ya 5b4

Hüdāvend (Fars.) Allah, Tanrı.

H. 73b7

hābbe (Ar.) En ufak şey, zerre.

h. 6b9, 10a3

hāb-iştān (Fars.) Yatak odası, yatakhane.

h. 18a8

hābl-i metin (Ar.) İslām dîni, Kur'an.

h. denki 52a7

hācet (Ar.) İhtiyaç, istek, dilek.

h. im, 70a9

hācib (Ar.) Vezir, danışman, kapıcı.

h. ler 11b9, 31a7

h. leri 20b1

h. lerini 11a5

hadd (Ar.) Sınır.

h. i 10a4

hāfiż (Ar.) Kur'ân-ı Kerîm'i bütünüyle ezberlemiş olan kimse.

h. 78b2

hāk (Ar.) **1.** Hak, Allah, Tanrı.35b6, 36a1, 36a4, 36b4, 53a9 **2.**Bir insana ait olan şey. 7b1, 36b5 **3.** Geçmiş, harcanmış emek.18a9, 36a1, 49b7 **4.** Doğru, gerçek. 35b2, 36a2, 35b3

hākķından gel- Alt etmek, yenmek.10a2

h. 6a4, 9b9, 10a5, 14a3, 21a4, 22b2, 23b3, 26a4, 29a3, 31a6, 33b4, 35b2, 36a2, 35b6, 36a1, 36a4, 36b4, 37a6, 37b6, 41b2, 42a7, 43b2, 44a9, 45a1, 45b6, 45b9, 46a8, 46b3, 47b2, 51a9, 51b9, 52b7, 53a5, 53a9, 56b3, 59a1, 59a3, 61b3, 61b4, 64a1, 64b6, 69a2, 69a8, 70b7, 71b4, 72b3, 72b5, 73a3, 73b5, 74b6, 75a3, 76a3, 78a4

h. dan 35

h. dır 35b3

h. a 73a7, 76b1

h. içün 7b1

h. ın 18a9

h. ına 36a1

h. ında 36b5

h. ını 49b7

h. ından 10a2

h. ınızda 37a2, 40a6

hakk (Ar.) Kazıma, kazınma.

hakk ed- Adını dünyaya kazımak.

h. 18b4

hak (Fars.) Toprak.

h. e 41b2, 72a2

hakır (Ar.) Değersiz, itibarsız.

h. 78b1

h. dir 30a6

hal (Ar.) Durum, hal.

h. 29a4, 29a7, 50a7

h. den 71a6

h. e 63b5

h. i 28b8, 48b7, 55b1, 63a2

h. in 34b7

h. ine 31a7, 64b4

h. ini 66b3

h. lerin 34a8, 41b5, 46b2

h. lerine 32b8

halā (Ar.) Daha, henüz, şimdi bile, hâlen.

h. 2a1

halim (Ar.) **1.** Yumuşak huylu, tabiatı yavaş olan. **2.** “Kullarının isyânını, emirlerine uymayışını görüp bildiği

halde onları şiddetle cezâlandırmayıp yumuşak davranan” anlamında esmâ-i hüsnâdandır.

h. 42b2

hamd (Ar.) Allah’a olan şükran duygularını bildirme.

h. et- 22b3, 43b3, 73a7

harābe (Ar.) Eski binaların yıkıntısı, çok harap ev.

h. 54b8

harāmî (Ar.) Haydut, yol kesen kimse.

h. 16b5

hāşā (Ar.) “Asla, kat’iyen, hiçbir şekilde” anlamında kullandığı ret sözü.

h. 23a6, 49b6

hased (Ar.) Kıskançlık, çekememezlik.

hased ed- Kıskanmak, çekememek.

h. 35b4

hāşıl (Ar.) Elde etme, meydana çıkma.

hāşıl ol- Meydana gelmek, ortaya çıkmak. 17a2

hāşıl eyle- Elde etmek, edinmek. 6b2

hās (Ar.) Bir hükümdârın şahsına veya sarayına âit olan, seçkin, seçilmiş.

h. larından 68a5

havāle (Ar.) Bir işi, bir şeyi başkasına devretme, başkasının sorumluluğuna bırakma.

h. 29b5

hayāt (Ar.) Dirilik, canlılık.

h. 52a1

h. dadır 65b8

h. ı 73b4

hâzır (Ar.) Bir işi yapmak için gerekli her türlü şeyini tamamlamış olan.

h. 14b2, 15a6, 15b3, 17b9, 32b9

h. dır 14b1

hâzret (Ar.) (Bilhassa Allah için) Saygı saymak üzere büyüklere verilen unvan.

h. 2a5, 50b7, 61b5, 70b7, 77b3, 78a1

h. ine 5b3, 22b2, 37a7, 37b7, 41b2, 43b3, 46a8

h. ini 45b9

h. iniğ 29b6

h. leri 36a1, 45b6, 72b3

h. lerin 34a1

h. lerinden 22a9, 54a3

h. lerine 46b3, 71a9

h. lerini 36a4

h. leriniğ 1a5, 23b3, 52a1, 56b3, 69a3, 69a8, 73b6

hâkim (Ar.) Doktor.

h. ler 29a8

hâlâlleş- (Ar.+Türk.) Karşılıklı olarak haklarını birbirine bağışlamak, helâl etmek.

h.- diler 41b1

hâreket (Ar.) Davranış, davranma.

h. den 67b7

herkes (Fars.) Kim varsa hepsi, mevcut olan bütün insanlar.

h. e 65b9

hıfz (Ar.) Koruma, saklama, muhafaza etme.

h. 34a5

hikāyet (Ar.) Hikaye, kıssa.

hikāyet ét- Hikaye etmek, anlatmak. 66a9

h. 66a9

h. i 3a3, 30b2, 51b7

h. in 32b1, 68a2

h. iği 70a9

h. lerin 44b3

hikmet (Ar.) 1. Bir şeyin oluşundaki akıl erdirilemeyen sebep, gizli sebep. 60a8 2. Hakimlik, bilgelik. 55b2

h. 55b2

h. dür 60a8

h. ini 46a6

hisāb (Ar.) Hesap.

h. 52a2, 69b1

h. ın 6a9

hişār (Ar.) Yüksek duvarlı küçük kale.

h. 11a3, 77b1

h. a 77b9

hişşe (Ar.) Pay.

hişşe çık- Pay vermek. 58b4

h. 6b7, 58b4

hüküm (Ar.) Hüküm, emir, buyruk.

hüküm eyle- Hükmetmek, hakimiyet kurma. 21b9, 56b9

h. 20a9, 21b9, 56b9

h. inde 17b1, 20b7

hürmet (Ar.) Saygı, değer.

hürmet ét- Saygı göstermek, saymak. 14b6

h. 14b6

h. ler 70a3

h. leri 37a5

hüsn (Ar.) Güzellik.

h. 11b4

hüzür (Ar.) Önemli bir makamın veya kişinin var olduğu, bulunduğu yer, o makam veya şahsın önü.

h. ına 4b3, 70a2

h. ına 1a5, 12a1

h. ında 11b7

hay Başına geldiği kelime veya cümlelerin anlamını kuvvetlendirir.

h. 40a2

hāz (Fars.) Kir, pas.

h. 9a6

hep (Fars.) Hep, hepsi, bütün.

h. 6b1

hediye (Ar.) Armağan.

h. 13b6

helāk (Ar.) Ölme, yok olma, mahvolma.

helāk ét- Mahvetmek, yok etmek. 62b9

helāk ol- Mahvolmak, ölmek. 62b5, 71a3

h. 62b5, 62b9, 71a3

hele (Fars.) Her şeyden önce, evvela.

h. 7a8, 54a4

hem (Fars.) Hem, üstelik, ayrıca, zaten, aynı zamanda.

h. 3a6, 3a7, 5a8, 9b7, 11b6, 36a2, 36a7, 36b7, 37b8, 38a8, 55a9, 55b1, 56b4, 57a5, 64a9, 66b5, 70b9, 71a7, 74b1, 77b6

hemān (Fars.) Derhal, çabucak.

h. 4b1, 4b5, 9b1, 12b1, 15b9, 21a8, 37b2, 41a2, 41a4, 47a9, 65b8, 66b8, 67a2, 67b8, 68b4, 76b7, 77a3

hemān-dem (Fars.) Derhal, o anda, hemen.

h. 38b8, 40b4, 44b9, 54b4

henüz (Fars.) Daha, şimdi, yeni.

h. 67b7, 68b2

her (Fars.) Her, cümle, bütün. (belirsizlik sıfatı)

h. 3a9, 11a7, 13b5, 13b6, 13b8, 15b6, 16a9, 16b5, 17a7, 19b5, 19b6, 20a2, 20a4, 20b6, 22a9, 24a3, 24a5, 25a2, 28b9, 29a, 32b9, 37a2, 46b6, 49a3, 51a2, 51b4, 55a1, 64b4, 66a9, 73a1, 73b5, 75a9, 76b2, 77b8

hergiz (Fars.) Asla, katiyen.

h. 15a6

h. in 56b8

hevā (Ar.) İstek, arzu.

h. 28a6

h. larına 52b2

h. nın 52a6

hey Seslenmek ve bir kimsenin dikkatini çekmek için kullanılır.

h. 6a3, 22a1, 57a3, 58a3, 58b6

heybet (Ar.) Ululuk, büyüklük.

h. 75a3

h. imden 23b2

h. inden 23a9

hezār Bin.

h. 62a3

hiç (Fars.) Olumsuz cümlelerde ve soru cümlelerinde anlamı kuvvetlendiren, yokluk anlamı katan sözcük. Hiç, asla.

h. 7b5, 10a9, 13a7, 15a8, 23a1, 30a1, 31a4, 50a5

hidāyet (Ar.) Doğru yolu bulma.

h. 45a1

h. e 50b9

h. i 61b3

hücre (Ar.) Küçük oda.

h. 19b5

h. de 19b5

hüner (Fars.) Maharet, marifet.

h. ler 17a7, 19a4

I

ırak Uzak.

ı. 23b8

ısmarla- Emanet etmek, teslim etmek.

ı.-dılar 39a5

ısrār (Ar.) Üsteleme, tekrar tekrar üstünde durma.

ı. ın 5a1

İ

Öibādet (Ar.) Allah'ın emirlerini yerine getirme.

Öibādet et- İbadet etmek. 3a6, 3b2, 5b3, 5b6, 37b7

Öi. 3a6, 3b2, 5b3, 5b6, 37b7

Öibādete, 3b1, 29a2, 33a1, 34a7, 37a7

Öi. i 30b3

Öi. ine 28a4

Öi. iji 5b7

iblis (Ar.) Şeytan.

i 21a3, 21a7, 21b4, 21b5, 22a3, 22b6, 49a5, 49a7

i. den 23a5

i. e 47a7

ibn (Ar.) Oğul.

i.78b2

Öibret (Ar.) İbret, uyarıcı, ders.

Öibret al- İbret almak, ders çıkarmak. 37a4, 48a8,

Öi. 37a4, 48a7, 48a8, 49b9, 50a1, 61b7, 70b8, 72b6

ibrişim Bükülmüş ipekten iplik.

i. leri 28a2

ibtidā (Ar.) Başlangıç.

i. dan 62a2.

i. sından 75b3

icâzet (Ar.) İzin, müsaade.

i. 32a6

îç- İçmek.

i.-erdi 24a7, 25a3

i.-mege 11a7

îçir- İçirmek.

i.-irdi 68b3

i.-üb 12b3, 43b2

îç İç, içeri, iç taraf.

i. erü 8b3, 14a4, 46b5, 55a7, 68b1

i. erüden 56a6

i. erüsünde 48a2, 65a9

i. erüsine 47b2

i. i 8b9

i. inde 4a1, 6a8, 19b4, 22a7, 26a2, 33a2, 40b8, 45a3, 48b2, 49b8, 51a1, 52a8, 56a3, 57b4, 62a8, 64a8, 65a1, 74a4, 76b4, 77b7

i. inden 62a5, 66b9

i. ine 34b5, 35a6, 46b5, 57b1, 67a9

i. ini 10b5

i. leri 67b4

îçre İçinde, arasında.

i. 5b4

îçün İçin, diye

i. 10, 25,27, 35, 45, 49,50, 70, 72, 75

i. dür 41

i- Olmak, imek fiili.

i.-di 2a2, 2a4, 2a5, 2a7, 3a2, 3a4, 3a5, 3a7, 3a9, 5a8, 5a9, 5b1, 19b3, 20a3, 20a4, 20a7, 20b1, 20b6, 20b7, 21a3, 21b1, 22a8, 22b5, 22b6, 24a9, 24b1, 24b7, 24b9, 25a2, 25a5, 26a3, 28a5, 28b2, 28b3, 34b3, 36a3, 36a7, 36a8, 36b4, 41a7, 41a8, 45a7, 46b9, 47a1, 53b3, 54a9, 56b6, 59b9, 60a2, 60a6, 61a5, 61a8, 61b1, 62a5, 62a7, 62b2, 62b4, 63a3, 68a3, 74b8, 75b7

i.-dik 33a3, 63a1, 63a2, 75b6

i.-ken 7a5, 21b3, 47a2, 48b4, 59b1, 63b1

i.-miş 4a1, 34b1

iseñ, 64a7

ise, 38b7, 38b8, 42a9, 42b1, 43b1, 71a2

idrāk (Ar.) Anlayış, anlama yeteneği.

i. 24b9, 44b8, 63a6

iẖsān (Ar.) Bağışlama, bağışta bulunma.

i. 7a4, 58b5

i. lar 15b6, 53a1

iẖtilāf (Ar.) Anlaşmazlık, uyuşmazlık.

i. 51a1, 74a3

iẖtiyāt (Ar.) Olabilecek şeyleri hesaba katarak tedbirli ve ölçülü davranma, sakınma.

i. 55b6, 62a3

iḵdām (Ar.) Sebatla ve gayretle çalışma, sürekli çaba gösterme.

i. 8b4

iki İki sayısı.

i. 6b7, 19b7, 45b3, 47b9, 50a4, 59b7, 75a4

i. si 8b3, 31a5,32a1

ikinci İkinci.

i. 9a2, 34b7, 39a6

i. si 2a8

i. nin 24b2

iki yüz biç İki yüz bin sayısı.

i. 18b9

iki yüz kırk İki yüz kırk sayısı.

i. 50b4

iki yüz elli altı İki yüz elli altı sayısı.

i. 50b6

ikindü Öğle ile akşam arasındaki zaman.

i. den 22b3

iklim Ülke, diyar.

i.14a7

i. inde 10b8

i. inden 3a5, 16b2

i. ine 7b8

ikrām (Ar.) Ağır lama, kıymet vererek hürmet etme, misâfirperverlik gösterme.

i.12b3

iŖlām (Ar.) Bildirme, anlatma.

i. 71a7

ile İle bağlacı.

i. 2a6, 4b6, 4b9, 7b6, 8b4, 9a9, 11a6, 12a4, 12b2, 12b3, 13a1, 13a3, 13a5, 13a9, 13b2, 13b9, 16a4, 18a7, 18b2, 19b9, 20b2, 28a1, 28b8, 29a2, 30a3, 30b5, 31a3, 32a3,

32a5, 32b1, 33a9, 34a1, 36a4, 38a6, 38b4, 39a2, 39a6, 42a5, 44b8, 45a5, 48a6, 48a9, 49a2, 49b1, 52a9, 53a9, 54a1, 54b7, 55b6, 55b7, 57b1, 63a6, 63a7, 64b3, 65b9, 66a2, 70b4, 72b8, 74a7,74a8, 74b2

ilerü İleri, ön, önceki.

i. 8b5, 65a8, 75a3

i. sine 41a1

ilet- İletmek, ulaştırmak, götürmek.

i.-diler 70a2

illā (Ar.) İlle, özellikle.

i. 61a4

Ŗillet (Ar.) Hastalık.

Ŗi. 29a9

iltifāt (Ar.) Bir kimseye gönlünü alacak şekilde davranma, güler yüz gösterme, hatırını sorma, ilgilenme.

i. lar 12a9

īmān (Ar.) İman, inanç, inanma.

īmān götür- Allaha inanmak. 29a2, 36a5, 45a2, 47a5

İ. 29a2, 36a5, 45a2, 47a5

İ. a 38b8

imdi Şimdi, bunun için, bu sebepten, bundan dolayı.

i. 6a6, 8a1, 38a3, 59a6, 73a2

inan- İnanmak.

i.-dık 44a8

i.-dılar 23b9

i.-madılar 66b1

Öināyet (Ar.) İyilik, lütuf.

Öināyet reyyanı (Ar.) İyilik cenneti.

Öi. 52b6

Öināyet ét- İyilik etmek. 74a3, 76a4

Öināyet eyle- İhsan etmek, lutfetmek.
46a9

Öi. 46a9,46b4, 52b6,52b8, 59a1, 74a3,
76a4

incil (Ar.) Dört kutsal kitaptan Hz. İsa'ya indirileni.

i. 57b5, 61a6, 71b4, 72b3

i. de 64a4

incil- (bkz. incin-) İncinmek, bir tarafına zarar gelmek.

i.-miş, 29a7

incin- İncinmek, bir tarafına zarar gelmek.

i.-üb 47

incit- Gönlünü kırmak, gücendirip üzülmeye sebep olmak.

i.-diş 76b7

i.-meyem 7b2

incü İnci.

i. 9a9

in- İnmek.

i.-di 8a8

i.-üb 25a6, 70a5

indür- İndirmek.

i.-di 19b8

inkār (Ar.) Kabul ve tasdik etmeme, tanımama.

i. 48b7, 62b8

intifā (Ar.) Faydalanma, yararlanma.

i. 6b6

intihā (Ar.) Son, son bulma.

i. sına 75b3

i. ya 62a2

irādet (Ar.) İrade.

i. 34a6

Öīsā Hz. İsa peygamber.

Öi. 36a6, 50b7, 56b4, 59b8, 64a1,71b3,
72b1,77a7,78a1

Öi. ya 61b5

İsmāÖil Hz. İsmail Peygamber.

i. in 74b2

iste- İstemek, dilemek.

i.-miş 15a5

i.-rlr 42a9

i.-rsiñiz 61a2

i.-se 13b8

i.-yu 45b9

iş İş, çalışma, hareket, davranış.

i. 7b5, 29b3, 37a9

i. e 32b9

i. imizi 46b1

i. ini 29b4

i. iñüz 58b9

i. lerimde 42b3

i. llerden 70b9

işāret (Ar.) Bir şey üzerine dikkati çekme, belli bir hususu belirtme, gösterme.

i.in 49a4

işbu Bu işaret sıfatının yazıda kullanılan eski bir şekli, işte bu.

i. 42b6

işde İşte. Bir kimse, şey veya durumu işaret etmek için kullanılır.

i. 17b3, 17b9, 18b3, 46a2, 60b2, 63b4, 65a6, 67b2, 72b7, 73a4

işkence (Fars.) Eziyet, sıkıntı, azap.

i. 49a4

islām (Ar.) İslam dini.

i. 77b3

i. ı 38b6

i. a 40b1

i. dan 52a5

işle- Yapmak, etmek, çalışmak, gidip gelmek.

i. 22a4

i.-mezdi 13

i.-ler 29b3

i.-rdi 51a7

iştiyāk (Ar.) Büyük arzu duyma, özleme.

i. 4b4

it Köpek. Aşağılık, âdî, serseri.

i. 40b5

iŕtikād (Ar.) İnanma, kalben tasdik ederek inanma, inanç.

i. 52b2

i. e 51b6

i. ı 53a3

iŕtimād (Ar.) Güvenme, emniyet etme, güven.

i. 23b9, 52b1, 62a6

i. ı 24a9

i. ım 9b5, 10a9

ittifāk (Ar.) Fikir birliğine varma, uyuşma, anlaşmaya varma.

i. 3b2, 39a1, 54b1, 59b9, 63b1

iv- Acele etmek, çabuk davranmak.

i.-mezem 42b3

iz Bir şeyin bir yerde bıraktığı belirti.

i. in 39b1

izdiĥām (Ar.) Kalabalık.

i. ı 71a2

iẓhār (Ar.) Açığa vurma, meydana çıkarma, gösterme.

i. ét- 45b7

izle- Bir şeyin izi üzerinde yürümek, izini sürmek.

i.-yüb 40a1

Ŗzzet (Ar.) Hürmet, saygı.

Ŗi.12b3

Ŗi. le 13a2

K

ķābil (Ar.) Mümķün, olabilir.

ķ. 77a6

ķabūl (Ar.) Kabul etme, razı olma.

ķ. 38b7, 42a1, 74a5

ķabz (Ar.) Bir kimsenin rūhunu teslim alma.

ķ.eyle- 73b3,74a5

ķabza (Ar.) (Kılıķ, tabanca, ok vb.nin) Tutulacak yeri

ķ. ları 9a3

ķaç Soru sıfatı, ne kadar.

ķ. 2a3

ķaç- Kaçmak, ayrılmak, uzaklaşmak.

ķ.-ar 23a4

ķ.-avuz 37b9

ķ.-dı 23b1, 23b2, 23b4, 47b7

ķ.-dıklarını 46b8

ķ.-mışdur 68a6

ķ.-mıssınız 44a2

ķ.-ub 37b6, 49b5, 61b3, 63b1, 68a4

ķaçan Ne vakit, ne zaman.

ķ. 66a7

ķadar (Ar.) Miktar, ölçü, derece.

ķ. 7a5, 12a6, 15a9, 16b5, 17a2, 23b2, 27b1 27b7, 53b6, 54a4, 71b1, 72b6

ķadem (Ar.) Ayak, adım.

ķadem ol- Ayak direktmek, ayak bağı olmak. 38b7

ķ. 38b7, 75a2

ķadīme (Ar.) Geçmişı uzun zamâna dayanan, eski. Kadim kelimesinin müennes şekli.

ķ. since 14b5

ķadīmī (Ar.) Eskiden beri var olan, eski.

ķ. 52a8

ķādir (Ar.) Kuvvet ve kudret sahibi, her şeye gücü yeten. Allah.

ķ. 22a2, 27a4, 27a8, 34a4, 49b2

ķ. dür 32b6

ķal- 1.Kalmak, durmak, beklemek.41a2, 55b5, 67b7 2.Bir halde olmak, bulunmak. 467, 5a1, 12a6, 12b8, 16a5, 25b2, 25b9, 26a9, 27b3, 30b2, 50a9, 53a4, 66b2 3. Hayretten kalmak, şaşırarak. 16a5, 18a2, 28b9, 55a2, 55a6, 56a2, 67a4, 69a3

ķ.-a 9b7

ķ.-alar 53a4

ķ.-an 25b9, 31b5, 39b7, 60b4, 70b1

ķ.-anın 69b6

ķ.-dı 4b7, 5a1, 11a6, 16a5, 18a2, 26a9, 27b3, 41a2, 56a2, 66b2

ķ.-dılar 12a6, 12b8, 28b9, 50a9, 55a6, 55b5, 67a4, 69a3

ķ.-ıb 17a5

ķ.-madı 69a5

ķ.-mamışdur 72b1,73a6

ķ.-mazdı 30b2

ķ.-mışdur 65b9, 67b7

ķ.-ub 25b2, 55a2

ķaldır- Kaldırmak.

ķ.1c1 42a2

ķ.-ub 58a1

ķ.-ub 4b6, 4b8

ķalk- Kalkmak, ayaküstü durmak.

ķ.-ub 14b4, 33b1

ķalb (Ar.) Kalp, yürek.

ķ.i 19a3

ķalÖe (Ar.) Yüksek, kalın duvarlı, sağlam kuvvetli yapı.

ķ.lerin 77b4

ķanda Nerede, nereye.

ķ. 2a4, 40a2, 41a8, 47a8, 58a6, 58a7, 60a4, 75b1

ķandan Nereden.

ķ. 43b6

ķan Kan.

ķanı kaynama- Yakınlık duyup sevmek. 66b6

ķ. ım 66b6

ķ. ıma 10a5

ķankı Hangi.

ķ. 22b5

ķapa- Kapatmak.

ķ.-yub 49b8

ķapu Kapı.

ķapu yap- Kapısını örtmek, kapamak.49b9

ķ. 8b3, 8b7, 19b4, 20a2

ķ. da 14a2

ķ. dan 20a2

ķ. lar 8b7

ķ. nuñ 54b6

ķ. sı 55b8, 77a4

ķ. sın 49b8, 50a6

ķ. sina 53b9

ķ. sinda 12a7

ķ. ya 8a5, 65a6

ķ. yı 54a1

ķ. ıñ 65a7

ķapucı Kapıcı, bekçi.

ķ. sı 20a4

ķarār (Ar.) Bir iş veya mesele hakkında verilen kesin hüküm.

ķarār eyle- Yerleşmek, yaşamaya başlamak.

ķarār étdür- Yerleştirmek. 28a7

ķ. 16a1, 19a8, 21b2, 28a7, 30a3

ķara Ayıp, kusur.

ķ. sıyla 50b1

ķarındaş Kardeş.

ķ. 32ab, 40b2, 54b2

ķarın Karın.

ķ. ımız (ķarnımız) 63b4

ķarşu 1.Karşı. 18a9, 20a6, 21b2, 35a7
2.-e doğru. 19a1, 73a9, 73b5

ķ. 19a1, 73a9,73b5

ķ. sina 35a7

ķ. sında 20a6, 21b2

ķ. ında 18a9

ķaśđ (Ar.) Niyet, kasıt.

ķaśđ eyle- Kötülük etmek, zarar vermeye niyet etmek.

ķ. eyle- 47b2

ķaş Kaş.

ķ. ların 4b6

ķatı Çok, pek, fazla, gayet.

ķ. 6b2, 58b1

ķatil (Ar.) Cana kıyan, birini öldüren kimse.

ķ. 37b3, 77a8

ķat Huzur, yan, ön.

ķ. ına 11b1

ķat- Yoldaş olarak vermek, birlikte göndermek.

ķ.-ub 64b2

ķavil (Ar.) Söz, kelam.

ķavli ķarār eyle- Sözleşmek, yeminleşmek. 30a3

ķ. de 76a6

ķ. i 30a3

ķavim (Ar.) Halk, topluluk, kavim.

ķ. 2a4

ķaynad- Kaynamasını sağlamak.

ķ.-ub 62b8

ķayşer-i rum (Ar.) Rum hükümdarı.

ķ. a 17b9

ķ. dan 14a4, 15a4

ķ. um 14a7

ķaz- Kazmak.

ķ. 8a1

ķ.-dı 8a4

ķ.-dılar 42b5

ķ.-mağa 8a3

ķ.-sunlar 49b4

ķ.-ub 75b5

ķazā (Ar.) Umulmadık, hiç beklenmedik yer ve zamanda.

ķ. 55b7

ķaziyye (Ar.) Dâvâ, mesele, husus.

ķ. leri 70a6

ķāōim (Ar.) **1.** Ayakta duran.28a6 **2.** Devam eden, sürüp giden. 31a6

ķ. 28a6, 31a6

ķaŖ (Ar.) Dip.

ķ. ına 22b3

ķatrān (Ar.) Koyu renkli, keskin kokulu akışkan bir madde.

ķ. 62b7

ķatre (Ar.) Damla.

ķ. 30b7

ķible (Ar.) Müslümanların namazda yöneldiği yön.

ķ. ye 73b4

ķıl- ‘Etmek, yapmak, eylemek’ anlamında kullanılan yardımcı fiil.

ķ.-dılar 34b9

ķ.-dın 5a3

ķılıç Çelikten yapılmış, uzun kesici silah.

ķ. 10b1, 38b8, 76a2

ķ. dan 76a4

ķ.ın 9b3

ķ. lar 9a3

ķın Kesici aletlerin kılıfı.

ķ. ları 9a3

ķıpķırmızı Çok kırmızı.

ķ. 35a3

ķır- **1.** Kırmak, sağlam durumdan çıkarmak. 8b3, 45b1 **2.** Öldürmek. 76a4

ķ.-dı 8b3

ķ.-dılar 45b1

ķ.-ub 76a4

ķırķ Kırk sayısı.

ķ. 20b7, 50b4

ķırķ dört Kırk dört sayısı.

ķ. 49a1

ķıśśa (Ar.) Kısa hikaye, ibretli hikaye.

ķ. dan 70b6

ķ. sı 2a4

ķ. sın 61a8

ķ. ya 66a3, 66a8

ķ. yı 59b4, 60a3

ķ. ın 62a1

ķ. ını 64a4

ķıyāmet (Ar.) Kıyamet.

ķ. 51b5, 51b8, 69a4

ķ. e 10a7

ķıymet (Ar.) Değer, paha.

ķ. ler 13a4

ķız- Aşırı derecede ısınmak.

ķ.-mı 35a5

ķızdur- Kızdırmak, kızmasını sağlamak.

ķ.-ub (ķızdırub) 35a3

ķ.-ub 34b4

ķ.-urlardı 34b5

ķızıl Kızıl, kırmızı renk.

ķ. 19b4

ķız Kız.

ķ. ın 24a1

ķıtmir (Ar.) Ashâb-ı Kehf'in köpeğinin adı.

ķ. 3a2

ķ. i 74b4

ķoç Koç.

ķ. ı 74b3

ķo- Koymak, bırakmak, getirmek, yerleştirmek.

ķ.-dı 14a6, 18b7, 54b1, 62b7, 62b8

ķ.-dılar 22a6, 29b5, 73a8, 75b5, 76b5

ķ.-duğı 64b5

ķ.-ğa 25a9

ķ.-maz 40b9

ķ.-mazım 59a9

ķ.-mazız 40a8

ķ.-mışım 67b4,68a1

k.-ņuz 66a3

ķ.-sunlar 22a5

ķolay Zahmetsizce yapılan.

ķ. ın 52b3

ķon- Konmak, yerleşmek.

ķ.-a 27a7

ķ.-dı 26a5, 30a9

ķ.-ub 25a7

ķop- Meydana çıkmak, zuhur etmek.

ķ.-ardılar 42a4

ķ.-dı 14a2, 70a1

ķ.-masına 69a4

ķ.-muş 16b3

ķ.-sa 51b9

ķorkķ- Korkmak.

ķ. 10a6

ķ.-a 23a6

ķ.-an 32b3

ķ.-ar 61a3

ķ.-arım 8b1, 9b7, 73a2

ķ.-dı 26a5

ķ.-ma 8b2

ķ.-maz 23a1

ķ.-maņ 44a6

ķ.-ub 23b4

ķorkķu Korku.

ķ. lı 75a1

ķ. sından 23a4, 29a4

ķorun- Korunmak.

ķ.-maķ 40b9

ķoy- 1. Koymak, bırakmak, terk etmek. 35a6, 40a9, 2. Getirmek, yerleştirmek. 48a1, 52b9, 67b9, 73b1, 76a9, 76b3, 76b9

ķ.-a 27a6

ķ.-alar 35a6

ķ.-alım 40a9

ķ.-asız 76b9

ķ.-ub 48a1, 52b9, 62b9, 67b9, 73b1, 76a9, 76b3

ķoyun Koyun.

ķ. 3a6, 3b4, 58b9

ķ. ı 3b6

ķ. lar 3b3, 42b9

ķ. ları 3a9, 4b1

ķubbe (Ar.) Yarım küre şeklinde olan binâ, dam.

ķ. 19b8

ķ.öi 19b9

ķuķ- Kucaklamak.

ķ.-dı 70a5

ķuķuķ- Kucaklaşmak.

ķ.-ub 16a7

ķudret (Ar.) Kuvvet, g¼ç, takat.

ķ. 53a9

ķ. den 77a4

ķ. ile 28a7

ķ. in 45b7

ķ. inden 47b3, 52a1

ķ. ine 69a3,69a8

ķul Kul, k¼le.

ķ. 15b7, 76b8

ķ. dur 30a6, 44b1

ķ. ı 64b8

ķ. ıdur 27b9, 33a7

ķ. ııa 15a3,15b1

ķ. lar 10b3

ķ. ları 68a6

ķ. larım 42a9

ķ. ların 41b6

ķ. larına 52b8

ķ. larının 32b7

ķ. ların 41b7, 74a1

ķ. luğına 29b7

ķulāę¼z (<ķulāv¼z) Kılavuz.

ķ. 47a9

ķumāş (Ar.) Kumaş.

ķ. lar 12a4

ķur ‘ān (Ar.) Allah tarafından Hz. Muhammed’e g¼nderilen kitap.

ķ. 26b1

ķurd Kurt.

ķ. ı 74b3

ķurıl- Bir araya getirilmek, toplanmak.

ķ.-ub 12b9

ķuru Kuru.

ķ. 48b6

ķ. ca (ķurıca) 77a2

ķuru- Suyunu kaybetmek, susuz duruma gelmek.

ķ.-muş 54b9

ķurtar- Kurtarmak.

ķ.-amaz 25b5

ķurtul- Kurtulmak.

ķ.-mayub 27b2

ķuşan- Kuşanmak, giyinmek.

ķ.-dılar 39a9

ķ.-ub 13b3

ķuvvet (Ar.) G¼ç, kuvvet.

ķ. 43b4, 51b7

ķ. de 69a5

ķ. l¼ 77b6

ķāfi (Ar.) Yeterli.

ķ. d¼r 51b8

ķāfir (Ar.) Allah’ın varlığını inkar eden kimse.

ķ. 23a8, 59b8, 75b7,75b8

k. lerden 70a7

k. leri 76a4

k. lerün 77b4

Ka'ûbul Ahbâr (Ar.) Beni İsrail'in meşhur alimlerinden birisi.

k. 31b9, 53a7

keçi Kedi.

k. 28b4, 32b1, 44b2

k. den 32b3

kefen (Ar.) Kefen.

k. 76b1

kefenle- (Ar.+Türk.) Kefenleme işi.

k.-yüb 76b3

Kefeşteteynüş Ashab-ı Kehfin yedincisinin adı.

k. 3a1

kelām (Ar.) Söz.

kelām-ı kâğim: Kur'an-ı Kerim. 35b6, 36b5

kelām-ı mecīd: Kur'an-ı Kerim. 33b4

k. 33b4, 35b6, 36b5, 51a9

k. ı 52a7

kelb (Ar.) Köpek.

k. 2a7, 3a2

k. i 45a7, 74a8

kelimāt (Ar.) Kelimeler, sözler.

k. ı 6a2

k. ına 52a7

kelime-i tevĥīd (Ar.) İslâm'da "Allah'ın birliğine inanmak" demek olan "Lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah" cümlesi.

k.1a8

kelisā (Fars.) Kilise.

k. 75

k. lar 57

k. ları 77

kemāl (Ar.) En olgun.

k. 24b8

k.i 47b3, 52a1, 74a7

k. lerine 78a6

kemer (Fars.) Bel bağı.

k. 20b2

k. ler 9a1 12a4,12b6,13b3, 20a9, 24a6

kenār (Fars.) Bahsedilen şeyin yakınındaki yer, yan.

k. ına 22a5

k. ında 21a9

kendi Kendi, kendisi.

k. 10a4, 10a6,15b5, 17b1, 28a7, 43b5, 46b8, 57b2, 62b6, 64b6, 72b4

k. den 30a7

k. leri 35b4

k. leriçün 42b4

k. ne 46b8

k. niñ 19a7

kendü Kendi, kendisi.

k. 31b8, 41b7, 52b2, 63a4, 63a5, 65a2

k. lere 35b9

k. leri 2a3

k. lerinden 26b4

k. leriñ 26b3

k. ne 23b7

k. ni 55b7, 62b8

k. si 3b1,19b8, 29a7, 47b9

k. sin 47a4

k. ye 62b3

kendüz Kendisi, kendi.

k. i 64b5

k. ini 23b5, 25b5

kerāmet (Ar.) Mucize.

k. i 46a6

kerem (Ar.) Cömertlik, bağış, iyilik.

kerem eyle- İyilikle muamelede bulunmak.

k. 70b1

kerpiç Çiğ tuğla.

k.i (kerpici) 19b2

kerre (Ar.) Defa, kez, sefer.

k. 17a3, 45a1, 67a2

kes- 1. Kesmek. 17b1 2. Bitirmek, sona erdirmek. 42b6

k.-diler 17b1, 42b6

keşiş (Fars.) Hristiyan papazı.

k.ler 57b5

ketebehu (Ar.) Bunu yazdı.

k. 78b1

ki ki bağlama edatı.

k. 1a2, 3a3, 3b7, 3b8, 9b2, 10b8, 11a9, 11b8, 12a1, 12a6, 13b7, 14a7, 14b3, 15b6, 21b6, 21b8, 22a7, 22b4, 22b5, 22b8, 23a3, 24a3, 24a8, 25b4, 25b8, 26a5, 26a8, 26b2, 27b6, 28a5, 29b2, 29b6, 30a3, 30a5, 32a1, 32a4, 33a5, 34a3, 36a2, 36a8, 36b2, 36b4, 37a1, 37a2, 37a3, 37a9, 37b6, 38a4, 38a9, 39b6, 39b8, 39b9, 40a3, 41a6, 42a8, 42b3, 43b9, 44a2, 44a5, 44b5, 48a7, 49a3, 49b2, 51b1, 52a5, 53a6, 53a8, 54a1, 54b2, 55b7, 56a3, 56b7, 57a7, 58b1, 59b2, 60a7, 61a1, 61a3, 61a8, 62a7, 62b1, 66b5, 67b6, 68a2, 69a6, 70b7, 73a2, 73b8, 74a2, 74b1,75a5, 77a6

kifāyet (Ar.) Yeterli miktarda olma, elverme, kafi olma.

kifāyet èt- Yetmek, kâfi gelmek.

k. 16a1

kilîd (Fars.) Kilit.

k. 8a5

k. i 8a9,8b2

k. lü 8b7

kim Bağlama edatı.

k. 2a2, 6b5, 14b8, 16a5, 16a9, 25a2, 28a5, 31a3, 37a2, 42b2, 53a2, 63a3,75a9

kim Soru zamiri.

k. 44b6, 56b1

k. e 29b8, 29b9, b330, 66a9

k. sin 21a2,21b6,

k. siñ 66a6

kimesne Kimse, kişi.

k. 11b2

kimse Kimse, herhangi bir kişi.

k. 4a4, 4a6, 4a8, 6a9,7b5, 21a7, 22a9,
24b1, 27a9, 30a7, 31a1, 31a4, 33a8, 34b6,
43b7, 49b3, 50a5, 54a3, 54a7, 54a8, 54b3,
63a1, 68a6, 75a7

k. den 23a1, 57a1

k. dir 2a3

k. niş 51b4, 75a2

k. ye 10a3, 30a2, 30a4, 34b3, 44a5

kireç (Fars.) Kireç.

k. 49b1, 54a1

kişi İnsan, kimse.

k. 2a7, 3a4, 3a7, 3a8, 4a5, 5a8, 5a9, 10b8,
22a1, 25b5, 45a5, 56a6, 56a8, 56b8, 57a3,
58a3, 58b6, 60a3, 65a9, 65b4

k. disin 58b9

k. ler 36a7

k. sin 54b3

k. ye 60a9

k. yüz 64a6

kitāb (Ar.) Kitap.

k. 71b5, 72b3

k. ı 78b5

k. lar 4a7

k. larda 51b3

kök Kök, köken.

k. 6b6

köşe (Fars.) Köşe.

k. sinde 67b9

köşk (Fars.) Köşk.

k. 11a1, 19b1,19b4

k. den 27b3

küflen- Küf tutmak, küf bağlamak.

k.-mezdi 51a8

küfür (Ar.) İslâm inanç esaslarına aykırı söz.

k. 23a7

kül Yanan şeylerden artakalan toz .

k. 34b6, 35a6

k. üş 35a5

külüng (Fars.) Ucu sivri taşçı kazması.

k. i 8a3

küp İçine erzak konulan toprak kap.

k. 69b4

k. ler 67b4

kürşî (Ar.) Taht.

k. 20a6

L

lâkin (Ar.) Ama, fakat.

l. 30b9, 70b8

lāyezāl (Ar.) Zeval bulmaz, ebedi.

l. 32b7

lāyık (Ar.) Layık, uygun, yaraşır, yakışır.

l. 11b5, 25b6, 27a9, 29a1, 33a1, 33a8,
44b2

l. dır 32b3

lāzım (Ar.) Gerekli, lüzumlu.

l. dır 66a4

laŖın (Ar.) Lanetlenmiş, lanetli, mel'un.

l. 21a3, 21a8, 21b4, 21b6, 22b6, 47a2,
47a3, 49a6, 68a8

l. e 21b5, 49a5

laŖl (Ar.) Parlak kırmızı renkli kıymetli taş.

l. 9a8, 19b8

latıf (Ar.) Hoş, güzel.

l. 11b4

latıfe (Ar.) Nükteli söz, şaka.

l. ler 12a9

lcümle, 75

lerze (Fars.) Titreme, titreyiş.

l. 28b6

leş (Fars.) Hayvan ölüsü.

l. i 40b5

leşker (Fars.) Asker.

l. 47b6, 72b7

l. i 16b9, 19a5, 20b5, 21b2, 39a2, 71a1

l. im 14b1

l. in 18a3

l. inden 49a8

l. iniş 31b1

l. iyle 25a4

l. iş 40a5

levh (Ar.) Levha.

l. 3b8, 66b9

l. e 5a4

l. i 4a2, 4a3, 4a8, 4b4, 4b7, 6a1, 6a7, 7b8

libās (Ar.) Elbise, giyecek şey.

l. lar 12a3, 13b2, 28a3

lisān (Ar.) Dil.

l. 3a8, 45b8

loğma (Ar.) Yiyecek parçası.

l. 30a9

l. sın 25b1

l. 0ı 30a9

lutuf (Ar.) İyi muâmele, iyilik, yumuşaklık, hoşluk.

l. 2a6, 57a2, 71a4

M

mağara (Ar.) Mağara.

m. 45a4, 47b1, 47b9, 49b8, 50a5, 53b9,
76b4, 77a4

m. da 50a8, 55b5, 61b6, 72a5, 77a1

m. dır 75a2

m. nın 49a9, 51a2, 68a9

m. ya 45a6, 46b4, 48b5, 61b4, 63b1, 68a7,
70b5, 71b7, 71b9, 74b9, 75a5, 76a7

mağbūn (Ar.) Şaşkın, aldatılmış, kandırılmış.

m. 53a4

mağrūrlıĝ (Ar.+Türk.) Kibirli, gururlu olma.

m. indan 50a3

māh (Fars.) Aya benzeyen, ay gibi güzel, parlak.

m. 65a9

maḥalle (Ar.) Mahalle.

m. 64b4

maḥrūm (Ar.) Bir şeyden nasibi, hissesi olmamak.

m. 46a3, 52b6

maḥşer (Ar.) Bütün insanların, dünyâda yaptıklarının hesâbını ahirette Allah huzûrunda vermek üzere tekrar dirilip toplanacakları yer.

m. de 52b7

maḥv ol- (Ar.+Türk.) Yok olma, ortadan kalkma.

m. 6a6

maḫām (Ar.) Yer, mekan.

m. 62b6

maḫbūl (Ar.) Kabul edilen, geçerli, hoş.

m. 1a6

mal (Ar.) Mal, mülk, servet, varlık.

m. 6a9, 6b9, 7a4, 8b4, 9b6, 16b4, 19a6, 59a2, 60b2, 60b3, 60b9, 61a2

m. a 7a5

m. dan 10a3, 10b2

m. dır 8b9

m. ı 6b5, 7b6, 9b1, 10b7

m. ım 10a8

m. ımıı 10a4

m. ın 16a3

m. ıı 6a9, 7b2, 9b3

mālik (Ar.) Sahip.

m. 7a5

māniŖ (Ar.) Engel.

māniŖ èt- Engel olmak, engellemek.

m. 45a8

maraz (Ar.) Hastalık, illet.

m. 29a9

maẓarrat (Ar.) Zarar, ziyan.

m. ın 27a7

maŖbūd (Ar.) Allah, ilah.

m. ımız 42a5

m.umız 46a9

maŖlūm (Ar.) Herkes tarafından bilinen, belli olan.

maŖlūm ol- Bilinmek. 70b7

m. 34a9, 59b4, 61a7, 70b7

m. ıdır 32a4

m. ımız 60b2

maŖmūr (Ar.) Gelişip güzelleşmiş, bayındır duruma gelmiş.

m. 19a9

maŖrūf (Ar.) Bilinen, belli, mālūm.

m. 52b4

maŖśūm (Ar.) Suçsuz, günahsız, saf, temiz.

m. 36b2, 57b6, 68b4

maŖzūr (Ar.) Mâzereti olan, özrü bulunan, özürlü.

m. 14b9

mahlûk (Ar.) Yaratılmış şey, insan.

m. dur 33a7

m. uñ 41b4

mahlûkât (Ar.) Yaratılmış olan şeyler, bütün yaratıklar, mahlûklar.

m. 27a3

m. ı 30b5, 34a5

m. ıñ 27b6

maḥṣûs (Ar.) Has, özgü, hususi.

m. 52b8

mecâl (Ar.) Derman, güç, kuvvet.

m. i 65b9

mecîd (Ar.) Şânı, şerefi yüce olan, çok büyük, ulu.

m. inde 26b1, 33b4, 51b1

meclis (Ar.) Bir konuyu konuşmak, görüşmek için yapılan toplantı.

m. 12b9, 19b7

m. ine 12b1, 24a3

medḥ (Ar.) Yüceltme, övme, övgü.

medḥ ét- Övmek.

m. 11b7

medrese (Ar.) Ders okutulan mektep.

m. ler 77b1

mefhûm (Ar.) Mana, anlam, kavram.

m.ın 4b8

meğer (Fars.) Meğer, ancak, öyleyse.

m. 3b9, 34a6, 52a4, 53b2, 59b9

mekşelinâ Ashab-ı Kehf'in ikincisinin adı.

m. 2a8, 24b2, 29b4, 30a3, 32a9

m. ya 31b1

melâike, 7

melâmet (Ar.) Azarlama, kınama, yerme, ayıplama.

melâmet hırkası- Giyim kuşam, zikir, âyin gibi yerleşmiş âdet ve törenlere önem vermeyip nefsi devamlı yermeyi, kınamayı, böylece halkın iltifâtından uzaklaşarak Hakk'a yaklaşmayı esas alan anlayış.

m. 31b4, 40b7

melek (Ar.) Nurani varlık.

m. 64b7, 65a3

m. lerim 42a8

melîḥ (Ar.) Güzel, şirin, sevimli.

m. 3a8

melik (Ar.) Hükümdar, padişah.

melikü'z zamân- Zamanın hükümdarı. 60b6

m. 11a4, 11b1, 14b7, 15a2, 16b9, 17a1, 17a9, 18a1, 29b2, 35b2, 36b8, 37b1, 40b8, 49a8, 60a9, 60b6, 61a9, 70b6

m. i 16a6, 56b5, 62b2

m. imiz 44b1

m. imüz 30a5

m. ine 69b6

m. iniñ 58b1

m. in 17a9,44a6

m. in 40a3

m. in 61a6

mel'ûn (Ar.) Lanetlenmiş, lanetli.

m. 18a9, 28b1, 28b5, 47a9, 47b7

m. e 22b7

m. uñ 34b2

memālik (Ar.) Memleketler, ülkeler.

m.in 13b8

memleket (Ar.) Memleket.

m.17b5, 18a7

m. inden 41b7

m. in 34b9

menāl (Ar.) Bir kimsenin ele geçirdiği, sâhip bulunduğu şey, mal mülk.

m. i 9b1

menāzil (Ar.) Konaklama yerleri, duraklar, merhaleler, menziller.

m. 53a1

menî (Ar.) Neslin devamını sağlayan erkeklik tohumu.

m. den 30b7

men' (Ar.) Yasaklamak, engellemek, önüne geçmek.

m. ine 27a7

menzil (Ar.) Varılacak yer, yol.

m. 51b3

merātib (Ar.) Mertebeler, rütbelere, dereceler.

m. 53a1

merdūd (Ar.) Kovulmuş, defedilmiş.

m. 47a2, 49a6

merhāmet (Ar.) Bir kimsenin veya bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan dolayı duyulan üzüntü, acıma.

m. 46a6

merkeb (Ar.) Eşek.

m. i 74b6

mernūş Ashab-ı Kehf'in dördüncüsünün adı.

m. 2a9, 24b4

meşālîh (Ar.) İşler.

m. 13b8

mescid (Ar.) Küçük cami.

m. ler 77a9

meşgūl (Ar.) Bir şeyle uğraşan, bir iş yapmakta olan.

m.3b1, 28a4, 34a7

meşveret (Ar.) Danışma, fikir alma, müşâvere etme.

meşveret êt- Fikir alış verişinde bulunmak, danışmak.

m. 13b9

mestūr (Ar.) Kapalı, gizli, saklı.

m. 52a9

mevt Ölüm.

m. i 76b8

mevtā (Ar.) Ölmüş kimse, ölü.

m. 51b5

meydān (Ar.) Açık ve geniş yer, açıklık, alan, sâha.

m. a 38a8, 39b2

m. dan 38b2, 39b6, 39b8

m. ına 35a1

meyl (Ar.) Eğilim, sevgi, istek ve ilgi gösterme.

m. imiz 73b9

meymene (Ar.) Sağ kanat.

m. 17a5, 19a3

meysere (Ar.) Sol kanat.

m. 17a5, 19a3

mezheb (Ar.) Bir dinde belirli görüş ve anlayış farklılıklarından doğan kollardan her biri.

m.inden 52b5

mezkūr (Ar.) Anılan, sözü edilen.

m. 52b1

miftāh (Ar.) Anahtar.

m. ları 8b7

miḥnet (Ar.) Sıkıntı, zorluk, eziyet, zahmet.

m. 41b8

miḫdār (Ar.) Bir şeyin ölçüsü, sayısı veya ölçülebilme, sayılabilme, azalıp çoğalabilme durumu, nicelik.

m. 8b4, 38a6, 39a7, 39b3, 43b1, 51a3, 58a2, 68b3

m. ı 8a1, 8a4, 22b2

m. ını 69b5

mīlk (Ar.) Mülk kelimesinin eski metinlerde kullanılan bir şekli.

m. imizdir 65b6

mināsib (Ar.) Uygun, yerinde, münasip.

m. dūr 54b4

min baʿdi (Ar.) Sonra, ondan sonra, daha sonra.

m. 34a6, 73b9, 77a5

mirās (Ar.) Mal, mülk, para.

m. 65

mīrī (Fars.) Devlet malı, devlete ait olan.

m. dir 60b4

mīsr (Ar.) Mısır ülkesi.

m. a 4b2, 10a6

m. da 4a6

mīsl (Ar.) Eş, benzer.

m. i 11b5

m. im 49a6

mīslinā Ashab-ı Kehf'in üçüncüsünün adı.

m. 2a9, 24b3

mübārek (Ar.) Saygı değer, muhterem, hürmete layık.

m. 10b1, 51a7, 76a9

müddet (Ar.) Süre, zaman, vakit.

m. 29b5

muftenim (<muḡtenim) (Ar.) Ganimet alan, faydalanan kimse.

m. 74a7, 78a6

muḥabbet (Ar.) Sevgi, dostluk, bağlılık.

muḥabbet ét- Karşılıklı olarak dostça konuşmak, sohbet etmek. 13b7

m. 13b7

m. im 66b6

m. inden 73a3

Muḥammed (Ar.) Hz. Muhammed.

m. 2, 26b2, 78a2

m. iḡ 78a5

m. ür 33b3

müḥeyyā (<müheyyā) (Ar.) Hazır, âmâde.

m. dır 14b1

muḥkem (Ar.) Sağlam, kuvvetli.

m. 4a2, 8a5, 34b5, 39a5, 48a8, 49b1, 54a1, 54b6, 59a5, 66a2, 68a9

muḥtāc (Ar.) İhtiyaç sahibi.

m. 48b4

muḥteşem (Ar.) Gösterişli, görkemli, ihtişamı.

m. 10b6

muḫābil (Ar.) Karşılık, karşı karşıya olan.

m. 17a4, 19a2

muḫaddem (Ar.) Önde olan, önce, önceki.

m. 68b6

muḫaddemā (Ar.) Bundan önce, evvelce, eskiden.

m. 75b5

muḫarreb (Ar.) Padişaha yakın olan kimse, yakın.

m. leri 68a3

m. lerim 48b3

m. lerinden 61b1, 63a2

mülāzemet (Ar.) Bir yere devam etme, devamlı gidip gelme.

m. e 13b5

mülk (Ar.) Mal, mülk, varlık.

m. ini 17b4

mülūkāne (Ar.+Fars.) Hükümdarlara yakışır tarzda, şâhâne, muhteşem.

m. 12a3

mülūk (Ar.) Hükümdarlar, pâdişahlar, melikler.

m. mız 32a2

m. ıḡ 32a4

münādī (Ar.) Çağırın, davetçi, tellâl.

m. lerin 34b8

müneccim (Ar.) Yıldızların durum ve hareketlerinden geleceğe âit hükümler çıkaran kimse, astrolog.

m. i 20a7

muntażir (Ar.) Bekleyen, gözleyen.

m. dir 72b8

m. ler 74b8

murād (Ar.) İstek, dilek, arzu, amaç.

m. 32a1, 53a6

m. 1mız 41b8

muraśśaŖ (Ar.) Kıymetli taşlarla süslenmiş, mücevherle bezenmiş.

m. 9a3a, 9a7, 12a3, 12b5, 13a4, 13b2, 19b5, 19b6, 19b9, 24a6, 39a8, 39b1

mürür (Ar.) Geçme, geçiş.

mürür eyle- Geçmek.

m. 69b2

mürüvvetsizlik (Ar.+Türk.) İnsaniyetsizlik, namertlik.

m. 7a6

musāfir (Ar.) Misafir, konuk.

m. den 75b1

muśāhib (Ar.) Sohbet arkadaşı.

m. 5a8, 11b5

müslimān (Fars.) Müslüman, İslam dininden olan.

m. 2a1,59b7,59b9, 70a8, 75b7

m. a 76a3

mustakim (Ar.) Doğru, gerçek, hak.

m. ine 31b7

muśtafa (Ar.) Hz. Muhammed Mustafa.

m. 1a4

mütebeddil (Ar.) Bir durumda, bir kararda kalmayan, değişen.

m. 57a8, 60a8, 72a9

müteğayyir (Ar.) Başka bir şekle giren, başka bir hal alan, değişen.

m. 60a8, 63b6, 72a9

mütehayyir (Ar.) Şaşmış, şaşırmış, hayrete düşmüş.

mütehayyir kal- Şaşırmak, hayret etmek.

m. 12a6, 12b8,55a6,

mütehayyir ol- 56a3,57a8, 64b5, 65a2

mütekebbir (Ar.) Kendini beğenmiş, kibirli.

m. ler 26b3

mu‘terif (Ar.) Açıklayan, itiraf eden.

müteŖāl (Ar.) Çok yüce, ulu.

m. 7a9

muvaḥḥid (Ar.) Allah’ın birliğine inanan kimse, müslüman.

m. 52b8, 72a7

müvekkel (Ar.) Vekil tâyin edilen.

m. 38a5

müzeyyen (Ar.) Süslenmiş, bezenmiş, süslü.

m. 12a3, 13a4, 13b2, 19b7, 39a9

muŖin (Ar.) “Herkesin yardımcısı, herkese yardım eden” anlamında Allah için kullanılır.

m. 78b9

müŖmin (Ar.) İnanmış kimse, mümin.

m. 46a4, 52b8, 71a8, 72a7, 75b9, 76a6

m. dir 71

m. leri 35a4

muŖteber (Ar.) Saygı gören, hatırı sayılır, saygın.

m. 1a6

muŕtedd (Ar.) Sayısı belirlenmiş, sayılmış.

m. 62a8

muŕtemed (Ar.) İnanılır, güvenilir, emin.

m. lerin 64b2

muŕŕ (Ar.) Uyan, itaat eden.

m. 62b4

N

nādān (Fars.) Câhil, bilmez, bilgisiz.

n. 18a6

nāgāh (Fars.) Ansızın, birdenbire.

n. 14a1, 21a1, 21b3, 25a6, 25a9, 28b3, 61a3

nahîf (Ar.) Zayıf, çelimsiz.

n. 31a9

nāḳa (Ar.) Dişi deve.

n. 74b5

naḳil eyle- (Ar.+Türk.) Başkasına âit bir sözü veya bir fikri, bir olayı bir yerde anlatma, hikâye etme.

n. 62a2

nāḳılān (Ar.+Fars.) Nakledenler, rivâyet edenler.

n. 1a2

nāle (Fars.) İnleme, inilti.

n. 42a5

namāz (Fars.) Namaz.

n. 1 53a8

nāmaŕḳūl (Fars.+Ar.) Akla uygun gelmeyen.

n. 52a6, 60b1

nāmaŕḳūl, 60

nāme (Fars.) Mektup.

n. 15a4, 17b3, 18a6

n. 'i 14a5, 14a8, 17b6, 18a2, 18a3, 18b6, 18b8

nām (Fars.) İsim, ad

n. 1 56b4

n. 171 18b4

nāṣi (Ar.) dolayı, sebebiyle, ötürü.

n. 7a1

nātüvān (Fars.) Kuvvetsiz, güçsüz, zayıf.

n. 69a1

naḳar (Ar.) Bakış, bakma, göz atma.

nazar eyle- Bakmak. 4b4, 4b7

n. 4a2, 4b4, 4b7, 5a3, 64b4, 67a1

nāzenin (Fars.) İşveli, cilveli, nazlı.

n. 20

n. ler 41

nāzik (Fars.) Zarif, ince.

n. 41, 48

nāḳır (Ar.) Bakan, nazar eden.

n. dur 32b9

n. 1 44

ne 1. Ne (soru zamiri) 2. Ne (soru sıfatı) 3. Nasıl. 5a3, 13b8, 20a8, 22a4, 40b3, 46b9, 57a3, 70b3, 73a1 4. Neden, niçin. 5a3, 8a9, 17a1 5. Ne kadar. 15a9, 16b5, 27b1, 53b6, 54a4

n. (soru sıfatı) 2a4, 14b3, 14b8, 15a2, 16b5, 17a1, 17a2, 49a2, 49b4, 49b5, 60a8, 72b9

n. (soru zamiri) 2a5, 29b1, 29b3, 33a4, 49a2, 49a7, 56a3, 56a8, 60b2, 66a4

ne...ne Bağlaç. 60b9, 64b4

n. dir 2a3, 14a2, 36a3-37b5, 66a7-67a7, 72a3

n. si 24a1, 43a9

neden Neden, niçin. (soru zarfı)

n. 30a7, 47a1

nefer (Ar.) Asker, er.

n. 20b5, 35a4, 39a4, 68a6

nefis (Ar.) Çok güzel, çok beğenilen.

n. 32a7

nefs (Ar.) Bir kimsenin kendi öz varlığı, öz benliği, kişiliği.

n. 52b3

n. ine 63a4

nehy (Ar.) Bir şeyin yapılmasını yasak etme, menetme, engelleme.

n. i 52b4

nereye Hangi yere, nereye. (soru zarfı)

n. dir 43b6

nesne Nesne, eşya, şey.

n. 5a9, 6a5, 38a6, 39a7, 59a7, 68b2

n. lerden 72b1

n. m 7a4

n. si 34b3

nevbet (Ar.-Fars.) Nöbet.

n. ce 46a7

nevmîd (Fars.) Ümitsiz.

n. 40b4

nev'Ö (Ar.) Tür, türlü.

n. 7b2, 13b5, 49a3

n'eyle- Ne yapmak, ne etmek.

n. mek 8a6

n. -riz 73b4

n. -rsin 58a7

n. -rsinîz 65b4

n. -yim 54a5, 58b3

nice 1. Nasıl. 5b5, 7a3, 25b6, 25b9, 26b5, 32b3, 35a9, 37b9, 43b8, 48a6, 55b1, 56b2, 56b7, 57a5, 59a4, 65a1, 66a9, 75a6, 75b4 2. Çok, pek çok, fazla. 1a3, 11a8, 15b6, 19a4, 26a1, 28a9, 39b3, 50a7, 50b3, 65b1, 72a6, 77b4

n. 23a4

n. si 1a3

n. sini 39b3

niçe Nasıl.

n. 35a9

niçün Niçin. (soru zarfı)

n. 7a6, 46a1, 47a4, 61a2, 64b8

nidā ' (Ar.) Seslenme, çağırma, bağırma.

n. 34b9, 53b3

nihān (Fars.) Gizli, saklı.

n. 65a8

nişān (Fars.) Belirti, iz, işaret.

n. 5a3, 38b2, 39b4, 75a8

n. ı 5a6, 9b3, 44a4

nişāngāh (Fars.) Nişan, işaret yeri.

n. 76a6

nısf (Ar.) Yarı, yarım.

n. ı 7b3

n. ını 22b6

nitekim Nasıl ki, gerçekten.

n. 35b6, 51a9

niyāz (Fars.) Yalvarma, yakarma, dua.

n. a 41b3, 46a8

n. ile 73b2

niʾmet (Ar.) Nimet, iyilik, bağış.

n. i 49b6

n. ler 48a9, 48b2

n'ol- Ne olmak.

n.-eydi 6a1

nūh Nuh Paygamber.

n. uñ 74b2

nuzūl (Ar.) Yukarıdan aşağıya inme.

n. 77a8

O

od Ateş.

o. 35a2

oda Oda.

o. mızda 32a3

o. sina 37a6

odun Yakılmak üzere kesilmiş ağaç.

o. 35a1

oğ- Ovmak.

o.-dı 56a5

o.-ub 53b1

oğlan Erkek evlat, çocuk, genç.

o. 36b2

o. a 68b3

o. cıklar 57b6

oğul Erkek çocuk, oğul.

o.ı (oğlı) 68b9, 69a1

o.ıdur (oğlıdur) 68b7

o.ın (oğlın) 24a1

o. ınıñ (oğlınıñ) 69a1, 69b6

o.um (oğlum) 62a8

o.undur (oğlundur) 67b6

o. unuñ (oğlunuñ) 68b7

o. ları 69a1

o. larına 69b6

oku- Okumak.

o.-dı 18a2, 18b8

o.-dılar 14a6, 73b6

o.-muşdur 4a8

o.-muşızdur 64a4

o.-rlar 57b5, 57b7

o.-yamadı 4a2, 4a5

o.-yamaz 4a6, 4a8

o.-yanı 78b2

o.-yub 4b8, 61a7

ol 1. İşaret zamiri 2. İşaret sıfatı.

ol (İşaret zamiri) 11b7, 15a2, 27a8, 30b1, 32b6, 34a5, 34b6, 36a2, 36a9, 38a2, 38b4, 53b2, 56b6, 57b9, 61a8, 64b9

o. dur 27bb8, 28a5, 30b8, 32b7, 33a1, 34a1,

ol (İşaret sıfatı) 3b6, 3b7, 4a2, 4a3, 4b6, 4b7, 5a7, 5b1, 6a3, 6a7, 6b5, 6b8, 7a1, 7b2, 7b6, 7b8, 7b9, 8b1, 10b2, 12b1, 19a9, 19b9, 20a7, 20a8, 21a2, 21a3, 21b6, 22a7, 22b4, 23a6, 23a9, 23b2, 24a7, 24a8, 25a9, 26a4, 26a6, 26a9, 26b1, 26b2, 27a4, 33a6, 33a8, 34b2, 35a2, 35a4, 35a5, 36b4, 39a4, 39b4, 39b5, 42a3, 42b4, 44b7, 47a9, 47b4, 48a2, 50b3, 51a3, 51a6, 52a4, 53a3, 54b8, 56b8, 57a3, 57b9, 59b6, 60a3, 61b6, 61b8, 63b7, 64a2, 65b4, 68b6, 69b1, 69b3, 69b4, 69b9, 70a7, 73a7, 73b2, 74b7, 75a8, 75b8, 76b5

ol- Olmak, bulunmak.

o. 6a6, 6b5, 15a6, 30a5, 58b4, 61a9

o.-a 6b4, 31b3, 31b4, 34a7, 42b8, 53a2, 53a3, 53b7, 53b8, 61b9, 63b3, 66b5, 70b3, 74a3

olacak 7, 11, 42

o.-alım 31b9, 40b2, 45a4

o.-am 57a7

o.- an 4a1, 6a8, 7a8, 13a9, 16a5, 18b1, 28a2, 33a1, 38a5, 41a3, 51b3, 52b1, 54b8, 55a3, 56b2, 60a1, 61a3, 68b7, 71a6, 71a8, 72a8, 75b8, 75b9, 76a7, 78b5

o.-ana 16a9

o.-anı 62b4

o.-anlar 27a8, 66a1

o.-anlara 16b3, 18b5

o.-asın 14b2, 17b9

o.-aydı 30b1

o.-aydım 6a1

o.-dı 4b2, 8b5, 10b6, 10b8, 11a9, 11b9, 15b2, 15b8, 17b1, 17b2, 17b5, 18b9, 19a7, 21a8, 23a8, 25b3, 28a2, 28a4, 28a8, 31a4, 35a4, 37a6, 39a3, 44b4, 50b3, 51a2, 51a9, 55b4, 56b7, 57b7, 60b2, 62b1, 65a8, 66b7, 67a3, 69a6, 70b7, 75a6, 76a6

o.-dılar 2a1, 3b3, 18a5, 22b8, 29a4, 31a8, 34a7, 35a1, 39a8, 39b9, 40b4, 40b6, 41a3, 41a5, 45a6, 48b7, 70a8

o.-duğın 75a6

o.-duğından 31a9

o.-duğ 40a4, 40a5, 40b8, 43a8

o.-duğları 46b6

o.-dum 17b5

o.-ıcağ 17b6, 32a7

o.-ıcı 42a2

o.-mada 7a5

o.-madı 25b1

o.-madığı 75a2

o.-madık 76b7

o.-mağa 6a6	o.-unsa 52a4
o.-mağın 46b5	o.-ur 25b6, 25b9, 57a6, 60b2
o.-masunlar 49b2	o.-urdu 3b1, 34b1, 62b5
o.-maya 51b5	o.-urın 5b5
o.-mayalar 27a4	o.-urise 6b6, 37b2
o.-mayalım 65a1	o.-urlar 2a4, 38b7, 71a2,71a3
o.-mayan 53a4	o.-urlardı 25a4, 31a6
o.-mayanı 62b4	o.-ursa 6b7, 10a7
o.-maz 5a7, 6a6, 25b6, 31b5, 58b5	o.-ursın 7a6, 9b9
o.-mazdı 13b6	o.-ursız 71a4
o.-mış 63b6	o.-uñ 32b4, 40b1
o.-mışam 61a1	on On sayısı.
o.-muş 5a9, 9a5, 9a9,17a2, 18a4, 29a8, 55a1, 56a4, 57a8, 57b3, 59b3, 65a2, 71b2	o. 8a1,8a4, 12a3, 12a4, 12b5,12b6, 20b6, 39a3, 67b3, 69b4
o.-muşdı 19a9	on biñ On bin sayısı.
o.-muşdur 38b1, 55b2, 67b8, 72a8,72a9	o. 15b4
o.-muşlar 57b6	on iki biñ On iki bin sayısı.
o.-sa 6b1, 13b9, 20a8, 27a3, 34b4, 41b9, 64a5	o. 15b7, 15b9, 20b1
o.-salar 61b8	on sekiz biñ On sekiz bin sayısı.
o.-sun 7b3, 21a6, 35a6, 50a1, 51b7, 59a7, 60b4, 66a4, 71a7	o. 30b5
o.-ub 1a3, 14b7, 16b8, 17a4,17a6, 17a8, 19a2, 19a3, 28b6, 31a5, 32a8, 32b2, 41a9, 45a5, 47a7, 47a9, 48a7, 48a8, 52a2, 52b3, 64b6, 68a8, 74a5, 74a6, 74a7, 76a2	ora O yer.
o.-ubda 16b8	o. dan 57a7
o.-undı 69b1	orta Orta.
o.-unmuşdur 51b4	o. sında 67b1
	o. ya 43b1, 54b1
	otāğ Büyük çadır.
	o. ında 21b1

otlad- Otlatmak, hayvanın otlamasını sağlamak.

o.-ır 43a1

otlağ Hayvan otlatılan yer, mera, çayır.

o. a 3a9

otur- Oturmak.

o.-an 61a4, 65b4

o.-dı 13a4

o.-dılar 12b1, 32a8, 41b1, 55a7

o.-mışdı 20b9

o.-muş 25a5

o.-ub 17b4, 56a5

o.-ur 65a9

o.-urdu 20a6, 24a3

o.-urlardı 48b3

otuz Otuz sayısı.

o. 3b2, 5b2, 13b2

oyna- Oynamak, oylanmak, eğlenmek.

o.-dılar 39b4

Ö

öd Karaciğerin salgıladığı acı sıvı, safra.

ödleri şınur- Ödü kopmak, çok korkmak.

ö. leri 71a2

öl- Ölmek.

ö.-eyazdı 6b3

ö.-müşler 51b9

öldür- Öldürmek.

ö.-diler 19a6

ö.-e 9b2

ö.-elim 49a2

ö.-sem 48a6

ö.-üb 7a1

ö.-ürsen 9b9

Öömr (Ar.) Ömür, yaşam süresi.

Öö. ine 78b7

Öö. üm 10a7

Öö.lerin (Öömürlerin) 27b8, 30b7

öñ Ön, ön taraf.

ö. lerince 75a5

ö. i 54b6

ö. ine 12a5, 50a5, 55b8, 60a2

ö. ünde 18a8, 18b7, 19b7, 20b2, 24a4, 26a3, 47b9

ö. üne 14a6, 24a6, 35a7, 49a9

öp- Öpmek.

ö.-di 70a5

ö.-üb 4b5, 69b8

öte Bir şeyin geri kalanı, ondan sonrası.

ö. sini 65b7

ötürü -den dolayı.

ö. 48b8

öyle Onun gibi, o şekilde.

ö. 41b9, 66b5, 73a2

Öözr (Ar.) Özür.

Öö.e 14b9

Öö. ü 17b7

Öö. ler (Öözürler) 70a7

P

pādiṣāh (Fars.) 1.Padişah, hükümdar, sultan. 2. Allah. 38a2,42a3, 42b3,73b7

p. 11b2, 11b8, 12a1, 12a2, 12a5, 12a7, 12a8, 13a5, 13b7, 14b5, 15a4, 15a8, 15b8, 16a2, 17b5, 26a6, 38a2, 42a3, 50b2, 56b9, 59b1, 60a2, 64b1, 70a4, 70b4, 71a8, 71b2, 71b6, 71b8, 72a8, 72b8, 74b7, 75a7, 76a7, 76b5, 76b9

p. a 12b8, 70a1, 73b7

p. da 13a7, 16b8

p. ı 12b5,13b4

p. ım 42b3

p. ımızın 14a3

p. ını 17b3

p. ınıñ 11a9

p. ın 11b5, 11b7, 12a5, 14a6, 49b6, 60a1, 68a5

p. ınızdan 44a2

p. la 12b9

p. lar 50b4, 72a6

p. lık 20b8

pādiṣāh-zāde (Fars.) Padişah oğlu,

p. 11a1

p. ye 11b3

pāk (Fars.) Temiz, saf.

p. 54a6, 76b3

p. lığına 36b3

papaz (Yun.) Hristiyan din adamı.

p. lar 57b5

pāre (Fars.) Parça.

p. 12a4, 38b9, 67b8

pārele- (Fars.+Türk.) Parçalamak.

p.-diler 40b5

pāris[Pārsī] (Fars.) Fars.

p. 3a5, 7b8, 10b8, 11b1,13b4, 16b2, 18a1

p. in 16a6

penye (Fr.) Penye kumaş.

p. ye 67b8,68b1

perākende (Fars.) Dağınık, birbirinden ayrı.

perākende ol- Dağılmak, ayrılmak.

p. 3b3

perverdigār (Fars.) Allah.

p. dan 33a8

p. ımız 42a6

p. sın 41b5, 73b7

pes (Fars.) Şu halde, sonra, öyleyse, o zaman, bundan dolayı, şimdi.

p. 27a4, 27b3, 29b7, 31b1, 32a7, 38a3, 46a1, 63b7

peşkeş (Fars.) Hediye, armağan.

p. 12a5, 12b7

p. ler 11a8, 13a4

peygamber (Fars.) Allahın elçisi, peygamber.

p. 36a2, 36a6, 36a9, 64a1, 71b3

72b2

p. iyem 21b8

p. iyim 21a4

p. in 56b4

p. ün 36b2

peygamber-zāde (Fars.) Peygamber çocuğu.

p. ler 36a7

pinhān (Fars.) Gizli, saklı.

p. dur 32b9

pīr (Fars.) Yaşlı, ihtiyar kimse.

p. 4a7, 4b6, 5a4, 5a7, 5b5, 6a3, 6b8, 7a3, 7b4, 7b6, 8a7, 8b2, 9b2, 9b8, 10a9, 10b1, 21a1, 21a6, 65a9, 66a2, 66a8, 66b3, 66b8, 67b5, 68b6, 69a1

p. e 7b4, 8a6, 9b4

p. in 9b3

p. in 4b3, 4b5, 5b1

p. ligümi 10a5

pīrāste (Fars.) Tertiplenmiş, düzenlenmiş, donatılmış.

p. 17a5

pīrceğiz (Fars+Türk.) Yaşlıcağız.

p. dir 66a1

pīrehen (Fars.) İç gömleği, gömlek.

p. 41a4

pişmānlık (Fars.+Türk.) Pişman olma.

p. 53a5

pūlād (Fars.) Çelik.

p. dan 8a4

putānī (Fars.) Puta tapanlar.

p. ler 50b5

R

rab (Ar.) Rab, Allah, ilah.

r. 30b6, 33a7, 34a3, 71a9, 78a7

rağbet (Ar.) İstek, itibar, alâka, meyil.

r. imiz 73a6

rāḥat (Ar.) Üzüntüsüz, sıkıntısız olma, huzur.

r. 42b7

r. lı 39a8

rahmet (Ar.) Acıma, esirgeme, koruma.

r. 78b8

r. inle 78b3

r. lerin 78a5

rām (Fars.) İtâat eden, boyun eğen.

r. 71a7

rāst (Fars.) **1.** Rastlama, tesadüf. 8a5 **2.** Doğru. 40a6, 46b1, 64a7

r. 8a5, 40a6, 46b1, 64a7

rāvi (Ar.) Rivâyet eden, anlatan, nakleden kimse.

r. ler 77a6

r. si 36a8

rāviyān (Ar.+Fars.) Râvîler, rivâyet edenler.

r. 1a2

ravza (Ar.) Cennet.

r. 74a8

rāzı (Ar.) Kabul etme, uygun bulma, rıza gösterme.

r. ol- 39a8, 48b6

r. yım 30b9

rāz (Fars.) Sır.

r. ımız 33a3

r. ımızı 31b8

r. larını 31a4

rencide (Fars.) İncitmek, kırmak.

r. eyle- 66b1

resūlullah (Ar.) Allahın elçisi, Hz. Muhammed.

r. 33b3

revā (Fars.) Layık, uygun, yerinde.

revā gör- Uygun görmek.

r. 32a6

revān (Fars.) Yürüyen, giden.

revān ol- Yola koyulmak, gitmek.

r. 4b2, 18a5, 39a3, 40b6, 45a6, 55b4

reyyān (Ar.) Suyu kanmış, Suyu doymuş.

r.ıdan 52b6

reós (Ar.) Baş, kafa.

r. 12b6

rıhlet (Ar.) Dünyâdan âhirete göçme, ölme.

r. 74a6

rivāyet (Ar.) Nakletme, anlatma.

rivāyet ed- Anlatmak, söylemek, nakletmek. 1a2, 22a7, 22b4, 31b9, 36a8, 38a9, 53a7,77a6

r. 75a4

r. de 74b5

rızāó (Ar.) Hoşnutluk, memnunluk.

r. 41b9

rızık (Ar.) Allah tarafından herkese takdir edilen nîmet.

r. 33b9

r. ların 27b8, 30b7

r.ın (rızkın) 41b4

rıdvān (Ar.) Cennetin kapıcısı olan melek.

r. a 74a9

rıdvānullāh (Ar.) Allah razı olsun.

r. 74a9

rióāyet (Ar.) Saygı, itaat, uyma.

rióāyet ét- Uymak. 16b3

r. 16b3

r. ler 70a3

rūh (Ar.) Hayat gücü, hayat cevheri, can.

r. 74b6

r. ları 74a5

r. larımızı 73b3,74a4

rūhullah (Ar.) İsa Peygamber.

r. 56a1

rum, 17,18, 43

rūm (Ar.) Bizans, Doğu Roma, Anadolu.

r. 17b2, 17b3, 17b5, 18a5, 18b4, 43a5

r. a 15a7, 16b9, 17b9

r. dan 14a4,15a4

r. ı 18a7

r. lu 18b5

r. uñ 17a9

r. um 14a7

rūšen (Fars.) Parlak, aydınlık.

r. 8b6

r. dir 52b1

rūsvāy (Fars.) Rüsva, rezil.

r. 40b8

rūzigār (Fars.) Rüzgar, yel.

r. 47b3, 54b7

S

śabāh (Ar.) Sabah vakti, günün ilk saatleri.

s. 13a3, 28a8, 53a8

śādık (Ar.) Sadakatli, vefalı, hakiki.

s. lara 46a4

śaf (Ar.) Dizi, sıra.

s. 24a4

śafā (Ar.) Gönül rahatlığı, hoşluk, huzur.

s. 21b3

ś. ya 43a2

śāğ 1. Sağ, diri, canlı. 40b9 2. Sağ taraf. 20a5, 24b6, 51a4

s. 40b9, 51a4

ś. ında 20a5, 24b6

śāhib (Ar.) Sahip.

ś. i 5a6

ś. ine 4b1

ś. leri 24b9

śahrā' (Ar.) Kır, ova, çöl.

ś. ya 25a2

sağal Sakal.

s. ın 67a5

s. lı 68b9

sağın- Korumak, gözetmek.

s.-ursañ 30a1

sağla- Saklamak, gizlemek, korumak.

s. 22a1

s. mış 70b8

s. r 38a3

s. yub 4a3

sal- Göndermek, yollamak, atmak.

s.-ardı 62b5

s.-ıvir 10a6

s.-ub 3a9, 67a1

śālīh (Ar.) Salih Peygamber.

s. iñ 74b3

salla- Sallamak. Bir şeyi hep aynı doğrultuda düzenli şekilde hareket ettirmek.

s.-rdı 25a8, 26a3

şan- Sanmak, düşünmek, zannetmek.

s.-dılar 11a1

ş.-ub 19a5

ş.-urduñ 6a4

sanki (Fars.) Güya, sözde.

s. 48a3, 69b9

sap- Uzaklaştırmak.

s.-tılar 17a9

şarar- Sararmak, rengi sarı olmak, solmak.

ş.-mış, 29a6

sarılığ Sarı olma durumu.

s. dan 31a8

şar- Sarmak, dolamak.

ş.-ub 67b8

şarıl- Dolanmak, örtülmek.

s.-ılmış 68b2

şavaş Cenk, harp.

ş. a 17a6

şevāb (Ar.) Doğru.

ş.31b5

şifat (Ar.) Özellik, nitelik.

ş. lar 34a1

şifır (Ar.) Sıfır şekli.

ş. a 34b2

ş. ı 35a3

şığın- Sığınmak, güvenmek.

ş.-ub 8a2

şihhat (Ar.) Sağlık, esenlik, afiyet.

ş. 78b6

sıra Sıra, dizi.

s. da 67b3

sırça Cam.

s. 26a1

şofra (Ar.) Yemek yenilecek şekilde düzenlenmiş masa, sini.

ş. 70b3

şoğul- Suyu çekilip yok olmak, kurumak.

ş.- muş 55a1

soğu- İlgisini, istek ve sevgisini yitirmek.

s.-ya 49a3

sohbet (Ar.) Görüşüp konuşma, arkadaşlık.

ş. ine 11b5

şol Sol taraf.

ş. 51a5

ş. ında 20a5, 24b6

şonra Sonra.

ş. 76a5, 10b2, 17b2, 21a9, 22b4, 23b6, 33a9, 34a2, 35a4, 37a2, 50b5, 61b7

şor- Sormak.

ś.-dı 21a2, 60a4

śori Soru, sual.

ś. 52a2

śoylu Soylu, asil, yüce.

ś. 67b6

su Su.

s. 21a9, 68b3

s. yuḡ 22b1

śusuz Susamış.

ś. 43a4,49b8

śusuzluḡ Susuz kalma.

ś. dan 41a8, 43a8

śurat (Ar.) Yüz, çehre.

ś. lu 24b8

śūret (Ar.) Şekil, görünüş.

ś. e 57b3

ś. inde 64b7

sāde (Fars.) Sade, yalın.

s. 41a4

sāz (Fars.) Çalgı.

s. 13a1

sāzende (Fars.) Çalgıcı.

s. ler 12b2

sāōir (Ar.) Diğer, öteki, öbür.

s. 32a3, 48a7, 64b2, 65a5, 74a1

s. leri 55b4

saōy (Ar.) Çalışma, çabalama.

saōy eyle- Çabalamak, gayret etmek.

s. 27b2

saḡa Sana.

s. 7a6,7b1, 9b5, 18a1, 21a4, 30a2, 59a1, 66b6

satır (Ar.) Satır.

s. 3b9

sebeb (Ar.) Sebep, neden.

s. 7a5, 62a9, 72a3, 74a3, 78b5

s. den 14b6

secde (Ar.) Namazda alını yere koymak.

s. 25a1, 62b3

s. ye 73b1, 73b5,76a9

seç- Seçmek.

s.-üb 19a1

sed (Ar.) Set, engel, kalın duvar.

s. 49b1

segirt- Koşar gibi yürümek, hızlı hızlı gitmek.

s.-diler 40a1

seḡer (Ar.) Sabahın ilk vakti.

s. den 12b4

sehmṇāk (Fars.) Korkunç, dehşet verici, dehşetli.

s. 75a1

sekiz biḡ Sekiz bin sayısı.

s. 30b6

sekizinci Sekizinci sıra.

s. si 2a7, 3a2

selām (Ar.) Selam.

selām vēr- Selamlamak.

selām al- Selamına karşılık almak.

s. 13b4, 14a5, 14b5, 21b5, 43a5, 65b3, 71b9

s. ıma 14b8

s. in 72a1

sen Sen. (teklik ikinci şahıs zamiri)

s. 5a5, 7a3, 8a1, 9b8, 14a8, 17b7, 18a8, 21b6, 21b9, 29b8, 30b3, 31a1, 36b8, 49b7, 54b2, 54b3, 58b8, 59a4, 60a4, 65a3, 65b5, 66a5, 66a6, 73a1

s. de 44a3

s. den 6a2, 9b6

s. i 10a1, 22b8, 54b3, 59a8, 65a4, 66b5

s. iñ 5a4, 5a5, 6a5, 6b1, 6b9, 7b3, 10a1, 10a9, 18b3, 41b8, 49b6, 55a8, 60b4, 63b8, 65a7, 66b4, 67b6, 68a1

s. iñle 6b6

sene (Ar.) Yıl, sene.

s. 3b2

señek (<siñek) Sinek.

s. i 25b8

ser (Fars.) Başkan, önder, reis.

s. 20b5

serāy (Ar.) Saray.

s. 19b1

s. a 8b6

s. da 20b3, 26a2

s. ina 10b7, 13a2

s. ında 13a9

s. ıñ 10b5, 11a2

s. lar 10b4

sermedî (Ar.) Sonsuz, ölümsüz, ebedî.

s. 47a2

server (Fars.) Ulu, önder.

s. i 74

servi (Fars.) Servi ağacı.

s. 67b1

ser-Öasker (Fars.+Ar.) Ordu kumandanı.

s. ligi 16a2

sevin- Sevinmek, sevinç duymak.

s. -diklerinden 72a1

sıçra- Sıçramak, ileri doğru atılmak.

s. -dı 28b4

sikke (Ar.) Madeni para.

s. si 58b1

s. sidir 59a5

silāh (Ar.) Silah.

s. lar 9a7, 15b5

şim (Fars.) Gümüş.

s. 9a5, 9a8, 16b1, 19b2

s. den 20a6

sırr (Ar.) Sır gizli tutulan şey.

s. ımı 30a1

s. ımızı 44a5

s. ını 30a4

s. ıñız 43b8

sivāri (Fars.) Süvari, atlı asker.

s. 15b3, 18a4

siz Çokluk ikinci şahıs zamiri.

s. 7a7, 38b4, 42a9, 42b1, 43b8, 61a1, 65b3, 72a9

s. den 42a9

s. e 14b8, 38b2, 43b9, 44b6, 64a9

s. i 40a8, 46a1

s. iñ 40a3, 40a6, 43b8, 46a4

s. ler 29b1, 40a7, 44a2, 46a2, 45b8, 71a3

s. lere 72b8, 73a5

s. leri 71b3

s. üñ 37a2, 64a3

siñek Sinek.

s. 25a6, 25a8, 26a9, 27a3, 30a9, 32b1, 44b2

s. i (siñegi) 25a9, 26a4, 26a6, 26b1, 26b2, 26b4, 27a4

s. iñ (siñegin) 30a8

s. den 25b2, 25b5, 27b2, 30b2, 32b2

söyle- Demek, konuşmak, söylemek.

s.-di 7b4, 23a7

s.-mekden 66b1

s.-meyelim 66a3

s.-rken 10b1

s.-rler 35b5, 36a1

s.-rse 37a3

s.-rsin 22a2, 57a4

söyleş- Söyleşmek, karşılıklı konuşmak.

s.-diler 59a5

s.-ürsin 57a4

söz Söz.

s. 13a1, 37a3, 39a1, 57a4, 62a6

s. den 60b1

s. dür 7a3, 40b3

s. i 6b2, 23a5, 28a7, 40a9, 44b4

s. in 5b2, 40a5, 49a5

s. ine 7b7

s. leriñ 60b1

s. üm 22a3, 23a2

s. ümi 30a2

s. ünden 61a2

s. üñ 23a9

s. üñde 31a2, 64a7

sözlü Sözlü.

s. 3a8, 12a2, 24b8

şoñ Son, nihayet.

ş. 53a4

subhānallah (Ar.) Allah münezzehtir, noksanlardan uzaktır.

s. 57a6

sübḥān (Ar.) Her türlü kusurdan uzak olan, Allah.

s. dır 34a5

sultān (Ar.) Hükümdar.

s. ıyım 14a7

s. lara 5a8

sünnet (Ar.) **1.** Kur'ân-ı Kerîm'e ve Hz. Muhammed'in sünnetine aynen tâbi olanlar. 52b4 **2.** Adet, benimsenen yol. 77b8

s.52b4

s. lerinden 77b8

sür- **1.**Sevketmek, gitmesini sağlamak. 39b5 **2.**Sürmek, değiştirmek. 41b2, 67a6

s.-di 67a6

s.-diler 39b5

s.-üb 41b2

sürün- Sürünmek.

s.-üb 45b4

sürür (Ar.) Sevinç.

s. 6b2

süvār ol- (Fars.+Türk.) At vb. bir binek hayvanına veya bir taşıta binmek.

s. 18b1

su'âl (Ar.) Soru, sual.

s. 43a9

s. e 53a3

s. ler 1a7

s. lerinden 2a1

Ş

şād (Fars.) Sevinçli, memnun.

ş. 15b2

şādān (Fars.) Sevinçli.

ş. 43a2

şādī (Fars.) Sevinçlilik, mutluluk.

ş. liginden 6b3

şāh (Fars.) Şah, hükümdar, padişah, sultan.

ş. 14, 60a3, 63b8, 64a6, 70a8

ş. ı 14b3, 18b2, 19a5

ş. ıı 15b2

ş. ına 17b3

ş. ını 19a5

ş. ınıı 18b6

ş. ısı 14a8

şāhī (Fars.) Şahla ilgili, şaha ait.

ş. ye 59b5

şāzenūş Ashab-ı Kehf'in altıncısının adı.

ş. 3a1

ş.dı 24b5

şehādet (Ar.) Şâhitlik etme, tanıklık yapma.

ş. 33a5, 36b1

şehīd (Ar.) Allah yolunda ve din uğrunda savaşırken ölen kimse.

ş. 7a2

şehir (Fars.) Şehir.

ş. 19a9, 55b8, 57b1, 57b3, 58a9, 60a7, 63b6, 64a8, 65a2, 65a5, 69b5, 72a8

ş. de 56b8, 60b6, 69b9

ş. den 58b6, 60a5, 63b3

ş. e 16a9, 19a8

ş. e 4a3, 54a5, 55a9, 55b4, 55b5, 63b4, 69b7

ş. imizde 71a8

ş. imiziñ 59a9

ş. ine 50a2

ş. iniñ 35a1, 56b5, 59b6, 70b5, 75b6

ş. iñ 55b1, 56a9, 62a7, 62b1, 72b7

ş. üñ 56a8

şehriyār (Fars.) Hükümdar, pâdişah.

ş. 16b3

ş. ına 56a9

şekk (Ar.) Şüphe, zan.

ş. 31a2, 51b4

şenlik Eğlence, kutlama.

ş. ler 25a3

şerr (Ar.) Kötülük, fenalık.

ş. 52a3

ş. inden 25b5

ş. ini 30a8

şerāb (Ar.) Alkollü içki.

ş. 24a7, 25a3

ş. lar 12b3

şerîf (Ar.) Şerefli, kutsal, mübarek.

ş. 1a7, 76a1

ş. idür 56b4

ş. iñi 41b9

ş. lerin 74b6

ş. lerine 51a7

şerîk (Ar.) Ortak.

ş. i 30b8

şeyh (Ar.) Şeyh, yaşlı.

ş. 5a2, 6b4, 9b4, 49a6

ş. e 7b9

şidād (Ar.) Sert, katı.

ş. 7b3

şikāf (Fars.) Yarık.

ş. ı 51a3

şikār (Fars.) Av.

şikāre çık- Ava çıkmak.

ş. e 38a4, 39a3

ş. ından 21b1

şimāl (Ar.) Kuzey.

ş. 51a7

şimden Şimdi, şu andan itibaren.

ş. 37a2

şimdi Şimdi, şu an.

ş. 18b2, 23a1, 31a1, 40a8, 48a6, 61a1, 64a2, 71a8, 71b5, 72a7

şol Şu, o.

ş. 10b7, 16a4, 38a3

şöyle Öyle, o şekilde, şunun gibi, şuna benzer.

ş. 5b8, 11a8, 13b7, 18a8, 22a7, 22b5, 38a8, 38b4, 39b6, 44a4, 46b2, 59a9, 73a8, 75a3, 76b8, 77a6

ş. dür 3a3, 44a1

şöyle ki Şöyle ki, öyle ki.

ş. 26a8, 33b3, 36b4, 49b1

şübhe (Ar.) Tereddüt, kuşku.

ş. 31a2, 51b5, 51b8, 74b8

şükrâne (Ar.) Teşekkür alâmeti, iyilik bilme nişânesi.

ş.lik 58b4

şükür (Ar.) Allah'a olan minnet duygusunu dile getirme, şükran.

ş. 69a9, 72a2

şu'Öle (Ar.) Işık, aydınlık.

ş. 3b9

T

taban Ayağın yere basan tarafı.

t. ları 41a6

tağ Dağ.

t. 42b8

t. a 7b8

t. ın 42b6, 45a3, 71a4

t. larda 58b9

tākāt (Ar.) Derman, güç, kuvvet.

t. imiz 31b4

tama'Ö (Ar.) Tamah, aç gözlülük.

t. 7b6, 8a8, 8b4

tanıklık Tanıklık.

t. 36b3

tap- Tapmak, Tanrı olarak tanımak, kulluk etmek.

t.-ar 71a9

t.-arimişsiniz 40a7

t.-arlar 34a9, 35b5

t.-arsız 35b1

t.-dık 44a8

t.-dıkların 47a5

t.-durmağa 23b7

t.-mağa 23b8

t.-mağdan 25b7

taraf (Ar.) Taraf, yön.

t. a 39b5

t. dan 46b7

t. ında 8b7

tarfetüöl-‘ayn (Ar.) Göz açıp kapayınca kadar geçen zamân.

t. 5b3

tarîk (Ar.) 1.Yol. 2. Tâkip edilen yol, usûl. 3b1

tar îk-ı hidāyet- Doğru yol, hak yolu. 50b8

tarîk-ı mustakîm- Doğru yol, hak yolu. 31b7

t.31b7, 50b8

t. le 3b1

tarlık Darlık, sıkıntı.

t. ı (tarlığı) 15a1

tarz (Ar.) Biçim, şekil, suret.

t. ına 63b7

taş Taş.

t. 49b1, 49b4, 54a1, 75b2

t. ın 47b4

t. ın 69b4

taşı- Taşımak.

t.-yub 10b7

taşra Şehrin dışı, dışarı.

t. 9b3, 9b7, 10b3, 27b3, 38b3, 39b6, 41b7, 52b5, 56a6, 58b8, 77a3

t. da 55a3

tatlu Tatlı, güzel, hoş.

t. 3a7, 24b8

tāōife (Ar.) Takım, topluluk.

t. 53a6

t. ye 52a5

taŌām (Ar.) Yemek, yiyecek.

t. 25a5, 54a6, 55b1, 63b5

t. dan 73a7

t. ı 25a6

t. ın 43a8

t. lar 12b2, 32a7

tılsım (Ar.) Sihir, büyü.

t. ı 8b1

tobtolu Dopdolu.

t. 8b9, 67b4, 69b5

toğ- Doğmak.

t.-ar 20a3

t.-ardı 51a2

t.-muş 68b3

t.-ub 51a5

toğrı Doğru.

t. 12b4, 31a1, 53b9, 54b5, 66b9, 71b7

toğrula- Doğrulamak, teyit etmek.

t.-yub 33b2

toğun- 1. Dokunmak, temas etmek. 26a7, 51a5 2. Erişmek, isabet etmek. 7b2

t.-maya 7b2

t.-ub 26a7

t.-urdu 51a5

toğu- Dokumak, meydana getirmek.

t.-nmuş 9a2

toldur- Doldurmak.

t.-dı 10b5

tol- Dolmak, dolu olmak.

t.-muş 9a9

t.-urdu 51a6

ton Elbise, giysi.

t 16a9

toprak Toprak.

t. 48b6

t. in (toprağın) 47b4

toruk Doruk, zirve, tepe.

t. ina (toruğına) 42

tur- 1.Durmak, beklemek, bulunmak. 3b8, 8b8, 20b3, 21b3, 22b2, 24a5, 24a7, 25a7, 25a8, 26a7, 28a1, 28b3, 29b7, 35a8, 48a3, 48b2, 58b2, 65a6, 65b2, 2. Kalkmak, ayağa kalkmak. 53b1, 53b5, 73b1

tura gel- Kalkmak. 53b1, 55a5

turu gel- Kalkmak. 73b1

t.-a 53b1, 55a5

t.-alar 48b2

t.-ayur 8b8

t.-dı 25a7, 65a6

t.-dılar 53b5

t.-ğurdılar 35a8

t.-mayub 26a7

t.-muş 29b7

t.-muşdı 21b3

t.-muşlar 28b3

t.-u 73b1

t.-ub 22b2, 25a8, 55a5

t.-ur 3b8

t.-urdı 28a1

t.-urlar 48a3, 65b2

t.-urlardı 20b3, 24a5, 24a7

t.-ursın 58b2

tut- 1.Tutmak, yakalamak. 55b7 2. Alıkoymak. 10a1 3....Olarak görmek, kabul

etmek. 14b9, 16b4, 43a2, 48b1 4. İkrâm etmek, sunmak. 11a8 5. Desteklemek. 59b9

t.-alar 55b7

t.-am 48b1

t.-an 59b9

t.-ar 22b6, 28a6

t.-ardı 16b4

t.-maz 10a1

t.-ub 11a8, 45a6

t.-uğ 14b9, 43a2

tuy- Duymak.

t.-madan 54a7

tā (Fars.) Ta, kadar, dek.

t. 50b7

tābiŌ (Ar.) Bağlı olan, uyan.

t. 52b2

tābūt (Ar.) Tabut.

t. 76b2

t. lara 76b3

t. lardan, 76b6

t. ları 76b4

tāc (Fars.) Taç.

t. lar 12b6, 24a6, 39b1

tafsīl (Ar.) Açıklama.

t.eyle- 62a1

taḥkīk (Ar.) Şüphesiz, kesinlikle.

t. 64a4

taḥṣīl (Ar.) Öğrenim.

t. 69a9

taht (Fars.) Taht, hükümdarlık makamı.

t. 18b1,19b5, 19b8, 20b9, 21a1, 21b1,
21b4, 28b2, 28b3, 70a6

t. ı 22a6, 35a7

t. ım 18a8

t. ıñ 19b6

t. ına 16a8,17b4

t. ıñda 16a1

t. ından 70a5

t. ıñı 22a5

taḳḍīr (Ar.) Ezeli karar, alın yazısı,
kader.

taḳḍīr eyle- Karar vermek, takdir etmek.

t. 6a5

taḳḍīr-i Hudā – Allah'ın vermiş olduğu
karar. 7b5

takı ve, de..da.. bağlacı

t. 9b6, 18b3, 23a4, 26b3,27a5, 27a8, 31b8,
34b6, 34b9, 35a5, 39b4, 41a2, 50b4, 51a3,
51b4, 54a7, 65a5, 71a6, 75a9

taḳrīr (Ar.) Anlatma, ifade etme.

t. 62a1, 66a9

taḳṣīm (Ar.) Pay etme.

t. 69b7

taḳṣīr (Ar.) Suç, günah.

t.78b1

Taḳyānūs Başlangıçta dindar ancak
hazine bulduktan sonra kendini Tanrı ilan
eden ve halkı zorla kendine taptıran zalim
yönetici.

t. 1a1, 3a4, 3b4, 3b6, 4a9, 5a1, 5b1, 5b9,
6a7, 6b1, 6b8, 7a2, 7b9, 8a2, 8a6, 8a8,
8b1, 8b2, 8b8, 9b1, 10a8, 12b5, 14b4,
14b6, 15a2, 15a8, 15b4, 15b9, 16a3, 16a8,
19a9, 21a2, 21a5, 21a6, 21a9, 22a1, 23a5,
23b1, 23b6, 25a5, 25a9, 26a1, 26a8, 27b1,
27b8, 28a8, 28b1, 28b4, 29a5, 29a9, 31b3,
32a5, 33a6, 34b7, 35a8, 36b6, 36b9, 38a4,
39a2, 46b7, 47a6, 47b7, 48a4, 49a4, 50a9,
54a9, 56b6, 56b9, 58b7, 59a5, 59b5, 61a5,
62a5, 62b1, 63a9, 67b4, 68a7, 71a9

t. a 11b8, 12a8, 17a4, 18a5, 18b6,18b7,
21a3, 21b5, 22b6, 25a1, 34b1, 47a3

t. dan 31a2, 32a1, 33a4,72a6

t. ı 11b9, 12b3, 13a2, 13b1, 16a6, 32b6,
40b3

t. uñ 4b9, 7b6, 16b1,16b6, 24a8, 25a1,
25a6, 26a4, 31a5, 31a9, 35a7, 37a5, 47b5,
61a3, 61b1, 68a3

tamām (Ar.) Tam, bütün, eksiksiz.

t. 4b8, 12a8, 49a1, 55b6, 64a2, 69a5, 69a8,
72a5

tamiz (< tamır) Damar.

t. ına 29a8

tārīḥ (Ar.) Bir olayın meydana geldiği
vakit.

t.49b4, 63b9, 69a9

t. de 49b5

taśarruf (Ar.) Bir şeye sâhip olma ve
sâhip olduğu şeyi istediği gibi kullanma
yetkisi.

t. a 22a2

taẓarruʾ (Ar.) Huşu içinde yakarış.

t. 41b2

tāze Dinç görünümlü, körpe.

t. 20b1, 65b1, 68b9

taḡrı Allah, yaratıcı.

t. 21a1, 45a2, 58b3, 64b8

t. dan 25b7

t. lıḡa 25b6, 28b9, 44b1

t. lıḡ 26b5, 56b7, 63a3

t. m 28a5

t. mız 33b8, 34a3

t. sı 21a5, 21b7, 21b8, 23a7

t. sıdır 33b9

t. sıdur 27b7

t. sına 34a9, 40a7, 44a8, 47a5

t. sıyım 21a5, 23a3

t. ya 29a2, 35b1

t. ḡız 62b3

tebdıl (Ar.) Değiştirilme, başka şekle sokma.

t. 57b3

tebdılât (Ar.) Değişiklikler.

t. dan, 55a3

tecemmülât (Ar.) Süsler.

t. ı 11b4

tedbjr (Ar.) Önlem.

t. 31b2, 37a9, 37b4

t. imiz 37b5

t. in 15a3, 15b1

tefvjz (Ar.) Her işini Allah'a bırakma.

t. 46b3

teḡayyür (Ar.) Değişme, başkalaşma.

t. 57b3

tehdjd (Ar.) Korkutma, gözdağı.

t. 52

tekrār (Ar.) Yeniden, yine.

t. 12b5, 34b1, 45b5, 52a8, 73b4

temmet'il ḡurūf (Ar.) Harfler tamam oldu, bitti.

t. 78a8

tenhā (Fars.) Tek başına, yalnız.

t. 71a5

ten (Fars.) Vücut, beden, ten.

t. i 29a7

t. im 27b5

terk (Ar.) Bırakma, koyuverme.

terk eyle- Terk etmek, bırakmak. 7a7

terk ét- Vazgeçmek, bırakmak. 35a9, 47a4, 48b4, 49b7

t. 7a7, 35a9, 40b3, 47a4, 48b4, 49b7

terkeş (Fars.) Ok çantası.

t. ler 9a7

tertjb (Ar.) Düzenleme, sıralama, hazırlama.

t. 11a4, 13a3

teşhîs (Ar.) Anlama, tanıma.

t. 36a4

teslîm (Ar.) Emâneti yerine verme.

t. 4b1,18b5, 76b1

ta'ôaccüb (Ar.) Şaşma.

ta'ôaccüb kal- Şaşmak, hayret etmek.
4b1, 18a2, 28b9, 55a2

t. 4b7, 25b4

t. de 18a2, 28b9, 55a2

t. dür 57a7

te'ôâlâ (Ar.) Şanı yüce olsun, anlamında
ululama sözü.

t. 1a4, 5b3, 6a4, 14a3, 21a4, 22a8, 22b2,
23b3, 26a4, 26b1, 27a2, 29a3, 29b6, 31a6,
33b4, 34a1, 35b6, 36a1, 36a4, 36b4, 37a6,
37b7, 41b2, 42a7, 43b7, 44a9, 45b6, 45b9,
46a8, 46b3, 47b2, 51b9, 52b7, 53b4, 54a3,
56b3, 59a1, 59a3, 61b4, 64a1, 69a3, 69a8,
70b7, 71b4, 72b3, 72b3, 73a3, 73b6, 74a9,
74b6, 75a3,76a3, 78a4

t. dan 10a5

t. dır 44b7

t. nıñ 21a4, 27b9, 28a3, 31b7, 64b6

t. ya 9b9

te'ôallül (Ar.) Yalandan bahâneler
bularak bir işten kaçınma.

t. 59a8

te'ôehhül (Ar.) Evlenme.

t. 60b7

tob Top.

t. 38a7, 38b3

tolğa (Moğ.) Demir başlık.

t. lar 9a6

türklük Türk olmak.

t. den 58

tuhfe (Ar.) Hediye.

t. 12a4

U

ufa- Ufalamak, parçalamak.

u.-dub 46a3

u. nıcağ 45b6

uğra- 1. Uğramak, gitmek.16a9,77b2 2.
Rastlamak.63b5

u.-dı 16a9

u.-dım 63b5

u.-yub 77b2

uğrat- Başına kötü bir şey gelmesine
sebeup olmak.

u.-mış 63a5

uğur Yol, yön.

u.dan 74b9

ôukubet (Ar.) Ceza, eziyet.

ôu. ine 31b4

ulu Ulu, büyük, ata.

u. 6a8, 10b8,10b9, 11b1, 22b9, 49b4,
49b6, 50a4, 55b9, 62b1, 73b2, 73b6, 75b2,
76a5

u. lar 13a7

u. lardır 69a4

u. lıgını 22a8

u. muzsın 73a1

u. sı 24b7

ur- Vurmak.

u.-dılar 29a9

u.-ub 10b1, 45a9,46a2, 72a2, 77b9

u.-ulmuş 8a6

Öürüc eyle- (Ar.+Türk.) Göğ e çıkmak, yükselmek.

Öu . 50b9

uşur- Vuruşmak, çarpışmak, mücadele etmek.

u.-alım 38b8

u.-ub 40b5

uyan- 1. Uyanmak.26a6, 26a8

2.Kendine gelmek, aklını bşşins toplamak. 57a3, 57a5

u.-a 26a6

u.-dı 26a8,27b1

u.-dık 63b4

u.-dılar 53b5

u.-dır 57a3

u.-dırdı 53b4

u.-mağ 57a5

u.-ur 53b1

uyanık Uyanmış olan.

u. lardır 48a5

uyku 1. Uyku. 2. Gaflet 57a2

u. dan 27b1, 53a9

u. dayım 57a2

u. sindan 28b5

uy- Uymak, inanmak, arkasından gitmek.

u.-mam 46a2

u.-muş 63a4

u.-ub 52a7

uyu- Uyumak.

u.-duğı 69a6

u.-duğımızı 54a4

u.-duğ 53b6, 63b2

u.-madı 28b7

u.-mamağı 29a3

u.-mazlar 48a5

u.-muş 26a2, 28b2, 48a1

u.-muşız 53b2

u.-rlar 46, 48

u.-yub 50

uyut- Uyumasını sağlamak.

u.-mış 72b6

uzun Uzun.

u. 3a7, 12a2

uÖkbā (Ar.) Öbür dünya, ahiret.

u. ya 74a6

Ü

üç yüz toköz Üç yüz dokuz sayısı.

ü. 50a8, 51a9, 61b6, 64a3, 69a7,
69b2,72a5

üçüncü Üçüncü sıra.

ü. 9a4, 13a3, 45b5

ü. si 2a8

ü. siniğ 24b2

ümme (Ar.) Ümmet, bir peygambere
inanıp bağlanan topluluk.

ü. 78a5

ü. i 42b5

ü. dür 43b9

ürk- Ürmek, korkmak.

ü.-üb 3b3

ürküt- Ürkütme, korkutma.

ü.-di 26a6

Öüryān (Ar.) Çıplak.

Öü. 48b5, 49a9

üzre Üzerine, üzere, üstüne.

ü. 11a4, 13a3, 20b9, 25a8, 35b2, 39a1,
50a7, 55a5, 60a1, 65b2, 77a3,78a3

üzeri 1.Bir kimsenin kendi şahsı. 18b3,
38a5, 38b5, 46a9 2.Vücut, gövde , beden.
41a3

ü. me 18b3

ü. mize 38a5,38b5,46a9

ü. lerine (üzerlerine)77a5

ü. lerinde (üzerlerinde) 41a3

üzerine Hakkında, dair, ilgili, üstüne.

ü. 6a5, 8a5, 9a1, 14a1, 20a1, 24a2, 25a7,
30a9, 33b1, 36b1, 37a9, 43b2, 45b4, 46a7,
47b1, 47b5, 47b8, 48a1, 49b3, 49b4, 53b5,
59b2, 67a3, 70a6, 75b2, 75b8, 77a2, 77b2,
77b3

üzerinde Üstünde.

ü. 3b8, 8b8, 18b1, 19b6, 20b9, 21b2, 28b2,
28b4, 48b6, 55b9, 56b2, 58b7, 59b8

ü. n 28a2,54b6

V

vāfir (Ar.) Bol, çok.

v. 35a1, 59b3,68b6

vākıf (Ar.) Bilen, haberdar.

v. dur 32b8

vaķit (Ar.) Vakit, zaman.

v. 17a2, 31b2, 66b5, 67a4

v. de 59b6

v.inde (vaķtinde) 53a9

v.ine (vaķtine) 14b2

v. iñe (vaķtiñe) 17b8

vāķıŖ(Ar.) Oluşan, mevcut.

v.71a5

vāķıŖa (Ar.) Gerçekleşen olay.

v. 20a8, 56a4

vāķıŖān (Ar.) Gerçi, her ne kadar.

v. 69b1

vallahi (Ar.) Allah’a and olsun
anlamında yemin sözü.

v. 56b8

var Var olma, bulunma.

v. 3a4, 4a6, 5a6,7b5, 8b7, 20a3, 20a4, 20a7, 20b1, 20b6, 20b7, 22a8, 34b3, 38a2, 41b4, 43a9, 45a7, 54a9, 56b5, 61a7, 62b2, 63a8, 75b7

v. dı 20b5

v. dur 4a7, 10a8, 11b4, 27b6, 64b1

v. dır 6a8, 8b2, 15a1, 32b5, 35b9, 43b9, 44a4, 45a4, 55b2, 60b7, 62a8, 62a9, 64a9, 66b4, 70a9, 75a4

v. ise 15a9, 16b5, 24a1, 43b1

v. ıdı 49a1, 51a3, 59b7

v. mış 54b8

var- Varmak, gitmek, erişmek.

v.60b5

v. ub 4a3, 4b2, 16b6, 16b7, 17a4, 17b9, 29a3, 68a7, 71a5, 76b9

v. dı 4b3, 14b3, 47b9

v. ayım 10a6, 55a9

v. dığı 14a9

v. sa 22b5

v.ınca 50b6, 62a2, 75b4

v. ıcağ 53b9

v. mağ 54a5, 54b3

v. alım 37b6, 54a7

v. duğınca 57b7

v. dıklarında 75a1

v. dılar 64b3, 70b6, 73b5

v. dıkları 77b9

var-ı yevm (Türk.+Ar.) Günlük rızık, günlük varyet.

v.58b3

vâsıl (Ar.) Ulaşan, ulaşma.

v. 17b6

vaşiyyet (Ar.) Ölümünden sonra yapılması istenilen şey.

v. leri 77a2

vay Kızgınlık, şikâyet vs. duygularda anlamı kuvvetlendiren ünlem.

v. 52a4

vazî (Ar.) Vaziyet, biçim.

v. 57b3

ve Ve bağlacı.

v.

1a2,1a5,1a6,1a6,2a3,2a4,2a7,3a6,3a7,3a8, 3b1,4a2,4b7,5a8,5a9,6a2,7a9,7b1,7b2,7b4, 7b7, 9a1,9a4,9a5,9a6,9a7,9a8,9a9,9b7,10b3,10b 4,10b6,11a1,11a4,11a5,11a7,11b3,11b4,11 b5,11b6,12a3,12a6,12a7,12a9,12b2,12b5,1 2b6,13a1,13a4,13a8,13b2, 15b6,16a2,16a9,16b1,16b5,17a5,17b8,18a 2,18a8,18a9,19b1,19b2,19b3,19b5,19b6,19 b8,20a3,20a5,20a7,20a9,20b1,20b2,20b3,2 0b4,20b5,20b6,24a5,25a1,26a2,27a6,28a4, 29a1,30a1,30a5,30a6,31a2,31a7,32a2,32b2 ,33b1,34a4,35a2,36a1,37b3,38a7,39a3,41a 3,42a2,43a4,44a8, 46b5,47a5,48a8,49b1,50a1,51a2,52a2,53a6 ,54a1,55a1,56a7,57a1,58b7,59a4,60a4,61a 9,62a1,63a5,64a9,65a5,66a1,67a5,68a3,69 a6,70a3,71a2,72a8,73a5,74a1,75b5,76a3,7 7a2,78a1,78a4,78b6,78b7

vech (Ar.) Sebep, vesile.

v. 7b1, 9b5, 20b8, 28a9, 51a8

vedālaş- Vedalaşmak.

v.-dılar 16a7

vehm (Ar.) Kötü ihtimalleri düşünüp kurma, evham.

v. e 5a2

vezir (Ar.) Vezir.

v. 20a3

v. dir 61a4

v. i 49a1, 61a7

v. in 64b1

v. ler 20a6, 31a7, 70a1

v. leri 12a6

v. lerin 18a2

v. lerine 13a5, 29b1, 48b9

v. lerini 11a5

vezn (Ar.) Ölçü, ağırlık.

v. ile 67

vilāyet (Ar.) Diyar, ülke, memleket.

v. 17b1, 17b2, 19a7, 38a1

v. den 37b6

v. lere 16b2, 69b7

vér- 1. Vermek. 2. Yardımcı fiil. 2a2, 13b4, 14a5, 14b4, 14b5, 21b5, 26b2, 32a6, 36b5, 40a3, 43a5, 43a6, 43b6, 44b3, 55a4, 65b3, 71a6, 72a1

v. 2a2, 32a2, 42a6, 55a9, 58a8

v.-di 4b5, 16a2, 21b5, 36b5, 43a6, 44b8, 55a4, 57b9, 58a5, 72a1

v.-diler 40a3, 43a5, 44b3, 69b6

v.-e 14b4, 59a3, 73a4

v.-en 27b8, 30b7, 33b9, 41b5

v.-eyim 71a6

v.-irsiniz 72b9

v.-iñ 43b6

v.-mediñiz 14b8

v.-medüğinden 6b9

v.-memişlerdir 15a7

v.-meye 53a5

v.-meyüb 59a7

v.-mez 37b2

v.-meziseñ 58a8

v.-mezseñ 15a5

v.-miş 58b3, 59a2, 60b5, 75a3

v.-mişdür 36b3

v.-señ 5

v.-üb 13b4, 14a5, 14b5, 15b5, 16b1, 16b4, 32a6, 39a7, 45b8, 53a1, 65b3

v.-ür 26b2

vücūd (Ar.) Vücut, beden.

v. 51a7

v.ına 78b6

v. ları 31a8

vuķūf (Ar.) Anlama, bilme.

v. 31a8

vüzerā (Ar.) Vezirler.

v. sından 34b8

Y

yā 1.Ey. 2a2, 5a2, 6b4, 9b4, 26b2, 60b6,78a7, 78b4, 78b9

2. Pekiştirme için kullanılan bağlaç. 5b4, 24b8, 25b6, 26b5, 30b3, 37b4, 37b9, 44b5, 46b2, 47a8, 53b8, 56a9, 56b1, 56b5, 58a5, 63b2,74a7, 77b4, 78a6

y. 2a2,5a2, 5b4, 6b4, 9b4, 24b8, 26b2, 25b6, 26b5, 30b3, 37b4, 37b9, 44b5, 46b2, 47a8, 53b8, 56a9, 56b1, 56b5, 58a5, 60b6, 63b2,74a7, 77b4, 78a6, 78a7,78b4,78b9

yaban (Fars.) Yabancı yer.

y. dan 60b8

yad Yabancı.

y. 54b3

yādigār (Fars.) Armağan.

y. 9a3, 12a6,12b6,13a6

yanğıl- Aldanmak, hata yapmak.

y.-mişsin 65b5

yahūdi (Ar.) Yahudi.

y.ler 1a3

yağ- Yakmak.

y.-ardı 23b9

y.-masun 23b6

yağın Yakın.

y. 22a5, 22a6, 24b1, 69a5, 69a9,70b5

y. ları 69a5

yağlaş- Yaklaşmak.

y.-dı 56a7

yāḳūt (Ar.) En meşhuru kırmızı renkli olan değerli taş.

y. 9a8, 19b9

yalan Yalan, asılsız söz.

y. 22a2, 35b5, 36a1

yalın Üryan, çıplak.

y. 41a7

yalub (< yalın) Çıplak, yalınayak.

y. 41a5

yan Yan, kenar.

y. ımca 60a6

y. ına 13b4, 15b5,16b1, 16b6,43a4, 70b2, 77a1

y. ında 16a5, 16b7, 31b4, 37a5, 46b4, 54a9, 57b8, 63a1, 66a1

y. ından 51a4

y. larınca 74a7

yan- Yanmak.

y.-ub 34b6, 35a6

yap- Yapmak, meydana getirmek, inşa etmek.

y.-dılar 11a3, 76a5

y.-duğın 49b9

y.-ılmış 54a2, 54b6,57b5

y.-mağa 10b4

y.-mağ 75a9

y.-mişlar 54

y.-ulan 35a3

yār (Fars.) Dost, arkadaş.

y. 40b1

yarat- Yaratmak, yoktan var etmek.

y. (yaradan) 29a2, 30b6, 30b7,44b7, 46a1

y.-dım 26b3

y.-mağa 27a4

y.-mışdur 32b6

y.-mışıdır 27a5

yaradıcı Yaratıcı, yaratan.

y.32b7

y. sı 27b6

yarak 1.Silah, savaş aleti. 40b5

2.Hazırlık, malzeme. 16a4

yarak uşur- Kılıçla dövüşmek. 40b5

y. 16a4, 40b5

yaramaz Uygunsuz, zararlı, kötü.

y. 37a2

yara- Yaramak, faydalı olmak.

y.-r 15b7, 39a8

yardım Yardım.

y. 42a9

yāren (Fars.) Arkadaş, dost.

y. ler 39a6, 40b7

y. leri 37b4

y. lerimiz 31b3

y. lerimin 70b9

y. lerine 37a8, 43a1, 53b3, 54a2, 55a3

y. lerini 76a8

yarık Yarık, çatlak.

y. da 3b7, 6a7

y. dan 51a6

y. ına (yaruğına) 3b5

yarıl- Yarılmak.

y.-dı 41a6

y.-mı 7b9

yarı Yarım.

y. sina 3b4

yarlığa- Bağışlamak, affetmek.

y.-gıl 78b3

yasak (Moğ.) Yasak, engel.

y. 48a8

yaş Yaş, ömür.

y. ında 4a7

yat- Yatmak, uyumak.

y.-dık 63b2

y.-dıkdan 61b6

y.-dıkları 47b1, 75b1

y.-mağa 48b6

y.-mı 72a5

y.-mı 48a4, 69a7

y.-ub 26a2, 46b6, 48a2, 48b3, 54a4

y.-uriken 49a9

yayan Bir şeye binmeden yürümek.

y. 41a3, 41a8

yayıl- Etrafa yayılmak.

y.-dı 16b2, 69b7

yaz- Yazmak.

y.-anı 78b3

y.-dılar 75b5

yazdır- Yazdırmak.

y.-mağa 78b5

y.-anı 78b3

yazıl- Yazılmak.

y.-mış 3b9, 14a7, 56a1

yazu Yazı.

y. 3b9, 56b2

y. dur 56b2

y. lara 4a1

yaÖnî (Ar.) Yani, demek ki.

y. 21a6, 42b2, 47b7

yağlış Yanlış.

y. 35b3

yedi Yedi sayısı.

2a7, 8b7, 14a7, 14a9, 15a5, 17a3,
17b7, 25a2, 25a3, 38a4, 45a5

yedi biñ Yedi bin sayısı.

y. 20a7

yedi yüz Yedi yüz sayısı.

y. 20a3

ye- Yemek.

y.-diler 43b2, 73a7

y.-medi 25b3

y.-mege 11a7, 25a5

y.-yelim 54a6

y.-rken 30a9

y.-rler 46b9

y.-rsem 46b9

yemek Yemek, yiyecek.

y. 18a9, 30a8, 70b4

yedinci Yedinci.

y. 9a9

y. si 3a1

yek (Fars.) Tek.

y. 77b7

yelpāze Yelpaze.

y. 25a8, 26a3

yemin (Ar.) Yemin, and, verilen söz.

yemin eyle- Yemin etmek, ant içmek. 10a2

yemin iç- Yemin etmek. 10a2

y. 10a2

y. ine 7b7

y. ler 10a1

y. lerle 7b4

y. lerüne 10a9

yemliḥā Ashab-ı Kehfin birincisinin adı.

y. 2a8, 24b2, 24b7, 25a7, 25b3, 26a3,
26a5, 27b3, 28b8, 29a2, 29b6, 29b9, 30a4,
30a7, 30b4, 31a3, 31b2, 32a7, 32a9, 36a9,
37a6, 37a8, 37b5, 38a1, 38b1, 39a6, 39b4,
39b5, 40a9, 40b6, 42b6, 43a1, 43a7, 44a3,

44a6, 44b6, 53b3, 53b8, 55a8, 55b4, 55b5, 56a2, 56b4, 57a2, 57a6, 57b7, 58a3, 58a6, 58b5, 60a5, 60b6, 61a2, 62a3, 64a5, 64a8, 64b3, 65a4, 65a8, 66a2, 66a8, 66b7, 68a5, 68b5, 69b3, 70b3, 70b6, 71b7, 71b9, 72a4, 73a2, 75a5

y. nın 29a6, 54a8, 58a1, 67a1, 67a5, 68b7, 68b8, 69b8, 70a3, 76a7, 76a8

y. ya 30b3, 61b9, 64b8, 66a5, 74b7

y. yı 59b4, 67a9, 70a1, 70a2, 70a5

y.Ö1 59b9, 68b4

yenāyir (Ar.) Ocak.

y. 78a9

yer 1. Yer, zemin. 2. Bir kimsenin veya nesnenin bulunduğu mahal, yer. 5b8, 10a6, 13a5, 14b4, 17b5, 23b8, 27b6, 37b6, 39b5, 42b8, 43b7, 47b4, 54a7, 54b8, 57b2

y. 21a5, 42b8, 77a2

y. de 13a6, 54b8

y. den 76b4

y. e 34a2, 37b6, 41a7, 41a9, 54a7, 77a4

y. i 7b9, 8a1, 57b2

y. ime 10a6

y. inde 13a5, 61a4

y. inden 14b4, 69b3

y. ine 17b5, 39b5, 77a9

y. in 3b5, 5b8, 47b4

y. ler 44a8

y. lerdən 23b8

y. lere 43b7

y. leri 22a1, 29a1, 30b4, 32b4, 44b7, 54b7, 63a6

y. leriñ 27b6, 33b8

yeryüzi Yeryüzü, dünya.

y. ne 21b9, 76b8

y. niñ 21b7, 22b8, 23a3, 23a7

yet- Yetmek, elvermek, kâfi gelmek.

y.-ecek 10a8

yetiş- Ulaşmak, yetişmek.

y.-üb 40a1, 77a4

yetmiş Yetmiş sayısı.

y. 20a3

yetmiş iki Yetmiş iki sayısı.

y.1a6

yevm (Ar.) Gün.

yevm-i maḥşer- Maḥşer günü, hesap günü.

y. 52b6

yigirmi Yirmi sayısı.

y. 13a3, 19b3, 50b2

yigit Genç, yiğit, delikanlı.

y. 61b1

y. dir 11b6

y. lerdən 61b8

y. lerdür 77b6

yık- Yıkma.

y.-salar 77b5

y.-ub 77a9

yıkıl- Yıkılmak, devrilmek, dağılmak.

y.-miş 55a1

yıl Yıl, sene.

y. 5b6, 20b7, 50a9, 50b2, 51a9, 57a9,
61b6, 69a7, 69b2, 72a5

y. a 50b6

y. da 25a2

y. dan 50b5

y. dır 5b2, 64a3

y. lık 14a9-15a5, 17b7

yıldız Yıldız.

y. ları 30b5, 32b5, 63a7

yine Yine, tekrar.

y. 12b8, 13b1, 18b4, 21b4, 26a4, 34a7,
34a8, 37a6, 45b1, 45b4, 45b5, 50b9, 51a1,
53a6, 56a5, 73b4

yok Yok.

y. 5b1, 7a5, 11b5, 14b1, 24b1, 58a4, 58a9,
63a3

y.ıdı (yoğıdı) 16b9, 36a2

y. dan 38a2, 41b4, 63a7

y. dur 9b6, 10a4, 10a9, 12a7, 23a1, 29a9,
30b8, 31a2, 33a6, 33a9, 41b8, 44b1, 65b9,
70b9, 73b9

yokla- Yoklamak, kontrol etmek.

y.-rdı 50a7

yol 1. Yol. 2. Usul, adap, tutum. 35b2,
35b3, 44b5, 3. Uğur , amaç. 40b2 ,52b5

yol bul- Hal çaresini bulmak. 44a1

y. 35b2, 44a1, 49b3, 65b5

y. a 7b7, 35b3, 40b6

y. da 29b4

y. ı 44b5

y. ın 7a9

y. umuza 38b9

y. una 52b5

y. unda 40b2

yoldaş Yoldaş, arkadaş, dost.

y. lar 28b8

y. ları 39b7

y. larımız 32a3

y. larımıza 31b6

y. ların 32a8

y. larına 32a9, 71b9

y. larıñ 70b1

yorgun Yorgun.

y. 46b5

yohsa Yoksa.

y. 48a5, 56a4, 72a3

yohsul Yoksul, fakir, muhtaç.

y. 69b8

yuğaru Yukarı, üst taraf.

y. 43a1, 76b4, 77b8

yüksek Yüksek.

y. 19b3

yürek Kalp, yürek.

y.im (yüregim) 49a3

yüri- Yürümek, gitmek.

y.-di 55b7, 71b7

y.-mege 45a8

y.-di (yürüdi) 53b9, 65a8

y.-digimiz (yürüdığımız) 35b2

y.-diler (yürüdiler) 8b6, 41a1, 41a6, 65a5, 7ee4b9

y.-dükce (yürüdükce) 8b5

y.-mekden (yürümekden) 41a2

y.-müşlerdi (yürümüşlerdi) 41a8

y.-rdi (yürürdi) 26a8

y.-rlr (yürürler) 35b3

y.-yüb (yürüyüb) 41a1

yūsuf Yusuf peygamber.

y. 36a9, 36b2

y.uḡ 74b3

yüz 1.Yüz, çehre.

yüz tut- Yüz çevirmek, yönelmek. 45a6

yüz çevir- Tavrını değiştirip ilgilenmemek, rağbet göstermemek. 61bb2

y. 45a6, 61b2

y. i 50b1, 67a2a

y. ime 58a3

y. ine 4b9, 26a5, 26a7, 27a6, 29a6, 58a2, 67a1

y. inḡe 5a5

y. lü 3a7

y. lerin 32a9, 41b1, 72a1, 73a9

y. ünden 26a7

yüz 2. Yüz sayısı.

y.67b5

yüz biḡ Yüz bin sayısı.

y. 15b3, 17a3, 20b7

yüz yetmiş bin Yüz yetmiş bin sayısı.

y. 18a4

yüḡ Yün.

y. den 28a3

Z

zabt ét- (Ar.+Türk.) Tutmak, ele geçirmek.

z. 17b4, 18a7

zarar (Ar.) Kötü sonuç, ziyan.

z. ım 7b1

zārīlīḡ (Fars.+Türk.) Ağlamak, inlemek.

zārīlīḡ eyle- Ağlamak.

z. 67a8

zaŴif (Ar.) Zayıf, güçsüz.

zaŴifü'l-hāl- Güçsüz hal. 29a7

z. 2 30a6, 51b6

ziyāfet (Ar.) Yedirip içirme, şölen.

z. 32a3

z. ler 11a7

zekerīyya Zekeriya peygamber.

z. 36a6

zelīl (Ar.) Hakir, aşağılanmış, horlanmış.

z. 48b5

z. ligini 26b4

zeliḥā (Yusuf Peygambere âşık olan Mağrib sultanı Züleyha.

z. 36b1

zerre (Ar.) Zerre, en küçük parça.

z. 27b7, 52a3

zīkr (Ar.) Anma, hatıra getirme.

z. 51b4

zīrā (Fars.) Çünkü, şundan dolayı.

z. 5a5, 5a7, 41a6, 44b8, 62a4, 62b6, 66b4, 77b6

zīrā (Ar.) Dirsekten orta parmak ucuna kadar olan uzunluk ölçüsü.

z. 8a1

zāhid (Ar.) Takva sahibi, dindar.

z. 3a7

zahmet (Ar.) Sıkıntı, eziyet.

z. 73a4

zamān (Ar.) Zaman, vakit.

z. 4b7, 4b9, 14a1, 24a2, 24a5, 26a1, 28a9, 31a6, 34a8, 37a7, 50a1, 50a7, 60b6, 71b2, 72b6

z. a 63b9, 69b1

z. da 36a2, 49b5, 77a7

z. dan 21a8, 63b9, 64a2

z. inda 3a3, 38b1, 61b2, 78a2

z. ıñ 63b7

zahjre (Ar.) Erzak.

z. 39a3

zenbīl (Fars.) Hasırdan veya hurma liflerinden örülmüş kulplu torba.

z. e 67b9

z. i 68b1

zinde (Fars.) Diri, canlı, sağlam.

z. dir 67

zer (Fars.) Altın.

z. 9a6, 16b1, 19b2

zerbāb (<zerbāf) (Fars.) Altınla dokunmuş kumaş.

z. lara 48b2

zerrīn (Fars.) Altından yapılmış.

z. 9a6, 9a7, 9a8, 13b3, 41a4

zerrīn-pūş (Fars.) Altın giyen, örten.

z. 12b5

zevk (Ar.) Hoşlanma, haz alma, sefa.

z. inde 21b3

zībā (Fars.) Güzel, süslü.

z. 48b2

zīnet (Ar.) Süslü, gösterişli.

z. 13a9

z. i 13a8

zīver (Fars.) Süs.

z. 9a5

ziyāde (Ar.) Fazla, çok.

z. 8b3, 13a4, 14a3, 15a1, 37a5, 41a1,

ziyān (Fars.) Zarar, hasar.

z. 14b8

z. ım 7b1

ziyâret (Ar.) Birini veya bir yeri görmeye gitme, ziyaret.

z. 69b8,70b3, 72b8

z. e 71b3

z. ine 75a9

zuÖm (Ar.) Zan, bâtil zan, boş inanç.

z. ı 62b6

zuhûr (Ar.) Meydana çıkma, baş gösterme, görünme.

zuhûr eyle- Meydana çıkmak, baş göstermek. 50b8

z. 50b8, 71b3,72b2

zühre (Ar.) Çoban yıldızı, venüs.

z. si 75a2

zülcelâl (Ar.) Celal sahibi, Allah.

z. 34, 74

zümrüd (Ar.) Kıymetli yeşil renkli taş.

z. 9a9

ARAPÇA İBARELER DİZİNİ

biÖavnullâh Allah'ın yardımıyla.

b.i 78a8

biḥamdillâh: Allah'a şükürler olsun.

b.71a7,72a7

biiznillâhi: Allah'ın izniyle.

b.53b4

bilâ şekk ve lâ şübhe: Şüphesiz, kuşkusuz anlamındaki Arapça ibare. b.51b8

celle celâluhû: Allah lafzından sonra kullanılan ve “şânı, celâli yüce olsun” anlamına gelen ibare.

c.42a8,76a3

celle şânuhû: Allah lafzından sonra kullanılan ve “şânı, celâli yüce olsun” anlamına gelen ibare.

c.52b7

ene halimün la a'celü: "Cezada acele etmeyen,yumuşak davranan" anlamına gelen Allah'ın Halim ismine atıfta bulunan Arapça ibare.

e.42b2

ehl-i sünnet ve cemâ' ât:
“Peygamberimiz ve Ashabının yolundan” demektir.

e.52b4

lâ ilâhe illallah: “Allah'tan başka ilah yoktur.”

l.40a4, 44a9, 45a2

lâ ilâhe illallah ĩsa rûḥullah: “Allahtan başka ilah yoktur ve İsa peygamberdir.”

l.56a1

lâ-ilâhe illa'llâh Muḥammedür resûlullah: “Allahtan başka ilah yoktur ve Muhammet Allah'ın elçisidir.”

l.33b3

min ba'di: Ondan sonra, bundan sonra anlamlarına gelen Arapça ibare.

m. 34a6,73b9,77a5

ııdvānullāh Allah razı olsun.

r. 74a9

şallallāhu ‘aleyhisselām: “Allah ona salat
ve selam etsin.”

s. 78a2

subhānallah Allah münezzehtir,
noksanlardan uzaktır.

s. 57a6

ţarfetü’l ‘ayn: Göz açıp kapayınca
kadar geçen zamânı anlatır.

t.5b3

SONUÇ

Bu çalışmada Milli Kütüphanenin Milli Kütüphane yazmalar koleksiyonunda bulunmakta olan ve 06 Mil Yz A 5156 arşiv numarasında kayıtlı Ashab-ı Kehf ve Takyanus adlı eserin metin yayını ve sözlüğü ortaya konuldu.

Eserde baştan sona tek metin halinde Ashab-ı Kehf hikâyesi anlatılmaktadır. Sade bir dille yazılan eser oldukça açık ve anlaşılır bir Türkçeyle kaleme alınmıştır.

Metinde en sık karşılaştığımız sorunlardan birisi kelimelerin yazımında yapılan imla hataları ve ikili imla kullanımı oldu. Arapça ve Farsça sözcüklerin ikili kullanımları ile karşılaşılınca sözcüklerin manalarının değişmesini veya bozulmasını göz önünde tutarak doğru bildiğimiz biçimlerini metine dâhil etmeye çalışıldı. Metinde verilen anlama sadık kalmak amacıyla müstensihden mi yoksa metnin müellifinden mi kaynaklandığını bilmediğimiz imla hatalarını metinde herhangi bir tasarrufta bulunmadan olduğu şekliyle transkribe edildi ve ilgili sayfanın altında kelimelerin asıl şekilleri de dipnot olarak verildi. İkili imla nedeniyle ortaya çıkan anlam farklılıklarını gidermek için metnin bağlamına en uygun olan kelime anlamları kullanmaya çalışıldı. Dizin kısmını oluştururken hatalı imla olan sözcükleri belirleyip bu sözcüklerin doğru biçimini vermeye dikkat edildi.

Uzun cümlelerin anlaşılabilirliğini korumak amacıyla noktalama işaretleri kullanıldı. Dizin ve sözlük çalışması hazırlanırken her bir kelimenin metinde kullanıldığı anlamına sadık kalınarak güvenilir bir dizin oluşturulmaya çalışıldı.

Metinde yer alan kelimelerin hangi dillere ait olduklarını tespit edebilmek adına alfabetik sıraya göre kelimelerin sayısal değerleri ve oranları hesaplandı. Bu hesaplamamızı yaparken *etmek olmak eylemek* gibi yardımcı eylemlerle çekime giren kelimeler bu değerlerin dışında bırakılmıştır. Yardımcı eylemlerle çekime giren kelimeler dışında birlikte çekime giren Arapça-Türkçe- Farsça-Türkçe, Arapça-Farsça, Farsça-Arapça kelimeler hem dizinde hem de tablolar halinde inceleme bölümünde belirtildi.

Hikâyenin günümüz Türkçesine çevirisi yapıldı ve inceleme bölümünde yine metnin kısa bir özetine ve olay örgüsüne de yer verildi.

Sonuç olarak Kur’anda geçen bir kıssa olması bakımından kültürümüzde karşılık bulan ve bugüne kadar gerek din gerekse tarih alanında pek çok çalışmalara kaynaklık eden Ashab-ı Kehf hikâyesine bu çalışmada dil ve edebiyat açısından bakılarak farklı bir soluk getirmek istendi.Çalışmanın alana ve yapılacak olan diğer çalışmalara kaynaklık etmesi ve faydalı olması düşünülmektedir.

Ayşe Yegin

2019

KAYNAKÇA

- Caferoğlu, Ahmet (1984), Türk Dili Tarihi I, II, İstanbul: Enderun Yayınları.
- Devellioğlu, F. Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Aydın Kitabevi Yay. Ankara, 2012.
- Dilçin, C. (2009). *Yeni Tarama Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yay.
- Develi, Hayati. (2013).. Osmanlı Türkçesi Kılavuzu 1-2. Kesit Yay. İstanbul.
- Doğan, Ahmet. (2009). Büyük Türkçe Sözlük. TDK. Ankara.
- Ercilasun, A. B. (2011). Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Erdem, Sadık (2011), Osmanlı Türkçesi Grameri, Balıkesir: Eğitim F. K. Basım-Yayın.
- Ersöz, (İ). (1991). TDV İslam Ansiklopedisi, Ashab-ı Kehf Maddesi . C. 3 s. 465-467. İst.
- Gabain, A. V. (2007). Eski Türkçenin Grameri. (M. AKALIN, Çev.) Ankara: TDK Yayınları.
- Gülensoy, Tuncer (2007), Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin [Tarihî-Yaşayan Türk Lehçeleri, Anadolu Ağızları ve Altay Dilleri ile Karşılaştırmalı] Köken Bilgisi Sözlüğü, Ankara: TDK Yayınları.
- Gülsevin, Gürer / Turan, Fikret, (2012), XVI.-XIX. Yüzyıllar Türk Dili, 1. Baskı, Eskişehir, Anadolu Üniversitesi.
- Horata, Osman /Macit, Muhsin, (2012), XVIII. Yüzyıl Türk Edebiyatı, 1. Baskı, Eskişehir, Anadolu Üniversitesi.
- İslam Ansiklopedisi* Türkiye Diyanet Vakfı 1 - 44. cilt İstanbul, 1988- 2013
- Kanar, M. (2011). *Eski Anadolu Türkçesi Sözlüğü*. İstanbul, Say Yay.
- Kanar, Mehmet. (2011) Osmanlı Türkçesi Sözlüğü. Say Yay.
- Karakurt, Deniz. (2017) Aktarma Sözlüğü: Türk Dillerinden Anadolu Türkçesine,
- <https://books.google.com.tr/books?id=UENBDwAAQBAJ&pg=PA104&lpg=PA104&dq=kozgamak&source=bl&ots=kJwp3DKgdk&sig=U8B7T0O7enXbqlnaFc_mqX-ijO7Y&hl=tr&sa=X&ved=0ahUKEwiwu7aqwe7ZAhUiS5oKHSi5CScQ6AEILDAB#v=onepage&q=u%C5%99Furmak&f=false> (15.02.2019)
- Kubbealtı Lugatı, <http://lugatim.com/>
- Musfata Özkan, (2007). TDV İslam Ansiklopedisi. C.33 s. 483-485

Sami, Şemseddin. (2004). *Kamus-ı Türkî*. İstanbul: Çağrı Yay.

Sami,Şemseddin. (1889). *Kâmûsu'l- A'lâm*. İstanbul.

Tahir, Bursalı Mehmed. *Osmanlı Müellifleri*, C. I-II-III İstanbul.

Türk Dil Kurumu. (2009). “Tarama Sözlüğü I-VIII”. Türk Dil Kurumu Yay. Ankara.

Timurtaş, Faruk Kadri (1995). *Osmanlı Türkçesi Grameri*.Alfa Yay. İstanbul.

Timurtaş, Faruk Kadri. (2012). *Eski Türkiye Türkçesi*. Kapı Yay.Ankara.

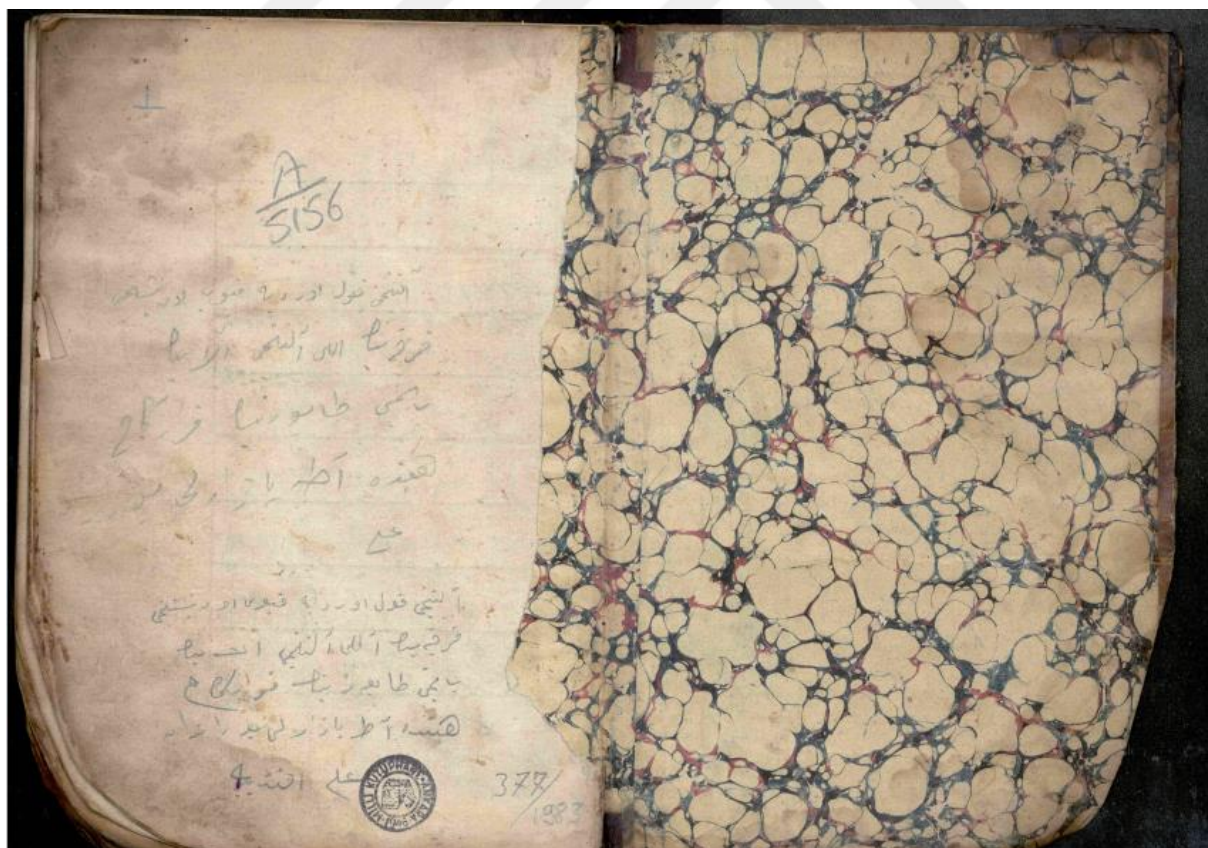
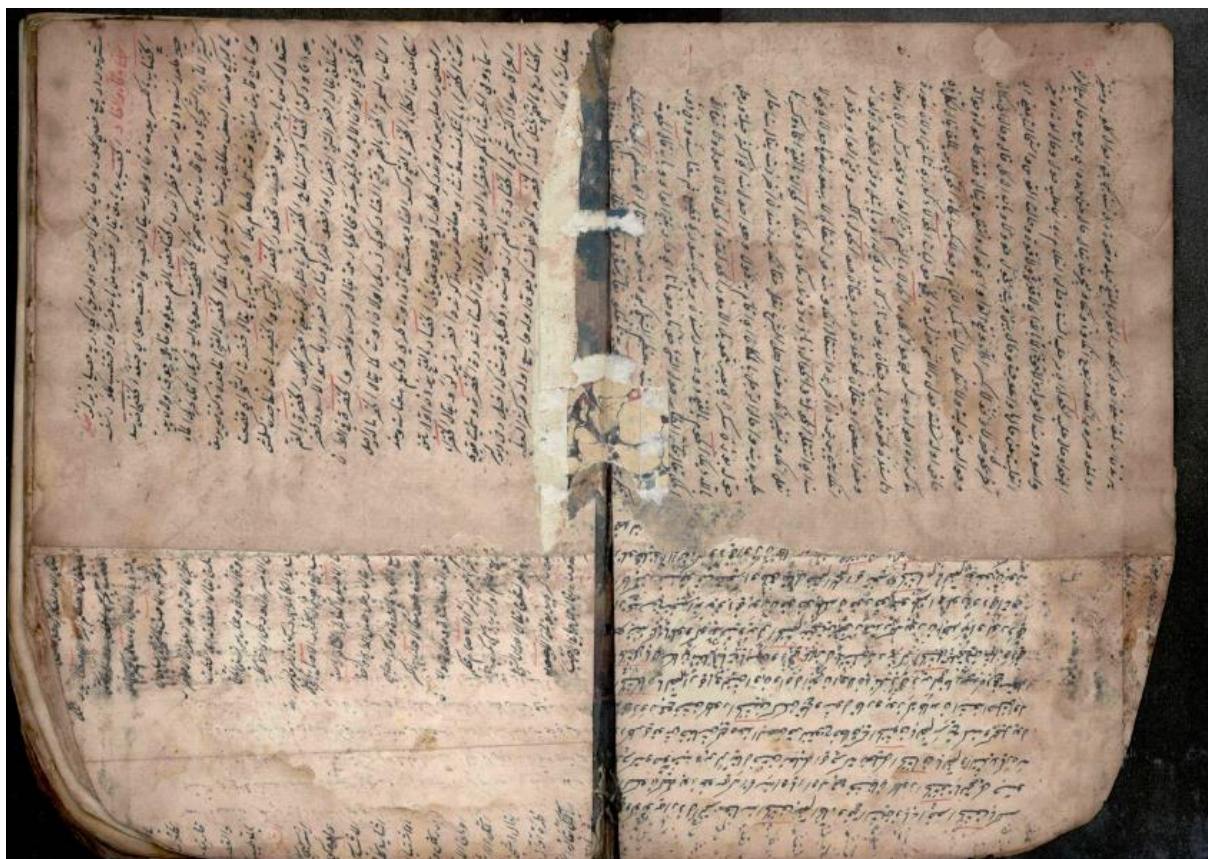
<http://www.yazmalar.gov.tr/>

<http://www.isam.org.tr/> (25.05.2019)

www.turkedebiyatilisimlersozlugu.com (25.05.2019)

TIPKIBASIM

五

حکایت اصحاب کھف و قیامت

راویان اخبار و اقلان روایت بدد لکله
 یهودیلر انشمند لریندن ریجسی جمع اولو
 سلطان انبیا محمد المصطفی صلی الله تعالی
 علیه وسلم اقدیر حضرت نرینک حمورینه
 کلوب بختی اکی کوزیده و معتبر و مقبول
 سوالر ابد و بجهله سنه جواب شریف
 بیوردده جان دلدن جهله سی کله توحید

کورد

کتوروب مسلمان اولدیلر حالاجله سوالریند
 بری بوایدیکم یا محمد بیزه خبر و راحه
 کھف قیامت دیرا دکر ندیر و کمد و لوب
 نه قوم ایدی وقده اولور لرو انلرک قصه
 نه ایدی حضرت رسول علیه السلام دخی
 لطف جواب یله بیوردیلر اصحاب کھف
 یدی کیشی ایدی و سیکر ریجسی بکلب
 اولکسی یلجا ایلجیسی مکتلینا او
 مکتلینا دور ریجسی مروتش شتیسی و برنوش

القیسی شادنوش یدی ریجسی کشف قیامت
 سکرچیسی کلپ ایدی دینه قلمبرد برلر
 بونلرک حکایتی شویلدرکله بنی اسرائیلر
 شیده ریجسی و ایدی دینه نقیانوس برلر
 ایدی پادشاه قلمیندن ایدی چوبانلق ایدی
 قیون کوردوب و هم عبادت ایدردی غایت
 زاهد کیشی ایدی و هم وزون یوز لو و ملولو
 سورلو فصیح السان و مایع البیان کیشی
 ایدی هرگون قیونلری و نلاغه صالوب

و کدور

و کدوسی عبادته مشغول اولوردی بو طریقه
 اونور سنه کجکی قیاقی رکون عبادت
 ایدرکن قیونلر و رکوب برکده اولدیلر
 نقیانوس دخی کوردی بر قیون بادیسنه
 بکین برک یار و عینه باطش جفته جالشوب
 نقیانوس کلوب ول قیون حقادری اما
 اول یار قده کوردیکی بر ایدرلق کلور بقوب
 کوردیکی رالتون لوح طودورا وز ریده
 دورت سطر یاز و یازیش مکر سعله اندن

كَلَامًا بِمَشْرِائِهِ الَّذِي اِجْتَنَدَهُ اُولَآئِ بَاذُوْلَهُ
 نَظَرًا يَتَدَيُّ وَهُوَ يَأْمُرُكَ اَوَّلَ لَوْحٍ مُحْكَمٍ
 صَفْلُوْبًا خَتَامُ شَهْرٍ وَاَدْوَابُ لَوْحٍ
 بُولُشْدُوغِي عَالَمُ لَرَه كُوُسْتَرُوْبَ اَصْلَاكِهِ
 اَوُقُوْا مَدِي رِيكْسِي يَتَدَيُّ بُوْفِ بُوْنْدَه
 رِيكْسَه اَوُقُوْهَه مِّنْ مِّصْرَدَه رِيْمَ وَاَرْتَدَه
 اَوَجِيُوْزِيَا شُدَه رِيْرُوْ دَرْدَه جُوْرِي كَابَلَر
 اَوُقُوْشُدَر بُولُوْحِي اَنْدَن غَبَرِي كِسَه اَوُ
 قُوْهَه مِّنْ رِدِي تَقْبَا نُوْش بُوْخَبَرِي اَشُدِي

هزار

هَـٰٓأَنۢ فَوَئِدَی صَاحِبِیۡنَہٗ تَسْلِیۡمَ اِیۡدُوبَ
مِیۡصِرَہٗ رَوَّانَ اُولٰٓئِیۡ مِیۡصِرَہٗ وَاۡدُوبَ
یَبْرُکَ خَبِرَ اَلْوَبَّ حُضُوۡدِیۡہٗ وَاۡدُوبَ
اِسْتِیۡقَآءَ عِزِّ اِیۡدُوبَ لُوۡحِیۡ نَظَرِ اِلَیۡہٗ یُو
ہَـٰٓأَنۢ جَعَادُوبَ اُوۡبُوبَ یَبْرُکَ اِلَیۡہٗ وِرۡدِیۡ
اَوَّلَ یَبْرُحٰی رُحۡمَہٗ اِلَیۡہٗ فَکَلِمَۃً قَالَدُوبَ
اَوَّلَ لُوۡحِیۡ نَظَرِ اِلَیۡہٗ وِرۡدَہٗ اَنۢ قَبِیۡ قَالَمَ
تَامَ وُھُوبَ مَعۡہُ وُفِنَ اِلَیۡہٗ بِاَشِیۡنَ قَالَدُوبُ
نَیۡمَانُوسُکَ یُوۡذِیۡہٗ دَقۡتَ اِلَیۡہٗ بَقَدِیۡ رُزۡمَانُ

عَجَبِهْ قَالْدِي تَقْبَا نُوُس دَخِي يُونُكْ اَصْرَادِرِن
يَهْمِيدُوْب وَهَهْ دُوْشُوْب اِيْدِي يَا شَيْخ
تَعْب تَقَرُّ قَالْدِيكْ بِيَزْدَهْ نَهْ شَانْ اَرْدَسِرِن
يِيْلَر اِيْدِي بُولُوْح عَقْلَهْ سِيْنِكْ لَوُكْ كُوش
دِر اَسْنِ يُونُكْ اَهْلِي دِكَا سُونْ سِيْنِكْ بُوْر كَدَهْ
اَبْلَكْ شَانْ اَر بُونُكْ صَا حِي اَهْلِي حَمْدُ
عَاقِبِي خَيْرْ وَلَرْد اِيْدِي دِر اَوَّلْ پِيْر عَايَتْ
عَالِمْ كُوشِي اِيْدِي وَهَمْ حَقْ سُلْطَانِ اَوَّلْ صَا حِي
اَوَّلْش كُوشِي اِيْدِي يِلْدُوكْ وَاشْتَدُوكْ نَسْتَهْ

بیت بدای

بوقایدی چون تقیانوس اول پیران
 نوزن آسیدی آسیدی عزیران و نوزاد
 بن الله تعالی حصرتی عبادت پیده رین طرفه
 العین ایچره خدایه عاصیلور تمیسم یابن
 بحه جهنمک اولورین دیدی پیرانیدی
 اگر اوجبوریل دخی عبادت پیدرسک
 ایچرالامر عبادتکی ایلرله ورسک کرلر
 البده ریک جهنمدر سولیمیل دیدی
 چون تقیانوس آسیدی ایدوب

هَبْ سَنِكَ اُولَسَه كَرَكْدَر دِي جَوْت تَقِيَانُو
 بوسوزي شيندي قِي سَرُو رَحْمَت ايلدي
 شاز بِلغِنْدَن اُوله يَار دِي نَدَن ايتدي
 ياشيخ بَرَك كُورِيخَه اُولكِيْم وَشَمِيوَب يَمَلَه يَلَه
 اُولكِيْم اُول مَالِي قَرَأيد بوسره سِيْن دِي دُو
 كُول كِي وَلور ايسَه سَنَكِي بَرَانَا دَن اِنْتَقَا
 اَمِيْن اِيكِي بَرَك دِي قِي قِي قِي اُولور سَه حَقِيَه
 ايدوم دِي دِي بَرَك دِي اِي تَقِيَانُو اُول
 مَال سَنِكَ اَمَلَكِه كُور دِي كِي يَكَا رَحْمَه وَبَر

تُوليدي بَن بُولُو جِي بُولَامِيْن اُولِيدِم
 وَسَنَدَن بُولَكِي اِي تَقِيَانُو دِي دِي اُول
 بَرَك دِي هِي دَر دِي مَنَد كِي تَرَكِي چَارَه جِي
 بُولَام صَانُور دَك حَق تَقَالِي دِل اَزَلَدَن
 سَنِكَ اُولر يَكِه بَرَلَسَه تَقَدِير اَمَلَشَدَن
 حَقَا وَلَعَه جَارَه اُولر اَمَدِي كَاه اُول كِي
 تَقِيَانُو اُول يَار قَدَه بُولُو جِي بُولَمِيْن سِيْن
 اَنَدَه بَرَاوُلُو حَقِيَه وَار دِي اَمَلِيْنْدَه اُولَان
 مَالِك حَسَان غِي رِي كَسَه يَمَلَر بُولَجَه مَال

ه

حَقِيُون سَكَا بَرَو جِهَه ضَارِدِم وَزِيَا نِيْم
 طَوْفِيَه وَبَرَوِيَه اَمَلِيْم بَلَكِي اُول مَالِك
 رَضِي سَنِكَ وَلَسُون دِي بُولَغَلَا ط شِيْدَا
 وَيَمَلَر كِه بَرَه سُولَدِي بَرَدِي اُولاجَق
 اَمِيْن وَار دِي بُولَقَد بَرَحْمَه اَمَلِيْم كَسَه بَرَمَا
 اُول بَرَدِي مَال كِي طَمَعِيَه تَقِيَانُو سَنِكَ
 سَوَرِيَه وَيَمَلَر اَلَا نَدِي وَيُولَه دُو شَوِي
 كِي دِي بَرَاوُلُو لُو جِي بُولَدِي بَرَاوُلُو قَلْبِيَه طَا
 كَلَد بَر تَقِيَانُو اُول بَرِي بَارِي شِيخَه كُور دِي

مَدُو كِنْدَن نَاشِي بَلَكِي اُول رَا دَه اُولدُو
 شَهِيْد ايد رَسِيْن دِي دِي تَقِيَانُو ايتدي
 اِي بَرَوِيَه اَمَلِيْم بُولَجَه سَوَر دَر سَن بَلَا اَمَلُو
 ايدوب مَال حَسَان ايد رَسِيْن نِيْم سَنِيْم
 بُولَا بَلَكِي بُولَقَد مَالَه مَالِك اُولدَه سِي
 اُولور سِيْن دِي بَن سَكَا بَرَو جِهَه مَرُو سِي
 اَمَلِيْم بَرِي سِي بُولَقَدِي تَرَك اَمَلِك بُولَدِي بُولُو
 اُولَان بَلَه اَمَلِيْم هَاه بَلَه كَل بُولَحَرِيَه نَك
 بُولَان بُولُو بَر بَرَحْمَه مَتَعَال وَنَبِيَا وَمَلَرَكِه

حَقِيُون

ایندی سن بوی اونی ذراع مقداری قاز
 دیدی تقیانوس صیفنوب قهراد شیرین
 عشقه کولونکی البته الوب قازمه باغلا
 اون عرشون مقداری قازدی بریوک بولان
 قویه راست کلدی ورنه برحکم کلید
 اورلش تقیانوس پیره ایتدی تله مات
 کرکسین کلک کورک دیدکده پیر مشکین
 طبع بلا سبله اشاعه اندی تقیانوس
 ایتدی نه دورسون کلیدی بودوب بچق

کرک

کرک اول تقیانوس ایتدی قورقم طایسی
 وارد پیر ایتدی قورقه تقیانوس کلیدی
 قیردی قوا جلدی یکسی بله ایچر و کردیلر یاده
 ظلماتی زلفام ایدوب مال طبعیله برمقدار
 کیدیلر بود و بجه ایدنیق اولدی دخی یلر و
 بود و یلر برعالی سیریه ایشدیلر و شت
 طرفیده بدی قو و اراما قور کلیدلومقنا
 حاکری ورنده اصلو طوره نور تقیانوس
 الوب برپسین اچدی ایچی طوب طولمالید

واسیایدن اولکی خانه ده التوندن کرلار
 زرنه جواهر بندلر طوقمنش یکجی حانده
 التوله یادگار قیلر قناری قبضلری مرصع
 او جیحی حانده التوندن بود و غانلر و کوزلر
 دودنجی حانده دینار و سیم زبور اولمش
 بشیحی حانده زرین جوشنلر و زرها و تونلار
 انو ایدن سیلاحلر و زرین ترکشلر مرصع
 التیحی حانده یاقوت لعل الماس و سیم زبور
 اولمش و بدیحی حانده ایچورده ربانله طوش

جودکی

جوتکی تقیانوس بومالی منای کوردی همان
 درونندن کجده یکه پیری نورانی اولد و ده
 بومالک نشان طشره جعیه قلیچک برین
 غلافیدن چقاروب پیره ایتدی باشیح
 بو خصوصده سکار و وجهله اعتماد
 یوقدر سندن امین دیکم ناک بومال
 یکا قله دیدی و هم قورقم طشره جقوب
 بنی فانی یلکه سین پیر ایتدی سن بنی
 اولد و درسن حوتعالی به اعصی اولور سین

بُوَنَجَه مَبْنُورِ سَنِي طُوغَمَارِ حِي خُدَا سَنَك
 حَقِيقَتِ كَلَمِ حِي كَوْنِ اِيچُون دَرَسَك مَبْنُورِ
 اِيچُون بَرَقَدِه مَكْسِيه دِيچِيم بُو مَالِدَن بَكَا رَحْمَه
 كَرَمِ نِي كُنْدِي مَالِكِ حَلِي يُو قَدَر دِيدي
 نِي فَايْمَه كَرَمَه يَنِي كَوْنِ سِرْ كَه حَقِيقَتِ اَلِدَن
 قُو رَقِ نِي صَالِيو بَر كُنْدِي يَرِي مَه مَصْرَه وَارِدِ
 عَرَمِ قِيَامَتَه دَكِينِ دُخِي وَارِدِ سَه بِيكِ نِيچِي
 دُخِي دَمَه بِيچَك مَالِمِ وَارِدِ دِيدي تَقِيَانُو
 اِيْتِي اِي يَرِ سَنَك مَبْنُورِ كِه هِيچِ عِيْمَامِ بُو قَدَر

بَدِي

يَرِ مَبَارَك سُو يَزَكِنِ بَرَقَلِجِ اَوْرُو ب مَبَارَك
 بَاشِينِ بَدَنَدَن اِيْرِي صُكْرَه اَوْل مَالِدَن
 اَزْوَازِ طُشْرَه جَقَارُو ب قَوْلِ لَوْلُغَه بَشَلِ
 وَعَالِي سَرِ اِيْلَرِ بَايْمَه بَشَلِ اِي يَرِ نَهَايَه
 جَارِيَه لَوْلُ ب سَرِ اِيكِ اِيچِي طُوْلُو دُرِي
 وَاتَلَرِ لَوْبِ بَرَجَبِ مَحْتَشَمِ اَوْلِ دِي وَجْهَه
 مَالِي طَاشِيو ب سَرِ اِيْتَه كُوْرِي شُوْلَقَدَر
 اَوْلُو كُشِي اَوْلِ اِيكِه بَارِشِ قَلَمِنْدَه بَرَقَر
 بُو جُو بَانِ اِيْدِ وَكِينِ بِلْدِي بَلَكِي بَرِ اَوْلُو

بَادِشَاهُ دَاوَدَ صَنْدِيلَرِ وَبَرَعَالِي كُوشَكِ
 يَنَا اِيْدُو ب دُو زِي سَرِ اِيكِ جَوْرَه سَنَه
 بَرِ عَظِيمِ حَصَا اِيْدِي غَلَا مَلِكِ بَرِ كَوْرِي
 نَهَايَه تَرْتِيبِ وَزَرَه قَلْدِي وَ مَلِكِ بَادِشَا
 حَاجَلِي وَ وَزَرِ بَرِي وَ اَكَا بَرِ عِيَانِ جَمَلَه
 سَبْنِ اَلَه كُوْرُو ب نَلِ اِيْلَه دُو سَنَقِ اِيْلِي
 صِيَا قَلِ اِيْدِ وَ ب هَر كُونْدَه بُو نَلِي يَكَلَه وَ اِيچَكِه
 طُوبِ نَجَه نَجَه بَشَكَلِ دُخِي جَلْدِي شُوْلَه
 اَوْلِ اِيكِه عِي بَادِشَاهِيكِ جَمَلَه عَسْكَرِ

فَتِي

قَانَه دُو شَرْدِي مَلِكِ بَارِشِيكِ خَوَاسِنْدَن
 بَرِ كَاشِي اِي بَادِشَاهُ بَرِ كَسَنَه كَلِشْدَرِ اَوْلُو
 بَادِشَاهُ دَاوَدَ بَرِ بَكْرِ خُوبُ تَلَرِ وَ اَتُو اِيْلِي وَ اَتُو
 عِي تَحْلَاقِ وَارِدِ رَحْمَتِي خَلْقِ طَيفِ وَ كَوْنِ
 بَشَلِي بُو قِ بَادِشَاهِكِ صَحْبَتَه لَاقِ وَ مَصْطَفِ
 اَوْلَه جَقِ وَ هَمِ غَايْنْدَه عَاقِلِ يَكِينْدَرِ دَبُو
 بَادِشَاهِكِ حَضُوْرِنْدَه اَوْلَقَدَرِ مَدَحِ اِيْتِي
 اِي بَادِشَاهُ كُوْرِمَدَن تَقِيَانُو سَه عَاشِقِ
 اَوْلِ اِيكِه حَاجَلِ كُونْدَه رُو ب تَقِيَانُو سِي

دَعَوْتُ ابْنِي بِادِشَاهُ حُصُودِيْنَه كُوْدُوْدِيْكَ
 بِادِشَاهُ كُوْدُوْدِيْ بِرَكُوْرِيْ سُوْرُوْا وُزُوْنُ بُوْلُوْ
 مُلُوكَا نَه لِيَا سَاكُوْرِيْش وَ اُوْن نَقَر مَرِيْن مَرُوع
 كَمَلُوْا لَلرِيْذَه اُوْن يَادَه خُفَه قُوْمَا شَرَا بِلَه
 بِادِشَاهُك وَ كِنَه بَشَاكُش جِكْدِيْ بِادِشَاهُ
 وَ وَزِيْرِيْ مُتَخِيْر قَالِدِيْكَ بِلَه بُوْقَدَرِيَا دَكَار
 بِادِشَاهُ قُوْسِيْنَدَه وَ حَزِيْنَه سِيْنَدَه بُوْقَدَر
 بُوْلُوْمَا دَرِيَا دِشَاهُ دَخِيْ تَقِيَا نُوْسَه نَمَامُ الْكِرَامُ
 اِبْدُوْجِيْ لِيَقَاتَا رُوْا طَبِيْقَا رُوْ سُوْرَدِيْ

خز

كُوْدُوْش دِكَل دَدِيْ تَقِيَا نُوْسِيْنَه اِيْرَتِيْ
 كُوْدُوْا وُزُوْ غِلَامُ مَرُوع وَ مَرِيْن لِيَا سَاكُوْرِيْ
 دَرِيْن كَمَلُوْ قُوْشَا نُوْب عَرَبِيَا نِيْرِيْنَه نُوْب
 بِاِيْش بِادِشَاهِيْ بَانِيْنَه كَلُوْب سَلَامُ وَ بَرُوْ
 هَر كُوْن بُوْنُوْعِيْلَه دِيَا نَه مِلَا رِيْمَه بَا شَلِيْ
 هَر كُوْن وُزُوْ هَدِيْه كِيْرِيْمِيْجَه اُوْلَمَزْدِيْ
 بِادِشَاهُ دَخِيْ شُوْبِلَه حُبْتِيْ دِيْ كِيْ اَكْرَجِيْلَه
 قَالِيْ اَكِيْن اِسْتَه سَه دَرِيْع اِيْمَزْدِيْ هَر مَصْلَح
 اُوْلَسَه اِيْنَك اِيْلَه مَشُوْرُوْ اِيْمَدَن اِيْشَلَرْدِيْ

اِيْلَه وَ سَاكُوْرِيْ اِيْلَه اَحْشَا مَه جِقْدِيْ
 بَعْدَه تَقِيَا نُوْسِيْ عَرَبِيْلَه سَرِيْنَه كُوْدُوْدِيْ
 اُوْجِيْجِيْ صَبَاح يَكُوْرِيْ غِلَامُ اِيْلَه تَرْتِيْب دَرَه
 مَرُوع وَ مَرِيْن بَشَاكُش اُوْلَكِيْدَن زِيَا دَه هَمَلَر
 اِيْلَه يَرِيْذَه اُوْزُوْدِيْ بِادِشَاهُ وَ زِيْرِيْنَه
 اِيْشِيْ بِرِيْكَزِيْ بَرِيْزِدَه بُوْنَكِيْ بِادِكَار جُوْهَر
 كُوْدُوْدِيْكَزِيْ بَكَلُوْ اُوْلُوْ اِيْشِيْ هِيْج بِادِشَا
 هَدَه بُوْزِيْ كُوْرَمَدَك وَ اَشْتَمَدَك حُصُوْ
 بُوْنَك سَرِيْنَدَه اُوْلَا نَ زِيْنَت كُوْرُوْ اِيْلَه

كدرين

بونک و زرنه حق زمان چندی ناکاه بر
 کون قیوده غلبه قویدی ندر و بجه اندلر
 حق تعالی پادشاهزک دولتن زیاده یلیه
 قیصر و مدن الجی کلدی ایچرو کپروب
 سلام و پروب نامه باشندن چقاروب
 پادشاهک و کونه قودی جواب و قودیلر
 یازیشکی بن قیصر دوئم یدی قایم سلطا
 نیم سنکی عجم شاه سپن نامه هاروئم
 وارد نیکی یدی یلق خراج کوندره سپن

ک

اکوبوق در سک لشکریم حاضر در حیات در
 غافل بولندیم بیکه سپن و قیکه حاضر و
 سپن دیش عجم شاه فکره وارد یکی جواب
 و بره نقیانوش دخی برندن فالقوب عادت
 قدیمه سیخه سلام و پروب دوردی پادشاه
 بود قعه حرمت امدی نقیانوش بوسبیل
 دبل تنک اولوب ایددی اتمه الملك عجم کلدر
 سپنه نه زبان کم سلامه جواب و برندن
 شاه دخی عذر کطوب ایددی معد و رطونک

کوهک زیاده طار لغی وارد دغمه دوشتم
 نقیانوش ایددی اتمه الملك اول نه عذر بن
 قولکه یلدر دفع ند بیرن ایدیه بن دیدی
 پادشاه قیصر و مدن نامه کلدی بدنت
 یدی یلق خراج استمیش اکو و برمز سک
 جگله حاضر اول دیش بیم ته لرم هرگز
 رومه خراج و برمیشلردر غصه هم بودر
 دیدی نقیانوش ایددی کی پادشاه هیچ غم
 به دبویوردی جگله نقد عسکر و دایسه

توقی

بوقولکه عرض یله انک ند بیرن ایدیم دیدی
 شاهک کوهکی چلوب شاد اولدی بدنت
 اهر ایلدی یوز بیک سواری حاضر بولنود
 نقیانوش و بیک کوزیده سپن پروب
 کندی یانته الدی سلاخلر اتر و پروب
 هر پرینه بجه احسانلر ایلدی و ایدیکه
 بیک برار قول ایدندی جگله اون یکی بیک
 اولدی پادشاه بیوردی دخی عسکر ال
 نقیانوش ایددی هان عسکر اوک ایچ بیک

بکاکایان پندرسن خنکده قرار بده دیوب
 پادشاه دخی سر عسکر لکی کاوردی و
 خلعن کردی تقیانوس جمله مالین بده
 ألوب عسکر بده جقوب شوقند براق
 کورد بکم باینده اولان بکار خیران قالدی
 پادیسک مکی اوج کون تقیانوس کوند
 مکه جقدی بری بده قوجوشوب ودا
 لشدر بخشنه دوندی تقیانوس کوجوب
 هر شهر کیم و غردی بهادر اولان اطر و طو

دیسور

باشی کسد بارججه و بلبت کندی حکنده اولدی
 جوتکم و بلبت روم انک اولدی ندر صکره
 عجم شاهنه نامه کوندردی شده روم پادشا
 هنی ضبط ایدم مکنی ألوب تحنه کجوب و نود
 وب رهنه پادشاه اولدم مملکت روم نیم و
 لدی نامه هایونم واصل و بقی برز و رودخی
 عذر و پانه ایلوب سن دخی بدی بللق حراج
 کونده ده سین و اگر کوند رهنسک و قذکه
 حاضر اولم سین اشد و روب قصه رومه

کادی نه دورور سین ملک ایندی تعجب
 بوقدر عسکر توقت حاصل و لشیر بودی
 عسکرین جمع ایدوب بدی کره یوزیک
 عسکره تقیانوسه مقابل اولوب واروب
 میننه و مبسره قلب جناح اداسته و پیر
 سنه اولوب صواشته باشلد بکر کورد و لدی
 هر بری سینک بهادر لری هنر لکوستر مکه
 باشلد بکر عظیم جنک اولوب کواجلدیوب
 ملک رومک عسکرین صابد بکر مسایطک

بشیر

اَندوکی سَکادخی ایدَه رَم جُون مِلک پارسین
 نَامَه اَو قودی نَجیده فالدی بکارین و وزیر
 لرین جمع ایدوب نَامَه کوسَتروب لشکرین
 جمع ایلدی یوزیمیش بیک سوار جمع اولمش
 روم جانیته روان اولدیلر تقیانوسه
 نَامَه کلدی ای نادان قومایه بی اصل
 بوملک رومی سیم ادم ایلک ضیطانک
 و سن شویله تحیم وکنده دوران حیث نان
 و بیک حقین یلزماعون دیکلسین بن و سوله

النون

النون تحت اوزه رنده سوار اولان نجم
 شاهي دکلیم شمدی بوبله خرسر لوقا ایلک
 اوزه ریمه کلور سین اشدَه کلیم تکی سَنک
 نَامَهکی جهانندن حال ایدم ینه روم دیار
 روملوا اولنلره تسلیم ایدم چونکی نجم
 شاهنک الجسی تقیانوسه کلدی نَامَه
 باشندن جفادوب وکنده قودی تقیانو
 نَامَه اَو قودی غصبه کلوب بیوردی
 عسکر جمع اولدی و جیوزیک دخی ییوریک

اَر چوب نجمه قوشو کوندردی چونکی
 برینه مقابل اولوب عظیم جنک ایدیلر
 مبعنه مبسره قلب جناح اراسته اولوب
 بهادر لرجه دوراوهتر لکوستر دیلر
 اخرجیم شاهي لشکری صانوب شاهي
 اولدوردیلر جمله مال حزینه سپت
 ایلدیلر جمله و بلایت کندینک اولدی
 افسون دید کلری شهره قورایلدی اول
 شهر خراب اولشدی تقیانوسه مهور بیلد

نجم

و بر عظیم سدرای و کوشک نای ایلدی بر قوشک
 و دیوارینک بر کرجی سیم و بر کرجی ذروالک
 عرشون بولسک ایدی و کرجی عرشون
 قریل النوندن قورایلدی کوشک اچینده
 بیک حجر وهر حجره بر تحت مرصع وهر
 تحتک اوز رنده مرصع دوشکل وهر تحتک
 اوکنده ابکی غلام بی مثل مجلس الانی مزین
 ایدردی وکنده سی برقبه و بر تحت لعل
 یا قوت ایلک مرصع اول قبه دورف النون

هالچلری واریدی واون یکی بیک نازه
جوان غلام آلتون کرابله اوکنده ورنده
دایما سزیده طودورلیدی وایچیک نازه نین
بی میل جوان غلاملر کوزلر کورمیک و
شیدلرک ویتیش نفر سرتلری واریدی
هر پرینک اون بار غلامی واریدی وهر قلا
میک حکیده یوز بیک جری واریدی قرقیل
بو وجهه یار شاهراف بلدی برکون عادت
اوزده سخت ورنده اوتورمیشدی

دیرک ورنده برکیدی بلوردن اوچوردن
الهی قودورلیدی هر کونده کوشن بر قودن
طوغاریدی ویتیش ورنه واریدی ویدی
بوز قوجیسی واریدی هر کون دیوانده
صاعنده آلتون دن بتمش کورسی و صولنده
سپدن بتمش کورسی ورنه قوشوسنده اوتو
دوریدی ویدی بیک ییجی واریدی واک
ایده اول کونده نه واقع اولسه کورلدریو
حکم ایدر لودی و آلتون کلر دوت بیک

عاجلر

ایدی شکارندن دونوجا وناغنده سخت
اوزه رنده قرار ایشیدی لشکری قوشون
طورمیشدی صفا ورنه ورنه ایتن ناکاه
ینه ایلیس ایتن ختی آلتون دن چقه کلدی
تقیانوسه سلام ویردی ایلیس ایتن
سن کسین دیدی اول ایتن ایتدی ای
بر یوز بیک تکرسی بن کول بوز بیک
تکرسی بیغیر ییم ییور دیلر که بن ایتو
کوکله حکم ایدر دم سن بر یوز بیک حکم ایدر

ناگاه بر یوز سخت آلتون دن چقه کلدی
تقیانوس کسین دیو صور دی اول خور
ایلیس ایتن ایدی اول تقیانوسه ایتدی
تکری نما ایتن بیغیر ییم سکا کلیم حق
ییور دن کوکله تکرسی تقیانوس بر تکرسی
سی ولسون تقیانوس ایدی ای بر یوز
بن بوخا ایدر حزن کسه یلر دیدی ایلیس
ایتن همان کوزندن غایب ایدی بر زمانه
صکره تقیانوس صونارنده او اولقه چقیر

ایدی

ویرلری صفه تقیانوس ایتدی هی کشی
 یلان سویار سبن بن تصرفه فادر دیکیم
 ایلنس ایتدی بتم سوزم کرجا کدر بیلک
 دیرسک بن نه درسم ای ایشله ددی
 یورختکی دریا کنارینه بقین قوسونلر
 بتم ددی تختی دریا کنارینه بقین قودیلر
 شوبله روایت ایدر لری اول دریا چیلده بر
 عظیم بالی وار ایدی نیک اولغی حق تعالی
 خضر یلیدن غیری کسه یلردی وهر کون

صوبوک کنارینه کلوردی بر بچو کون
 مقدری طور ووب حق تعالی حصرینه
 حیدر ایدوب دره نیک قهرینه ایلکندودن
 صکره کیدر روایت ایدر لری اول بالی
 شوبله صوبوک ایدی ققی دریا یله واسه
 نصفی طونار ایدی ایلنس ایلنس تقیانوس
 ملعونته ایتدی دریا نیک جانور لری خیر
 دار اولدیلرکی سنی بر نور نیک خلقی ایدیلر
 بر عجایب کوسنر بویا یلقدن اولجانوار

یوقدر بوبالی هج کسه دن قورقن ایتدی
 بتم سوزم کرجا ایدر لکن یله سبن بویا
 لغه چاغری ای بالی بن بر نور نیک تکریم
 دی ناک کوره سبن قورقوسیدن بجه قچا
 یوسوزی ایلسدن تقیانوس اشدوب
 قورقه قورقه اول بالغه چاغری و بجانا
 بتم بر نور نیک تکریمی دیو کفر سوبلیدی
 کافر اولدی بالی بوا واری شیندو کی
 اول سوزک هیبتدن دریا نیک دینه دلد

فجری تقیانوس ایتدی کوردیکری بوبالی
 یوقدر عظیمه بتم هیبتدن فجری اول بالی
 خود حق تعالی خضر تار نیک خشنمندن
 وغضیندن قورقوب فجری بوبله کفر
 جوابک خطا سیندن انش کلوب کدودن
 بله بقسون دیواندن صکره تقیانوس
 خلقی کدودن طید ورمغه باشلادی وخلق
 ابرق برکردن کلوب طیمه باشلادی اکا
 اناندیلر اعتماد ائینلری وده یاقردی

بخندو

يَقِينُ كَسَهُ يَوْفَى اَيْدِي وَلَكْسِيْنِكَ اَيْدِي
يَمْلِحَا اَيْلَحِي سِيْنِكَ اَيْدِي مَكْنَلِيْنَا اَوْجَحِي
سِيْنِكَ اَيْدِي مَكْنَلِيْنَا اَوْجَحِي سِيْنِكَ اَيْدِي
مَكْنَلِيْنَا اَوْجَحِي سِيْنِكَ اَيْدِي مَكْنَلِيْنَا
اَيْلَحِي سِيْنِكَ اَيْدِي شَاوْنُوْنِي اَيْدِي بُولْتِي
غَلَامِكْ اَوْجَحِي صَاغْنَدَه اَوْجَحِي صُولْنَدَه
اَيْدِي وَالتِّي سِيْنِكَ اُولُوْسِي يَمْلِحَا اَيْدِي
كُوْنَلْ صُوْرَتْلُو وَطَنَتْلُو سُوْرَتْلُو جَالِ اَيْكَمَالْ
عَقِيْلْ وَاِذَا رَاكَ صَاغْبَلِي اَيْدِي حَمَلَه سِي

وَأَسِي وَاِذَا سَهَ الْوُجْ اَوْعَلِيْنِ وَفَرِيْنِ اَسِي
اَيْدِي رِيْزْمَانْ بُوْنُكْ اَوْزَرِيْنَه كَجَدِي
وَهَرَكَا كِي مَجْلِيْسَه اَوْ نُوْرُدِي عَمَالِقَه
وَبَطَارِقَه اَوْ كُنْدَه صَفْ جُكُوْبْ خِدْمَه
طُوْرُوْرُدِي وَالتِّي بِيْكَ غَلَامْ هَرِيْزْمَانْ
التُّوْنْ نَاغْلُوْرُوْالتُّوْنْ كُرْلُوْرُصْعْ اَوْ كَنَه
طُوْرُوْرُدِي اُولْ خِيْطَرْ شَرَابِ اَيْجَرِي
اُولْ اَلْتِي بِيْكَ غَلَامْ كِي تَقْبَا بُوْسُكْ
اَيْسَلَرِي اَيْدِي وَارْعِيْمَا اَيْدِي اَنْلَرَه اَيْدِي اَنْلَرِيْن

بَقَر

اَصْلًا جَاهَه اُولْدِي يَشَارَه مَدِي عَاقِبَتِ اَلْقَه
سِيْنِ بَرَقْدِي بَرِيْسَكْ دَنْ عَايِرْ قَالُوْبْ
يَمْلِي بُوْخُصُوْصَدَنْ عَمَلِيْنِ اُولْدِي يَمْلِحَا
تَقْبِيْ اَيْدُوْبْ كُوْكُلْدَنْ اَيْدِي عَجِيْدَرِكِه
يُوْكِيْنِي كَنْدُوْزِي سِيْكْ دَنْ فُوْرْتَاَه مَرْتَشَر
لَنْ اَمِيْنْ اُولْزِيَا نَكْرِيْلَقَه بِيْجَه لَابِقْ اُولُوْر
بَنْ بُوْنُكْ كِي نَكْرِيْدَنْ بِيْزَارْمْ دِيُوْكَ اَطْمَقْدَنْ
فَرَاغْتْ كَلْدِي بُوْجِيْ فِكْرَا اَيْلَدِي بَرِيْسَكْ
دُوْجْ اَبْلِيْنِ وَانْدَنْ عَايِرْ قَالَنْ بِيْجَه خَدَا اُولُوْر

تَقْبَا بُوْسَه سَجْدَه اَيْدِي اَيْدِي وَتَقْبَا بُوْسُكْ
عَادِيْ يُوْا اَيْدِي كِي هَرِيْلَدَه اَيْدِي كُوْنْ بُوْصَحْرَايه
جَقُوْبْ اَيْدِي كُوْنْ شَرَابِ اَيْجَرِي وَشِيْكَلَر
اَيْدِي اُولُوْرْدِي وَجِهَه لَشَكْرِيْلَه اَيْلَه اُولُوْرْدِي
بُرْكُوْنْ تَقْبَا بُوْسْ طَعَامْ بِيْكَ اَوْ نُوْرْمَشْ اَيْدِي
نَاكَاهْ بَرِيْسَكْ بُوْبْ تَقْبَا بُوْسُكْ طَعَامْ
اَوْزَه دِيْنَه قُوْبْ طُوْرُدِي يَمْلِحَا اَيْشِي
اَوْزَه طُوْرُوْبْ يَلِيَا زَه صَالَلَرْدِي سِيْكْ
اَيْچُوْنْ نَاكَاهْ تَقْبَا بُوْسْ اُولْ سِيْكْ فُوْعَه نُوْرْدِي

اصلا

وَتَعَالَى قَرَانِ جَعْدَتُهُ أُولَ سَكَمِي حَبَرِ
وَبُرْدِي يَا مُحَمَّدُ بْنُ أُولَ سَكَمِي نَكِ اِجْوَدِ
بِرَأْدِي نَكِ جِيَادُكَ وَمَكِيلُكَ كُنْدُ وَكَرْبِكَ
خَوْرِي لَيْفِي وَدَلِيلُ لَيْفِي بِلَهْ لَرِي سَكَمِي كُنْدُ
لَرِزْدَن دَفْعِ اِيْدَهْ مُزْكَرِيَا بِجَهْ تَكْرِيْلِي دَعْوِ
سَمِ اِيْدَهْ دُرْدِيُوْبُ بِيُوْرْدِي يَا اَيُّهَا النَّاسُ
ضَيْبٌ مَثَلُ فَاَسْمَعُوا لَهُ اِنَّ الَّذِي تَدْعُوْنَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَاَنْ
يَسْلُبَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوْهُ مِنْهُ

جِيَادُ

دِيُوْبِرِيَجَهْ زَمَانِ جَعْدِي تَقِيَانُوسِ بَرِي
جَهْ سَرِيْدَهْ وَاِجْعِدَهْ يَا نُوْبُ اِيُوْمَشُ
اِيْدِي بِلَجَا اَوَكُنْدَهْ بِلِيَاذَهْ صَالَا رَدِي
حَقُّ تَعَالَى بِنَهْ أُولَ سَكَمِي كُونْدَرْدِي تَقِيَانُ
سَكِ بُوْرِيْنَهْ تُونْدِي بِلَجَا قُوْرْدِي كِي
يَا دِشَاهْ اَوِيَا نَهْ دِيُوْ اُولَ سَكَمِي اَوَكُنْدِي
بُوْرْدَن كَمَدِي طُوْرَهْ يُوْبُ بُوْرِيْنَهْ طَقُو
نُوْبُ يُوْرْدِي شُوْبَكِي تَقِيَانُوسِ وَاِيَا نَدِي
أُولَ سَكَمِي لِيْدَن عَارِجَرُ فَاَلَدِي حَقُّ جِهَانَهْ

دَعْوَا

جَوْتَكِي تَقِيَانُوسِ اَوِيَقُوْدَن اَوِيَا نَدِي وَتَقَدَدُ
سَوِي اِيْلِدِي سَكَمِي دَن قُوْرْدُوْلِيُوْبُ عَارِجَرُ
فَاَلَدِي كُوْشَكَدَن طَشَرُ جَعْدِي بِنِ بِلَجَا
كُوْطَرَهْ بَا قَدِي دُوْرُوْ نُوْجَا سِيَا كُوْرْدِي
وَاِيْبَدِي بِنِمْ جَارِيْمُ وَتِنِمْ وَكُوْكَلِمُ بُوْ كُوْكَلِمُ
وَبِرْكَرُكُ بَرَا دِجِيْسِي وَاَزْدَرُكِي جِهْلَهْ تَخْلُو
فَاتِكُ نَكْرِيْسِيْدُ وَجِهْلَهْ عَالِمِكُ دَرْدَرُ
عَمْرِيْنِ وَرِزْقَلِيْنِ وَبِرْنِ اُولْدَرُ بُوْ تَقِيَانُ
دَرْدَمَنْدَ حَقُّ تَعَالَى نَكِ بَرَا عَارِجَرُ قُوْلِيْدُ

ضَعُفَ الْمَالِ وَالْمَطْلُوبُ مَا قَدَّرَ اللَّهُ مَرَّ
قَدْرِهِ اِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ حَقُّ تَعَالَى بِيُوْرْدُ
جِهْلَهْ تَخْلُو فَاَتِ جَمْعُ اُولَسَهْ بَرِيْسِي بَرِيْسَكُ
بِرَأْمَقَهْ قَاوِدَا وَلِيَهْ لَرِيْسِي بِيَا اُولَ سَكَمِي
جِيَادُ اِجْوَدِ يَارْمَشِيْرِيْدُ نَكِ اَنَارِي عَارِجَرُ
وَبِيَا ذَهْ قُوِيَهْ وَاَنَارِكُ بَا يَشَنَهْ وَبُوْرِيْنَهْ
قُوْنَهْ مَضَرَهْ بِنِ دَفْعِ اِيْدَهْ دِيَا رُوْمَنْعَهْ
قَاوِدَا وَلِيْلَرُ نَكِ عَا قِلْ اَوَلْنَارِيْلَهْ لَرَا اُولَ بِنِ
خَلْدَن عَمْرِيْ سِيْسَهْ خَلْدَلَهْ لَا بَقِي دَكَلْدُ

جَوْتَكِي

بجدي کونلرده برکون تقیانوس ماعون
تخت و درنده اومش ایدی بوالتی غلام
خدا متنده طور مشلرا ایدی ناکاه تحت
اوز رنده برکدی سچرودی تقیانوس
ماعون اوقوس سندن بکیوب بیهود
اولوب نالینه لرده دوشدی بعده
عقلی باشنه کلوب صلا اویوما دی جوکی
بمالجا جملہ بولدا شلر بلہ بو حالی کورد بلر
تجبدہ قالد بار هریری کوکلندت بونلر یاقه

لری سچرودی

دبوتون کون بوقلر بلہ طور وودی
کجه اولدی اوزه رندن اولان بریشملری
حقار ووب بولدن لیا سار کیدی حوتقانی
نک عبادینه شغول اولدی وعادی بو
ایدیکی دلیله ایدد بیکم تکرم اولدر بیکم
بولو طری دیر کس بر فاشم طوماد هوا یوز
نده قرار ند و در کندی قذر تیلہ بوسور
دیدی چون صباغ اولدی تقیانوس
خدا متنه کدی برنجہ زمان بوجیهله

بجدي

وز برکینه سبز لرنه دیر سکر انلرا ایدی ای
ملک بو غلام خدا متنده ددکه بردن کرلو
ایشل شلر بونی کورک کرک ددنه ایشلر
یلنسون دیوب ندن مکتلینا بولدا ایشی
اکا حواله قود بلر برمدت بجدی برکجه
مکتلینا کورد بله بمالجا حق تعالی حضرتک
قولوغه طور مشن بس مکتلینا ایدی
ای ردد سن بو حله منی کیمه ایدد سپن
ویواد لری کیمه ایدد سپن بمالجا ایدی

لایق دکلده دد بار هریری برکری و کوکری
برادن تکریه ایمان کورد بلر بمالجا الله عیا
دنه وار ووب اویومه مقه باشکد بار حق تعالی
قووسندن غایت ضعیف حال اولد بلر کجه
لرده تقیانوس خدا متنده برکون تقیانوس
بمالجا نیک یوزنه بقدی کوردی برکری هریری
وئی بخلش وکمدوسی غایت ضعیف حال
اولش بیوردی حکما کورد بار نامزینہ ال
اورد بلر بر هر امر ویرعلت بوقد تقیانوس

دیر برکینه

ايندن برافدي گراول خدا اوليدي بر
 سرك دن عاجز قالزدي چكايي دحي ديد
 بيلجا ايه مكنلينا ايندي باسن عبادت كيمه
 ايند رسين بيلجا ايندي بويرلي وكونلي
 واييله كوني ويلد زلري ويو مخلوقاي وون
 سكرينك عالمي بران ورفايعرته وچه عالمي
 برقطر ميندن يران ورفايعرته وچه عالمي
 اولد سركي بوقدر مكنلينا ايندي اي
 برادر دحي بوقدره يم كن رازيم ديه جك

اي برادر اكر تيم صبري صافورسك وهرج
 كيمه سوزدي فاش ايمزاسك سكاريم
 مكنلينا ايله قول فرايلدي وعهد ايلدي
 انك سركي كيمه ديمه فاش ايمه بيلجا
 ايندي سركي واه اول اي برادر بونيم مكنلينا
 برصيف قولد وهور حقه ردمكنلينا ايندي
 ندن برسرك بيلجا ايندي برصيه كنديد
 برسرك كيمه شريك دفع ايمه بركون يلك
 بركن ريسك لقمه اوده ديمه فوندي لقمه

الدر

شكرينك ديلته دوشد يلرس مكنلينا ايه
 بيلجا ايندي اي برادر برتد بيرگر در وقت
 اولكم بريم يارنلر عيزد وبارلر تقيا نوس
 ياننده ملامت وكه انك عقوبتته طار
 قيمز اولر اكر صواب كودرسك قلات
 بولدا شكر بيمه دحي احوالي بلد وره لور وئان
 دحي حق تعالى نيك طريق مستقيمه دعوت
 ايدمه وئند رايه زري نلره بلد ورم ناك
 انلردن امين اولام كعب الاخبار روايت

كيمه بولرديم شمدى سن طوغري درسين
 سوزكده شك وشبهه يوقدر تقيا نوس
 بريم بيلدي بيلجا ايله عهد لشد يلر كيم
 رازلرني هيم كيمه يلبه چونكي كچه اولدي
 ايكسي تقيا نوسك خد ميندن فارغ اولو
 حق تعالى خد مينته قائم اولورلردي برز
 مان كجدي حاجيلر ودرلر بونلر حالته
 ووق اولد يلر وئيلرلي صا بيلقدن و
 جودلري تحيف اولد وئندن تقيا نوسك

شكرينك

ایدرک یوا پکسی تقیا نوسدن مراد دینلر
 وایدیلر ای بزم ملوکیزنه دسود و بزم
 سار تبولد شلریز ابله اوده مرده صیافت
 ایدرم ملوک مکملو میدر که بزم الی من
 بری بزم ابله قریبند اشکی بود دینلر تقیا
 نوسدخی جاذب و برب زو کوردی
 پس ملحق نفس طعاملر ایدوب احشام او
 لبحق بولد شلرین کوردوب جمع اولوب و نو
 دینلر ملحق مکتلینا یوزلرین بولد شلرینه

چو روبر

انجو عبادته لایق اولان اولد رانلر اول
 دخی جمله سوا بیدیلر بزم دخی یوکلر اچنده
 ایدیک اما از بزم مکله خوف ایدر دیک
 بزم دخی تقیا نوسدن بزم دونه یوور
 اخی ایدرم دیدیلر شهادت ایدیلرکی اول
 الله بود راندن عبری خدا یوقدر تقیا نو
 دخی مخلوق قدر رب العزتک قولیدر اول
 پروردگار دن عبری خدا لغه لایق کسه
 یوقدر اندن صکره بری برلری ابله عهد

استدیلر

اُمّش ديو تکرار تقياً نوسه عرض اند بزر
اول ملعونک بر دمپر دن دوزلش صغیر
بکر دیر سسته سی وارا بدی بر کسبه جنیم
ایملو ولسه ای استر برله قرد و دیر ارج
حکم قرد و دیر دیر دی دخی انک ایچنه بر احو
لردی تاکی اول کسبه یا نوب کول اولوردی
چونکی تقياً نوس بونلرک حالین ایکی
وراسیندن خبر الدی یورد بایرینا بایر
نیدر اولد بایر تاکی تکرارک خافی فسوس

اولد زبوصقلر ایلله حق تعالی حضرتلر پر
اخر کد بایر اندن صکره بریره کلوب بری
پرسنه ایند بایر که بزم تکریم خدی رب
العالمیند دوقادر و برکات دواخلال
سجاند رجه مخلوقات اول حفظ ایدر
مین بعد کزنده ادرشد دیر مکرانک دایله
اوله دبد بایرینه عبادته مشغول اولد بایر
ینه بر زمان بکدی بونلرک حالین دخی
معلوم ایدن بونلر کوکاز بکر سسته طیر

بمشر

غیری تکریمه طبر سبز بونلر دخی ایند بایر
ایها الملک برحق دین و زره یورد بکر بول
حقدر بایر دن غیریسی بکلیش بوله یو
دورلر انک اچون بر محسد ایدر بکر و کند
بایر یلان سوبلر لر حقندن غیری طبر لر
تکلم حق تعالی کلام قدیمده یورد دهولای
قومنا اتخدو امن دونه الهه لولایا تون
علیهو سلطان بین من اظم من قتری
علی الله کدیا بونلرک کند و کره طلی و دیر

شهریک میدانه جمع اولد بایر و افر و دو
کورد بایر و افر ایدوب اول دمپر دن
یا بولن صغیر قیز دیر رب قیب قریب
اولد اولدی اندن صکره اول الی نقر مو
هینلری کورد بایر تاکی اول قریب کولوک
ایچنه قوبالربا نوب کول اولسون دیولای
تقیانوسک تحق و کونه کورد بایر قرشو
سسته یاغین طور غور دیر تقياً نوس بونلر
خط ایدوب ایچنه سیر دوی بخی نکر ایدو

عبری

درست علیه السلام
سوره

وَحَقُّ تَعَالَى حَضْرَتِ بَرِّ حَقِّهِ بِلَانِ سَوِيلِ
وَهُمْ وَلَمْ يَأْتِهِ بِيَعْمُرُ يَوْغَدِيْلَهُ بُونَلَرَهُ حَقُّ
بَاهِلِ نَدِرِ بِلْدُورَهُ اِيْدِي اَصْحَابِ كَهْفِ دَخِي
عَقْلِ بِلْهَ تَشْخِصِ اِيْدِي حَقُّ تَعَالَى حَضْرَتِ
بُولُ بِلْرَوَا اِيْمَانِ كُتُورِ بِلْرَوَا بُونَلَرِ اَحْوَالِ
دُكُورِ اَوْ عَيْسَى بِيَعْمُرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَن
دَخِي وَلِ اِيْدِي وَهُمْ بُولِ اَلْحَيُّ كَسْبِلَرِ بِيَعْمُرُ دَرَهُ
لَرِ اِيْدِي وَبُوخَرِكِ رَاوِسِي رَاوِسِي بِلْدَكِ
اُولُ اِيْمَانِ اِيْدِي بِلْكَرِي جَوَانِ يَوْسُفِ بِيَعْمُرُ

عليه السلام

اَكْبَرِ دَخِي مَلِكِ بَرِّ اَحْوَالِ بَرِّ خَبَرِ دَانِ
اُولُورِ اِيْمَانِ بَرِّ دَخِي اِيْمَانِ وَبَرِّ خَبَرِ
قِلِ اِيْدِي وَدُشْمَانِ بَرِّ بَرِّ كُولُودُورِ
وِيَا بَرِّ اِيْدِي اِيْبَرِ دَرِ وَبَا بَرِّ تَدِ بَرِّ
نَدِرِ دَرِ بَرِّ اِيْمَانِ اِيْدِي بَرِّ بَرِّ
بُو بِلْاِيْدِي اِيْمَانِ بَرِّ بَرِّ وَادِ اِيْمَانِ
تَعَالَى حَضْرَتِ اَشْكَارِ عِبَادَتِ اِيْدِي
دِيْدِي وَهُمْ بُولِ اِيْمَانِ اِيْدِي اِيْمَانِ
بُولِ اِيْمَانِ دِيْدِي بُولِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ

كُورِ دِيْمِ بُولِ اِيْمَانِ خَلْقِ بَرِّ دَرِ اِيْمَانِ
شِدْدَتِ بَرِّ بَرِّ بَرِّ بَرِّ بَرِّ بَرِّ
سُورِ سَوِيلِ بَرِّ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
خَلْقِ اِيْمَانِ بَرِّ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
بَرِّ اِيْمَانِ بَرِّ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
اُولِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
حَضْرَتِ عِبَادَتِ بَرِّ اِيْمَانِ
بَرِّ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ
بُولِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ اِيْمَانِ

اكره

زماننده طاهر و لشدر بملجا اشدی بر
سپهر بر نشان کوسره بم چونکی میداند
طشره جفا دوزین طوب در بجه کیده بم
سپردخی اول بهانه ابله بم در بجه شوله
خادمه را و ده دیمه دوشوب کلور ابله
اندره دخی دین سلاهی عرض ایده بم اگر
قبول اید در ابله خوش و اگر قدم و لور
اگر امانه کلر ابله هاندم قایم و شوه
بم پاده پاده ابله بم و بر دخی بولور کیده بم

بوندن غیری و بلاست بلمز بملجا اشدی
اول بزی بوقدن و از ابدن پادشاه بزی
صفایر بملز اشد بملز اشدی شول کونده
کی تقیانوس شکاره جقه یدکی کون ابله
اکلور دخی و ده دیمه مؤکل اولان
خادمه بزمه قدرسته ابله خسود
ابدوب دستور الوب طوب و جوکات
بهانه سبله میدانه جفا بم و هم شوله
روایت اید در کی طوب و جوکات ابله و ک

زماننده

و با شریقه مضع ناچار کید بملز و اللریته جو
کان اید بملز میدانه کید بملز و خادمه بملز
دخی بر بجه سنی الوب ابله کید بملز مفعدا
اوساد بملز اکی بملجا اول دید کلری نشان
بر بجه کلر بملز دخی بملجا اول طر قه سور بملز
میدانند طشره جقوب شوله کید بملز
قلان بولاد شلری دخی نیک اید بملز دوشوب
کید بملز خادمه بملز کور دملز میدانند جقوب
کید بملز کور بملز اولد بملز بولور و کید بملز

دبوججه سی بوسود و ده ایتفاق اید بملز
بر کون تقیانوس عظیم لشکر ابله جقوب
شکاره روان اولدی و اول کونک دخی
کود بملز و اول التي تقر غلاملری کتوس
مید بملز خادمه غایت محکم اصمردی
و اکی بملز کون بملجا بملز ابله خادمه بملز
دستور اید بملز بزمه قدرسته و بروب
راضی اولد بملز دبر دمر مضع راضی
میزین ابله بروب و کتوب فوشد بملز

و با شریقه

اِسْلَامَه كَلُوك وِزَه يَار اُولُك وَاخِرَت
بُولنده قِرنداش اُوله ليم خادملر ايتدي
بوند سوزد دُر زلر تَقِيَا نُو سِي تَرَك حِي ايتدي
چونكي خادملردن نوا ميد اُولد بِلر هاند
بِرَق اوشور وُج بَارَه لَد بِلر ايت اَشِي كِي
بِر غُوب بُوله دَوَان اُولد بِلر بِلخا ايتدي
يَا دِنلر بُو كُون بَر مَلَامَت جِرَقَه سِيَن كِيُوب
عَلَملر اِيچِنْدَه دُسُو اِي اُولد اَكْرَمَلِيك
بُونْدَه كَلَه بِي بِرِي صَاغ قُو مَا د جَان تُو رَمَق

اِدَلِيُوب سَكِرند بِلر اِيَتَشُوب اَدَلر نِدَن
چَاغِر دِيَلر هَاي قَهْدَه كِيَد دَسِيَر بُونلر خَا
دِمَلَرَه جَوَاب وِر دِيَلر كِي بَر سِيَر كِي مَلِيَكِي
كُو زَدَن بَرَا اُولد اِلَه اِلَه اَللَه دِي بِجِلر دِن
اُولد خادملر ايتد بِلر لَشْكِر ك سُو زِيَن
بِلدِيك سِيَر كِي حَقِيَقَرَه رَا سَت دُر اِيَتِيَن
سِيَر كِي كُوك تَكْرِي سِيَنَه طَبْر اِيَتِيَن سَكِر
شِيَمَدِي بَر سِيَرِي قُو مَا زِيَر كِيك دُونَك
دِي دِيَلر بِلخا ايتدي چَق سُو زِي قُو بِلَه

اِسْلَامَه

دِر بِلُوب وُتُور دِيَلر وَاخِلَال لَشْد بِلر بُو زِيَن
حَاكِه سُو رُوب حَق تَقَاي حَضَرِيَه تَقِيَا
وَسَا زَه يَاشِلد بِلر وَايتد بِلر اِي عَلَملرِي
بُو قَدَن وَا رَا يَلِيَن جَمَلَه مَحْلُوقَك دُر قِيَن
وِرَن وَا خَاللَرِيَن يَلِيَن بَر وِر دِي كَار سِيَن حُوْد
جَمَلَه قُو لَرِيَن كِر لُو وَا شِكَا رَه سِيَن بِلور سِيَن
بُو بِجَا رَه قُو لَرِيَك كِنْدَه مَمْلَكَتِيَن دِن طَشَر كَمَلَك
عَرَضِيَر بُو قَدَر حُجَّت چَكَلَدَن مَر اِيَتِيَن سَنَك
رِيضَا وَا شَرِيَقِي بُولُق اِيچُوند دُر اِيلَه اُولَسَه

كُوك دُو زِيَا دَه بُو دُو بِلر وِسِيَنَه بُو دِيَلر
بَاك اَتَارِي بُو دُو مَكَلَدَن قَالَدِي هَا ن اَتَارِيَن
بِرَا قَد بِلر يَان اُولد بِلر وَا دُر لَرِنْدَه اُولَان
دُرِيَن جَا مَه كِرِيَن بِرَا قُوب هَا ن سَا دَه پِي رَهَن
اُولد بِلر كِنْد بِلر وُجِيَلَا ق اُولد بِلر يَلُوب
بُو رُو دِيَلر كِي طَبَا نَلَرِي يَار دِلدِي دِيَر نَا نَك
وَا دَرَه قِيَن لَرَا پِدِي بَا لِيَن يَا قِيَرَه حِي بِصَر
لَرَا پِدِي يَان قَهْدَه بُو دُر مَسَلَر دِي صُو سُو
لَقَدَن وَا جَلَقَدَن اِي حِيَال اُولُوب بَرِيَرَه

دِيَلر

دخی بده سیز و اگر نیندن استرراپسته سیز
 یوز سیز کیم ناهلیم لا اچل هنی بن حایم
 بادشاه کی شکریده او فرم آهسته آهسته
 ایدرم اندک اول جوانان کندی یاری چون
 پرد کوردستان فرد یار و جانان کندن امیدی
 کسد یار یلخا اشدی بن اشیو طاعنک
 طور و غنه حقایم بلکی بر رخت و لاجو
 بر اوله اندک طاع طور و غنه جقدی بر غلا
 چشمه اقرای حباندر و بر جوانان قوبونار

ای دیکر قبول بدیجی و در مان سیز لره د
 دستگیر و ای و افکاره لری فالدر یجی
 بادشاه بزه قریادین اول دشمنانرا لیدن خلایق
 ابله دبد یار فرشته لری کو کورده غر و فو و یار
 ناله ابله ابله ابله یار و اید یار ای یزم معیو
 دیمروای یزم پروردگار بیزه دستود و پر
 بونلرک قریادینه ابر پشاورم حوقنالی
 جل حلاله یوز دیک ای یزم ملکرم اگریم
 فولرم سیز دن یاریم استرراپسته سیز

وارا پسته او رطیه کوردی اندک بر مقدر
 بد یار و ز رینه صوابچوب حوقنالی
 حضرتیه حید ایدوب بر اید ندر پسته
 قوت کلری و اندن جوانان اشدی ای
 جوان مر د لری کندی حواله کردن بزه خبر
 و پر یک قدن کلور سیز و غریب کیز بزه
 بوبر کله اصلا پسته کلز کاربان دخی کلز
 سیز بجه کلز بکر البده سیز بکر بکر
 واد دیندن کیمک امید دکی بیز سیز

اونلار دیم یلخا یار ندر پسته او ایلدی یوقا
 دو کلوک کوکلور کیری شان طونک صفایه
 اشدن و کندی بونلر و کجمله می یوقا دو
 جقد یار لرح و صوسر جوانانک بانه کلدی یار
 و سلام و پرد یار دیم و یلخه جوانان دخی
 بونلره خوب جواب و پردی خوش کلدی یار
 دیو یلخا دخی جوانانه اشدی اچلقدن
 و صوسر لقدن بجمال اولدق طعامک
 واد مید دیمو سوال ایلدی جوانان سبی

بَر جاره اید و ب یول بولم بچم کایم شوپله
 ددی سیرلریا دشا هکزدن چیش کزد بو
 جواب ایلدی بیلخا ایتدی ای جوابان سنه
 جوان مردک یتخان واددر شوپله طن اید
 دمی بزم سیرمزی کسسته دیمه سپن جوابان
 ایتدی غم بمک قورقک بیلخا بزم مله کاک
 غلاملر ندن بزمانا انک خدایندن تدریز
 بیز و کوکلر تکر بسته اپاندق واکا طبلد
 لا اله الا الله دیر حق تعالی برودن تهری

بوقدر

بوقدر بزم مله کایم بزم عا جیز قولد تکر بیلخه
 لایق دکلدر د بویا شلدی سیک وکدی
 حکایتلرین خبر وبرد بکر جوتکی جوابان
 بونلردن بوسوزی اشدی برودلو او
 لدی و اشد بکی ای جوان مردلریا بویول
 سیریم کوس ستردی دیدی بیلخا ایتدی اید
 اول بزرگی و کوکلری بردن الله تعالی د
 دیر بزم عقیل ویدک و بردی فکر بزم ایل
 بولقد دید بکر جوابان بو خبری ایچو هاند

اکا هدایت حق بر شوپ جان دلدن برکته
 لا اله الا الله نکری برود بویا ایمان کوردی
 اندن ایتدی بو طاعتک اچینده بر شوپ
 کیرلوم عاده ودر دکلک الله اولام دیدی
 بونلردن جوابان ایلله یدی کشی اولوب
 مغاره به یوز طوئوب روانه اولدی لر
 جوابانک برکلی واپدی بونلر واک
 اردینه دوشوب بوردیمکه باشلدی مع
 اندیکه ادرلر ندن ابریدی خبری وروپ

برباغین

برباغین قبردیلر اقصای اقصایینه ادر
 لرینه دوشوب مع اندیکلر یخه کمدی بر
 اباغین دخی قبردیلر فایده ایتدی ایک
 اباغین وزه دینه سورونوب ینه ادرلر ندن
 ابریدی ینه نکرا او جی اباغین قردیلر
 اوج اباغی و فایق حق تعالی حصر لری
 بونلره قدزه بن ایلما دارمک اچون قمنج
 لسان و بروپ بونلره ایتدی ای جوانلر سیر
 حق تعالی حصری سسته بویکدر سیر بزم دخی

ستر برادن خلق آمدی پس بچون آمدی
 از بنده او بام شده ستر بری و رجب
 ایا قلم او فاد و رجبی قدیمه کتک کتک
 ایلک دگر ستر کی مؤمن عاشق صاب
 فکره بوا فعال دوشتری دیدی بونلر بو
 کرامتی کور بک حکمتی بلد بونلر کرامت
 اید و رجب نوبت بیونلر کی ورنه دینه کتود
 دین حق تعالی حضرتیه نیازه باشد بونلر
 ای یزم معبودیم یزم اوده دیمه غایت ایله

اینمیری راست کتود دیمه دیار ایشیمیری
 شویله با بونلر ایلک باکی جمله حالترین
 حق تعالی حضرتیه نفوس بلد بونلر
 عنایت پرشوب بونلر مغاریه کلد بونلر
 و اینجه کرد بونلر غایت بونلر غول و لغین
 داخل اولد قاری کی هریری بریاننده بانوب
 او بونلر بونلر قلدن تقیانوس بونلر
 قلدن قاری خبر الو ب کندی کندی فکری
 لئوردی بن نه برسم بونلر بونلر و نکریم

شیرین

باند قاری مغاره اوز دینه کتود دی
 و اینجه و سینه کیر مکه قصد ایلدی حق تعالی
 کمال قدریندن اهر ایلدی بریا و دروز کاد
 جقوب اول بیک طاشین و طوبراغین
 تقیانوس اوز دینه برافد بونلر و جها
 طلمات برودی لشکر کروسینه دونوب
 فاجدی خبر ایلدی ملعون معنی تقیانوس
 جهود غیرنه کلوب بونلر و اوز دینه
 کدوسی وادی مغاره او کتود کتود اکی

بونلر ایلدی نددن اینجوب کتود بونلر
 عجایب ایلن مژد و ایلدی امین ستریدی
 خناس امین کلوب تقیانوسه بونلر
 بچون کتود کتود و کتود و ستر کتود
 کتود نکر سینه طاید قاری و ایمان
 کتود کتود دیدی تقیانوس بونلر
 غایت بحضور الو بونلر ایلن ایلدی
 یان بونلر کتود بونلر کتود دیدی
 اول ملعون همان قولا غوز و لوب

باند قاری

اَلنُّوْكُ وَزَيْنَه بَاشِيْن قِيُوْب يَوْمُنْ
 اِيْجُرُوسِنْدَه اُول جَوَانَرْدِي يَاقُوْب
 اَوِيُوْرلَر اَمَّا كُوْرلَر اِيْچِيْ مَنَكِي يَمُرُلُوْر
 تَقِيَانُوْس اِيْنْدِي بِيْم خُوْشِيْدَن بَاغْمِيْشَلَر
 دُوْرُوْحَه اَوِيُوْرلَر اَوِيَانَقِلَر دُوْر دِيْلِي
 شِيْمْدِي جَبَا بُوْنلَرِي بِيْجَه عَذَاب اِيْلَه اَو
 لَدَرْ سَمِي عِيْرَبِي جِهَان اُولُوْب سَارِخَلَقْ
 حَكْم بَسَاق اُولُوْب وَبُوْنلَرِي كُوْرلَر عِيْرَبِي
 اَلسُوْن بُوْنلَرِي بُوْنَجَه شِيْمَلَر اِيْلَه بَسَلِيْغْ

باشمه

48
 بَاشْمَه بَرِيْ طُوْنَام كِيْجَه وَكُوْنْدُوْر بِيْلَه
 طُوْر اَلرَنَازِيْكِيْ شِيْمَلَر اِيْچِنْدَه زِيْبَا وَزِيْبَا
 بِلَرَه بَانُوْبا وَنُوْرلَرِي جِهَلَه مَقْرَبَلَرْم
 بُوْنلَرَه مَحْتَاْج اِيْكُن بُوْنلَرِي تَرَا اِيْدُوْب
 ذَلِيْل وَخُوْرلَقَه دُوْشُوْب عَرِيَان بَرْمَعَاوَه
 كِيْرُوْب قُوْر وَطُوْبَرَا قَا وَزِيْنَدَه بَاغْمَه رَهِي
 اُولَدِيْلَر بُوْهَالِي بُوْنلَرِي كَا اَلْكَار اِيْنْدِي كُوْرِيْنْدِي
 اَوْتُر اَوْتُر اِيْمِيْشَلَر دُوْر دُوْر وَنُوْب عَسْكَرِيْنَه
 كَلْدِي وَزِيْرلَرِيْنَه اَحْوَالِي بِلَدُوْر دِيْنِيْشِي

تَمَام قُوْف دُوْرْت وَزِيْرِي وَزِيْدِي اِيْنْدِي
 تَه دِيْرِيْكَز بُوْنلَرِي تَمَذَاب اِيْلَه اُولَدُوْرْم
 كِي بُوْر مَكِيْم صُغُوْبَه دِيْدِي هِيْرِي بَرْتُو
 عِيْلَه اَشْكِيْجَه اِيْمَلِك اِيْشَارِيْن اِيْلَدِي تَقِيَانُوْر
 اَصْلَا بِيْرِيْكَ سُوْرِيْن بَكِيْمُوْب اِيْلَه اِيْسَه
 اِيْنْدِي اِيْ شِيْخِي دِيْن بِيْم مِثْلِيْم قُرُوْ دِلْمِيْن
 بُوْخُصُوْصَه دِيْرِيْسِيْن اِيْلَه اِيْنْدِي
 اِيْ مِيْلَك لَشْكِر كَلْدَن كَلَسُوْنلَر بُوْنلَرِي
 اِيْج وَغَرِيَان يَا نُوْر اِيْكُن مَعَاوَه نِيْكَ وَكُوْنَه

طاش

49
 طَاش وَكِيْج اِيْلَه حَكْم سَد بَعْلَسُوْنلَر شُوْبَه
 كِي اِيْجْمَه قَا دِرَاوْلَسُوْنلَر وَبُوْنلَر وَك
 اَوْرِيْشَه كِيْرَمَكَه كِيْسَه يُوْل بُوْنِيْه اِيْنْدَن
 بِيْرَاوْلُوْطَاش اَوْرِيْشَه نَارِيْج قُرُسُوْنلَر تَه
 نَارِيْجْدَه وَتَه زَمَانَدَه قِيُوْب بُوْنْدَه كَلْد
 بِلَرُوْشِيْكَ كِي خَاشَا اُولُوْباوْ شَاهِيْكَ قُوْر
 حَقِيْ تَرَا اِيْنْدِي كَلَرِي اِيْچُوْن وَسَن بُوْنلَرِي
 اِيْج وَسُوْر مَعَاوَه اِيْچِنْدَه قَا يُوْب قِيُوْسِيْن
 بَايْدُوْغَرِيَان بَدِي بَكِيْمُوْب عِيْرَبِي جِهَان

وَعَبْرَتِ زَمَانِ اُولُسُونِ اِچُونِ دِیدِ بَکِ
 کِی اُولُسُونِ دِیدِ دُونُوبِ شَهْرِیَه کَلَه
 اَمَادِ وَلِتِنْدَه مَعْرُورِ لَعِنْدَنِ وَعَبْرَتِ
 جَاهِلِتِنْدَنِ کِی وَجِ کُونْدَه بَرِ اُولُ
 مَعَارَه اَوِکِنَه کَلُورِ دِی هِجِ کِسَه بُونُورِ
 قُوسِیْنِ اِجُوبِ کِی مَسُونِ دِیوَدِ اِیْمِ
 بُو فَرِ دِی بُو حَالِ اَوِزِ رَه بَیْجَه زَمَانِ کِجِ دِی
 بُو مَوَانِ بُو مَعَارَه دَه اَوْجُورِ طُفُورِ
 بِلِ اَوِ بُو بُو بَقَالِدِ بِلِ اِخِرِ تَقْبَانُوسِ

بُورِی قَرَه سَیْلَه دِیادَن جَهْمَه کِی دِی
 بَرِیسی دِخِی کَلِ دِی بَکَرِی بِلِ پادِشاه
 اُولِ دِی وَلِ دِخِی کِی دِی بَرِ دِخِی کَلِ دِی بَیْجَه
 پادِشاهِ کَلُوبِ کِی دِی بَرِ ناکِ اِکِیوَرِ
 بِلِ دِی مَکَرَه بُونِ اَنِلِ اَلِیَه دُوشِدِی
 اِکِیوَرِ اَلِی اَلِی بِلِیَه وَا رِیْجَه اَلِی اَلِی دِی
 اَلِیَه کِی دِی نَا حَصْرِ عِلَیسی عَلِی لَکِ
 طُفُورِ اِلِ دِی خَلِی مَلِ لَکِ طَرِیْقِ
 هِدِ اَلِیَه دُوشِدِی اِلِ دِی وِیْیَه کُورَه عَرِیْقِ

بُورِی

اِلِ دِی خَلِ اِچِنْدَه بِنَه دُورِ لُورِ لُورِ
 اُولِ دِی وِهرِ کُونِ کُونِ طُورِ دِی مَعَارَه نِکِ
 بَرِ مَقْدَرِ شَکَافِ وَا دِی ناکِ کُونِ اُولِ
 اَدِ لَکِ کِی رُوبِ مَعَارِ کَهْمِکِ صَاغِ بِلِ دِی
 طُورِ طُفُورِ دِی وِکُونِ بَارِیْجَه صُورِ
 جَانِیْدَنِ طُورِ دِی وَاوِلِ بَارِیْجَه بَادِ
 شِمَالِ اَشِکَرِ دِی مِیادِکِ وِجُودِ شَرِیْفِ لَکِ
 طُفُورِ دِی کُورِ دِی بُو وِجُودِ اَوْجُورِ
 طُفُورِ بِلِ اُولِ دِی تَکِیْمِ حَقِ تَعَالِی کَلَامِ

جَیْدِنْدَه بُورِ دِی وَلِیْشُورِی اِفْهَمِ نِکِ
 مَاتِ سِنِیْنِ وَا زَادِ وِشَمَا بُونُورِ
 اَحْوالِ جَمَلَه مَکَرِ اُولِ اَنِ بِلِ دِی
 دِکَرِ اُولِ دِی ناکِ هَرِ کِسِی کُورِ کِلَه نِکِ
 وِشَبَهه اُولِیَه اِخِی مَوْنِ وِ قِیامَتِ
 حُصُونِدَه اَنِکِ کِی ضَعِیْفِ اِغْثَادَه
 قُوتِ اُولُسُونِ دِیوَرِ بُولُورِ کِی حَکَا بَی
 کَافِیْدَرِ بِلَاشِکِ وِلا شَبَهه قِیامَتِ
 قُوتِیَه کَرِ کَرِ وِجَمَلَه اُولِ شَرِ حَقِ تَعَالِی

جَیْدِنْدَه

حکا
حکا

حکا

دوشند ز من کور اولان احکامنه اعتقاد
و اعتقاد ایتیموب کد و هو الرینه تلایع
اولوب نفسی قولاین کوزلیوب امر
معروف ونهی ایتیموب اهل سنت و جماعه
عت مد هیندن طشر صلوات بولنه
دوشوب غایت دیندن محروم و بوم
محشره حوسجانه و تعالی جل شانته
مؤمن و موحد قولرینه غایت محضو
صیله جتنه قیوب و خیر عملرین کور

حضرتلربک کمال قدرتندن حیات
بولسکر کرد ز و صوری حساب اولوب
دده دلو خیر و شر ایدن اکا کوره جزا
اولسنه کد کرد و ای اول کراه و بی درک
طایفه به کی اهل اسلامدن کچوب دو
نه لر اهل هوانیک باطل و فاسد نامعقول
کلماتنه اولوب خیل المیندن کی کلامی
قدیم دیندن دینچینه تکرار و تکرار نه
ایله ایاچ بیتشاندن مسطود و کونشدن

دوشند

اویانور کی طوره کلوب کوزلرین او
غوب خوش اولوب مشیز دیدی مکر اول
یملجا ایدی فی الحال یادنلرینه دخی ند
ایدوب و یاند بر دی یادن الله تعالی
اویاند یلر یا قلی و زه دینه طود دینر
اندن بری برینه یا قلوب بحیا نقد د او
بودی اوله دید یلر ادریندن بریسی
ایندی یا بریجی کون اوله دید یلر یملجا
مغاره قیوسنه طفری بودودی واریجی

مراتب و منازل و پروب احسانلربلد
یلریم کوزلر کور مدیک وله و خاطر لرب
دن جمدیک وله اول سواله اعتقاد
اولمین خیر المعنون قلله لر صولت
بشمانلق فائده و بریمیه جوئی حق جل
و علی مراد اید کی بنه بو طایفه احیا
ایدوب و بر کون کعب الاخبار دیوایت
ایدلر کی بوجوانلر صباغ عماردی
وقتیله بریسی قدرت حقیقه او بقودن

اویانور

کوردیکه قووی محکم طاشی و کیرج ایله
 یامیشلار یازنارینه اشدی ای برادر لر الله
 تعالی حضرت لر دندن غیری کسه بلر بر
 بونده نقد دیا نوب و بود و غیری هله
 نیلیم جقدیق بریز شهره و ادمی کرک
 پاک طمام الوب نیه لم دیدی و اندر
 بر کسه طوبدین بریزه دخی و ادمی ناک
 بیری بر کسه نیه دیدیلر یلمچا ناک
 یاننده بر تقیانوف ایجه سی و ایددی

معنا

صوغولش و هر جانی یقیش خراب و لشر
 تعجده قالوب خیر نیله دونه کلوب
 یازنارینه اشدی طشرده اولان سیدی
 لاندن خیر و بر دی چونکی اشدیلر
 جمعی یاق و زره طور و ب طوره کلن
 بونلر دخی کوردیچک متخیر قالدیلر
 اندن دونه بچر و کوروب و نور دیلر
 یلمچا جو یانه اشدی ای برادر سنلر
 انوایلرینی و بر کیوب شهره و ادمی هم

معنا

بیم دیردیدی اَنقَنُوس دیردیدی بابو علم
 اوزم رنده اولان یازونجه یازودردیدی
 حق تعالی حضرت یزیدک مبادک دیدردیدی
 و هم عیسی پیغمبرک نام شریفیدردیدیم
 اشدی یا افسوس شهرینک برملکی واز
 ایدی دینه تقیانوس دیرلایدی اول
 نیجه اولدیکه نکرانی دعواسین ایدردی
 اول کیشی ایدی والله هرکین بوشهره
 تقیانوس دلویاد شاه حکم ایلد و کین یوز

لا اله الا الله عیسی روح الله یازیش
 بلخا اخی کوردوب خیران فالدی و اشدی
 تجددکی برکجه ایچنده عالم مختیر و لشر
 بوخسه کورد و کیم واقعه سیدردیدی
 اندن و نور و کورلرین اوغدی سته
 بقدی کوردی برکشی ایچرودن حشره
 جقوب کلوب کایقلشدی و اشدی ای
 کیشی بوشهره ک دینه ته دیرلایدی
 افسوس دیرلایدی بوشهره شهر یارینه

ک
 دیر

بوئله دیوب فکر ایله شهر ایچنه کردی
 اصلا بریری کندی یلا و کی دکل حمله سی
 تبدیل و تغیر اولمش شهر بوضع دخی برصو
 رنه کیرمش و ایچنده عرب برنج کپالار
 یا یلمش یا یازر و کسپالار ایچیل او قور
 و خصوص اوغلا ایچیلر جمع اولمشار و قور
 بلخا وارد و عتیقه خیره زبانه اولدی
 عاقبت برانگیج دکاتنه کلدی یاننده اول
 اجه اتملچینک اینه و بردی اول دخی چوکی

دیدکی و برکسه دن دخی اشمش دکل دیدی
 بلخا اشدی بن و یقوده ایم لطف ایله ی
 اویانلدردیدی اول اشدی هرکشی تجدد
 سوز سوبلر سین ایله اغلا عاقلار سوز
 شور سین و هم اشد و دسین اویانمق نیجه
 اولوردیدی بلخا اشدی سبحان الله
 قجیلدی بن اوردن دون کیمش و ام جراه
 بوئله مختیر و تبدیل اولمش دونکی کونله
 بوکونه بکره مزیزی دکل بریل دکل

بوئله

اَجَلَهُ الَّذِي بَاشِينَ قَالِدُ وُوبْ يَمْلُخَا
 نَكْ بُو زَبَنَهْ بَقُوبْ بِرْمَقْدَارْ فِكْرَ تِلْمِ
 يَمْلُخَا اَيْدِي هَمِي كَشِي يَم بُو زَبَنَهْ نَجَهْ
 تَقْرَسَانْ دَمْ كُورْدُوكْ يَوْ قَبْدُ
 يَا اَنَكْجِهْ اَجَلَهْ وَبُرْدِي اَنَكْجِي اَيْدِي
 اَجَلَهْ قَدَهْ بُولْدُكْ اَن دِيوْدُ يَمْلُخَا اَيْدِي
 قَدَهْ بُولْدُ وُخْمْ نِيلَرْ سِينْ بِهَاسْتَهْ اَنَكْ
 وَبِرْ اَكْرُو بَرْمَرْ اَيْسَكْ اَجَلِي وَبِرْ اَمَكْجِي
 اَيْدِي بُو بَلَهْ اَجَلَهْ كُورْدُوكْ بُو بُو بُو

ملكوند

مَلِكِي نَكْ سَكَهْ سِي دَكْلْ اَمَّا بَكُورْدُوكْ قَمِي
 جِبَا لَرْ سِينْ خَوْنَهْ بُولُوبْ طُودُودُ
 سِينْ نِيْلِيمْ نَكْجِي وَبِرْمَشْ وَا زَبُومْ
 اُولْ اَمَّا بِيْرَهْ دَخِي شُكْرَانْ لَكْ حَصْمَهْ
 جِيوْ اِحْسَانْ اَبْدَسْ كِرَا اُولْمَرْجِي يَمْلُخَا اَيْدِي
 هَمِي كَشِي بُو اَجَلَهْ بُو شَهْرُوكْ اَلُوبْ كَدُوكْ
 كُورْدُوكْ وَا وَزَهْ رِنْدَهْ تَقْبَا نُوْسْ خَرِيْدِي
 دِي دِي اَمَكْجِي اَيْدِي دَسْ طَشْرَهْ تُوْرْ كُورْدُوكْ
 كَلِيْسْ كَشِي سِينْ اَشْكُورْ طَا غَارْدَهْ دِيو

كُورْدُوكْ كَرْمَكْ دِرْ حَقْ تَعَالِي سَكَا عِيَايَتِ
 اَيْلُوبْ دَوْلَتِ وَبِرْمَشْ مَالِ بُولْمَشْ
 سِينْ بِيْرَهْ دَخِي حَقْ تَعَالِي وَبِرَهْ بُوْرَادُ
 سَنْ نَجَهْ كَرْمَكْ دِيْلَرْ سِينْ بُو اَجَلَهْ
 تَقْبَا نُوْسْ سَكَهْ سِيْدِي دِيوْمَحْكَمْ سُو
 بِلَشْدِيْلَرْ اَخِيْرْ اَيْدِي كُتَاهَكْ بُوْنِيَكَهْ
 اُولُسُونْ جُونْ بَكَا نَسْتَهْ وَبِرْمِيُوْبْ
 دُوْرْدُودُ وُورْ لُوْ تَعَالِي اَيْدِي دَسِينْ بِنْ سِي
 سُوْبَلَهْ قَوْمِمْ شَهْرُ بَرَكْ بَكِيْنَهْ اَلْوَدُومْ

دیک

دِيْلَرْ بَكِيْنْ يَادْ شَاهْ اَدْمَلَرِنْدَنْ بَرِيْسِي
 بُوْنُورْ وَا وَزَهْ دِسْتَهْ كَلْدِي كُورْدُوكْ
 اَمَكْجِي دَكَايْتَهْ وَا فِرْ خَلْقْ جِيوْ اُولْمَشْ
 قِصْصَهْ مَعْلُومْ اَيْدِي بُوْبْ يَمْلُخَا اَيْدِي وَ
 تَقْبَا نُوْسْ اَلْوَنِي اَلْدِي دِيوَانْ سَا
 هِيَهْ كُورْدِي اُولُوقِدَهْ اَقْلِيوْسْ شَهْرْ
 بِنَكْ اَبَكِي بَكِي وَا اَيْدِي بَرِيْسِي مُسْلِمَانْ
 عِلْسِي دِيْنِي اُوْرَهْ رِنْدَهْ وَبِرِيْسِي كَا قِرْ
 اَيْدِي مَكْرِي يَمْلُخَا اَطُوْنْ اَيْقَاقْ مُسْلِمَانْ

دینجا و زده اولان پادشاهک دملرند
ایدی چوتک پادشاه اوکنه کلدی
اول کیشی قصیه بلد دی شاه دخی اوکنه
کتور و ب و کاصوددی سن اچیه قده
بولد و ک یملخا ایتدی دون یوشهر دت
کندیم بواجیه بائجه یله ایدی ما مجید
کی بوداد دت دون کندیم یوشهر بولیه
منعیر و متیدل بولدیم نه حکمد دیت
ملیک ایتدی عاقل کیشیه بکدر سیر

اما

شعلی خیران اولیشیم یلمک سیریند
نچون مال سیر سیکز یملخا سوزند
دخی قود ترک ناکاه بویک اولان نقیا
نوسک برنده اوئودن برود برودرالا
نقیانوس کله دیو خوفده ایدی اما
ملیکوک بر عاقل دانا انجیل حکامند
او قیوب معلوم ایدیمش برود بری ور
ایدیکه اول اصحاب کفک قصه سین
یلوردی ایتدی یها الملک یل و کاه اول

بویک

بویک نقیا نوسک مقربلرند ایدی
آنک زماننده آندن یوز جو پروب
هیدایت حق ابریشوب آندن قیوب بر
معاربه کیریشلردر حق تعالی
حضرت عیسی به بلد ریندر یونلر
اول معاره ده او جیور طغودیل یاند
قدن صکره حقوب عیبت غالیات
اولسلر کرکدر غالیایا اول یکنلردت
اوله دیوطن ایدیه یم یملخا به ایتدی

بَوُودِيَكِه بُو شَرِك تَقِيَا نُوْس دَلُو بَرُو لُو
 مَلِكِي وَا زَا پَدِيَا مَآي دِيْن اِيْدِيَا بَدِي خَلْقِي
 كَنْدُو بَه صَرْپِلَه سَجْدَه اِنْدُو رُوْب تَكْرِيكِرُو
 بِيْم دَر اِيْدِي مَطْرِع اَوْلَاقِ جَنَّتِه اَوْلِيَايِي
 جَوْنَه صَلَافِي دِي نَدَن هَلَاك اُولُو رَدِي
 دِيْرَا كَنْدِي رَحْمِي فَا سِد سَجْدَه رَعَايِي مَقَامِيَا
 اِيْدُو ب اَوَقِ جَنَّتِه قُوْدِي وِيْرْدَه دَه قَطْرِي
 قَبْلَا دُوْب اَوَقِ جَهَنَّم قُوْدِي كَنْدُو بِي نَكَا
 اِيْدِي تَكْرِيَا نَدَه هُوْب هَلَاك اِيْدِي رَدِي

قَصَصِي بَكَا تَقْرِير وَا سَر دِي كِي تَفْصِيْل
 اِيْلَه دِيْدِي اِيْتِدَا دَن اِنْتِهَا يَه وَا رَحْمَه تَقَر
 اِيْلَه يَلِيغَا هَر اَوَاقِيَا طِلَه رِيْرَا سَلَاوِيْدَن
 كَجَنِي بِيَا ن اِيْدُو ب دِيْدِي دِيْرَا دَخِي
 اِيْجَنَدَن تَقِيَا حَوْفِي جَهَا مَشَر اِيْدِي
 بُوْنَلَرَه اَعْمَا دِيْمَر دِي وَا سُوْرَا سِيْنَدَه
 بُوْنِي دَخِي دِيْمَشَر اِيْدِي كِي بِيْم بُو شَرِك
 اِيْجَنَدَه مَعْدَد اَوَلَرِيْم وَا رَدِي رُوْرَا وَا تَلَم
 دَخِي وَا رَدِي دِيْن بُوْنَدَن كِيْدِي كِيْمَه سَبَب

بَوُودِيَا

اِيْكَن بَرَا تَقِيَا اِيْدُو ب قُجُوْب بَر مَعَا دِيَه
 كِيْرُوْب يَانْدِي اَوُ بُوْدِي بَر كُوْن يَا رِيْجُو
 كُوْن اَوَلَه بَر بُو شَرِك رَدَن جَقَه اِي اَحَق
 اَوُ يَانْدِي قَرِيْمَز اِيْمَشَر اَشْدَه بُو شَرِك
 كَلْدَم طَحَا م لَقَه وَا بُو حَالَه اَوُ غَر اَم
 شَهْر مَعْتَبَر اَوُ لِيْسَن وَا دَخِي بَر حِيْسَن اَوُ لِيْسَن
 اَوُ لَر مَانِيَك صَر زِيْنَه بَكْر مَر دِيْدِي اِيْسَن
 شَاه اِيْتِدَا اِي جَوَان مَر سِيْنَك دِيْدُو
 كُوْك رَمَانْدَن بُوْد مَانَه كَلِيْجَه نَادِيْج

بِيْر دَخِي نِيَك بَا يَنْتَدَه اَلِي كِيْسَه اِيْدِي ك
 مَقَر بَر نَدَن اِيْدِي كِيْرَدَن كِيْرُو بَر حَالِي
 بُوْق اِيْدِي كُوْر دُوْك كِيْم نَكْرِيْلِي دَعُوَا
 سِيْن اِيْدِي رِيْرَا جَر كَنْدُو نَفْسِيْنَه وَا مَشَر
 وَجْهِيْ عَالَمِي كَنْدُو بِلَا سِيْنَه اَوُ غَر اَمَشَر
 بَر دَخِي فِكْر دَاك اِيْلَه بَر لَرِي وَا كُوْك لَرِي
 وَا اِيْلَه وَا بِلَدِي رَلَرِي وَجْهِيْ عَالَمِي بُوْقَدَن
 وَا زَا پَدَن خَالِي يَلُوْب وَا نِيَك دَعُوَا سِي
 بَا طِل اِيْدُو كِيْن اَكَلِيُوْب تَقِيَا نُوْس اَوْدَه

بَرِك

حَقُّ تَعَالَى عَسَى يَغْفِرَ عَلَيْهِ السَّلَامَةَ بِلَدٍ
 مِشْدَرِ شَمْدِی تَمَامِ اَوْلَزْمَانْدَن بَرُو
 اَوْ جَبُوذ طَقُوذ بِلَدِ دِز سَبَز وُلُکْ
 دِصْتَه کَرِی جَبِلْدَه اَوْ قَوْمِ شِیْر دِز حَقِی
 اَنَلَر اَو لَسَه کَر دِ بِلَجَا اِیْنْدِی بَر اَلَمِی
 کِشِی یُوز اَنَلَر وُلُکْ بَر سِی بَنِم شَاه اِیْنْدِی
 سُوذ کَدَه رَاسَت اِیْسَکْ بَرَه بَر عِلَامَتِ
 کَر کَدَه بِلَجَا اِیْنْدِی بُو شَهْر اِیْنْدِی
 بَر اَو مِ وَا دِر دِ سَبَز کُوسْتَرَه بَر وِهم اَنَدَه

ک

کَر لَوْ عَلَامَتِ وَا دِر دِ دِ دِ دِ دِ دِ دِ دِ دِ
 وَا سَار بَکَر بَر وِ مَعْمَد لَر بِن فَا نَوُب جِلَه
 سِی بِلَه وَا دِر دِ بَر یُونَلَر اِلَه بِلَجَا کَه دِر
 اَمَا هَر جَانِه نَظَر اِیْنْدِی بَر اَوِی وِز بَر کَدَه
 کَدَه وِزِی قُود وِی کِی یُولَدِی مَخْیَر
 اَو لُوب وِکَدِی اَو بِن یُولَا مَدِی حَق تَعَالَى
 نِک اَمَر اِلَه بَر سَکْ اَدَم صُورَتِیْنَدَه کَلُوب
 بِلَجَا بَه اِیْنْدِی کِی نَکَرِی قُولِی بَیْجُوتِ
 خَبَر نَهَا طُوب دُولَا شَر سِیْن اَو اِیْنْدِی

بر کتاب المصنف فی الجغیه طوالتی هر که علی القسایه
 الیه علی یحیی او پله او قوسیه

آی کتبی از احادیث کتب سنی و شیعیان از احادیث جناب
 نادره یقار علی انشاء فیاض رسول الله صلی الله علیه و آله
 شفا الله محمد و آله

بَجَه خَبَر اَن اَو لَمِ بَر بَجَه نِک اِیْنْدِی یُو
 شَهْر یُولَه مَخْیَر اَو لَمِ کَدَه اَو بَی بُو
 لَامَر مِ دِ بَدِی مَلِکْ اِیْنْدِی سَن بِنِم اَر بَجَه
 کَل بِن سَن اَو بِلَه اَلَمِ دِ بَدِی بِلَجَا اَر بَجَه
 وَا سَار بَکَر وِ شَهْر خَلْقِ یُور وِ دِ بَر نَاکِ
 مَلِکْ بَر قُوبَه کَلُوب طُودِی اِشَدَه
 قُوبُکْ سَن بِن بُو دِر دِ یُوب کُود لَر تَدِر
 یَغَان اَو لَدِی بِلَجَا اِیْنْدِی یُور وِ دِ کُودِی
 اِیْچَر وِ سِنَدَه بَر یُور وِ مَاه کِشِی وِ نُو دُور

و جوده سنده

و جُودَه سِنَدَه بَر بَجَه نَا دَه جَو اَنَلَر
 اَبَا ق اَو دِر دَه طُود وِ لَر یُونَلَره سَلَامِ
 وِ بَر وِ بَدِی یُور اَو بِنِم دِر سَبَز یُونَدَه
 نِیَلَر سِیْز دِ بَدِی اَو لَر وِ نُو دِر کِشِی بِنِمِی
 سَن بِلَکِم بُول بَا غَلِش سِیْن یُور وِ بِنِمِی
 مِکَلِمِز دِر اَنَادَن دَدِیَه مِیْهَر اَن کِشِی
 دِر اَکُور خِی اَو تَه سِی بِلَکْ دِ بِلَر سَکْ
 بِنِم اَتَام دِ خِی حِیَا نَدَه دِر اَمَا هَا تِ
 بَر اِلَه دِرِی قَالَمِشْدَر حَوَکَنَه مِجَالِی یُودَه

اینا آمد یار دیننده ایلر لر سونلکدنت
 انجوق با شیم اغری قالدی دیدی
 پیر ایندی و شمه حالکی بزه دخی یلدر
 دیر اینم سنیك حصو صیله بر طیم وادرد
 وقت و له کی و بیه حقه دیدی و هم سی
 کورد و کم کی قانم فایندی و سکا حیم
 اولدی دیدی بلخا باشادی احوالین
 پیر تفر بر یادی پیر بونی اشد چک هما
 طوغری کلوب ای چندن یار و کوردی

پیر جلدرد دیدی و باینده او تکر خصیه
 کلوب بلخا ایله حکم جنک ایندی پیر
 ایندی جنکی فو کز خلاف سوبلیه لم قصیه
 ظاهر و لسون خصومت نه لازمرد
 دیو بلخا ایندی سنیکی یوا و نیمرد دیو
 دعوا ایند سیک اما سیک و ادک
 ندر و یوا را اعدن فچن کندوک بله
 دیدی بلخا ایندی ای پیر عزیز قصیه
 پنجه حکایت پده هم هر کیمه تفر بر عسه

اینجا

اود ناسنده سروی غاجندن بر درک
 کوردی اشد بود بر کی بن یوند شیم
 دیدی و یونک التیده او خد صیه
 کویلر قوم شیم اچلری طوبطلو تقیانو
 فلور سی و زنیله بود در هم کلور یار
 ایندی نیم تامکی سنیك صای و علکدر
 هور دخی زنده در اما حکدن فایده
 هان بر یاده آت و لشد دینیه مارو
 بر زنیله قوبوب و یک گوشه سنده

نظر صالوب بلخا نیک یودینه بقدی
 همان بر کز جوشله اه ایدوب یوزی
 اوزه دینه دوشوب بیهوش اولدی براد
 وقت عالم خبران قالد یار عقلی باشنه
 کلوب بلخا نیک باغیه کوز بن واق صفا
 این سوردی جاریم ده ده دیوب غالدی
 حاق ندر ددیلا ایندی تام انا سیدر
 دمدرد دیدی و جوق زار یلق بلدی
 بلخا بالوبه وی پنجه کنوردی و اوک

اود ناسنده

اَنْدَن ايجر و کبر و ب زبلی کتور و ب پنبه
 صا دیش برنسته چقر دی نادن هوند
 طوغش و غلانه بکر بر مقدر سوو اچر
 دی نهان بر معصوم کور بر اجدی بلخا
 کور و ب علامقه باشادی بلخا دخی
 و افیر غلادی ول مقدم کور بر پیر
 بلخا ناک و غلونا و غلیدر و آنده و
 لان خلق جمله سی بله اعلشد بر بلخا
 ناره جوان اوغلی اق صقالی فر نوک

بر کسیده اصافو مشیم و اندن سنک
 حکایتین شیمد دیکادیمشد دی نیم
 اقام تقبائوسک مقربلری بدی و ناک
 دیندن د و لوب فحوب کیمشد د دینه
 بلخا د بر و یار شاهک حاصلیندن
 انکله بله بش نفر کسه قولدی چخشد
 و اروب بر مقاریر کیمشد در تقبائوس
 لعین نلر وک در بجه اولوب و بولوب
 مقاره ناک اغرین محکم بنا اید و ب کیمشد

اندن

بولد بر حساب اولندی واقعا اولزمانه
 کلجه او جیور طغوزیل مرور دایشین بادی
 بلخا ابر بادی ول دیرکی بریدن بر دیر
 اول طاشک التیدن دیدیکی کی اون کوب
 طوبطلو التون جقدی بر مقدرین شهر
 میکسه و بر دیر قلان اوغلیک اوغولینه
 نضیم ایلدی بوخبر شهر و یلایر بایک
 بای بوخسول کلوب بلخا ناک این و بوب
 زیارت یلد یلر اول کون شهره صکی قیامت

اوغلیک اوغلی پیر ناتوان ناک اوغلدی
 جوانلر خلق عالم یو احوال کور و ب حق
 نقاد حضرتلرینک قدرینه حجه قالدی
 اولور دیر بولوب قیامت قویماسته کما
 نلری قالدی بلکی یقینلری تمام قوتده
 اولدی و یوا و لدیکی اولود و کی بر کون بر
 کجه دکل بلکی او جیور طغوزیل باغندر
 در حق نقاد حضرتلرینک قدرینه تمام
 یقین تحصیل یلیوب شکر ایلدی نادرخ

نادرخ

فوبدي كند و زير بلخاي لوب پاشاهه
كلد بلخاي خضورينه ايند بلر عظيم
رعائت و حرمت را بلدي جمله عالم بلخا
نك اين و باغبان بوس يلد بلر پادشاهه
تختين اسوب بلخاي و بلدي و قوجدي
خط اوده دينه لوب و بختي قضيه لري
ايجون عدد در د بلر و اول كون كافور د
جمله سي مسلمان ولد بلر اندن شاه ايندي
اي جوان بر حاجيم و از ديحائيكي بلدي

لح

چوقدن جهتمه كشيده داندن برو بوقدد
زمان اولش ديواولي بلد و ده نيم پادشاه
سزاري زيارته كشيده عيسى عجز بود
ايدوب و اكا حق تعالى كو كدن انجيل دلو
كتاب كوند ريشده و شمددي خلق انكلاه
عل ايند و بريم ديددي پادشاهه دخي جايز
كوددي اندن بلخا مغار ديه طوعري بودي
كندي پادشاهه و جمله عالم خلق بقا فاددي
لر بلخا مغار ديري و بولد اشك رنه سلام

زياده اكلندم اگر نلر اسوددن بولشكوي
ويو اديحامي كوريجك و لود را پسه اود
لري صبور هلاك و لود لر سزاري دخي كاهاكا
اولور سبز لطف بلبوب جبايكر بولماغيك
التيده اكلوب زانلره تنها واروب واقع
اولان حال دن خبر ويره ديم نك كوكلر
ارام اولسون و هم علام اينده نيم محمد رنه
شمدي شهر پزده پادشاه اولان مؤمنند
خدي ربه العالمين خصلت ربه طهارتها نور

ص

و بر دی سلامین الوب سوندی کلیندن یوز
 لرین حاله اوردوب شکر ایلدیلر اکلند و کینه
 سبب نیدر دیدیلر یوخسه دبولد فی
 دیو حوقا بلد وک دیدیلر یلچا ایندی بز
 معاده ده او جیود طغوزیل تمام یاغشیز
 تقیانوسدن غیری نیجه نیجه بادشاها
 کلوب کیش محمد الله غدی بر مومن موعده
 بادشاه اولمشه دوشل طرفده اولان
 اثرلر متبدل و متغیر اولمشد سیریلد و کز

لشنه لردن بر علامت قالما مشد دوقین
 بیغیر علیه السلام ظهور ایدوب کاکا
 حق تعالی حصرتلری انجیل اولوفاب کوند
 مشد دشمی عالم کمله عمل ایدر و کندی
 کوله کشیدد دیدی حق تعالی بز عالم
 خلقنه عبرت ایچون بو قدر زمان بز او
 بویش اشنه جملله لشکرو شهرت خلق
 ایلله بادشاه سیرلره منتظر دیر بادت
 انمله کلدیلر نه جواب و بر سیر بونلر

لشنه لردن

ایندیلر سن بزم اولور سین هر یوردک
 اولله ایدم یلچا ایندی بیدی بن قورقوب
 بو خلق نره قنه راعه بز حق تعالی جحشیدن
 دور بلبله نره انلر حجت و بره اشنه جملله
 کورد وکی سیرلره بلد ددم واکلدیلر انلر دج
 دنیا به رعیت قالما مشد دبولله دیوب
 اول طعامدن بدیلر حقه حید ایدوب
 دوشوروب شوبله قودیلر دخی جملله
 یوز لرین بیت القدسه قرشوباشلرین

سجده قوب اندن طور و کلوب ایندی
 کلوک باشیز اچام اول اولودر کاهه نیاز
 دعا ایدم بزم روعلری فیض یلسون
 بز حیات دویای سیرلر دینه نکر اقلیه دو
 نوب قرشوسجده به واردیلر هر پرستی حق
 تعالی حصرتلرینک اولو لرین او قودیلر
 ایندی بلر خداوند بادشاها و پروردگار سیر
 بزم جملله احوالره اکاه سین ویلور سنکی
 دنیا به مایمیر یوقد دمن بعد نره دیر بلیک

سجده

اَجْمَعْنَ هَمْ اَحْيَا دَرِه كَلَشْد دَكِي جَنَّتِه بَرِيح
 جَنَّا وَدَرِي بِلَه كِر سَلَر كِر دَر نَوَحْكَ وَا سَمَا
 عِيَلِك قُوچِي بُو سَفَك قُو دَرِي صَالِحِك
 دَوَقِي وَا صَحَاب كَهْفِك قِطْمِرِي وَسُرُور
 اَيِيَانِك نَاقِه عَضْبَانِي وِرِي وَا بِنْدَه غَرِي
 قَرِي جُونَكِي حَق تَعَالَى رُوچ شَرِي قَلْبَرِي
 قِيض اَيَلْدِي وُل بَادِشَاه وَا سَا تَر خَلَق بِلَا حَيَا
 مَنظَر لَر اَيَلْدِي كَلَنُوب كَلْد وَا كَنه شَبَه
 اَيَلْدِي وَا غَرِي دَر جَمَلَه يَمِي مَقَارِيه بُورِدَر

كِر كَر وِرِي مِ اَوچِي مَزْدَن سَا بَر قَوْلِيك دَخِي
 جَا بَرِي قِيْتَه دُو سَلَر اَد رِنْدَه دُو رَاو دُو
 اَخِيَلَاك سَبَب وَا لَه عِيَانِي اَيَلْدِي بُو دَم
 اَجِنْدَه بَرِي مِ رُو حَلِي مِرِي قِيض بِلَه دَد بِلَر
 فِي اَحَال دَعَا لَرِي قَوْل اُولُوب رُو حَلِي قِيض
 اُولُوب عَالِي عَقْبَانِيه رَحِلَت اَيَلْدِي دَم جَمَال
 بَا كَال دَو اَحْلَال بِلَه مَقْتَبِي مِ اُولُوب بَا نَلَر
 نَجَه جُو بَان وَا كَلَب بِلَه دَو صَبَه جَنَان بِنْدَه
 دِي صَوَانَه كِنْد بِلَر دِي صَوَان اَللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِم

الحسين

كَلُور سَه عَابَرِي دَن مَسَا فَرِي دَن قَنْدَه بَا
 نَد قَلَرِي بِلَسُون اِيچُون وَا لُو طَاش اَوْدَه
 دِي بَنَه بُونلَر وَا اَيَلْد سِنْدَن اِنْتِهَا سِنْتَه
 وَا رَنجَه اَحْوَال دَرِي نَجَه اُولْد وَا غِي بَا
 جَمَلَه يَا ز دِي لَر قَرُوب نَدَه قُو دِي لَر مَقْدَمَا
 دَمِش اَيَلْدِيك اَهْوُوس شَهَرِيك اِيچِي مِهَرِي
 وَا ز اَيَلْدِي بَرِي مُسْلِمَان وِرِي كَا فَر اَيَلْدِي
 اُول كَا فَر وَا لَبِك اَلْبَنْدَه بِن بُونلَر وَا اَو
 دَرِي بَنَه كَلَسَا يِنَا اَيَلْدَه دَم مَوِين وَا لَان بَك

وَا رَد قَلَرِي نَدَه كُو ر دِي لَر بَر سَهْمَانَك قُو دِي
 مَقَارَه دِي كِي سَه نَك زَهَر سِي وَا لَدِي بَرِي بَرِي
 اَيَلْد وَا بَصَه حَق تَعَالَى شَو بِلَه هَيْبَت وِرِي
 مَشِكِي بُونْدَه اِيچِي رَوَا يَت وَا دَر بَرِي سِي
 بُو دِي بِلَا حَيَا وَا كَر نَجَه كِنْد دَر كِن مَقَارِيه
 كِر دِي كَرِي غَا يَت وَا لَدِي نَجَه اُولْد وَا غِي ب
 كِي سَه كُو ر وَا بِلَه مَد بِلَر جُونَكِي بَادِشَاه
 اُول رَا يَه اَدِشْدِي بِنْدِي بُونْدَه بَرِي شَان
 بَا يَمِي كِر دَر نَا كِي بُونلَر وَا رِي بَارِي بَنَه هَرِي م

كلورسه

جامع شریف بنا ایدہ دم دیدی دارالریزہ
 قضا و لوہا لریبہ فایح الوہ جتکہ اغاز
 ایلد یلر حق سحانہ و تفاق جل جلالہ مینا
 عیانت ایدوب کافرہی قیروہ قلیحدن
 کجروب اندن صکرہ براو و چشمہ باید یلر
 بر عظیم نسا کاه اولدی بر قولده مؤمن
 اولان بادشاہ بلخانک درجہ معارفہ
 کبروب جملہ یارنلری بلخانک کوردی
 مبارک باشلری سجدہ قیوب جانلری

حقہ

حقہ تسلیم ایلد لاندن امر یلدی کفن کورد
 د یلر ہر برینہ باشقہ باشقہ تابوت دوت
 پاک کفنلریوب تابوتلرہ قیوب بوخوردیلر
 طابونلری بردن یوقارو معارفہ ایچندہ
 اصافود یلر اول کجہ بادشاہ انلری دو
 شندہ کوردی کا ایلدی بری طابونلر
 دن چقار دیوا و لدق بری ایچندک ایمان
 بر یوزینہ کفنلریوب شوبکہ قولہ و ن کی
 قوی سیرد یلر بادشاہ بر نسی کا واروب

یورد قلری کی معارفہ دہ بری یاشنہ دفر
 ایلد یلر اما قور کجہ براو زہ دینہ و صیقلی
 او زہ کومدی چونکی طشرہ جقد یلر ہماز
 معارفہ قوی قدرندن یتسوب بریرہ
 کلدی من بعد او زہ دینہ ادم کرمک
 قابل دکلدر داویلو شوبکہ روایت ایدد
 لری خبر دماندہ عیسی علیہ السلام
 نزول ایدوب دجال قتل و جملہ عالمی
 کروب کاپساری یقوب برینہ مسجدر

وعدری

و مدد سیرنا ایدوب اصحاب کھفک
 او زہ دینہ او غریوب نلری حبا ایدوب
 اسلام او زہ دینہ حضرت عیسی علیہ
 السلام یا یحیہ کافر و ک قلعه لری
 بالکلیتہ خراب ایدوب یفسلر کر کرد
 دیرا یونلر ہم یوبلو و ہم قوتلو یکنلرد
 عالم ایچندہ یکنر حصار دیونمسه کر کرد
 یونلر و ک سستلرندن یوقارو کلاہر
 و اد قلری حصارہ ال او دوب خراب

